ALLATRA SCIENCE

Fyzika

ALLATRA

Praha 2018

Copyright © Anastasia Novych, 2014

Z ruského originálu Физика АЛЛАТРА
Obálka © nakladatelství Lotos
Vydalo nakladatelství IBIS s. r. o.,
jako svou 15. publikaci

ISBN 978-80-906170-4-9

ZPRÁVA „PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA“

Zprávu „PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA“ předložila mezinárodní vědecko-výzkumná skupina Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA. Zpráva obsahuje informaci o původu a struktuře elementárních částic, o prvotních základech, ze kterých se skládá hmota, o vzájemném vztahu elementárních částic a kosmologie ve světle teorie jednotného pole, o elektromagnetických a gravitačních interakcích, o alternativních zdrojích energie, atd. Zpráva poukazuje na důležitost, rozsah a včasnost nejnovějších poznatků v oblasti fundamentální a aplikované fyziky. Přináší odpovědi na základní, dosud nevyřešené otázky moderní fyziky a předkládá laicky srozumitelná vysvětlení.

Materiály byly předloženy účastníkům Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA k prvotnímu seznámení s fundamentálními osnovami PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA.

Kontakty: ***e -mail: science@allatra.org***
Oficiální internetové stránky: ***www.allatra.org***
Trvalé umístění zprávy na internetových stránkách:
http://allatra.org/ru/reports/iskonnaja-fizika-allatra
Stránky ALLATRA SCIENCE: ***www.allatra-science.org***

ALLATRA SCIENCE

ÚVOD

PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA obsahuje základní znalosti o prvotních osnovách *fyziky fundamentálních částic* a zákonech jejich vzájemného působení. Je to opravdu evoluční průlom pro světovou vědu, která se nachází ve stádiu výzkumů epochálních objevů vytvořených před sto lety. Tyto znalosti obsahují celé spektrum fundamentálních a interdisciplinárních výzkumů v různých vědních oborech počínaje fyzikou mikrosvěta a konče kosmologií, včetně odhalení jedinečné informace o prvotních základech neutrinové fyziky, částicové astrofyziky.

Co jsou to *fundamentální částice*? Z čeho se skládají *elementární částice*? Jak je řídit? Odkud se objevuje a kam mizí viditelná hmota? V čem spočívá podstata fungování zákonů gravitační interakce? Z čeho se skládá temná hmota? Jak vytvořit živý a neživý objekt? Jak zajistit lidstvu autonomní život v extrémních klimatických podmínkách na Zemi a ve Vesmíru? Na všechny tyto otázky dává odpověď PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA, která odhaluje fundamentální základy elementárních částic a kosmologie jako celku.

Díky PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA lze kterékoli experimenty vypočítat s absolutní přesností, bez dohadů a následného odvolávání se na nezapočtené faktory při nepřesných výsledcích. V současné době se vynakládají obrovské částky na provoz vědecko-výzkumných labo-

ratoří, ve kterých se vědci snaží, pomocí drahého vybavení a materiálů, vytvořit *určité podmínky* pro to, aby si ve skutečnosti ověřili jen svoje *teorie*, provedli pozorování a odvodili vzorce… s chybami. Ovšem změníme-li podmínky, změní se mnohé. Jednoduchý příklad. Za normálních podmínek se destilovaná voda chová jako dielektrikum (látka téměř nevodivá), ale během *zatmění slunce* se chová jako elektrolyt (látka, která vede elektrický proud). Podmínky se změnily – a máme zde nový výsledek!

Z tabulek výpočtů, které poukazují na nepřesnosti *(poznámka: viz dále ve zprávě)* je zřejmé, jakých elementárních chyb se dopouští věda v procesu podobných pozorování, jaké jsou chyby ve výsledcích experimentálních studií a jak je lze snadno odstranit, pokud známe základy PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA. Nač stavět Velký hadronový urychlovač, když každý školák, pokud bude znát základy PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, provede pomocí tabletu naprosto přesné výpočty interakcí elementárních částic *za každých podmínek*? Bylo by mnohem humánnější tyto obrovské částky, které se v současné době vynakládají na drahé výzkumy, věnovat na skutečnou pomoc lidem v nouzi, s ohledem na to, kolik lidí v dnešním světě musí žít pod hranicí chudoby.

Díky PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA může lidstvo učinit evoluční skok ve vědě, neboť fyzika je základem přírodních věd. PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA umožňuje provádět kvalitativně nové výzkumy a objevy v různých vědních oborech a provést přesné výpočty prakticky bez chyb. Je zřejmé, že tyto evoluční znalosti umožní kvalitativně nový způsob, jak rozvíjet jakoukoli vědní disciplínu

a dosáhnout skutečného průlomu v kvantové fyzice, biofyzice, chemické fyzice, geofyzice, astrofyzice, a tak dále. Výzkumy v těchto vědních oborech, na základě znalostí PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, již přinesly vynikající výsledky, a to včetně osvojení nových technologií na výrobu a získání nevyčerpatelné energie.

Znalosti PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA otevírají přístup k nevyčerpatelnému zdroji energie, která je všude kolem nás i v celém Vesmíru. Jedná se o energii z obnovitelných zdrojů, díky které se vytvářejí elementární částice a následně dochází k jejich pohybu a vzájemnému působení. Schopnost získávat tuto energii a transformovat ji z jednoho stavu do druhého, otevírá nový, bezpečný, a pro každého člověka snadno dostupný zdroj alternativní energie. Potenciál tohoto nevyčerpatelného zdroje energie je obrovský. Je mnohem větší, stabilnější a bezpečnější než potenciál Slunce nebo geotermální energie. Navíc, při jeho použití se eliminuje potřeba akumulace přebytečné energie pro jeho další použití. Vždyť tato energie je všude a může být k dispozici tady a teď pro každého člověka za každých podmínek jak na Zemi, tak i ve Vesmíru.

Samozřejmě to kvalitativně změní život lidské civilizace jako celku. Jaderné elektrárny zaniknou jako zbytečné. Ropa, plyn a další zdroje energie, známé v současné době, ztratí svůj význam vzhledem k náročnosti těžby, skladování, vyčerpatelnosti těchto zdrojů a jejich nebezpečí pro životní prostředí. Použití nevyčerpatelného zdroje energie povede nejen ke snížení emisí škodlivých plynů do atmosféry, ale také k utilizaci celého výrobního cyklu v důsledku vzniku kvalitativně jiných možností získání základních životně důležitých potravin.

Lidstvu se tím otevírá možnost vytvoření zcela nového způsobu života, ve kterém zmizí pojmy jako nouze, hlad, potřeba těžké vyčerpávající práce pro zajištění důležitých životních potřeb. Lidé budou mít více volného času. Spotřebitelský trh zanikne jako zbytečný, neboť kteroukoli věc, jídlo, oblečení, dům nebo auto, si bude moci každý člověk vytvořit sám, zdarma a v potřebném množství. V takových podmínkách je možný kvalitativně nový přerod civilizace do nové podoby – civilizace založené na duchovním rozvoji, rozsáhlém vědeckém poznání světa a sebe sama. Bohužel zde hrozí nebezpečí zneužití těchto objevů k egoistickým účelům. Je nanejvýš jasné, *že prospěch či neprospěch z jakéhokoli epochálního objevu záleží pouze na stupnici hodnot převládajících v celé společnosti – sobecký (spotřebitelský) nebo duchovně tvořivý směr myšlení.*

Všechno v tomto světě se skládá z elementárních částic. A pokud disponujeme znalostmi o tom, z čeho se skládají a jsme schopni je řídit, pak můžeme vytvořit jakýkoli živý či neživý objekt, kopírovat a klonovat ho (včetně získávání fenotypických a geneticky identických organismů), jinými slovy, zajistit v požadované kvalitě a kvantitě potřebný počet opakování. Právě teď, díky znalostem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, probíhají výzkumy v mnoha oblastech, včetně odvětví nejnovějších biotechnologií, které pomáhají vytvářet různé živé organismy, ať už malý dvoukřídlý hmyz (muchnička) nebo velká zvířata. V budoucnu můžeme zlepšovat a dokonce i tvořit zcela nové živé organismy s požadovanými charakteristikami a vlastnostmi.

Právě tento jeden z hlavních směrů vědeckého a technologického pokroku může pomoci urychlit řešení mnoha problémů, především v oblasti zabezpečení potravin, stejně

Fig.1 (A) Wild-type fly. (B,C) Flies [syn1, syn2] were synthesized from the WT fly

Foto 1. (A) Octomilka divoká, typ [WT], která byla použita jako platforma pro syntézu nových mušek [syn1, syn2] (B, C).

tak i zlepšení životního prostředí, kvality medicíny či zdravotní péče. Pod vlivem moderních biotechnologií, založených na znalostech PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA se medicína může stát exaktní vědou díky jasnému pochopení procesů probíhajících v živých organismech a to nejen v molekulární a genetické rovině, ale také na úrovni vzájemných vztahů elementárních částic. Již nyní výzkumy vědců mezinárodního společenského hnutí ALLATRA ukazují, že prodloužení lidského života za výhledovou hranici je absolutní realita dnešního dne.

V budoucnu je PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA rovněž schopna globálně vyřešit problém, jak zajistit lidstvu nejen kyslík a jiné důležité chemické prvky, ale také potraviny, čistou vodu, a to bez ohledu na globální změny klimatu na Zemi či jiné planetě, možnost těžby nerostných surovin, zemědělskou a průmyslovou výrobu, dostupnost vodních zdrojů a tak dále. Získání takto vysoce kvalitních potravin, čisté vody, vzduchu apod. z elementárních částic v dostateč-

ném množství, učiní samozřejmě lidský život mnohem kvalitnějším a plnohodnotnějším. Navíc to povede k osvobození lidí od těžké práce a vymanění se z řetězů koloběhu průmyslové výroby a s nimi souvisejících problémů a dá jim zároveň příležitost ochránit životní prostředí, obnovit a znásobit bohatství rostlin a živočichů.

Nebude nutné využívat rozsáhlé plochy půdy k pěstování například pšenice a poté stavět celý výrobní cyklus pro získání hotového produktu. Vždyť z elementárních částic můžeme vytvořit stejně chutný a zdravý „čerstvě upečený“ chléb s požadovanými vlastnostmi a navíc v jakémkoli množství. Nebude nutné chovat a následně zabíjet zvířata, abychom získali masný produkt. Vždyť vše se skládá z elementárních částic. Pokud známe zákony jejich kombinace a vzájemného působení, můžeme nejen vyrobit hotový produkt připravený k použití (v požadované kvalitě a s řadou užitečných vlastností), ale také ho reprodukovat podle stejného programu v nezbytném množství. Pomocí těchto znalostí můžeme navíc zužitkovat veškerý odpad, aniž by došlo k poškození životního prostředí.

PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA umožní za poměrně krátkou dobu, v podmínkách plnohodnotného a rychlého vývoje, vyřešit řadu strategických a pro lidstvo životně důležitých úkolů nejen v oblasti inovační energetiky a zajištění životně důležitých potřeb, ale také v oblasti klimatického geoinženýrství. K dnešnímu dni má lidstvo reálnou šanci na přežití v podmínkách globálních změn klimatu na planetě, která nás bohužel v následujících desetiletích postihnou. V oblasti klimatického geoinženýrství byla pro-

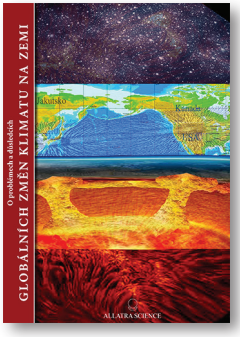

Zpráva „O problémech a důsledcích globálních změn klimatu na Zemi. Účinné způsoby řešení daných problémů“

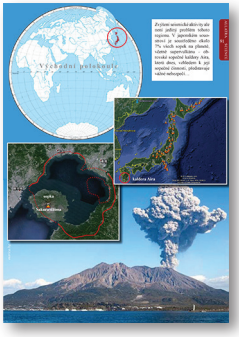

Seznámit se s obsahem zprávy lze na: http://allatra.org/ru/reports/o -problemahi-posledstvijahglobalnogo-izmenenijaklimata-na-zemle

vedena řada úspěšných výzkumů. Byly vyvinuty nové směry založené právě na znalostech PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA. Již nyní můžeme říci, že nový vývoj v oblasti klimatického geoinženýrství otevírá vynikající možnosti a perspektivy pro další výzkumnou činnost v tomto směru. Umožňuje provádět monitoring klimatu, s přihlédnutím k určení více faktorové analýzy průběhu dalšího vývoje událostí souvisejících se změnou klimatu, identifikovat kompenzační mechanismy přírody a spustit potřebné lokální nebo celkové adaptivní intervence zaměřené na změnu klimatických podmínek *(pozn. viz zpráva „O problémech a důsledcích globálních změn klimatu na Zemi. Účinné způsoby řešení daných problémů“ na oficiálních stránkách Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA http://allatra.org/cs/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalnogo-izmenenija-klimata-na-zemle).*

Jak je známo, absolutně všechny moderní technologie jsou založeny na fundamentálních vědeckých výzkumech a vedoucí úlohu zde hraje fyzika. Vědci jsou znepokojeni tím,

že za posledních 50 let nebyly ve světě uskutečněny žádné epochální objevy v oblasti přírodních věd. Existuje několik důvodů, z nichž ten stěžejní spatřují ve vývoji lidstva jako konzumní společnosti. Pro takovou společnost je charakteristický sobecký světonázor, změny v kvalitě vzdělávání nových generací s opomíjením morálních hodnot a tradic, či balancování mnoha zemí na pokraji ekonomického a politického kolapsu. A v souvislosti s posledně jmenovanou příčinou pak banální politická imitace „prestiže“ nebo honba za dosažením „vůdčího“ postavení té či oné země, která ani neodpovídá skutečnosti. Je nepochybné, že tato situace ovlivňuje všechny oblasti života na Zemi, dokonce i tak důležitý vědní obor pro lidstvo, jakým je kosmický výzkum.

V současné době se světové velmoci, které byly donedávna průkopníky v poznávání Vesmíru, nemohou posunout z místa v objevech, které učinily před půl stoletím. Nyní se průzkum Vesmíru ve většině případů omezuje pouze na bezpilotní lety do blízkého Vesmíru. Většina misí s lidskou posádkou se nadále uskutečňuje jen v mezích termosféry (nadmořská výška necelých 400 km od zemského povrchu), tedy v prostoru nízké oběžné dráhy Země, protože věda dosud neobjevila způsoby ochrany před kosmickým zářením. Problémy kosmonautiky obecně zůstávají z velké části stále nevyřešeny, počínaje fundamentálním výzkumem, přes technické otázky a konče jejich praktickým využitím. Astronauti potřebují zlepšit hygienické podmínky a potýkají se s řadou základních každodenních problémů během svého pobytu na vesmírné stanici. Vždyť inženýři dosud nedokázali vytvořit elementární pračku a praktický sprchový kout pro kosmické lodě. Například kapalný stav vody ve stavu beztíže či citlivost elektronických zařízení

a přístrojů na palubě vesmírné stanice zůstává i nadále nevyřešenou otázkou. Lidé stále nemohou žít samostatně ve Vesmíru, neboť potřebují ze Země neustále doplňovat zásoby čerstvých potravin, vody, vzduchu, náhradních dílů pro kosmickou loď a tak dále.

PRARŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA je schopna řešit nejen tyto problémy. Je to věda, která povede k evolučním průlomům a vesmírným objevům, což představuje obrovský potenciál k vytvoření nových výzkumů a vědeckých směrů. Znalosti PRARŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA poskytují zcela nová uvědomění a odpovědi na otázky typu: „V čem létat?“, „Jak daleko můžeme létat?“, „Za jakých podmínek létat a jak vytvořit umělou gravitaci, která se přiblíží pozemským podmínkám na palubě kosmické lodi?“, „Jak žít soběstačně ve Vesmíru?“, „Jak chránit loď před kosmickým zářením?“. Tyto znalosti dávají odpovědi na mnoho otázek o samotném Vesmíru, který je přirozenou „laboratoří“ elementárních částic a umožňuje „experimenty“ v podmínkách, které nejsou možné na Zemi.

PRARŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA dává hlubší pochopení vzniku a vývoje Vesmíru. Otevírá nové milníky v oblasti kosmologie, kvantové fyziky, kosmické biologie, gravitační biologie a biotechnologie, planetologie, fyziky heliosféry a blízkého kosmického prostoru Země, fyziky kosmického záření, mimoatmosférické astrofyziky. Tyto znalosti umožní lidstvu překonat ionizující záření, UV záření, problémy spojené s vakuem, překonávání meteorického nebezpečí změny v magnetickém poli, otevřou možnost pro existenci lidstva na jiných

planetách, v jiných gravitačních podmínkách a tak dále. To není fantastická vyhlídka vzdálené budoucnosti. Je to skutečnost zítřejšího dne a v mnoha ohledech již dneška. Jak se říká, když máš v rukou univerzální klíče (znalosti o základech elementárních částic), pak můžeš otevřít jakékoliv dveře (mikro a makrosvěta).

HISTORIE

Intenzivní vývoj PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA začal v roce 1996, kdy byla skupina vědců zasvěcena do základů těchto znalostí. První seznámení s PRAPŮVODNÍ FYZIKOU ALLATRA dalo pochopení, jak jsou tyto znalosti důležité pro lidstvo a zároveň extrémně nebezpečné v podmínkách vývoje konzumní společnosti. Není žádným tajemstvím, že bohužel všechny významné objevy a nové výdobytky a inovativní technologie civilizace jsou v prvé řádě použity k vytvoření nového typu zbraní, k zdokonalování technologií manipulace a ovládání vědomí mas. S ohledem na danou skutečnost se jevilo v této době velmi nejistým, v systému konzumní společnosti, otevřeně šířit tyto informace. Vždyť v podmínkách morální a duchovní krize společnosti, masové nevědomosti v těchto otázkách, uzurpování moci světovou elitou, včetně kontroly rozvoje vědy, by se mohly tyto, pro lidstvo tak důležité znalosti, proměnit v nástroj formování moci. Z tohoto důvodu se dlouhou dobu tyto informace nezveřejňovaly, ovšem vědecké práce a výzkumy v různých směrech na základě PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA nadále pokračovaly. Postupem času se však ukázalo, že s ohledem na nové fundamentální znalosti a perspektivy, které se ve společnosti otevírají, je třeba, nezávisle na světových politických a mocenských ambicích, vytvářet příznivé podmínky, které by napomáhaly volnému studiu a zapojení k fundamentálním výzkumům většího počtů progresivních světových vědců, kteří se specializují nejen na oblast fyziky, ale také na příbuzné vědní obory.

„To, co se jevilo jako nesplnitelné v průběhu staletí a to, co bylo včera odvážným sněním, se dnes stává skutečným cílem a zítra – skutečností“.
S. P. Koroljev

„Nikdy nežijeme v přítomnosti, hledáme jen předzvěsti budoucnosti a chceme ji uspěchat, zdá se nám, že se opožďuje, nebo voláme na minulost a snažíme se ji získat zpět, jako by odešla příliš brzy. Jsme tak nerozumní, že bloudíme v čase, který nám nepatří, čímž zanedbáváme to nejcennější, co nám bylo dáno“.
Blaise Pascal

„Když máš v rukou univerzální klíče (znalosti o základech elementárních částic), pak můžeš otevřít jakékoli dveře (mikro a makrosvěta)“

Díky sérii uměleckých a publicistických prací Anastasie Novych, ve kterých byly vysvětleny duchovní a morální aspekty zrození tvůrčí společnosti, cesty samostatného duchovního vývoje člověka na základě prapůvodních znalostí, se do povědomí světové veřejnosti dostaly některé základní pojmy z nové fyziky. Hlavní část znalostí PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA byla vložena do knih „AllatRa“ a „Ezoosmóza“. Mnohá základní vysvětlení složitých fyzikálních procesů v těchto knihách byla speciálně představena v alegorické formě snadno srozumitelné široké veřejnosti. Tímto způsobem fundamentální znalosti, které jsou obsaženy v různých oblastech a to nejen fyziky, ale i v dalších vědních oborech, se staly dostupnými progresivnímu světovému společenství, které projevuje zájem o duchovní a morální základy lidstva, sebepoznání, sebezdokonalování a celkové rozšíření obzorů v různých oblastech vědy. Znalosti, obsažené v knihách Anastasie Novych, přitáhly pozornost aktivní části inteligence. Knihy oslovily mno-

ho chytrých lidí, kteří žijí v souladu se Svědomím a chtějí přispět k rozvoji společnosti pouze duchovním a morálním směrem. Navíc, jak ukazuje praxe, tyto knihy začaly ve velkém měřítku napomáhat změně vektoru myšlení společnosti ze spotřebitelského na duchovní, mravní a tvořivý.

Znalosti, které byly uvedeny v knihách, sjednotily na duchovním a morálním základu mnoho slušných, inteligentních, svědomitých a talentovaných lidí z celého světa, kteří se spojili na mezinárodní úrovni a založili Mezinárodní společenské hnutí ALLATRA *(www.allatra.org)*. To výrazně usnadnilo možnost informovat lidi z různých koutů světa o blížících se hrozbách a rizicích, napomohlo získat a propojit slušné talentované vědce k vývoji nových a perspektivních vědeckých směrů na základě PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA. Tito lidé přišli do vědy se Ctí a Svědomím, ne pro peníze nebo slávu, ale v zájmu vědy samotné, pro blaho společnosti a v zájmu vyšších humánních cílů. To je právě ten du-

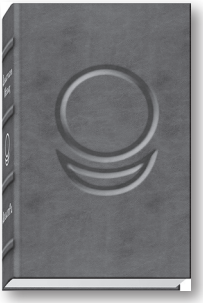

Anastasia Novych
ALLATRA
http://ibisbooks.cz/dload/book_ allatra_cz.pdf

АЛЛАТРА
МЕЖДУНАРОДНОЕ ОБЩЕСТВЕННОЕ ДВИЖЕНИЕ

Mezinárodní společenské hnutí ALLATRA
www.allatra.org

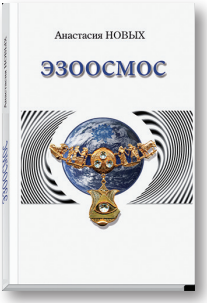

Anastasia Novych
Ezoosmóza
http://ibisbooks.cz/dload/ezoosmosa.pdf

chovní a intelektuální fundament nezávislé světové vědy, který v současných podmínkách umožňuje rychlé řešení mnoha globálních problémů, hrozeb a rizik současné doby, včetně problémů planetární povahy.

O ZPRÁVĚ

Výsledky vědeckých výzkumů v mnoha oblastech přinesly, na základě znalostí PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, pochopení skutečné podstaty takových fyzikálních jevů jakými jsou: *čas, prostor, hmota, gravitace, elektřina, magnetické pole, světlo* a mnohých dalších. K dnešnímu dni, vzhledem k existující rozsáhlé informační základně a zkušenostem s použitím PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA v různých vědních oborech, mimo jiné v oblasti geofyziky (zejména v oblastech, které se týkají nových metod výzkumu v seismologii, vulkanologii a klimatickém geoinženýrství), vznikla naléhavá potřeba otevřeně poskytnout určité informace založené právě na znalostech PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA. Toto mimořádné prohlášení je spojeno s naléhavostí hrozby nebezpečí v podobě mimořádné situace způsobené přechodem planety Země do cyklu nezvratných změn klimatu a následných rizik a hrozeb pro lidstvo v příštích desetiletích (pozn. viz zpráva *„O problémech a důsledcích globálních změn klimatu na Zemi. Účinné způsoby řešení daných problémů“ Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA)*. Zejména však má být nápomocno při řešení situací v současné globální společnosti cestou zdravého vyhodnocení vývoje událostí v blízké budoucnosti s přihlédnutím ke změnám, které vnáší lidé do společenských vzájemných vztahů.

Zpráva „PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA“ byla předložena k prvotnímu seznámení účastníkům Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA z celého světa s fundamentálními osnovami PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA. Jedná se o pouhou „abecedu“ základů elementárních částic. Přesto je to dostačující k tomu, aby inteligentní lidé pochopili podstatu a důležitost této otázky a následným porovnáním těchto informací mohli vyvodit vlastní nezávislé závěry. Pro snadnější pochopení základů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA v procesu přezkoumání některých všeobecně uznávaných vědeckých teorií a faktů byla v této zprávě speciálně zavedena terminologie z knih Anastasie Novych, která charakterizuje základní pojmy.

ZPRÁVA
PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA
HISTORIE OTÁZKY
ATOMY

Učení o Velké prázdnotě, o diskrétní (nespojité) struktuře hmoty a o nedělitelných částicích bylo lidem známo v různých dobách a kulturách. V dávných dobách bylo toto učení celistvé a odráželo duchovní a materiální základy světa a člověka. Čím více tyto znalosti procházely prizmatem spotřebitelského sobeckého myšlení, politického a náboženského fanatismu, tím více se jejich původní smysl ztrácel a přibývalo záměn a zkreslování.

Například na Východě věděli lidé o nedělitelných částicích již v dávných dobách. Díky duchovním znalostem měli představu o tom, že svět se skládá z „Velké prázdnoty“ a ze „zrníček Po“ tisíce let předtím, než v souladu s moderními názory „zakladatel“ atomové teorie, starověký řecký filozof Démokritos (přibližně 460 – 370 př. n. l.) popularizoval v Řecku toto již dávno známé učení na Východě – o existenci malých neviditelných částic, ze kterých se skládají všechny okolní předměty. Ve starověku se tyto fundamentální nedělitelné částice nazývaly *atomy*. Starověké chápání atomu jako základu Vesmíru je kvalitativně odlišné od

moderního pojetí, ve kterém jsou atomy jen nejmenší částí chemického prvku. Jak je známo, starořecké slovo „atomos“ (řec. ἄτόμος) doslovně znamená «nedělitelný», tj. částice, která není dělitelná na menší části. Do starověkého Řecka tento význam přišel z Východu.

Například ve starověké Indii bylo slovo Atman (také Átma) používáno pro označení *„jediného a nedělitelného“*.

V překladu z jednoho z nejstarších jazyků – sanskrtu slovo „Atman“ (Atma) původně znamenalo pojmy nehmotného charakteru: „duše, božská bytost, univerzální duchovní podstata, věčnost". Pojem „Atma“ byl používán v souvislosti s vysvětlením struktury světa jako celku od makro po mikro objekty.

Literatura: Filosofie: Encyklopedický slovník, hlavní redaktor A. A. Ivina – M. Gardariki, rok 2004 ; Nová filosofická encyklopedie: .4. díl / hlavní redaktor V. S. Stjepin – M: Mysl, 2000-2001.

V sanskrtu existoval také pojem jako „ánu“(„atom“), který sloužil k označení titulu nejvyššího tvůrce – Bráhmy (v překladu ze sanskrtu „Bráhma“ znamená „posvátná síla, přivádějící v děj“), o kterém se uvádí, že *je jak nejmenší atom, tak i neomezený všeobjímající Vesmír v tom smyslu, že se z něho skládá vše.*

V hinduismu je Bráhma – nepoznatelný princip Vesmíru, z jehož podstaty všechno vychází a všechno se k němu vrací. Je věčný, bez začátku a nikdy nekončící. V archaických pramenech byl Bráhma chápan také jako

prvotní nejvyšší božstvo, odpovědné za akty stvoření (znovuzrození) – tvoření, zachování a zničení hmotné stránky všech věcí.

Literatura: Filosofický encyklopedický slovník / hlavní redaktor L. F. Ilichev, P. N. Fedosejev, S. M. Kovalev, V. H. Panov – M: Sovětská encyklopedie, rok 1983; Nová filosofická encyklopedie: 4. díl / hlavní redaktor V. S. Stjepin – M: Mysl, 2000-2001.

Starověké národy Mezopotámie (obyvatelé Sumeru a Babylonie) také považovaly Anu za nejvyššího boha uctívaného ještě z dávných časů. Na začátku byl spojován s bohyní Ki. Do dnešních dní se zachoval na Východě (Indie, Čína, Japonsko), termín „ki“, který znamená *energie*.

V Indii byly nejmenší částečky Vesmíru nazvány paramanu (v sanskrtu anu, *paramanu* – „nejjemnější“, „nejdrobnější“). Tento význam se používal pro označení něčeho, co je nejmenším *„stavebním blokem Vesmíru“*. V různých školách indických filozofických směrů zůstaly zachovány zmínky o tom, že každý z paramaṇu v neprojevené podobě obsahuje charakteristické vlastnosti všech prvků, které se projevují v procesu vytváření hmotných svazků – skandhy. V sanskrtu „skandha“ (v jazyku pali – „khandha“) znamená „hromada“, „spojení“, „svazek“, „agregát“ neboli v moderní řeči – „klaster“. Ze starých indických učení se můžeme dozvědět, že jedinečnou vlastností těchto částic je jejich *nepropustnost a nejjemnější stav, díky čemuž jsou schopny pohybovat se podél a napříč Vesmírem v jediném okamžiku. Neměnné, nepostřehnutelné a nedělitelné částice tvořily dočasné a viditelné objekty. Základ nedělitelných částic a jejich spojení vytváří síla nehmotného charakteru.* Přičemž může být na jednom místě v prostoru velké množ-

ství paramaṇu. *(Poznámka: viz dál ve zprávě o skutečných a fantomových částečkách Po, o síle Allatu).*

V různých sbírkách indické literatury najdeme zrnka tohoto starobylého východního učení, včetně sbírky „Vaišéši-

📖 *Starověký Egypt. Jedním z nejstarších bohů prvopočátku stvoření v egyptské mytologii byl Atum (Ra-Atum). Zajímavé je, že takto znělo slovo podle výkladu tlumočníků. Ve skutečnosti je přesně známo jen to, že se ve staroegyptském jazyce samohlásky písemně nezaznamenávaly. To znamená, že slovo Atum bylo vyobrazeno pouze znaky, které znamenaly souhlásky. Z mytologie je známo, že Atum symbolizoval* ***prvotní a věčnou jednotu všeho jsoucího****, že vznikl sám ze sebe, z prvotního chaosu v podobě hada. Obraz hada v pohybu v dávných dobách* ***znamenal vlnovou strukturu nebo spirálu.*** *V posvátné knize starých Egypťanů, kterou vědci nyní nazývají „Kniha mrtvých“, v kapitole 175, je zmínka o tom, že Atum říká Bohu Osirisovi o konci světa, kdy on vše, co bylo vytvořené, zase zničí a sám se opět promění v hada. Tvořící rukou Atuma byla Iusat (řec. Saosis) -„nejvelebnější mezi těmi, kteří sestupují“). To je jedna z prvních dávných bohyň, uvedených v staroegyptské mytologii, pramatka všech bohů. Byla ztotožňována s posvátným stromem Života a Smrti. Ve starověkém egyptském umění byla vyobrazena jako žena* ***se znakem AllatRa*** *(kruh a srpek) na hlavě.*

Literatura: Starověký svět. Encyklopedický slovník. 2 díly, V. D. Hladký, – M: Centropoligraf, rok 1998; Hart, George. A Dictionary of Egyptian Gods and Goddesses, London: Routledge, 2006.

ka-sútra“, kde je zmínka o velmi malé částici, mající sférický tvar (parimandalja), která je konstantní, neměnnou a prvotní příčinou věcí, nositelem „konečných rozdílů“, substrátem stálých kvalit a minimální jednotkou hmotných prvků.

Podle starověkého učení jsou všechny věci složeny z „ničeho“, přičemž hranicí dělení hmotných věcí, elementárních částic Vesmíru, je atom. Seskupení těchto nejmenších částic tvoří hmotu. Po pečlivém přezkoumání PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA budou všechny tyto starověké znalosti zcela srozumitelné a navíc podložené na úrovni moderní fyziky. Kromě toho, zpráva umožní zformovat celistvé chápání jejich podstaty a odstraní rozpory ve výkladech těchto prapůvodních znalostí, které byly charakteristické pro různé starověké školy Východu.

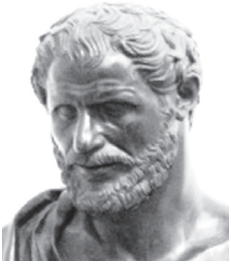

Démokritos z Abdér (Δημόκριτος; přibližně 460 – 370 př. n. l.)

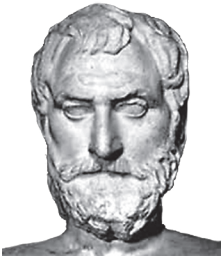

Leukippos z Milétu (Λεύκιππος; 500–440 př. n. l.)

Je známo, že pradávná učení o atomech popularizoval na západě Démokritos s jeho přívrženci. Dlouhá léta strávil cestováním po východě a studiem filozofií a posvátných znalostí různých národů. Žil v Indii, Babylonu a Persii, kde byly nashromážděny bohaté tisícileté zkušenosti duchovního dědictví lidské civilizace, včetně představ o konstrukci světa a člověka, o Zemi, o vzdálených hvězdách, o Velké prázdnotě a Vesmíru. Démokritos byl rovněž ve

východní Africe. Navštívil Etiopii a pobýval v Egyptě, kde měl možnost se seznámit se skutečnými poklady ve formě starověkých vědeckých a duchovních znalostí staroegyptské civilizace. Mluvil s egyptskými žreci – strážci tajemství starých manuskriptů. Je přirozené, že tyto prapůvodní znalosti, získané při cestách na východ a jejich následná interpretace, se bohužel neobešly bez vnášení vlastních pohledů, představ

🕮 *Podle koncepce starověkých řeckých filozofů Leukippa a Démokrita existují jen atomy a prázdno:„Celý svět prostupuje božská substance ze zvláštních atomů nejjemnějších vlastností“; „ … částice této vzduchem prostupující substance“; „jen nedělitelné (atomy) a prázdný prostor jsou pravdou.“*

Literatura: Reální slovník klasických starobylostí. Hl. redaktor F. Ljubker, J. Geffken, E. Cibart – Lipsko: Teubner, 1914.

🕮 *„Podle atomistů, srážení atomů v prázdnotě vytváří **vír**, který byl začátkem stvoření světa. Myšlení bylo chápáno jako výsledek určitých pohybů atomů.“*

Literatura: Slovník antiky. Hl. redaktor J. Irmšer, R. Jone, překl. z něm. M.: Progress, 1989.

🕮 *Znalosti převzaté z dávných duchovních učení Východu (o Velké prázdnotě a nedělitelné částici, obsahující skutečné bytí, neničící a nevznikající) přepracoval Démokritos v učení „atomistického materialismu“:*

- *Začátek Vesmíru – atomy a prázdnota, všechno ostatní existuje pouze **v mínění**.*

• Dohodou je sladké, dohodou je hořké, dohodou je teplé, dohodou je chladné, dohodou je barva, ve skutečnosti ***jsou to jen atomy a prázdnota****.*
• Existují ***prvotní příčiny****, nekonečné co do počtu, ale nedělitelné z důvodu jejich příliš malé velikosti. Jsou to minimální prvotní jednotky – atomy…*
• Mohou se různá tělesa skládat ze stejných atomů? Ano, mohou. Tak, jako se píší různé knihy stejnými písmeny.
• Atomy jsou substance, které nepůsobí na jiné a také nepodléhají žádnému jinému působení. Jsou rozptýleny v prázdnu a po vzájemném přiblížení do sebe narážejí nebo zachycují jeden druhého a následně se z těchto konglomerátů atomů jedno jeví jako voda, druhé – oheň, třetí – rostlina, čtvrté – člověk.
• V počátečním chaosu atomových pohybů ve Velkém Prázdnu…vzniká vír.
• Existuje nespočet světů různých velikostí, objevují se z nekonečné prázdnoty, vznikají a zanikají…V některých světech neexistuje ani Slunce ani Měsíc, v jiných je Slunce i Měsíc, často větší než u nás a v dalších světech je jich zase velký počet. Vzdálenosti mezi světy nejsou stejné; kromě toho je v jednom místě více světů a v jiném zase méně. Některé světy jsou na začátku vývoje, jiné na jeho vrcholu a další již upadají. Na jednom místě světy vznikají, na druhém mizí… Některé světy nemají zvířata a rostliny, je tam nedostatek vláhy.
• Existují dva druhy poznání: jeden pravdivý, druhý temný. Temný zahrnuje zrak, sluch, čich, chuť, dotek. Pravdivé poznání je zcela odlišné od toho druhého.

Litertura: P. S. Taranov „120 filozofů. Život. Osud. Výuka. Myšlenky“: Universalní analytický průvodce dějin filosofie ve 2 dílech – Simferopol: Renome, 2005.

a chápání tohoto člověka. Přidáme-li k tomu ještě nepřesnosti překladu, kdy předávané informace procházely prizmatem tradičního prozápadního myšlení, snadno pochopíme, proč se v průběhu času do těchto starověkých znalostí vneslo tolik zkreslení. A přesto…

V současné době je Démokritos představován jako zakladatel atomové teorie (učení o diskrétní struktuře hmoty) a materialistické filosofie. Nikde už ale nenajdeme zmínky o tom, že Západ tyto znalosti čerpal z dávného Východního učení. Jak se to obvykle v takových případech dělá, veřejně byl prohlášen „fakt“, že díla starověkého vědce se nedochovala. Zůstaly jen citace a kritika jeho myšlenek, „torzo“ práce v podobě útržkovitých zmínek v dílech pozdějších antických autorů.

Nicméně, učení o nedělitelných částicích, o diskrétní struktuře hmoty i nadále existovalo v různých filosofických školách, a to jak na Východě, tak i na Západě, přičemž ho každý vykládal po svém. Například na Východě bylo v VII. – IX. století učení o nedělitelných částicích, struktuře hmoty, prostoru a času známé v arabsko-muslimském světě díky mutakallimum. Na Západě teorii atomismu najdeme v pracích starověkého řeckého filozofa Epikura, římského filozofa Titusa Lucrécia Carusa, v učeních o homoiomeriích (z řeckého slova ὅμοιος – podobný, a μέρος – část), starořeckého filozofa, matematika a astronoma Anaxagorása, starořeckého přírodního filosofa Archeláose, v učení, přesněji řečeno matematické verzi atomismu, řeckého filozofa Diodora Krona, v práci o trojúhelnících starořeckého filozofa Platóna a tak dále. Každý, kdo pracoval nad touto otázkou, považoval za nutné tyto znalosti vydávat

Francis Bacon (1561-1626)

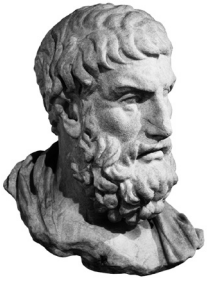

Epikúros (Επίκουρος; 342/341 př. n. l., také Epikúros ze Samu – 271/270 př. n. l., Athény)

Anaxagorás (Ἀναξαγόρας; z Klazomen, přibližně 500 — 428 př. n. l.)

za své a přidat k nim vlastní úvahy, často mylné. A tak byly znalosti následně předávány zkreslené, čímž přiváděly následující generace do světa iluzí a bludů. *Věda se formovala pozorováním vnějších projevů bez porozumění vnitřní podstaty procesů.*

V XVI. století anglický filozof („zakladatel anglického materialismu“), vlivný politik a lord kancléře – Francis Bacon (1561-1626) vnesl, vycházejíce z teorie Démokrita, další zkreslení do podstaty těchto znalostí. Představil totiž hmotu jako aktivní a nezničitelnou za předpokladu, že neexistují žádné „cihličky“ materie. Tvrdil, že její dělitelnost by měla být, podle jeho názoru, nekonečná. Sobecké ambice tohoto člověka se dokonce projevují i při definování cílů vědy. Smysl vědy totiž spatřoval v *posílení nadvlády* člověka *nad* přírodou jako *bezdušním materiálem*, který by měl být použit člověkem. Podobné úvahy zřejmě nebudou novinkou pro ty, kteří se dobře vyznají v historii světové politiky a chápou, jak se v zákulisí světové politické „kuchyně“ připravují z klamů a lží události a politické „pokrmy“ pro národy tohoto světa. Není pochyb, že

i dnes někteří politici považují svůj elektorát, tj. svůj lid, za pouhou bezcennou *bezdušní biomasu*.

Titus Lucretius Carus (okolo 99 př. n. l. – 55 př. n. l.)

Dalším, kdo šířil tyto znalosti, zpracované podle vlastního chápání a vnímání světa, byl například v XVII. století Pierre Gassendi (1592-1655) – francouzský filozof, kněz církve římské a profesor, který se zabýval historií (studiem starověkých textů), matematikou, astronomií a mechanikou. Jeho práce o atomismu jsou ve skutečnosti pouhým převyprávěním atomismu Epikura v kombinaci s vlastním pohledem na svět, který se zakládal na tradičních teologických ideích jeho regionu a doby. Gassendi zavedl pro Západ pojem molekuly (latinské slovo «moles» znamená «hmota» s příponou pro tvoření zdrobnělin „cula“ – „hmotička, částice“), jako nejmenší částice hmoty, počátečního spojení atomů, které nabývaly nové vlastnosti. Je třeba poznamenat, že ve středověku byl na Západě latinský jazyk považován za jazyk vědy (jazyk teologů, právníků, lékařů), proto byla vědecká terminologie latinizována. Vzhledem k tomu, že slovo „atom“ bylo řeckého původu, bylo odstraněno a nahrazeno latinským slovem «korpuskule», což znamená „částice, tělísko“ („corpusculum“, zdrobnělina latinského slova „corpus“ – „tělísko, částice, drobné tělísko“). Tento termín znamenal nejmenší částici hmoty, nebo éteru. Takto

Pierre Gassendi (1592-1655)

se v XVII. – XVIII. století v přírodních vědách objevily atomistické (korpuskulární) teorie. Podle korpuskulární filosofie Gassendiho, jsou atomy nekonečně malé, nezachytitelné a nezničitelné částice, ze kterých se skládají všechna tělesa. Mezi nimi je prázdný prostor, atomy na sebe navzájem působí, pohybují se a přivádí do pohybu a vytvářejí struktury – molekuly. Předpokládal, že atomy jsou základem všech věcí stvořených Bohem, věřil, že i světlo a teplo je složeno z atomů. V této době se objevila celá řada vědců, kteří studovali dochované starobylé poznatky o nejmenších nedělitelných částicích a diskrétnosti hmoty. Při vysvětlování uspořádání světa se o ně opírali, obdivovali je i kritizovali. Ale jejich vlastní interpretace těchto prastarých znalostí se tak či onak odrazila v jejich práci. Za zmínku stojí například italský fyzik, astronom, filosof a matematik Galileo Galilei (1564 – 1642); italský mnich a filozof Giordano Bruno (1548-1600); francouzský filozof, fyzik a matematik René Descartes (1596-1650); holandský astronom, fyzik a matematik Christiaan Huygens (1629-1695), jehož žákem byl německý filozof, fyzik a matematik Gottfried Leibniz (1646-1716); anglický fyzik Isaac Newton (1643-1727); irský chemik a teolog Robert Boyle (1627-1691) a mnoho dalších. Samozřejmě, následující generace dostávaly informace o nedělitelných částicích z jejich prací a aplikovaly je vycházejíc z představ a názorů své doby. Práce Gottfrieda Leibnize ovlivnily mnoho německých vědců, mezi nimiž byl i německý učenec – encyklopedista a matematik Christian Wolff (1679 – 1754), u kterého se v mladém věku učil i budoucí ruský učenec-encyklopedista světového významu, fyzik, chemik a mineralog Michail Lomonosov (1711-1765) při svém zahraničním studiu v Evropě.

Michail Lomonosov ovlivněný pracemi různých vědců, včetně Roberta Boyle, vytvořil molekulárně kinetickou teorii tepla, atomisticko-kinetickou koncepci o diskrétní struktuře hmoty a nejmenších nedělitelných částicích, které ve svém díle pojmenoval „elementy“. Ve své disertační práci „Elementy matematické chemie“ píše: „Elementem je část tělesa, která neobsahuje jakákoli menší a od něho se lišící jiná tělesa… Korpuskule je svazek elementů, které tvoří jednu malou hmotu.“ Lomonosov ve svých dílech popisoval stejné prastaré znalosti, jen podle svého chápaní. Například o principu zachování síly (energie) tvrdil, že se všechna tělesa skládají z korpuskulí – molekul, což jsou „svazky“ elementů, tj. atomů. Atomy jsou samy o sobě *rotující kulovité částice.* V jeho dílech lze vysledovat stejné prastaré znalosti, například v podobě tvrzení, že jedním ze základních principů Vesmíru je *rotační pohyb (poznámka: viz dále ve zprávě o spirálovitém pohybu).* Moderní věda se o něm vyjadřuje takto: „Byl u počátku vzniku univerzálního zákona přírody a položil základy přírodovědy

Michail Vasilijevič Lomonosov (1711-1765)

„Pokud děláš náročnou práci s obtížemi, obtíže pominou a to dobré zůstane. Pokud ale děláš zlo s potěšením, až potěšení pomine, zlo zůstane“.

M. V. Lomonosov

„Elementy matematické chemie“, disertační práce M. Lomonosova

John Dalton
(1766–1844)

XIX. století… jeho práce v mnoha ohledech předběhly fundamentální zákony objevené mnohem později a rovněž moderní představu o diskrétní struktuře hmoty“.

Proč dnes lidstvo mluví o atomu ne jako o základní nedělitelné (nestrukturované) částici hmoty, ale jako o nejmenší částici chemického prvku, která si zachovává jeho vlastnosti? Historie moderní vědy uvádí, že britský chemik, fyzik a přírodovědec John Dalton (1766-1844), jeden z nejznámějších učenců počátku XIX. století, obnovil atomismus a tím i pojem atom. Ve skutečnosti, i když tento člověk věděl o starověkém konceptu nedělitelných částic – atomech, zásadně zkreslil informace dávných učení, zejména pojetí podstaty atomu pro budoucí generace. Budeme-li mluvit jazykem moderní vědy, tak toto zkreslení můžeme přirovnat například k situaci, kdy z důvodu nepochopení povahy a funkce použijeme termíny fyziky vysokých energií (pojem neviditelné bosony a jejich celočíselné spiny) pro vysvětlení struktury běžných viditelných chemických sloučenin. Například – vezmeme chemickou sloučeninu vody (H_2O) jako hmatatelnou látku a do její definice přidáme, že kyslík bude navždy pojmenován bosonem a vodík nazveme spinem. Je zde jasný nedostatek pochopení prastarých znalostí a snaha o použití znalostí o neviditelných fundamentálních procesech pro hmatatelné jevy.

John Dalton se zachoval stejně. Snažil se vysvětlit chemii za pomoci starých atomistických koncepcí. Není divu,

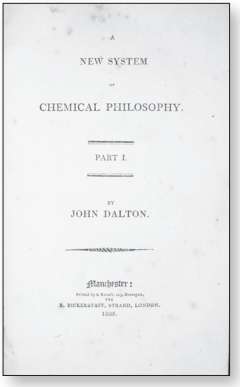
A
NEW SYSTEM
OF
CHEMICAL PHILOSOPHY.
PART I.
BY
JOHN DALTON.
Manchester:
Printed by S. Russell, 1803, Bromsgrove,
FOR
R. BICKERSTAFF, STRAND, LONDON.
1808.

John Dalton
„Nový systém chemické filozofie“
z roku 1808

že jeho teorie byly plné rozporů. Například v práci „Nový systém chemické filozofie“ v roce 1808 (New System of Chemical Philosophy, 1808) napsal následující definici: „Atomy jsou chemické prvky, které nemohou být znovu vytvořeny, rozděleny na menší částice nebo zničeny kterýmikoli chemickými přeměnami. Chemické reakce jednoduše změní uspořádání atomů do skupin.“ A samotné chemické reakce považoval za související procesy spojování a rozpojování atomů, aby vysvětlil skokové změny složení při přechodu z jedné sloučeniny do druhé. Uvedl termín „atomová hmotnost“, přičemž za jednotku hmotnosti vzal hmotnost atomu vodíku, navrhl systém chemických znaků pro „jednoduché a složité atomy“ a tak dále.

Na jedné straně přispěly Daltonovy studie k rozvoji teoretické chemie a vytvoření chemického průmyslu, ale na druhé straně jeho definování atomu, které bylo následně všeobecně přijato společností, zkreslilo pojetí podstaty fundamentální nedělitelné částice hmoty. Když v XIX. století přišli vědci na to, že se „chemické atomy“ rozkládají na menší elementární částice, vyvolalo to změnu postoje nové generace, která začala vnímat tyto starověké znalosti jako primitivní filozofii, která nemá nic společného s exaktními vědami. Nejedná se zde však jen o tohoto konkrétního vědce, nýbrž o po-

Dmitrij Ivanovič Mendělejev (1834–1907)

„Věda je pro člověka pouze tehdy blahodárná, pokud ji přijímá nejen rozumem, ale i srdcem“.

„Pravda se odhaluje v tichu jen tomu, kdo ji hledá“ D. I. Mendělejev

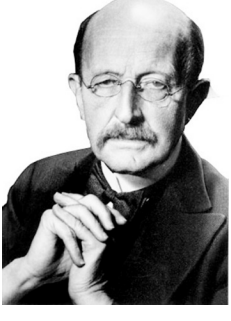

Max Planck (1858–1947)

„Věda představuje jediný celek. Její rozdělení na jednotlivé oblasti není způsobeno podstatou věcí, ale omezenou schopností lidského poznání.“

Max Planck

chopení podstaty, jak a proč došlo na konci XIX. a počátku XX. století ke zkreslení a zdiskreditování starověkého pojmu „atom“, „éter“ (jako pojmu souvisejícího s volnou energií), což vyvolalo v budoucích generacích všeobecnou nechuť ponořit se do studování těchto informací. To také vysvětluje, proč se nyní věda dostala do slepé uličky v hlavních otázkách fyziky vysokých energií týkajících se průzkumu moderní fyziky makro a mikrosvěta.

Na konci XIX. a počátku XX. století byla učiněna celá řada významných objevů vědci, kteří na své vědecké dráze studovali díla minulosti a byli seznámeni s atomistickou koncepcí starých časů. Patří sem mimo jiné objev periodické soustavy chemických prvků, který byl učiněn v roce 1869 vynikajícím ruským učencem a encyklopedistou, chemikem, fyzikem Dmitriem Ivanovičem Mendělejevem (1834-1907), dále díla slavného německého teoretického fyzika a zakladatele kvantové fyziky Maxe Plancka (1858-1947) o tom, že vyzařování a absorpce

energie má diskrétní charakter (1900), a tak dále. Jsou to objevy, které lidstvo využívá dodnes. Problém ale spočívá v tom, že se v této chvíli lidstvo při studiu mikrosvěta dostalo na takovou úroveň vědy, kdy tyto vynálezy, založené na vnějším pozorování, nedávají smysl pro pochopení procesů odehrávajících se uvnitř pozorovaného systému. Pro učinění nových fundamentálních objevů totiž chybí prapůvodní znalosti z minulosti, které jsou částečně uvedeny a proanalyzovány z pohledu moderních fyzikálních pojmů v této zprávě.

O ÉTERU

V písemných pramenech z dávných dob nacházíme, spolu s koncepcí o základních nedělitelných částicích hmoty – atomech, také zmínky *o nevyčerpatelném zdroji volné energie*, která je popsána jako všudypřítomná a všepronikající („není místo ve hmotném světě, kde by nebyla“), jedna z prvotních základů hmotného světa. Ve starověkých indických pramenech dochovaných do našich časů ji nazývají „akaša». Ākāsa – sanskrtské slovo odvozené od ā + kāś, doslova *„záření dále“, „nekončící záření“, „osvětlený prostor“*.

(Literatura: The Pali Text Society's, Pali-English Dictionary. Edited Davids Rhys, Stede William, London: 1921-1925).

Dešifrování samotného názvu ukazuje na fakt, že naši předkové věděli o vlastnostech tohoto nevyčerpatelného zdroje energie, který po mnoha staletích následně objevil i srbský fyzik a vynálezce Nikola Tesla (1856-1943). Ale o tom později.

V překladech starého textu do evropských jazyků je význam pojetí akaša interpretován jako „to, co leží v základu“. V řeckém jazyce to doslova zní jako „podstata“ (ousia, tedy základní), v latinském překladu řecké slovo „podstata“ se zase spojovalo s pojmem „substance“ (substantia), který byl vnímán jako „základní začátek jevu“, hmota z hlediska jednoty všech forem jejího pohybu, všech rozdílů a protikladů, vznikajících v tomto pohybu. Moderní slovníky uvádí definici slova „akaša“ jako prostorové substance, z nichž vychází „začátek projevu“, „počáteční impulz“.

Dochovaly se dokonce starověké zmínky o tom, že akaša má pouze jedinou charakteristickou vlastnost – Zvuk (poznámka: *viz kniha AllatRa, str. 50*). Přičemž Zvuk v podobě neslyšitelných, velmi jemných vibrací neprojeveného Zvuku (ve starých zdrojích je zmiňován jako Prvotní Zvuk), který je příčinou všech následných neviditelných a viditelných projevů, jemných a hrubých prvků Vesmíru. Akaša – *nosič kvality právě takového Zvuku* je popisován jako *nekonečná, všudypřítomná podstata Vesmíru, která prostupuje vše, nemá hmotnou podobu*, ale poskytuje základ pro mnohotvárnost věcí. Všechny objekty na světě jsou prostorové a od sebe oddělené právě proto, že jsou obklopeny akašou a vzájemně s ní působí. Projevem akaši je vše, co představuje kombinaci prvků, působí jako hmatatelné, slyšitelné a viditelné. Přičemž samotná akaša je tak tenká, že není vnímána lidskými smysly. V překladech starých indických učení se píše o tom, že při projevení světa byla jen tato *substance*, a když se globální cyklus ukončí, vše se přemění na akašu a další cyklus se začne zase s ní.

(Literatura: V. I. Zorin Eurasijská moudrost od A do Z : filosofický lexikon / V. I. Zorin – Almaty: Sozdik-slovník, 2002).

आकाश

Ākāsa – sanskrtské slovo odvozené od ā + kāś, doslova „záření dále“, „nekončící záření“, „osvětlený prostor“.

„On (pozn.: člověk) si již dlouho uvědomuje, že veškerá vnímaná hmota pochází z prvotní, neuchopitelné jemné substance, která vyplňuje celý prostor – Akaši, neboli světlonosného éteru, který je ovlivněn Pranou, která dává život neboli tvořivé síly volající v nekonečných cyklech všechny objekty a jevy k životu.“

(úryvek z článku Nikoly Tesly „Největší vymoženosti člověka“, publikovaného v „New York American“ 6. července 1930)

Zmínky o akaši můžeme nalézt v dochované literatuře, která vypráví o učení starých indických filosofických škol jako je Vaisheshika, Njája Sánkhja a dalších, ve kterých se filosofové snažili čerpat ze starých znalostí, které se zachovaly z předešlých dob. Například v Sánkhja se akaša vykládala jako „způsobující“ akaša a „způsobená“ akaša a byly zde popsány důvody této transformace. Tyto znalosti jsou velmi zajímavé, pokud je člověk seznámen se znalostmi o prvotních procesech, které probíhají v *ezoosmické mřížce*.

Staří Řekové přebírali znalosti z Východu, zejména ze starověké Indie. Nevyčerpatelný zdroj volné energie pojmenovali jako *„éter“* (řec.„αινηρ“ – *zářivý*). Aby zachovali smysl při překladu z indického jazyka u pojmu akaša, použili termín *„nekončící záření“, osvětlený prostor*. V dávných dobách použil Aristoteles tento termín pro označení hmoty, která tvoří vše, včetně „toho, z čeho se skládá nebe a to, co je v nebi“. Je nutné ale objasnit, jak staří Řekově chápali pojem „nebe“. V řecké mytologii byl znám pojem „horní, čistá, průsvitná, zářivá vrstva vzduchu, *stanoviště bohů*“, na rozdíl od „spodní vrstvy vzduchu, kde je vše *dočasné a konečné“*. Proto pojetí éteru jako vzduchu nad mraky (horní vrstva vzduchu) mělo poněkud jiný význam. V souladu s tím znamenal éter, stejně jako akaša, všepronikající prostředí, jeden z kosmických prvků, který tvoří beztížnou substanci nebe a hvězd, nejjemnější prvotní látku, která není uchopitelná smyslovým pozorováním. Slavní řečtí starověcí filosofové a přírodovědci popisovali starobylé znalosti každý po svém a často vydávali za svou, na Východě již dobře známou starověkou informaci, jako perlu „svého učení“ o neviditelném světě.

Zmínky o éteru, jako o nejjemnější prvotní látce, nalezneme v učeních starověkých řeckých filozofů: Anaxagora –

matematika, astronoma a zakladatele aténské školy; mocnáře, politika a filosofa Empedoklea; řeckých filosofů Platóna a Aristotela (žák Platóna byl vychovatelem Alexandra Makedonského), kteří nazývali éter „pátým elementem“ (quintessence), nehmotnou substancí nebeské klenby a nebeských těles zaplňující nebeský prostor. U Aristotela byl „pátý element“ (quintessence) – éter základním kamenem jeho kosmologie, substancí všeho „nebeského světa“ (nebeských těles a jejich „sfér“). Dále bylo uvedeno, že pro éter je typický pouze jeden druh pohybu – *prostorový pohyb v kruhu (poznámka: viz ve zprávě pohyb ve spirále)* na rozdíl od čtyř živlů (země, oheň, vzduch, voda) „pozemského světa“, které podléhají „vzniku a zničení“ (cyklické vzájemné přeměně) a je pro ně naopak typickou vlastností přímočarý pohyb.

(Literatura: Filosofický encyklopedický slovník. Hl. redaktor L. F. Iličjev, P. N. Fedoseev, S. M. Kovaljev, V.G. Panov – M.: Sovětská encyklopedie, 1983).

Jednou z nejvlivnějších antických filosofických škol byla škola stoicismu, která se později stala populární i v Římě. Hlavním zaměřením dané školy byla fyzika (filozofie přírody), logika a etika (filosofie ducha). Fyzika se zakládala na filozofických dílech Aristotela a kosmologii Hérakleita. Stoici pojmenovali nejjemnější prapůvodní substanci pneuma, ze které se skládá vše, a která ve všem působí. Podle jejich učení se po „světovém požáru“ všechno stává touto substancí. Pneuma byla považována za nejjemnější substanci, „dech života“, životní sílu, která prostupuje Vesmírem a spojuje ho v jeden celistvý organismus. Podle jejich učení má pneumatický systém své vlastní řídící centrum „vedoucí úsek“, které je v éteru *(poznámka: viz dále o reálných (stacionárních) částicích Po)*.

Zajímavé je, že pneuma původně v řečtině znamená „vanutí“, tj. prvotní impulz *(poznámka: viz dále o prvotním impulzu – proces ezoosmózy)*. V kosmologii starověku se z prvotního impulzu, jakožto procesu, zrodí pohyblivá substance, tj. začíná první pohyb. Proto se slovo „pneuma“ také překládalo jako „hořící éter“, tedy energie éteru. Později se pojem „pneuma“ překládal jako „dech“, potom – „duch“ odvozený od „vanout“, „dýchat“. Nyní je pojem „pneuma“ například v náboženství spojován se sférou ducha. V křesťanské teologii lze nalézt takové pojmy jako „pneuma hagion“, což znamená Duch Svatý a také učení o Svatém Duchu – pneumatologie.

Gnosticismus a Hermetismus popsal pneuma jako „prostředníka“ v kosmu – mezi světlem a tmou, vyššími a nižšími úrovněmi světa, a v člověku – mezi tělem a duší

📖 *„Zdá se, že název [prvního tělesa], který se dochoval z dob našich předků až do současnosti, vypovídá o tom, že se i oni drželi [v tomto ohledu] stejné hypotézy jako my. Z toho je možné vyvodit závěr, že stejné podněty k nám přicházejí opakovaně, ne jednou, ne dvakrát, ale nekonečně mnohokrát. To je také důvod domnívat se, že první těleso je odlišné od země, ohně, vzduchu a vody a je označeno jako horní místo, „éter“ (aithsr). Tedy název, který mu stanovili s ohledem na skutečnost, že „vždy běží“ (aei thein) v pokračování věčného času.“*

Literatura: Aristoteles. O nebi. Kniha 1. Překlad A. V. Lebedeva.

(vzdušný obal duše). Gnostikové nazývali lidi, kteří byli pod vedením božského pneuma – „pneumatiky“, na rozdíl od lidí, kteří byli pod vládou hmoty. V magických papyrech a u alchymistů byla pneuma charakterizována jako skrytá a tajemná síla, jejíž ovládání umožňovalo dosažení určitých cílů, například dávala sílu proměnit jakýkoli kov ve zlato. Neoplatonisté považovali pneuma za prostředníka mezi hmotným a nehmotným světem, za obal duše, který ji chrání před znečištěním při dotyku s tělem a před přímým kontaktem s hmotným světem při vnímání na úrovni pocitů („duše vnímá otisky těl na pneumatickém obalu“). *(poznámka: viz v knize AllatRa pojetí o sub-osobnostech)*.

(Literatura: Filosofický encyklopedický slovník. Hl. redaktor L. F. Iličjev, P. N. Fedoseev, S. M. Kovaljev, V. G. Panov – M.: Sovětská encyklopedie, 1983; Leisegang H., Pneuma Hagion. Der es Geistbegriffs der sinoptischen Evangelien aus dergriechischen Mystik, Lpz., 1922; Verbeke G., Involution de la doktrine du pneuma du stolcisme a St.Augustin, Louvain – P., 1945; Saake H., Pneuma, v kn.: RE, Suppl., Bdl4, 1974).

Zmínky o éteru se dochovaly i v legendách o bozích. Podle starořecké mytologie byl Éter synem prvotní věčné tmy Ereba (název se překládá z řečtiny jako „tma“) a bohyně Nyx (z řeckého „nyx“ znamená „noc“). Věřilo se, že Nyx je jedna z hlavních potencí tvořící Vesmír a její obydlí je umístěno v propasti Tartaru. Éter byl představován jako hořící vzduch, ve kterém se točí hvězdy a *žijí bohové (poznámka: viz dále téma o ezoosmické membráně)*. V dávných dobách byl éter chápán jako to, co odděluje nekonečný svět boha od dočasného a hmotného

světa. Věřilo se, že skrze éter prosakovala síla, která vytvářela a spouštěla všechno viditelné i neviditelné v tomto hmotném světě, a také to, co lidé nazývají „životem“. Díky znalostem uvedeným v PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA se tyto informace už nezdají legendami. Znalost základních informací dává jasné pochopení toho, že to jsou přirozené procesy tvořící základ Vesmíru.

Znalosti o univerzálním, všeprostupujícím éteru jako o nosiči jakýchkoli interakcí v hmotném světě, byli uchovány i v následujících obdobích. Téměř každý, kdo se zajímal o starověké znalosti z oblasti nedělitelných elementárních částic – atomů, narazil i na informace o nevyčerpatelném zdroji energie – éteru, kterou chápal v souladu pro svoji dobu typickým dominantním pohledem na svět. Byly jimi Giordano Bruno, René Descartes, Christian Huygens, Isaac Newton, Leonard Euler, Michail Lomonosov, Dmitrij Mendělejev, a mnozí další.

LA
DIOPTRIQVE
Discours Premier
DE LA LVMIERE.

René Descartes „Dioptrika“ („La Dioptrique“, 1637)

Například fyzik a matematik René Descartes popisuje ve svém slavném díle „Dioptrika“ („La Dioptrique“, 1637) ideu éteru jako nosiče světla. Christian Huygens ve své práci „Traktát o světle“ („Trait de la lumiere“, 1690) popisuje vlnovou teorii světla, která vyjadřuje klíčovou myšlenku: světelné vlny jsou pružné impulzy v éteru. Isaac Newton (1642-1727) se ve svém hlavním díle „Matematické zá-

klady přírodní filozofie“ („Philosophia Naturalis Principia Mathematica“, 1687), ve kterém se pokusil shrnout výsledky výzkumů svých předchůdců, se také zmiňuje o těchto znalostech známých už ve starověku. A to zejména o *okamžitém působení jednoho tělesa na druhé na dálku prostřednictvím prázdného prostoru bez pomoci hmoty.* Tuto informaci Newton předložil jako jeho vlastní ideu působení na dálku. Také ve svém výkladu neopomenul zmínit prapůvodní znalosti o „prvotním impulzu“ v souvislosti s představou božského původu světa. Velký matematik, inženýr a fyzik XVIII. století, který zásadně napomohl k rozvoji těchto věd – akademik Leonhard Euler (1707-1783) ve svých dílech popisuje, že všechny optické, elektrické, magnetické a jiné jevy se dají vysvětlit jako výsledek interakcí „hrubé“ hmoty a „jemné“ substance (méně hustá, ale více pružná) – éteru. V té době známé jevy se snažil vysvětlit vibracemi éteru.

V XVIII., XIX. a dokonce i na počátku XX. století, v období rychlého rozvoje experimentální

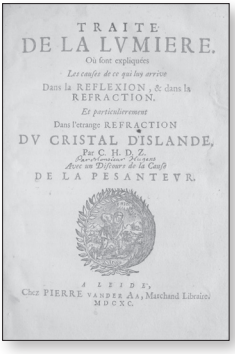
TRAITE
DE LA LVMIERE.
Où sont expliquées
Les causes de ce qui luy arrive
Dans la REFLEXION, & dans la
REFRACTION.
Et particulierement
Dans l'etrange REFRACTION
DV CRISTAL DISLANDE,
Par C. H. D. Z.
Docteur en Medecine
Avec un Discours de la Cause
DE LA PESANTEVR.
A LEIDE,
Chez PIERRE VANDER AA, Marchand Libraire.
MDCXC.

Christian Huygens „Traktát o světle“ („Trait de la lumiere“, Leiden, 1690)

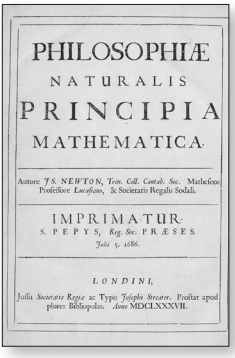
PHILOSOPHIÆ
NATURALIS
PRINCIPIA
MATHEMATICA.
Autore J S. NEWTON, Trin. Coll. Cantab. Soc. Matheseos Professore Lucasiano, & Societatis Regalis Sodali.
IMPRIMATUR.
S. PEPYS, Reg. Soc. PRÆSES.
Julii 5. 1686.
LONDINI,
Jussu Societatis Regiæ ac Typis Josephi Streater. Prostat apud plures Bibliopolas. Anno MDCLXXXVII.

Isaac Newton (1642-1727) „Matematické základy přírodní Filozofie“ („Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica“, 1687)

James Maxwell (1831-1879)

vědy (její výsledky moderní věda používá dodnes) byl éter jedním z ústředních témat diskusí fyziků, matematiků, chemiků a výzkumných pracovníků z jiných oborů. O světovém éteru mluvilo a psalo mnoho vynikajících vědců. Například anglický fyzik a matematik James Maxwell (1831 – 1879) – jeden ze zakladatelů statistické fyziky a zakladatel klasické elektrodynamiky. Díky modelovým představám o éteru a přítomnosti pradávných znalostí o tomto konkrétním světovém prostředí, přišel na teorii elektromagnetického pole. Maxwell věřil, že napětí elektrického pole je spojeno s pružným napětím v éteru a magnetická indukce souvisí s jeho *pohybem v podobě víru.* V „Pojednání o elektřině a magnetismu“ („A Treatise on Electricity and Magnetism”, 1873) napsal následující: „Nyní nemůžeme pochopit pohyb (pozn.: interakce) v čase jinak, než jako let hmotné substance skrze prostor nebo jako stav pohybu nebo napětí v prostředí, které už existuje v prostoru… **Ve skutečnosti, pokud se energie nepřenáší z jednoho tělesa do druhého v čase, musí existovat prostředí nebo látka, ve kterém se tato energie nachází poté, co opustila jedno těleso a ještě nedosáhla druhého…** Proto všechny tyto teorie (pozn.: vlnové interakce a elektromagnetismus) vedou k pochopení prostředí, ve kterém toto šíření probíhá. A pokud přijmeme toto prostředí jako hypotézu, myslím, že by mělo zaujímat významné místo v našem výzkumu, především ve snaze vytvořit si představy jeho působení ve všech jejích detailech, což je i mým prvořadým cílem v tomto pojednání.“

Problematikou éteru se zaobírali i další vědci. Kupříkladu anglický fyzik a chemik Michael Faraday (1791-1867), zakladatel moderního pojetí *„silového pole“* v elektrodynamice, autor řady významných objevů, včetně zákona elektromagnetické indukce, zákona elektrolýzy, atd., německý fyzik Heinrich Hertz (1857-1894), jeden ze zakladatelů elektrodynamiky, který experimentálně potvrdil existenci elektromagnetických vln (díky jeho práci a práci jeho kolegů následně vzniklo rádio), dále například holandský fyzik Hendrik Lorentz (1853-1928), jehož významné práce jsou zaměřeny na elektrodynamiku, statistickou fyziku, optiku, teorii záření a atomovou fyziku. Ten spojil koncepci nepřetržitého elektromagnetického pole s pojmem diskrétních elektrických nábojů, které jsou součástí hmoty. Nebo slavný francouzský matematik, fyzik, astronom a filozof Jules Henri Poincaré (1854-1912), který použil ve svých dílech koncepci o světovém éteru a poukázal na to, že jej (éter) nikdy nebudeme schopni detekovat experimentální cestou, jak se tvrdilo už

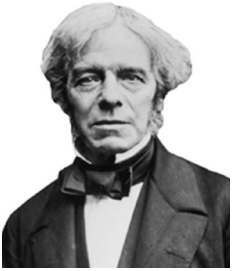

Michael Faraday
(1791-1867)

Heinrich Hertz
(1857-1894)

Hendrik Lorentz
(1853-1928)

Jules Henri Poincaré (1854-1912)

ve starověku. V dávných dobách se sice poukazovalo na to, že tato substance je pro lidi nedostupná, na druhou stranu se ale upozorňovalo na to, že pokud známe její podstatu, je možné získat nevyčerpatelný zdroj síly (energie). Tato informace se stala předmětem pozornosti politických a náboženských vůdců a bohatých lidí různých epoch, kteří do těchto studií náruživě zapojovali nejlepší mozky své doby, financovali jejich výzkumy, motivovali nebo alespoň nebránili slavným vědcům, aby zkoumali otázky týkající se éteru.

V období nových objevů ve fyzice bylo toto všudypřítomné prostředí vnímáno jako základ základů stejně jako v dávných dobách. Kromě toho se ve světle nových chápání té doby éter také posuzoval jako nosič světla a elektromagnetických interakcí. Došlo se k závěru, že právě éter napomáhá přenosu elektromagnetického záření, díky kterému rovněž vznikl dnes běžně užívaný výraz „vysílat z rozhlasového éteru“. Byla to doba velkých objevů ve fyzice. Jak uvádějí lidé té doby: „Nápady doslova kroužily ve vzduchu“. Všechny tyto fundamentální objevy se rychle rozvíjely a získávaly významná experimentální potvrzení, až do určité doby…

Nečekaně na začátku XX. století byly všechny výzkumy o éteru přerušeny. Mnohým vědcům, kteří obhajovali teorii éteru, bylo zastaveno financování, byly jim vytvářeny různé umělé překážky, jako například uzavření laboratoří a snižování počtů vědeckých pracovníků, což

mělo za následek potíže při hledání nového zaměstnání propuštěných vědců, atd. Zároveň s tím začala v médiích masivní diskreditace éteru, jako jednoho ze základních pojmů teoretické fyziky. Proč se výzkum ohledně éteru, na jehož základě slavní vědci XIX. století vybudovali jejich základní teorie a získali opravdu převratné experimentální údaje o unikátní podstatě elektromagnetismu, náhle přerušil? A proč se následně fyzikové, kteří se třeba jen zmínili o éteru v rozhovoru s kolegy, označovali za lháře a jejich teorie za bláboly, bez ohledu na jejich vědecké zásluhy i přesto, že jejich úvahy byly správné? Co se v té době skutečně stalo?

„Viníkem“ toho všeho byl pravděpodobně slavný srbský fyzik, průkopník elektřiny vysokého napětí, talentovaný inženýr a vynálezce Nikola Tesla, který našel způsob, jak experimentálně získávat nevyčerpatelnou energii z éteru. Jeho specializací byla elektrotechnika a hlavním vědeckým zájmem byla studie týkající se generování a bezdrátového přenosu energie na dálku. Ne náhodou představovaly jeho nápady, na první pohled, neskutečnou realitu pro lidstvo. Například bezdrátové noční osvětlení lodí, srovnatelné s denním světlem, které plují v oceánu pomocí volné energie odebírané z atmosféry (přesněji z éteru). Pokud by byly tyto vynálezy uvedeny do praxe, poskytly by možnost pochopit mnohé události a tajemství starověku, faktů zjištěných v průběhu archeologických výzkumů a objevů, které nezapadají do rámce tradičního vysvětlení historie, života a technologických výdobytků dávných lidí. To by dalo odpovědi na mnohé otázky. Například, jak staří Egypťané realizovali výstavbu a dekorace uvnitř pyramid, aniž by používali metody osvětlení

známé moderním lidem? Díky jaké síle dávní lidé mohli ovlivňovat gravitaci a přesouvat megality a budovat z nich celá města? K čemu byly určeny „kosmodromy“, jako například starověká terasa Baalbek v Libanonu? Odkud měli předkové afrického kmene Dogonů přesné informace o hvězdě Sirius a jejím systému a jaký zdroj energie je nutný k tomu, aby bylo možné doletět (bezpečně) na kosmické lodi k této nebo jiným hvězdám?

Tesla dosáhl vynikajících výsledků ve svých výzkumech a snil o tom, že jeho vynálezy a volná energie budou k dispozici všem lidem, což by přirozeně značně usnadnilo a zjednodušilo život celého lidstva a přivedlo civilizaci na novou úroveň technologického vývoje. Ale problém byl v tom, že financování jeho myšlenek, výzkum a provoz laboratoře se uskutečňoval prostřednictvím peněz amerických průmyslníků, kteří měli jiný pohled na svět a jiné cíle. Jejich záměrem nebyla bezplatná distribuce energie pro všechny a vytvoření duchovní a morální světové společnosti, ale čistě obchodní zájmy a formování konzumní společnosti, ve které by oni a jejich potomci měli nad lidmi neomezenou moc. Ne náhodou se léta 1895-1904 nazývají obdobím revolučních změn ve fyzice. Léta 1892 až 1905 považujeme za vrchol nejvýznamnějších objevů Tesly. Nicméně jeho „strategická chyba“ spočívala v tom, že prvním, komu ukázal svoje nejdůležitější objevy, byli ti, kteří sloužili záměru vytvo-

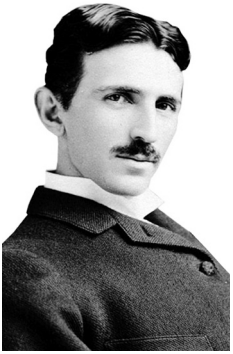

Nikola Tesla (1856-1943)

ření konzumní společnosti. Tyto vynálezy, a s nimi související možné důsledky a vyhlídky pro lidstvo, natolik šokovaly americké finančníky a průmyslníky, že z obavy o ztrátu svých příjmů a moci nad lidmi, podnikli nejen okamžité a zásadní kroky, které vedly nejen k náhlému zastavení financování projektů Tesly, ale také udělaly vše pro to, aby takový pojem jako éter „jednou provždy“ zmizel z fundamentální nauky – fyziky. Příběh Nikoly Tesly není určitě jediný. Podobné vynálezy mohl vytvořit kdokoli jiný, neboť věda té doby se skutečně přiblížila k významnému milníku, který otevíral fantastické vyhlídky pro lidskou civilizaci. Ale tento konkrétní příběh se bohužel odrazil na vědě obecně jako celku a co je nejdůležitější – na její budoucnosti. Nikola Tesla tak nevědomky zmrazil, na celé století, výzkum otázky získání volné energie z éteru tím, že uspěchal demonstraci revoluční technologie těm, kteří by kvůli epochálnímu vynálezu mohli přijít o spoustu peněz, moc nad lidmi a „světovou nadvládu“.

„Náš svět je ponořen do ohromného oceánu energií, letíme v nekonečném prostoru ohromnou rychlostí. Kolem se vše otáčí a pohybuje – všechno je energie. Před námi stojí veliký úkol – najít způsoby získání této energie. Pokud bude lidstvo čerpat z tohoto nevyčerpatelného zdroje, bude se pohybovat dopředu gigantickými kroky“.

Nikola Tesla, deníky, rok 1891

„Velká tajemství našeho bytí ještě čekají na svá odhalení, dokonce ani smrt nemusí být koncem“.

Nikola Tesla

„ Čin, i toho nejdrobnějšího tvora, vede ke změnám v celém Vesmíru.“

Nikola Tesla

Od roku 1905 se v oblasti vědy začalo cílevědomé ničení teorie o éteru. Ne náhodou se rok 1905 zapsal do historie fyziky jako „Rok zázraků“ (v latině Annus mirabilis; zajímavý fakt pro lidi, kteří znají: v anglické literatuře název „Annus mirabilis“ se většinou používá ve vztahu k roku 1666). V důsledku nekalých praktik světových průmyslníků a magnátů urychleně kandiduje na vědecký Olymp světového významu řada „osobností“, jejichž jména se začínají propagovat po celém světě a oni na oplátku začínají zaměňovat pojetí o éteru a odvádět výzkum ve fyzice jiným směrem. Například v roce 1905 všem známý, tehdy 26 letý Albert Einstein (v té době už švýcarský občan, člen patentového úřadu), zveřejňuje čtyři články ohledně nejdůležitějších směrů, které byly v centru pozornosti fyziků po celém světě. Mezi nimi například práci „K elektrodynamice pohybujících se těles“ („Zur Elektrodynamik bewegter Körper“, 1905), kde Einstein představuje speciální teorii relativity. Přičemž se jeho práce publikují v prestižním fyzikálním časopise Německa „Anály fyziky“ („Annalen der Physik“). V té době byla elektrodynamika velmi populárním tématem a přitahovala pozornost mnoha lidí, a to zejména z důvodu teoretických a experimentálních objevů Nikoly Tesly a řady významných učenců té doby působících v oblasti elektřiny a magnetismu.

Speciální Einsteinova teorie relativity obsahovala *přezkoumání představ o času a prostoru ve fyzice.* Jeho názory byly prezentovány jako, do značné míry „nezávislé“ na tehdejších teoriích, které se zakládaly na teorii o éteru. Například, pokud slavný holandský teoretický fyzik, nositel Nobelovy ceny za fyziku Hendrik Lorentz

a významný francouzský matematik a fyzik Henri Poincaré považovali všechny nové efekty dynamickými vlastnostmi éteru, tak „Einsteinova teorie relativity“ toto všechno převáděla z dynamiky do kinematiky a *eliminovala pojem éteru.* Mladý vědec začal tvrdit, že všechno, co bylo považováno za vlastnosti éteru, je „ve skutečnosti“ projevem objektivních vlastností prostoru a času a obecně není vhodné zahrnovat pojem éteru jen pro to, aby bylo možné prokázat nemožnost jeho pozorování. Jinak řečeno, Einstein znehodnotil ve svých pracích jak *pojem éteru, tak i pojmy absolutního pohybu a absolutního času, které se na něm zakládají (poznámka: Více informací o absolutním čase a pohybu v knize „Ezoosmóza“).* Teorie relativity nebyla ve vědě nic nového. Dávno před zveřejněním Einsteinovy publikace zformuloval Henri Poincaré ve svém díle „Měření času“ („La mesure du temps“, 1898) obecný a univerzální princip relativity pro elektromagnetické jevy. Ale problémem bylo, že Lorentz a Poincaré byli zastánci teorie

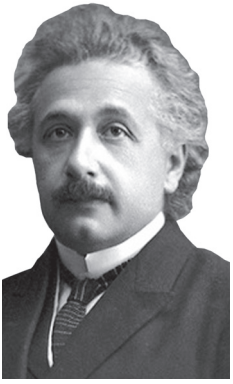

Albert Einstein (1879-1955)

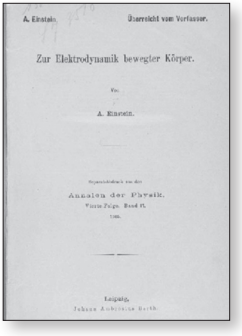

A. Einstein. Überreicht vom Verfasser.

Zur Elektrodynamik bewegter Körper.

Von

A. Einstein.

Separatabdruck aus den

Annalen der Physik.

Vierte Folge. Band 17.

1905.

Leipzig,

Johann Ambrosius Barth.

Albert Einstein „K elektrodynamice pohybujících se těles“ („Zur Elektrodynamik bewegter Körper“, 1905)

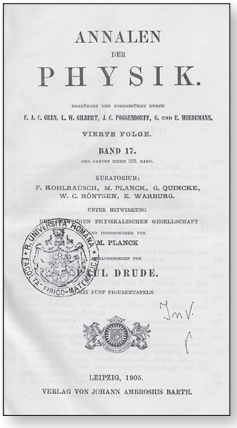
ANNALEN
DER
PHYSIK.

BEGRÜNDET UND FORTGEFÜHRT DURCH
F. A. C. GREN, L. W. GILBERT, J. C. POGGENDORFF, G. UND E. WIEDEMANN.

VIERTE FOLGE.

BAND 17.
DER GANZEN REIHE 322. BAND.

KURATORIUM:
F. KOHLRAUSCH, M. PLANCK, G. QUINCKE,
W. C. RÖNTGEN, E. WARBURG.

UNTER MITWIRKUNG
DER DEUTSCHEN PHYSIKALISCHEN GESELLSCHAFT
HERAUSGEGEBEN VON
M. PLANCK
UND
PAUL DRUDE.
MIT FÜNF FIGURENTAFELN

LEIPZIG, 1905.
VERLAG VON JOHANN AMBROSIUS BARTH.

Fyzikální časopis Anály fyziky („Annalen der Physik“), ve kterém se publikovaly práce A. Einsteina

Hendrik Lorentz řekl: „…vážitelná hmota je absolutně propustná, a právě v místě každého atomu existuje současně éter, což je zřejmé, když pozorujeme atomy jako místní modifikace éteru.“

Z knihy P. S. Kudrjavceva „Historie fyziky“, 3. svazek, 1971

o éteru, která se nehodila těm, kteří se podíleli na zničení tohoto pojmu v oblasti vědy na základě pokynů mocných finančníků.

Skutečnost, že se toto tajné spiknutí záměrně, systematicky a všemožnými způsoby uvádělo do praxe a do všech oblastí života, potvrzuje řada faktů. Na začátku se největší vědci té doby vyhýbali otázkám vyvolaným „novou teorií“ buď relativním mlčením, nebo se omezovali na pouhé odborné připomínky typu, že těmito problémy se zabývali již dříve jiní vědci a výsledky jejich výzkumu byly sice platné, ale pouze za určitých podmínek. Později se však fyzici rozdělili do dvou skupin: na ty, kteří byli zastánci nové teorie a ty, kteří hájili koncept o éteru. Výsledkem vzájemného štvaní vědců a umělého rozkolu v jejich řadách bylo oficiální prohlášení v září roku 1920. Na sjezdu 86. Kongresu Svazu německých přírodovědců a lékařů v Bad Nauheimu (Německo) bylo oficiálně oznámeno, že takový pojem jako éter byl nakonec zrušen. Čas a místo nebylo vybráno náhod-

ně (prvotřídní evropské středisko Bad Nauheim, které se nachází na území Hesse, 38 km od *Frankfurtu nad Mohanem). (Poznámka: viz informace z knihy Sensei ze Šambaly. 4. díl).* Vědci té doby si byli vědomi, že toto tvrzení ve skutečnosti zrušilo mnoho doložených teorií fyziky, bez poskytnutí řádných protidůkazů a vysvětlení. Prakticky se od té doby začalo ve vědecké komunitě pracovat s nařízenými vzory od tvůrců konzumní společnosti, kteří tak rozdělovali vědce do dvou táborů: „slepých“, kteří nemohou vidět zjevná fakta a „němých“, kteří vědí, ale bojí se o tom mluvit.

Bez ohledu na potíže při našem úsilí si vytvořit představu o struktuře éteru, nepochybuji o tom, že meziplanetární a mezihvězdné prostory nejsou prázdné, ale naplněné materiální substancí nebo tělesem nejrozsáhlejším a myslím, že i nejvíce homogenním, jaké si jen můžeme představit.

Z článku „Éter“, James Maxwell. Encyklopedie Britannica, 9. vydání, rok 1878

Zároveň mocnáři pomocí médií soustřeďovali pozornost mas na tvrzení o „pravdivosti teorie relativity“ a vnucovali názor, že éter v podstatě neexistuje. Za velké podpory se popularizovaly knihy a vystoupení lektorů, kteří hovořili o nové teorii relativity jednostranně, z pohledu zřejmé a jednoznačné skutečnosti. To také sehrálo významnou roli při znehodnocení znalostí o éteru. Řečeno moderním jazykem – světoví manipulá-

Jedním z nejúžasnějších objevů fyziky, který byl vyhlášen za posledních několik let je ten, že hmota neexistuje.

Z knihy Henri Poincaré „O vědě“

Nejenže stále objevujeme nové jevy, ale i v těch, které byly považovány za dobře známé, se nám otevírají nečekané aspekty. Ve volném éteru zákony zachovávají svou majestátní jednoduchost; ale hmota se v pravém slova smyslu zdá být čím dál tím složitější; vše, co se o ní říká, má vždy jen přibližný význam a naše vzorce neustále požadují nové a nové členy.

Z knihy Henri Poincaré „O vědě“

toři použili známou technologii ovlivňování mas prostřednictvím masmédií, jejímž výsledkem bylo zničení určitého veřejného mínění a jeho záměna za falešné, které je přesným opakem toho skutečného, ale je velmi výhodné pro zainteresované mocnáře. Později se tento postup stane veřejně známou metodou a dostane název „Overtonova okna“ („Overton windows“). Její význam spočívá ve speciálním informačním zpracování veřejného vědomí, počínaje fází vnímání myšlenky jako zásadně „nepřijatelné“ (například je v rozporu se společenským uspořádáním, starověkými znalostmi, postuláty, tradičními postoji, etickými a morálními všelidskými normami) a postupně se přesouvá až do fáze nejen veřejně „přijatelné myšlenky“, ale dokonce až k vytvoření nového neměnného pravidla pro společnost na tomto falešném základu. (Fáze informačního zpracování společenského vědomí podle technologie „Overtonova okna“: *nemožnost přijetí* falešné myšlenky – *radikální* pohled na tuto myšlenku – minimálně *přijatelný* pohled na tuto myšlenku – maximálně *rozumný* pohled na tuto myšlenku – *nejpopulárnější* pohled na tuto myšlenku – zavedení *pravidla* do života).

Všechny tyto otřesy ve vývoji fyziky jsou smutné, ale nikoli náhodné. Toto je jen částečný obraz toho, co se v té době globálně odehrávalo ve veřejném vědomí pod

vlivem aktivní činnosti skupiny finančníků, kteří snili o světové nadvládě. Vždyť právě tehdy ve světě docházelo k masivnímu ničení duchovna, morálky, uměle se vytvářela konzumní společnost. Rychle se vytvářely mezinárodní koncerny, nadnárodní korporace, soukromé monopoly a světový trh orientovaný na upevnění a rozvoj idejí masové spotřeby konzumní společnosti. Ve světové společnosti se formoval člověk-spotřebitel, jehož vědomí se už od raného dětství nastavovalo na materialistické a sobecké vnímání světa, spotřebitelský postoj k životu a osobní prospěch. Smysl života se stavěl na falešném základě (touha neustále zvyšovat své příjmy a bohatství, kariérní růst, obhajování egoistických ambicí), který v konečném důsledku nepřinášel hledanou vnitřní svobodu a štěstí. Samozřejmě, že toto egoistické myšlení člověka-spotřebitele po takovém masovém zpracování vědomí nepřijímalo s vážností znalosti minulosti, včetně těch, které byly dříve považovány za posvátné a chráněny jako důležité pro lidstvo a předávány z generace na generaci po tisíciletí. Člověku bylo těžké si představit, co je to absolutní prázdnota, pokud není naplněna ničím hmotným. Bylo mu těžké vyjít za rámec hmotného vnímání světa, který mu postavili jako oddělovač ve vědomí, aby nepoznal více a nestal se náhodou dalším Teslou, Planckem nebo Maxwellem.

Neodkládejte péči o veliké a věčné na potom, až uspokojíte své základní potřeby. Mohlo by být příliš pozdě, neboť vkládáme materiální blaho do rukou lidí, jejichž ideálem je „chleba a podívaná“.

V. I. Vernadsky

V důsledku toho se výzkum vlastností éteru a vývoj této perspektivní oblasti fyziky zastavil na víc než století.

V prioritních oblastech vědy zůstalo jen to, co dávalo vojenskou převahu a přinášelo příjmy oligarchům. V současné době existují pozůstatky minulých znalostí o éteru jen v rámci tradičního výkladu vědy nebo na úrovni filosofických úvah „o primitivních znalostech minulosti“, včetně zkreslení a nepochopení podstaty nebo jsou řazeny do kategorie „starověké okultní interpretace“.

Co můžeme v dnešním světě vysledovat v důsledku ztráty starobylých znalostí o nevyčerpatelném zdroji energie (éteru, akaši, ezoosmické mřížce)? Tvrdou konkurenci při honbě za získáním neobnovitelných zdrojů energií na planetě, které vyústí často až do vojenského konfliktu, expanze nadnárodních společností, bezlítostného rozdělování lidí na „vaši a naši, své a cizí“ a boje bez pravidel za moc na spotřebitelském trhu. Zdroje uhlovodíků se staly trumfem v politických a ekonomických otázkách konzumní společnosti. Dnešní civilizace, ve které peníze masivně ovládají mysl lidí, dospěla ve svém vývoji do slepé uličky a ke globálním problémům v důsledku ztráty duchovních a morálních hodnot. A to vše se děje právě teď, v době, kdy se globální přírodní katastrofy zrychlují, nabírají na tempu i síle a kdy jsou znalosti o éteru nezbytné pro přežití lidstva jako samotný vzduch. *Pomocí peněz je možné přinutit vědce mlčet, ale není možné udržet narůstající hněv přírody!*

V dnešní společnosti se díky médiím zakořenil výraz „energetická krize“, kterým mocnáři ospravedlňují eskalaci mezinárodního vojenského a politického napětí, války a různé pokusy o zničení „přebytku“ populace. Ale jen málo lidí přemýšlí o tom, co se ve skutečnosti

skrývá za „energetickou krizí“ a proč byla tato myšlenka tak pevně zakotvena do oblíbeného veřejného mínění jako standardní omluva? Koneckonců, dnes existuje řada způsobů, jak vyrábět elektřinu bez použití zdrojů uhlovodíků. Proč o tom oficiální zdroje mlčí? Odpovědi na tyto otázky přivedou chytrého člověka opět k banálnímu vysvětlení – lidskému přání ovládat světovou moc nebo alespoň neztratit páky řízení pro ovlivňování všech možných situací na světovém spotřebitelském trhu. Takže konzumní společnost, kde funguje obchod „s proměnlivou lidskou tváří“, není slučitelná s pojetím duchovní a tvořivé společnosti – všem dostupné volné energie a prapůvodními znalostmi.

Ale nyní, také díky PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA, mají všichni zdravě uvažující lidé na celém světě jedinečnou příležitost radikálně otočit vektor vývoje civilizace duchovním a mravním směrem *(pozn.: viz kniha AllatRa)* a vyřešit nejdůležitější problém světové společnosti – generování

Pomocí peněz je možné přinutit vědce mlčet, ale není možné udržet narůstající hněv přírody!

„Jestli se společnost nezmění, lidstvo to jednoduše nepřežije… Přežít budoucí kataklyzmata bude možné pouze při spojení celého lidstva a pouze při kvalitní změně společnosti v duchovním smyslu“.

z knihy „AllatRa“

„Osobní vklad každého člověka do společných záležitostí duchovní a mravní přeměny lidstva je velmi důležitý. Mohu říci, že každý, dokonce i, zdálo by se, nejjednodušší a „bezvýznamný“ čin vykonaný s cílem šíření Pravdy, se v konečném důsledku, ať tak či onak, projevuje na globální situaci ve společnosti a formuje její budoucnost.“

z knihy „AllatRa“

volné energie zdarma. Příležitosti a perspektivy, které otevírá PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLTARA, osvobozují člověka od materiální závislosti, tedy přispívají k odstranění jakéhokoli spotřebitelského systému. Přivádí lidstvo na zcela novou úroveň vnímání a poznání světa, vědeckého studia a praktického prozkoumání Vesmíru a člověka.

ELEMENTÁRNÍ ČÁSTICE

Věda moderní civilizace začala používat zaměněnou představu o atomu, jako o nejmenší části chemického prvku již od XIX. století. V roce 1897, díky anglickému fyzikovi Josephu Johnu Thomsonovi (1856-1940), který stanovil, že katodové paprsky jsou tvořeny proudem drobných částic, byl objeven ELEKTRON – nosič záporného elementárního elektrického náboje v atomu. V roce 1919 anglický fyzik Ernest Rutherford (1871-1937), v důsledku studia rozpadu jádra, objevil PROTON – elementární částici s kladným nábojem. V roce 1932 anglický fyzik James Chadwick (1891-1974), při studiu interakce berylia s částicemi alfa, objevil NEUTRON – elementární částici v jádru atomu, který se hmotností přibližuje k hmotnosti protonu, ale nemá elektrický náboj. Nicméně má moderní věda dodnes nevyřešené problémy v popisu vnitřní struktury atomového jádra.

Předpoklad o existenci FOTONU v elektromagnetickém poli byl popsán roku 1900 v práci německého teoretického fyzika a zakladatele kvantové fyziky Maxe Plancka (1858-1947). V roce 1905 Albert Einstein rozvinul Planckovu myšlenku a stanovil, že elektromagnetické záření (světlo) není nic jiného, než proud jednotlivých kvant (fotonů). Přímý experimentální důkaz existence fotonů byl získán americkými fyziky již v letech 1912-1915: Robertem Millikanem (1868-1953) a v roce 1922 Arthurem Comptonem (1892-1962). V roce 1930, švýcarský fyzik Wolfgang Pauli (1900-1958) postuloval existenci elementární

částice, která téměř neintegruje s hmotou, a v polovině padesátých let američtí fyzici Frederick Reines (1918-1998) a Clyde Cowan (1919-1974) experimentálně potvrdili existenci neutrální stabilní částice – NEUTRINO.

Joseph John Thomson (1856–1940)

Od roku 1930 a prakticky až do začátku roku 1950 bylo studium elementárních částic úzce spjato se studiem kosmického záření. Od roku 1950 až do současnosti se hlavním nástrojem pro výzkum elementárních částic v oblasti fyziky staly urychlovače a předmětem studia – nové elementární částice, které vznikají při srážce se substancí zrychlených protonů a elektronů. Od té doby bylo objeveno mnoho různých částic, včetně nestabilních elementárních částic, a také velmi nestabilních částic s názvem „rezonance“ (například v roce 1953 byla objevena první z nich D1 (1232)), těžké antičástice (antiproton (1955), antineutrino (1956), antisigma hyperony (1960)), a tak dále.

Ernest Rutherford (1871–1937)

Neočekávanou se pro vědce ukázala řada vlastností objevených u částic. Při zkoumání této otázky, spolu s takovými charak-

teristikami jako elektrický náboj, moment hybnosti, atd., se musely zavést takové vlastnosti jako „podivnost“, „očarování“ atd. Bylo jasné, že svět elementárních částic, podle svých zákonitostí, vlastností a chování, je velmi odlišný od obvyklé představy o něm zformované na základě klasické fyziky.

James Chadwick
(1891–1974)

V současné době je za významný objev v oblasti fyziky částic a fyziky vysokých energií považován jeden z výsledků, získaný v Evropském centru pro jaderný výzkum (CERN) za pomocí speciálního zařízení – urychlovače nabitých částic (Velký hadronový urychlovač). Vědci objevili částici, pravděpodobně podobnou Higgsovu bosonu (boson předpověděl britský fyzik Peter Higgs (1929) – teoreticky by měl mít konečnou hmotnost a nemít žádný spin). Ve skutečnosti to, co vědci objevili, není žádný Higgsův boson. Tito lidé nevědomky opravdu učinili důležitý objev a nejen to. Experimentálně totiž objevili jev, který je podrobně popsán v knize „AllatRa“ *(poznámka:kniha „AllatRa“, str. 34, poslední odstavec).*

Peter Higgs
1929

Bengálský fyzik, biofyzik, archeolog a jeden z průkopníků ve výzkumu rádia a mikrovlnné optiky – Jagadish Chandra Bose (1858 —1937) ve svém úvodním projevu, při otevření ústavu Bose v roce 1917, poznamenal: „…V současné době se zapomíná, že On nás obklopuje neustále se svým vyvíjejícím se tajemstvím stvoření, nepopsatelným zázrakem, který se skrývá v mikrosvětě částice, která obsahuje ve složitých spleteních své atomární podoby všechna tajemství Vesmíru, včetně jím vložené touhy poznávat a pochopit…“

V současnosti si fyzikové jen *komplikují podmínky vnějšího pozorování*, ale stále jim chybí možnosti, jak sledovat ty nejjemnější procesy a porozumět zákonitostem, které se vyskytují uvnitř systému mikrosvěta. Pro spotřebitelskou společnost je toto, „chození kolem horké kaše“, typické. Vždyť vědci jsou nuceni doslova přežívat v tak sobecké společnosti a využívat své schopnosti ne pro blaho lidstva, ale k uspokojení něčích ambicí a studovat fyziku jen v úzkých mezích povolených koncepty. Moderní „fyziku vysokých energií“ v konzumní společnosti můžeme obrazně přirovnat k působivému představení pro neznalé diváky, kteří ji financují, k zařízení, které v podstatě drtí obrovské kameny na malé kousky, které nazýváme elementární částice. Ale v procesu drcení takového konglomerátu není možné pochopit podstatu vytváření zrnek písku.

Dnes se mnoho fyziků, kteří nezůstali lhostejní k problémům společnosti, snaží opět experimentálně navrátit k původnímu bodu, na cestu vedoucí přímo, ze které odbočili jejich předchůdci. Chápou, že v důsledku klimatické situace na Zemi, spojené s globálními klimatickými změnami životního prostředí, je pro přežití lidské civilizace nutný kvalitativně nový průlom ve fy-

zice, založený na způsobu generování volné energie, bez ohledu na vnější podmínky a dostupnost přírodních zdrojů.

Shrneme-li výše uvedené, můžeme říci, že nová éra moderních objevů jen mírně pootevřela klíčovou dírku ve dveřích do mikrosvěta, který je základem makrosvěta celého Vesmíru. To vše ovšem bylo omezeno pouze na malou část pozorovaných jevů mikrosvěta. S použitím univerzálních klíčů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA můžete nejen široce otevřít dveře do neviditelného světa, ale i vstoupit do něj a setkat se s jeho zdrojem. Abychom pochopili zákony interakce mikrosvěta, potřebujeme radikální revizi mnoha zažitých pojmů a představ a kvalitativně nový pohled na fyziku. PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA otevírá perspektivu nejen zcela jiného vnímání fyzikálních jevů v mikrosvětě, ale vysvětluje její fundamentální základy a zákony interakcí.

A potom, opět se odkazuji na sebe, ať člověk porovná jeho bytost se vším jsoucím; ať pocítí, jak se ztratil v tomto odlehlém koutě Vesmíru a dívá se z úzké vězeňské cely přidělené mu pro bydlení – mám na mysli celý viditelný svět – i on musí pochopit, co je celá naše Země se svými státy a městy, a konečně, kdo je on sám. Člověk v nekonečnu – co on vlastně znamená?

z knihy „Myšlenky“, roky 1657—1658, od Blaise Pascala

PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA

LIDSKÉ VNÍMÁNÍ

V přírodě probíhá neustálý proces pohybu a transformace hmoty na různých úrovních své organizace, s různými rychlostmi, fázovými stavy, za různých fyzikálních a dalších podmínek, a tak dále. Věda dokázala, že přestože jsou tyto změny lidskému oku neviditelné, neznamená to ještě, že tyto procesy neexistují. Každá změna v přírodě má svůj důvod. Zásadním úkolem moderní fyziky je – odhalit prvotní příčiny, které působí podle neměnného zákona a definovat důvody různorodosti následujících změn v jevech a vývoji událostí.

Současná fyzika je neodmyslitelně spjata s filozofií, stejně jako tomu bylo ve starověku a v dřívějších dobách. S duchovními znalostmi, přesněji – jako jejich doplněk, objasňovala člověku otázky neviditelného života makro a mikrosvěta. Jednalo se zejména o znalosti týkající se zrození, uspořádání a evoluce Vesmíru, opakování jeho zániku a znovuzrození, stavby viditelného a neviditelného světa. Dále se znalosti týkaly člověka a jeho víceúrovňové konstrukce v neviditelném světě, jeho reálných možností spojených s hlavní silou a nejdůležitějším smyslem jeho existence – duchovní podstatou. Základy prapůvodní fyziky byly určitým vodít-

kem k pochopení pravého duchovního významu člověka a jeho krátkodobé existence v tomto iluzorním světě.

Přemýšleli jste nad tím, proč byl v moderní společnosti původní duchovní pohled na svět a skutečnou povahu člověka zničen a nahrazen filozofickými materialistickými názory? Proč je dodnes vysvětlení vědeckého obrazu světa postaveno na moderních filozofických názorech (materialistických představ o obecných zásadách a zákonech uspořádání Vesmíru)? Tedy, že se otázky o zrození a vývoji Vesmíru, o vzniku prostoru a času, o elementárních částicích, mikrosvětě a vzniku a vývoji života projednávají *hypoteticky, na úrovni stávajících vědeckých znalostí a předpokladů?* Vždyť stejné otázky můžeme nalézt již ve starověkých duchovních pojednáních národů světa, jako stěžejní doplněk znalostí o člověku, smyslu jeho existence a důležitosti duchovní transformace.

Opomeneme-li otázku, jak a od koho mohli lidé v dávných dobách získat tyto unikátní znalosti o neviditelném mikro a makrosvětě, zajímavým faktem zůstává, že je člověk, jako biologická bytost (jako obyvatel trojrozměrného světa), ve svém vnímání (a následně i v poznávání) okolní reality, velmi omezený. Vždyť pokud se mu neřekne o jevech, které existují mimo viditelný svět a následně se nenaučí, jak s nimi zacházet, sám na to nepřijde. Příkladem jsou tak zvaní ferální lidé (vyrůstali v izolaci od lidské společnosti, mezi zvířaty) nebo děti, které byly od útlého věku z nějakého důvodu společensky izolovány od kontaktu s lidmi a tím pádem neměly možnost získat znalosti a sociální zkušenosti. Takové příklady jsou psychologům a sociologům dobře známy.

Jak se vlastně formuje *představa* člověka o světě, o sobě a svém životě? Jak se formuje jeho vnímání a jaké informace tvoří základ jeho pohledu na svět (čemu věří)? Co nazývá „realitou“ a jaký je svět doopravdy? Podíváme-li se na tyto otázky z hlediska fyziky, člověk je velmi omezen ve svém vnímání světa, ve vnímání rozsáhlého oceánu fyzikálních polí, širokého spektra elektromagnetických vln různých frekvencí a celé té variability všemožných forem života a přírodních jevů, které existují v hmotném světě. Jako pozorovatel je uzavřen v systému trojrozměrného vnímání a má možnost poznat jen jeho velmi malou část pomocí svého těla, přesněji prostřednictvím smyslů. A jaké jsou hranice možností našich orgánů vnímání? Vezmeme si jednoduchý příklad – oči. Hlavní informace o okolním světě přichází prostřednictvím optického kanálu. Pro lidské oči viditelnou částí spektra je elektromagnetická vlnová délka od 400 do 760 nanometrů. Všechno, co leží mimo tento rozsah, člověk nevidí a proto se v jeho mozku neodráží skutečnost, která leží mimo tento rozsah vlnových délek. Totéž platí i pro zvuk, který člověk slyší pouze v rozsahu 16 až 20 kHz (pro srovnání, sluch některých zvířat pokrývá rozsah až do 200 kHz, u hmyzu – až do 500 kHz). Orgány vnímání poskytují jen velmi málo informací o okolním světě, skrze které člověk dostává mylnou představu, a to nejen o prostorovém uspořádání vnější reality, ale i o statice (neměnnosti) mnoha viditelných objektů, čímž se u něj následně vytváří určitá iluze vnímání. Ve skutečnosti neexistuje žádný hmotný objekt, který by se nacházel v absolutním klidu, neboť vše se nachází v pohybu a to jak v mikro-, tak i v makrosvětě.

Lidské tělo je chemická továrna, která vyrábí a spotřebovává energii a může existovat pouze v přítomnosti

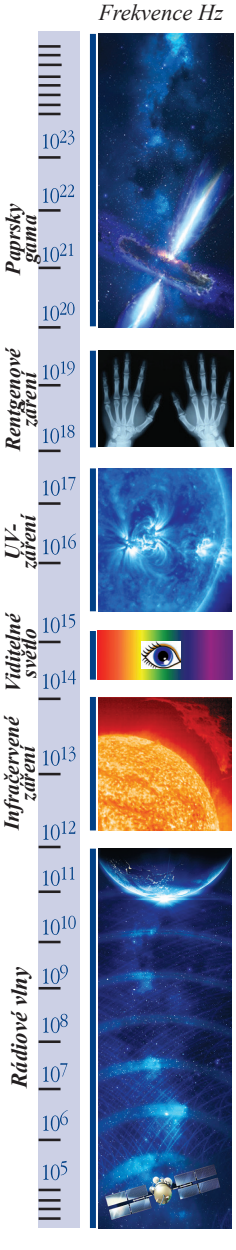

řady konkrétních podmínek, například v určitém gravitačním poli, za pomoci vzduchu, vody, živin potřebných k udržení organizmu a tak dále. Jedná se o složitý biofyzikální objekt, který je schopen transformovat z obdržených informací různého druhu elektrické signály (nervové impulzy), které snímá a zpracovává centrální nervový systém. V těle průměrného dospělého člověka se jen na biochemických procesech organismu podílejí triliony (!) nejmenších živých mikro-objektů, přesněji živých systémů – buněk, které podporují život tohoto složitého systému, neustále na sebe vzájemně působí a přizpůsobují se měnícím se podmínkám. Ale všechny tyto buňky jsou složeny z elementárních částic, které na úrovni kvantové fyziky existují podle zcela odlišných zákonů (na rozdíl od zákonů klasické fyziky), podle kterých je základem všeho energie a informace. Jinými slovy – chemie viditelného světa je založena na fyzice neviditelného světa.

Obecně vzato, člověk disponuje subjektivním vnímáním skutečnosti. Lidský mozek, i přes jeho

složitost, je podstatně omezen ve svých schopnostech a může fungovat pouze za určitých podmínek. Informace o okolním světě je jedincem vnímána s časovým zpožděním a prostorovým zkreslením. Například prostorové zkreslení vnímání může být způsobeno různou rychlostí průchodu zvukových (mechanických) a světelných (elektromagnetických) vln skrze různá prostředí, materiál, v důsledku disperze, reflexe a skládání vln. To znamená, že člověk nedostává celistvou, ale fragmentární, nekompletní informaci. Model vnímání okolního světa je velmi subjektivní. Člověk poznává okolní skutečnost s pomocí vědomí, prostřednictvím získaných asociací vycházejících z trojrozměrného světa. Jinými slovy, všechny procesy a jevy „měří“ trojrozměrností a hledá podobnosti. Proto vědomí, které je naladěno na každodenní šablonové vnímání světa, mnohé přehlíží v důsledku nepochopení jemu neznámých procesů a jevů. Šablonové vnímání člověka konzumní společnosti, s materialistickým způsobem myšlení, je vyjádřeno ve slovech biblické postavy nevěřícího Tomáše: „Dokud neuvidím, neuvěřím“. Zajímavá je však reakce na tento výrok představitelem duchovního společenství (Ježíše): „Blaženi jsou ti, kteří neviděli a uvěřili!“ Z hlediska PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA je tento výrok více než stěžejní, protože se týká nejen duchovního života lidí, ale i globálních procesů probíhajících v mikrosvětě, na úrovni ezoosmické mřížky. *(poznámka: viz dále ve zprávě téma „Ezoosmická mřižka“).*

Pokud se podíváme na tuto otázku z hlediska kvantové fyziky, člověk žije v systému iluzí. Podíváme-li se na otázku – co brání člověku pochopit a uvědomit si iluzorní povahu světa – z pohledu duchovních znalostí, je to jen negativní kvalita jeho

vědomí, pýcha. Tedy „cukr a bič“ rozumného materiálního systému, který dělá z člověka nejen otroka svých přání, ale „dojnou krávu“ pro svůj systém, mrtvolu ještě za života. Ne náhodou, když staří mudrcové předávali znalosti předchozím generacím, zdůrazňovali, že všechno, co člověk vnímá ve viditelném světě, není vlastně realita a že má příležitost k rozvoji jiného vnímání, které je kvalitativně odlišné od klamného a iluzorního vnímání skutečnosti, kterou vnucuje materiální systém.

V důsledku těchto okolností nelze spolehlivě a přesně hovořit o složitých procesech fungování hmotného světa Vesmíru, které jsou nad rámec omezeného vnímání člověka jako obyvatele trojrozměrného světa. Nicméně znalosti přizpůsobené lidskému chápání již existují od starověku. Podle starých pojednání byly tyto znalosti považovány za posvátné a starostlivě se předávaly z generace na generaci. Je zřejmé, že byly určeny k tomu, aby člověk poznával svět a mohl mnohem více porozumět sám sobě, své pravé přirozenosti, duchovnímu smyslu života a byl schopen použít tyto dodatečné znalosti o neviditelných procesech hmotného světa výlučně k dosažení své duchovní transformace.

Mnoho starověkých znalostí se předávalo z generace na generaci v *asociativní formě*, která je srozumitelná pro vnímání většiny lidí, kteří žili v té či oné době v různých částech světa. Dnes se v kvantové fyzice úspěšně využívá *analogie*, díky které se vytvářejí abstraktní teorie a různé modely, pomocí nichž se díky asociativním srovnáním vysvětlují veřejnosti ve srozumitelné podobě procesy neviditelného světa, nepřístupné pro vizuální vnímání člověka. Přičemž platí, čím širší asociativní soubor, kterým disponují vědci, tím srozumitelnější teorie pro lidi moderní civilizace.

Ve starých dobách se znalosti předávaly pomocí analogií, které byly srozumitelné a blízké lidem té doby a daného území. Například pro národnosti, které žily na břehu moře nebo oceánu, se jako analogie pro vysvětlení znalostí o Vesmíru a neviditelném světě využívaly procesy a jevy vyskytující se v oceánu, obrazné ukázky spojené s vodou a chováním podvodních obyvatel. Pro obyvatele stepních a lesních oblastí byly naopak srozumitelné asociace spojené se zemědělstvím, rozvojem a růstem rostlin a stromů, a s vlastnostmi a návyky zvířat. Ale pro většinu lidí byly nejvíce srozumitelnými příklady z každodenního života spojené s životem komunity a lidskými vztahy. Když člověk ovládá prapůvodní znalosti, všechny tyto paralely lze snadno vypozorovat v kulturách různých národů.

Podle údajů, které se dochovaly až do naší doby, existují dva hlavní důvody, proč se starověké znalosti o makro a mikrosvětě uváděly jako doplněk k duchovním znalostem. Prvním důvodem bylo, aby si člověk uvědomil hlavní *smysl* svého pomíjivého života, který spočívá v duchovní transformaci. Druhým důvodem bylo, aby člověk učinil svoji vědomou a zralou *volbu* mezi, v jeho životě dominujícími, materiálními nebo duchovními hodnotami (v pojetí dominantního osobního světonázoru a hlavního cíle života). Aby člověk mohl plnohodnotně učinit svoji volbu, měl by si být vědom nebezpečí, zvláštností a šablonového chování neviditelného světa materiálního „inteligentního systému“, ve kterém dočasně existuje on jako Osobnost a jeho tělo *(poznámka: více informací v knize AllatRa)*.

Bohužel později, kvůli nedostatku pochopení starověkých informací, došlo časem ke ztrátě hlavních klíčů k jejich dešifrování, znalosti o procesech makro a mik-

rosvěta se začaly vykládat jinak a to v doslovném smyslu výše uvedených příkladů, tj. v primitivním směru myšlení. Dnes, díky moderním vědcům, kteří se nepředpojatě dívají na tuto otázku, bylo shromážděno velké množství kulturologických materiálů z celého světa. Tyto materiály nasvědčují tomu, že ve své podstatě stejné sakrální znalosti byly známy lidem na různých kontinentech a v různých dobách. Takže dnes, s ohledem na bohaté kulturní a duchovní dědictví lidské civilizace a pomocí klíčů – základů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, má lidstvo možnost nejen pochopit svoji prapůvodní minulost, ale také změnit svoji budoucnost.

Je třeba zdůraznit, že pokud člověk se zvídavým rozumem, svobodnou myslí a bez pomyslných klapek na očích (tak typických pro spotřebitelskou společnost prostřednictvím šablon „rámcových autorit“) začne studovat a snažit se důkladně ve všem vyznat z pozice znalostí prapůvodní fyziky a bohatého duchovního a kulturního dědictví lidské civilizace, potom začne hluboce chápat a duchovně poznávat sám sebe. Kromě toho pochopí skutečné příčiny dnešní duchovní a morální světové krize a důvody pro vytvoření umělých podmínek, které vedou k destabilizaci stavu člověka a moderní společnosti. Ale co je nejdůležitější, v důsledku takového hlubokého poznání si člověk uvědomí, jakým způsobem může nejen radikálně změnit situaci, ale také jak přejít na zcela novou evoluční úroveň vývoje jak sebe, tak i společnosti jako celku. A to jak z hlediska vývoje civilizace v souladu s prapůvodním duchovním směrem, tak i v plánu epochální transformace vědy, a dosáhnout tak fantastických výšin technologického pokroku. Jak se říká, všechno nové je dobře zapomenuté staré.

O NEHMOTNÉ PODSTATĚ

Stejně jako v dávných učeních Východu, tak se i v rané historické podobě starořeckého atomismu vyskytovalo pojetí nehmotné podstaty existující mimo prostor a čas. To do značné míry vysvětlovalo chování a vlastnosti hmotného světa a umožňovalo pochopit zákony interakce hmoty a principy jejího řízení. Začátkem XIX. století byly z veřejně přístupných znalostí záměrně odstraněny a důkladně zničeny všechny starověké zmínky o nehmotné podstatě. V důsledku toho byly následující generace vychovávány výhradně na dominanci materialistického světonázoru, se sobeckým a spotřebitelským myšlením a zúženým vnímáním reality. Výsledkem je, že lidstvo má dnes spoustu problémů, včetně problémů vědecké povahy, kterým by se mohlo vyhnout. Například ve fyzice je problémem takzvaná „krize fyziky elementárních částic“. To znamená, že pokud se dnes lidstvo, díky fyzice vysokých energií, setká tváří v tvář s neobvyklou realitou mikrosvěta, různorodými částicemi vznikajícími a mizejícími v mikrokosmu a transformací hmoty na energii, zastaví se díky absenci znalostí o nehmotné podstatě na prahu nepochopení těchto globálních procesů a jejich uvědomění z pozice Pozorovatele mimo systém.

DEFINICE
PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA

Tudíž, co je základem jednoty hmotného světa a určuje rozmanitost jeho změn? Dávno ztraceným klíčem, který otevírá tajemství opravdové fyziky mikrosvěta, jsou pojmy jako EZOOSMÓZA a EZOOSMICKÁ MŘÍŽKA. Dávají ucelený obraz o procesech, které probíhají ve Vesmíru, o diskrétní struktuře hmoty, o funkcích nedělitelných a vzniku dělitelných částic, pochopení základů jejich interakce a možnosti získání volné energie z nevyčerpatelného zdroje. Jedná se o časem ztracené znalosti, kolem kterých se vytvářely různé kosmologické mýty, náboženská dogmata, filozofické školy a tak dále. Do současného tisíciletí se zachovaly jen dozvuky minulých znalostí o těchto neviditelných procesech (například v starověkých indických pojednáních – pojem „akaša“ („nekončící záření“, osvětlený prostor), ve starověké řecké literatuře – pojem „éter“ (*„horní, čistá, průsvitná, zářivá vrstva vzduchu, stanoviště bohů“*)), které byly bohužel opakovaně zkomplikovány nepochopením skutečné povahy těchto procesů.

Co je to ezoosmóza a ezoosmická mřížka? Známé je tvrzení Poincarého (na základě starých pramenů) o nehybném éteru a o tom, že ho nikdy nebudeme schopni poznat experimentálně. To ale neznamená, že éter není. To znamená, že je nepřístupný pro vnímání člověka jako pozorovatele trojrozměrné dimenze. V dávných dobách se zdůrazňovalo, že tento základ hmotného světa je skutečně nehybný,

není lidem k dispozici, a že tuto substanci nemůže člověk hmatatelně cítit, vidět, ani slyšet, neboť z ní vychází neslyšitelný Zvuk. Nicméně se uvádělo, že pokud budeme znát jeho uspořádání, může nám být velkým přínosem pro svoji nevyčerpatelnou sílu a můžeme se v něm naučit ovládat neviditelné jevy, které nejsou přístupné lidskému oku.

Pro lepší podmíněné *pochopení* podstaty procesů, které jsou základem prvotních jevů, uvedeme řadu vysvětlení PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA. Je třeba vzít v úvahu, že tato vysvětlení jsou *zjednodušená a přizpůsobená* pro pochopení *širokého okruhu zainteresované progresivní společnosti.* Vzhledem k této skutečnosti a pro srozumitelnost těchto znalostí, je ve zprávě vynecháno mnoho fyzikálních, matematických a technických podrobností, údajů o těchto provedených experimentech a vědecké definice, které jsou srozumitelné pouze úzkému okruhu odborníků z oblasti přírodních věd. Také byl vynechán popis výsledků dosažených při zlepšování metodologie a nástrojů výzkumu, studia struktury a prognostických výsledků vlastností objektů mikrosvěta a vědecká vysvětlení vztahující se k přehodnocení oblastí fyziky, především kvantové mechaniky, kvantové statistiky a kvantové teorie pole. Nicméně, spolu s vysvětlením základních principů a konceptů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, je uvedeno i tak dost příkladů a blízkých asociací těchto pojetí a procesů, které byly používány v dávných pojednáních různých kultur a národů světa. Také zde nalezneme specifické výpočty, vysvětlující diagramy, infografiky, tabulky a vzorce, které jsou uvedeny v přístupné formě a jsou určeny pro matematické a fyzikální výpočty a pro nezávislé ověření poskytnutých informací širokým okruhem zainteresované veřejnosti.

EZOOSMICKÁ MŘÍŽKA

Základem hmotného Vesmíru je zvláštní „prostorový skelet“, nehmotná struktura – EZOOSMICKÁ MŘÍŽKA. Z pohledu obyvatele trojrozměrné dimenze by tato energetická „konstrukce“ jako celek podle vnějších obrysů připomínala silně zploštělý objekt, přibližně jako plochá cihla, jejíž výška boční hrany odpovídá 1 /72 *její základny.* Jinými slovy, ezoosmická mřížka má plochou geometrii. Možnost rozšíření hmotného Vesmíru je omezená velikostí ezoosmické mřížky.

V rámci ezoosmické mřížky je 72 dimenzí *(poznámka: více informací o 72 dimenzích v knize AllatRa)*. Vše, co moderní věda nazývá „materiálním Vesmírem“, existuje pouze v rámci prvních 6 dimenzí a zbývajících 66 dimenzí je v podstatě kontrolující nadstavba, která udržuje „hmotný svět“ v určitém omezujícím rámci – šesti dimenzích. Podle prastarých znalostí patří těchto 66 dimenzí (od 7. do 72. včetně) také do hmotného světa, ale ve své podstatě nejsou takové.

Mimo ezoosmickou mřížku, která je rovněž uvedena v dávných posvátných tradicích různých národů světa, je duchovní svět – kvalitativně jiný svět, který nemá nic společného s hmotným světem, jeho zákony a problémy.

EZOOSMICKÁ MŘÍŽKA je stabilní a nepohyblivá. Skládá se z určitého počtu identických EZOOSMICKÝCH BUNĚK, které mají v trojrozměrném prostoru tvar krychle (ovšem v dimenzích vyšších, než třetí, mají složitější kon-

strukci). Každá ezoosmická buňka se skládá z , řekněme, šesti „zídek“ v podobě EZOOSMICKÉ MEMBRÁNY. Uvnitř, v centru každé krychle ezoosmické buňky, se nachází STACIONÁRNÍ ČÁSTEČKA PO.

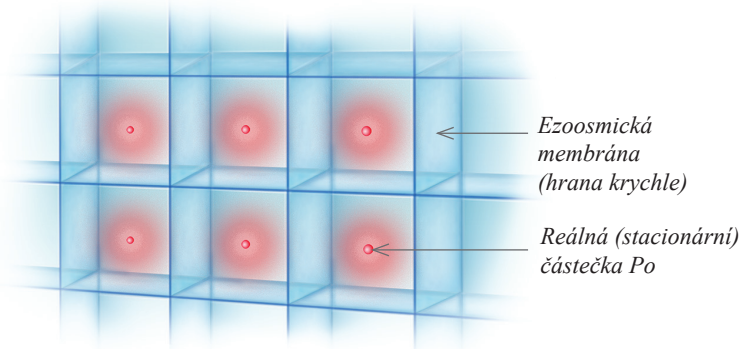

Obr. 1. Fragment ezoosmické mřížky v třetí dimenzi

🕮 Zajímavé je, že staroslovanské slovo „vesmír“, vzniklo překladem z řec. slova „oikoumenh“, což znamená „obývána“, „obydlená část“.

Literatura: Aristoteles. O nebi. Kniha 1. Překlad A. V. Lebedeva.

Dnes můžeme najít zmínky o ezoosmické mřížce, které se dochovaly od starověku, u různých národů světa žijících na různých kontinentech. Byly ukryty v etiologických a kosmogonických mýtech, posvátných malbách, zobrazujících strukturu světa, v různých filozofických po-

jednáních, náboženských učeních a legendách vyprávějících v alegorické formě o stvoření Vesmíru a stvoření světa. Bohužel, čím jsme současnosti blíže, tím více ztracených znalostí máme, včetně nepochopení skutečné podstaty a záměny posvátných metaforických významů všedním smyslem. Z bohaté škály nalezených svědectví o určitých artefaktech uvádíme jen některé.

Tripolská číše, V. – IV. tis. př. n. l.

Čína. Keramická nádoba, kultura Yangshao, V. – II. tis. př. n. l.

Čína. Keramická nádoba, kultura Yangshao, V. – II. tis. př. n. l.

📖 ***Paleolit.*** *Obrázky v podobě znaku (mřížky, pletiva, čtverce, kosočtverce s bodem uvnitř, ornament v podobě šachové desky) existovaly od starověku a některé z nich – ještě od dob paleolitu. Domnívat se, že tyto znaky znamenají „zaseté pole“ je mylné, neboť se objevily dlouho před vznikem zemědělství. Je známo, že dávní lidé nechávali na některých místech posvátné znalosti, které jsou důležité pro budoucí generace a fixovali je v podobě skalních maleb, včetně vyobrazení určitých znaků. Skalní znaky a symboly, které se ob-*

Pozdnětripolská amfora, konec IV. tis. př. n. l.

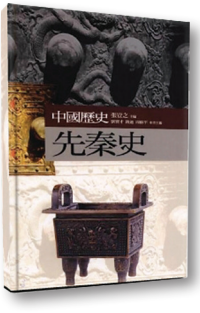

Kniha „Dočchingská epocha Číny“ 先秦史, 2002)

Afrika. Vápencová jeskyně Blombos

jevily na různých kontinentech, jsou poměrně stejnotypové podle konkrétních znaků (poznámka: více informací v knize „Allat-Ra“), což ukazuje na společný zdroj znalostí. V současné době existuje mnoho artefaktů z různých epoch, které ukazují, že se mřížka, pletivo, kosočtverec s tečkou, kruhy, čtverce či spirály hojně vyskytovali v prvcích ozdob a ornamentů na rituálním nádobí, oblečení, posvátných předmětech nebo v ozdobách posvátných textů různých národů. Často se v blízkosti těchto znaků nacházely symboly bohyně Nebe a boha Země.

📖 ***Afrika.*** *Vápencová jeskyně Blombos – jedna z nejslavnějších archeologických památek z dob paleolitu, která se nachází na jižním pobřeží Jihoafrické republiky. V horních vrstvách těchto usazenin (přibližné stáří 68 tisíc let) se našly náhrdelníky vyrobené z mušlí, kostěné nástroje a kousky okru s geometrickými rytinami.*

📖 ***Čína.*** *Keramická nádoba pocházející z neolitické kultury Yangshao, která existovala v V. – II. tisíciletí před naším letopočtem na území moderní Číny. Keramická nádoba kultury Yangshao (V. – II. tisíciletí př. n. l.) se nachází v čínské provincii Šen-si.*

📖 **Thajsko.** *Keramická nádoba patřící k archeologické památce Ban Chiang (naleziště doby bronzové 4420 – 3400 př. n. l., které se nachází v severovýchodní části současného Thajska).*

📖 ***Starověká Evropa.*** *Keramická nádoba patřící do Tripolské kultury (Cucuteni-Tripolje) rozšířené v VI. – III. tisíciletí př. n. l. v oblasti mezi Dunajem a Dněprem (území dnešní Ukrajiny, Moldavska, Rumunska).*

Literatura: Vladimir Moisejenko. Kříž s půlměsícem – věčné symboly: Ilustrované dějiny symbolů Ukrajiny. KA: Oranta 2006.

Encyklopedie Tripolské kultury, 2004

Thajsko. Keramická nádoba (4420-3400 př. n. l.)

Stará Evropa. Keramická nádoba (Tripolská kultura, VI. – III. tis. př. n. l.)

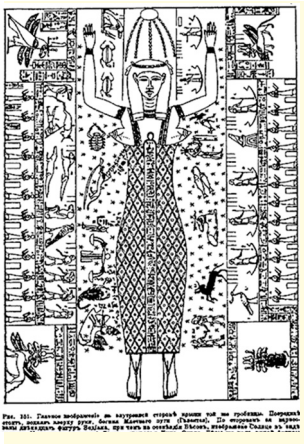

Zobrazení bohyně Nut, které se nachází na vnitřním povrchu víka egyptského sarkofágu nalezeného v roce 1857 v Thébách (Veset) egyptologem Heinrichem Brugschem

Literatura: *Brugsch, Heinrich. Geographische Inschriften altägyptischer Denkmäler. Leipzig: Hinrichs, 1857-1860.*

Starověký Egypt. *V nejstarších představách Egypťanů byla „velikou matkou hvězd“, která „rodí bohy,» bohyně jménem Nut. Za děti Nut se považovaly hvězdy, které jí obklopovaly. Byla spojována s kosmickým prostorem. Zpočátku ji zobrazovali jako Nebeskou (kosmickou) Krávu, poté jako ženu oceánu Nut a dokonce jako kupoli střechy – symbol toho, že za viditelným obrazem se skrývá něco jiného, do značné míry pro člověka nepochopitelného. Oddělovala neviditelnou a nepoznatelnou část Vesmíru od viditelné, přechodné a dočasné části, svět věčného života od světa dočasného a pomíjivého. Někdy ji znázorňovali na vnitřní straně víka sarkofágu, dívající se na mumii. Zobrazení bohyně Nut lze nalézt také v malbách, které zdobí vnitřek pyramid či posvátné texty. Tento obraz ženy –*

Hathor a Ra – Garahuti. Výzdoba hrobky královny Nefertari v Thébách, XIX. dynastie. Přibližně 1250 př. n. l.
Literatura: V. D. Hladký, Starověký svět. Encyklopedický slovník ve 2 dílech. – M., 1998.

bohyně kosmu, zakřivené ve tvaru čtverce, obdélníku nebo kopule, se táhne napříč horizontem. Její tělo nebo oděv je ve formě ***mřížky nebo kosočtvercového vzoru*** *(někdy s bodem v každém čtverci).*

Literatura: V. D. Hladký, Starověký svět. Encyklopedický slovník ve 2 dílech. – M., 1998.

Na stropě chrámu bohyně Hathor (Dendera--Egypt) je znázorněn takzvaný „čtyřúhelníkový (obdélníkový) Denderský zodiak“. Basreliéf se skládá ze dvou polovin lemovaných vzájemně podobnými postavami bohyně Nut (nahoře) a boha Geba (v dolní části). Bohyně Nut je znázorněna jako obepínající Vesmír ve tvaru obdélníku, čímž se vytváří uzavřený útvar připomínající cihlu. V centru jejího těla je zobrazen opakující se kosočtvercový ornament.

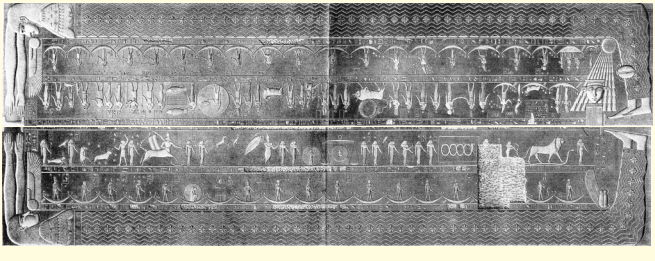

Fragment mřížkové ozdoby na sarkofágu egyptské mumie Nes-paka- šuti (760-656 př. n. l.). Nachází se v Luxorském muzeu.

Nástěnná malba v pohřební komoře Tigran Pasha (1. století př. n. l.) – katakomby Kom el-Shouqafa se nachází v blízkosti Alexandrie (Egypt)

Ve starověkém Egyptě, podle pohřebních nalezišť, byly tradičními pohřebními ozdobami mřížkové výrobky ze skleněných perliček. Takovéto mřížkové pletení se nanášelo na pohřební sarkofágy nebo sochy a ukazovalo, jaké představy měli staří Egypťané o neviditelném světě a o tom, kam mizel člověk. Zajímavé je, že téměř všechny tyto pletiva na pokrytí sarkofágů byly vyrobeny ze světle modré a modré barvy a zhotoveny z tyrkysových korálků. I to v sobě nese svůj vlastní význam a ukazuje na určité posvátné informace. (Poznámka: viz kniha „AllatRa“ o významu modré a zelené barvy v mytologii národů světa).

Bohyně nebe Nut rodící slunce. Stropní část očištné kaple v chrámu bohyně Hathor. (Dendera, Egypt), 1. století př. n. l. – 1. století n. l.

Fragment mřížkové ozdoby na sarkofágu egyptské mumie Nespaka- šuti (760 – 656 př. n. l.). Nachází se v Luxorském muzeu

1) Sarkofág Hekaem-sa-efa nalezen v hrobce v Sakkáře (664 – 525 př. n. l.). Nachází se v egyptském muzeu v Káhiře. 2) Nejvíce zachovalé mřížkové „šaty“ pro mumii byly nalezeny v hrobce v Gíze, poblíž dnešní Káhiry. 3) „Fajjúmské mumie“, známé jako „Fajjúmské mumiové portréty“ – mumie s portréty místo pohřebních masek nalezené v nekropoli Fayum. (Římský Egypt I. – III. století). Mumie jsou vyrobeny z vrbových prutů v podobě mřížkové vazby.

Literatura: V. V. Kalashnikov, G. V. Nosovskii, A. T. Fomenko. Astronomická analýza chronologie. Almagest. Zvěrokruhy. – M.: Obchodní Express, 2000; Gifts of the Nile: ancient Egyptian faience / edited by Florence Dunn Friedman. London: Thames and Hudson in association with the Museum of Art, Rhode Island School of Design, 1998.

Starověká Čína. *V čínské filozofii existuje takový pojem jako Yu Zhou, který vyjadřuje myšlenku substanciality a strukturálního uspořádání, jednoty prostoru a času jako atributů Vesmíru. To znamená, že „prostor a čas“, „Vesmír“ a v moderním světě slovo „yuzhou“ se používá ve smyslu „kosmos“. Zajímavé je, že etymologie slova sahá k vymezení* ***dvou kolmých nosníků*** *ve spodní části střechy. Tato informace je zvláště zajímavá, neboť v dávných dobách (stejně jako dnes) se znalosti o procesech probíhajících v* ***neviditelném*** *světě vysvětlovaly na asociativních příkladech, které byly lidem známy z každodenního života a na činnostech spojených s* ***viditelným*** *světem.*

Kniha Čuang-c ’ v lidovém čínském písmu (白话庄子, 2003)

V čínském taoistickém filozofickém traktátu „Čuang-c’“ (IV. – III. století př. n. l.) byly pojmy „yu“ a „zhou“ spojené s pochopením významu „tao“. Konkrétně, slovo „yu“ vyjadřuje prostorovou nekonečnost, „[to, které] má hmotnost, ale nepřebývá v [konkrétním] místě“ a pojem „zhou“ – dočasnou nekonečnost, „[to, které] má délku, ale nemá žádný kořen nebo vrchol“, to znamená (bez konce a začátku). Je pozoruhodné, že synony-

*mem pro **yu zhou** je **ťan di**, doslovně znamenající „nebe-země“. V pojednání Jang Chu „Čuang--c’“: „Vychází, i když nemá kořen; vchází, i když nemá otvor; má podstatu, ale nikoli místnost [pro ni]; má délku, ale nemá začátek ani konec. To, co proniká bez otvoru a má podstatu; to, co má podstatu, ale ne místnost [pro ni] – prostor. To, co má délku, ale nemá začátek ani konec – čas. Ovládá život, ovládá [i] smrt, ovládá to, co vchází [a] ovládá to, co vychází. To, co neprojevuje formu při vstupu ani při výstupu, se nazývá branou přírody. Brána přírody – nebytí. [Veškerá] temnota věcí vychází z nebytí. Bytí není schopno stát se bytím s pomocí bytí, [ono] by mělo přijít z nebytí. Nebytí má jedině nebytí – to je to, co skrývali mudrci… V poznáních některých prastarých informací bylo dosaženo [krajní] meze... Nebytí považovali za hlavu, život za tělo, smrt za ocas. Tomu, kdo poznal zachování jednoty v bytí a nebytí, v životě a smrti, stanu přítelem”. Pojednání o poznání sebe sama, ve kterém jsou zmínky o uspořádání Vesmíru, je aktuální i dnes: „Ten, kdo uzavře vnitřní dohodu, zůstává bezejmenný. Ten, kdo uzavře vnější dohodu, snaží se získávat. Ten, kdo koná beze jména, běžně vyzařuje světlo. Každý, kdo se snaží získávat, je jen obchodník. Při pohledu, jak se vytahuje na špičky, ho lidé považují [za člověka] důležitého... Život [člověka] je saze [pod kotlem]. Odhalíme [smysl], řekneme jednoduše: přemístění podstaty“.*

V traktátu „Čuang-c'" jsou zajímavé zmínky o tom, že „člověk se po smrti stane končetinou hmyzu nebo játry myši" a vysvětluje se to takovým „metafyzickým" pojmem jako „nerozdělená realita" (tj. nedělitelná), ve které je „každý – ve všem a všechno je – v každém" (poznámka: viz dále ve zprávě o stacionárních a fantomních částicích Po). Podíváme-li se na tuto problematiku z pohledu zániku jedné formy života a vzniku jiné, která se skládá ze stejných elementárních částic (přecházejících z jednoho stavu do druhého) je jasné, že tento alegorický příklad má nejenom filozofický kořen.

Co se týká pojmu „yu zhou ", pak počínaje starověkým čínským pojednáním „Chuajnan-c'", sestaveného vědci v II. století, začali ho používat ve filozofickém kontextu, kde „yu" bylo definováno jako „čtyři strany světa, nahoře a dole" (poznámka: toto označení se ve starých pojednáních Východu obvykle používalo pro označení krychle, krychlového prostoru), a „zhou" jako „uplynulá dávná minulost a přicházející dnešek" (XI, 12). Pojem „yu zhou" také souvisí s myšlenkou jedinotělesnosti Vesmíru: „Nebe (Ťan) a Země (Di)" a „yu zhou" se srovnávají s „tělem jednoho člověka" (VII, 155).

Jak již bylo zmíněno, pojmy „yu" a „zhou" jsou spojeny s významem „tao", který je jedním z ústředních pojmů čínské filozofie. Tao je použito v různých filosofických školách a charakterizuje se jako bož-

ská prázdnota; všejednota; prvotní příčina vzniku; prvotní princip všeho jsoucího a zásada jeho existence; je věčné a bezejmenné, prázdné a nevyčerpatelné; vytváří temnotu věci; dá se ho předat, ale nemůžete ho vzít, můžete ho pochopit, ale nemůže ho vidět; je samo pro sebe začátkem a osnovou, nemá začátek ani konec, existuje všude a ve všem, a tak dále. Například podle filozofie Lao-c', tao znamená jednotu všeho. Nemá jméno, žádnou formu; je neslyšitelné, neviditelné, neměnné, nepřechodné, nepochopitelné, nedetekovatelné, ale dokonalé. Přebývá v pokoji, a přesto se ve všem pohybuje. Samo se nemění, ale je příčinou všech změn. Je věčně jediné. Je kořenem všeho a matkou všech věcí. „Člověk je závislý na zemi, země závisí na nebi (kosmu), nebe – na tao, a tao – od sebe sama." Tao je definováno jako zákonitost pro střídání sil „jin-jang".

Ze slavného pojednání čínských myslitelů VI. – V. století př. n. l. „Tao te ťing": „Tao je prázdnota, ale při použití nevyčerpatelné. Transformace neviditelného jsou nekonečné. [Tao] – hluboké brány narození. [Ono], existuje [věčně] jako nekonečná nit a jeho činnost je nevyčerpatelná… Tao je nehmotné. Tao je mlžné a nejisté. Nicméně, v jeho mlhovině a nejistotě jsou obrazy. Ono je mlžné a nejisté. Nicméně, v jeho mlhovině a nejistotě jsou skryté věci. Je hluboké a temné. Nicméně, v jeho hloubce a tmě jsou skryté nejjemnější částice. Tyto nejjemnější částice disponují nejvyš-

ší realitou a důvěryhodností… Veliké je v neustálém pohybu. Nachází se v neustálém pohybu, ale nedosahuje žádné meze. Nedosahuje meze a vrací se [ke svému zdroji]. Díky němu, všechno jsoucí se rodí a nepřestává [růst]… Tao je skryté [před námi]… Tao rodí jedno, jedno rodí dva, dva rodí tři ***a tři rodí všechny bytosti.*** *Všechny bytosti nosí v sobě jin a jang, jsou naplněny čchi a tvoří harmonii… Následovat záření [tao], pochopit jeho hluboký význam…“*

Znak jin – jang

(Poznámka: jin a jang – symbol tvůrčí jednoty protikladů ve Vesmíru. Je líčen jako kruh rozdělený vlnovkou na dvě poloviny – tmavou a světlou, v každé z nich se symetricky nachází bod (světlý na tmavém pozadí a tmavý na světlém). Podle prastarých čínských přesvědčení jin znamená „proměnlivost“ a jang – „neměnnost, jednoznačnost, pevnost“. Prapůvodní fyzika ALLATRA vysvětluje, že proměnlivost je vlastnost fantomních částic Po a neměnnost, jednoznačnost – reálných (stacionárních) částic Po).

Z pojednání „Chuajnan – c’“: „Tao… komunikuje s beztvarým. Běží jako voda a bije pramenem… Vstane mezi nebem a zemí a naplní celý prostor…

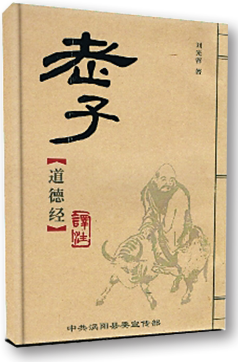

Kniha Tao te ťing
(道德经 , 2008)

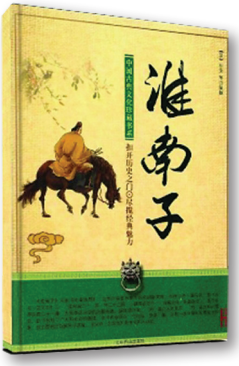

Kniha Chuajnan- c ’
(淮南子 , 2004)

Natahuje čtyři šňůry, skrývá v ústech jin-jang (poznámka: „tají/skrývá na rtech jin--jang“ – viz informace v knize AllatRa – průsečík 72. a 1. dimenze, o starověkém symbolu Vesmíru – had kouše svůj ocas, o dahomejské mytologii, která vypraví, že Bůh stvořil svět z čelistí hada).

Literatura: Nová encyklopedie filozofie ve čtyřech svazcích. Filozofický ústav Ruské akademie věd. Vědecko-redakční rada: V. S. Stepin, A. A. Huseynov, G. Y. Semigin – M:.. Mysl, 2010, sv. IV; Filozofický encyklopedický slovník/Red. E. F. Gubskiy a kol. – M: INFRA-M, 2006; Čínská filozofie. Encyklopedický slovník / Red. M. L. Titarenko – M: Mysl, 1994; Jang Chu. Le- c’, Čuang-c’. Překlad L. D. Pozdneyeva, hlavní redaktorka východní literatury – M: Věda, 1967; Jang Hin-shun. Tao te ťing (trans. Yang Hin-shuna). Starověká čínská filozofie ve 2 dílech – M: Mysl, 1972.; A Dictionary of Philosophy of Religion. edited by Charles C. Taliaferro and Elsa J. Marty. London: The Continuum International Publishing Group, 2010; The Oxford Handbook of Religion and Science, edited by Philip Clayton and Zachary Simpson. Oxford University Press, 2006; Sherrill W. A. Heritage of Change: A Background to Chinese Culture. Taipei. 1972; Wilhelm R. Geschichte der chinesischen Kultur. München. 1928.

📖 ***Kosmický symbol předení a tkaní.*** *Symboly tkaní a předení měly posvátný význam pro mnoho národů. Dodnes se dochovaly docela zajímavé informace. Například moderní slovo, které se v arabštině nazývá لون (nul), je starověký ruční tkací stroj (plochý obdélníkový rám, na který se natahovaly* ***dvě*** *vlákna, která tvoří* ***mřížku****). Pokud je nám znám posvátný význam symbolu tkaní (a předení) pro starověké národy, můžeme spatřit asociativní spojení tohoto symbolu s jejich kosmologickými koncepcemi. Zejména na příkladu ručního tkacího stroje se vysvětloval princip stvoření Vesmíru, na kterém tvořivé božstvo tkalo z vláken, vplétalo vzory (znaky) z nich složené do plátna Vesmíru, čímž určovalo život a osud všech věcí, včetně každého člověka. A proces předení (proces podélného skládání a* ***spirálovitého stáčení*** *pomocí vřetena jednotlivých vláken pro nepřetržité, pevné vlákno) vysvětlovali jako proces tvorby všech věcí a života ve Vesmíru. Spirálovitá rotace vřetena symbolizovala* ***pohyb Vesmíru, závoj,*** *přes který se svět jeví iluzorním světem (pozn.: úroveň ezoosmické mřížky). Slovo „vřeteno“ je blízké staroindickému slovu „vártanam“ – rotace, valení, pohyb dopředu a dozadu. Předení bylo atributem Velké Matky a také „měsíčních“ bohyň (obvykle byl jejich znakem allat – srpek s růžky otočenými nahoru) a tkadlen osudu v kosmické mytologii mnoha národů světa. Například ve východní slovanské mytologii byla patronkou ženského principu, osudu, plodnosti, vody, předení a tkaní (označována také jako neviditelná Veliká tkadlena světa) bohyně Makoš (Mo-*

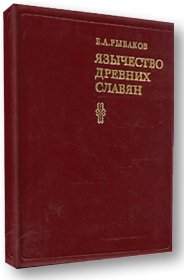

B. A. Rybakov, Pohanství starých Slovanů, 1981

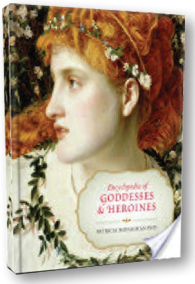

„Encyclopedia of Goddesses and Heroines“; 2014)

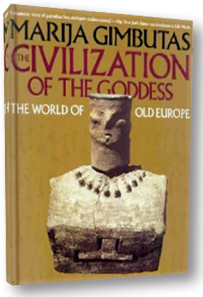

Marija Gimbutas. Civilizace Velké Bohyně: svět Staré Evropy, 1991

koš). Jedním z jejich atributů byl roh hojnosti, srpek s růžky otočenými nahoru. Obecně je třeba poznamenat, že východní Slované již v předkřesťanské době měli unikátní starověké znalosti o Vesmíru a člověku, znacích a symbolech. To vše bylo ztělesněno v kultuře, víře a v architektonických stavbách slovanských chrámů a svatyň (poznámka: více informací v knize AllatRa). Věděli o procesech vzniku světa jako procesu podobnému výrobě příze nebo plátna: svět „se stáčí“ jako vlákno, „přemisťuje se tam a sem“ jako základ pro tkaní nebo „se utká“ jako plátno. Jak se ničily prastaré znalosti, jak se vštěpoval a stanovil nový kněžský a zpolitizovaný světonázor, dá se podle toho faktu vysledovat, že starodávné jméno bohyně Makoš bylo v XII. – XIV. století zahrnuto do téměř všech učení proti pohanství.

Mokoš byla významnou bohyní protoslovanského panteonu, která patřila k sedmi hlavním bohům. Zajímavé je její jméno –

Slovanská výšivka, která znázorňuje bohyni Makoš

„Makoš“ nebo spíše „Ma-koš“. Etymologie tohoto slova je spojena s kořenem znamenajícím „tkanivo, tkaní“. V sanskrtu je slovo „mokša“ (moksa), což znamená „osvobození“, které je i nyní používáno v indické filozofii a náboženství jako význam pro duchovní osvobození. Název Ma-koš, vzhledem k hloubce staroindoevropského slova Ma, znamená „Matka“ (Velká Matka, která porodila svět, Bohyně osudu). A slovo „koš“ v staroslovanštině znamená – „pletený koš“, pletený vozík pro snopy (známý od doby eneolitu – IV. – III. tisíciletí př. n. l.), nádoba pro obilí. Přičemž výraz „můj los“ (v pojetí „můj osud“, „moje účast“) znamenalo „můj vůz snopů“, „můj koš obilí“. A vzhledem ke starověké symbolice těchto asociativních předmětů a rostlin spojených s vysvětlením procesů stvoření Vesmíru to mělo nehmotný význam. Například výraz „můj koš obilí“ v sobě nesl význam „moje duchovní dobro“, „moje duchovní blaho“. Obilí představovalo starověký symbol zrození, vzkříšení a obnovy země v mytologii národů světa. V pojetí duchovního zdokonalování člověka představuje symbol obilí zrození a utvrzení duchovního života v člověku, kde se za nejvyšší hodnotu

považuje dosažení nemateriálního blaha, duchovní dozrávání a zdokonalování během svého života, tedy zrození věčného duchovního života v krátkém období existence obalu – těla. Proto původní představa o bohyni, ochránkyni naplněných košů jako Matky opravdového Štěstí (osvobození), měla úplně jiný význam, spojený s nehmotnými hodnotami člověka.

Literatura: E. V. Aničkov, Pohanství a Starověká Rus – SPb: Tisk. M. M. Stasjulevič, 1914; J. K. Běhunov, Dějiny Rusi v pěti svazcích: Od dávných dob do Olega Věštěho (1. svazek). M.: Polytechnika, 2006; B. A. Rybakov, Pohanství starověké Rusi. – M.: Sofie, Helios, 2001; B. A. Rybakov, Pohanství starých Slovanů. – M: Nauka, 1981; A. S. Fomincin, Božstvo starých Slovanů. – SPb. 1995; Britannica Encyclopedia of World Religions. Encyclopedia Britannica, Inc., 2008; Niederle, Lubor. Slovanské starožitnosti. Praha: Bursík & Kohout, 1916; Gieysztor A. Mitologia Słowian. Warszawa: Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, 2006.

Mnohé starověké kosmologické mýty národů světa ukazují na to, že tkaní bylo prováděno právě bohyní (poznámka: ukazuje na sílu Allat), jako akt vesmírného stvoření a nepřetržitého procesu, ve kterém se ***přechodné*** *události (nitě) vplétaly* ***do věčně se měnícího vzoru na neměnném základu.***

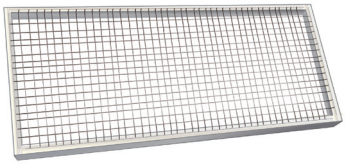

Obr. 2. Starý ruční tkací nástroj (obdélníkový plochý rám, na který se natahují dvě nitě, které utváří mřížku).

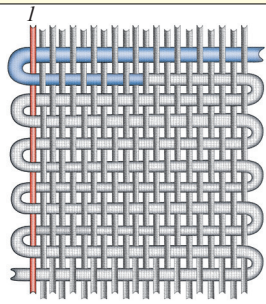

Obr. 3. Základ (1) a útek (2)

Řecko. Ženská hliněná figurka, 700 let př. n. l.

(Poznámka: viz dále ve zprávě o fantomních částicích Po, které svým prostorovým umístěním v každé elementární částici utváří projekci na rovině a vytváří určité znaky). Přičemž byl základ plátna (podélné nitě táhnoucí se podél rámu) symbolem neměnného a stálého, spojující všechny úrovně Vesmíru (pozn.: viz ezoosmická mřížka, reálné (stacionární) částice Po). Útek (příčné příze plátna, které jsou umístěny kolmo k nitím osnovy a prolínají se s nimi), symbolizoval všechno proměnné a pomíjivé, kvantitativní, tedy samotnou přírodu v čase a prostoru (poznámka: viz fantomní částice Po). Základ a útek tvoří kříž.

Téměř všechny bohyně Osudu a Času jsou v mytologii národů světa přadleny a tkadleny. K dnešnímu dni se dochovaly různé zmínky, tradice a legendy s tím spojené. Například, jak sestry Noc a Den tkaly pavučinu času, prostorově časové plátno kosmologického tvoření. Takových starověkých zmínek existuje mnohem více. Například ve

Obr. 4. Žena-tkadlena při práci u starého tkacího stroje

starověkém Egyptě byla uctívána bohyně Neit jako prvotní bohyně nebe, moudrosti a tkaní, z nichž vyšel a zazářil bůh slunce.

Podle mýtů na začátku času právě ona natáhla oblohu na svůj tkací stroj a upletla svět z prapůvodních vod, utkala všechny živé bytosti, včetně žen a mužů. Obvykle Neit (Nit, Net) označovaly hieroglyfy.

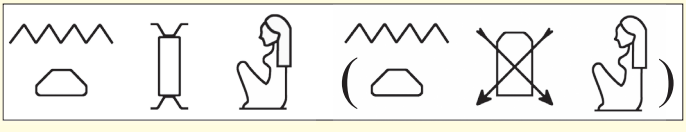

První hieroglyf znamenal její jméno (kořen „nt“), druhý hieroglyf ukazuje na její symbol, který se nachází na hlavě, a třetí hieroglyf znamená „bohyně“. Je zajímavé, že kořen názvu Neit je spojený s kořenem slova znamenajícím „tkát“ (ntt) stejný kořen je kořenem slova „bytí“. Egypťané spojovali Neit s bohyní prvotní prázdnoty (prvotních vod) Nun. Jméno Neit má kořen slova také spojený se slovem voda (nt) / – což ukazuje na spojení bohyně Neit a prvotních vod. V jednom z mýtů je Neit popisována jako ta, která „rozzářila první

Kněžka bohyně Neit. Chrám v Dendeře (Egypt), 1. st. př. n. l. – 1. st. n. l.

Kultura Vinča, VI. — V. tis. př. n. l., ženská terakotová figurka

tvář“, nebo „rozsvítila první čelní plochu“. Plútarchos a Platón uvádějí následující text o bohyni Neit: „Já jsem všechno minulé, současné a budoucí; můj zámek ještě nikdo neotevíral“. Podle historických pramenů byla ve starověkém Egyptě modlitba k Neit: „Ó veliká Matko narození, které je nepostihnutelné. Ó bohyně mladá a veliká, zámku, který se neotevírá! Oh, otevři svůj závoj tajemný, protože není mi dána cesta, abych vešel k tobě. Zjev se a přijmi moji duši a ochraň ji svýma rukama“.

Literatura: Budge, Wallis E. A. The Gods of the Egyptians: Volume 1. New York: Dover Publications, Inc., 1969; Hart, G. The Routledge Dictionary of Egyptian Gods and Goddesses. London: Routledge & Kegan, 2012; Byrnes, A. The goddess Neith in the Early Dynastic period. Egyptological, 2013; Mallet D. Le culte de Neit à Sais. Paris, 1888.

📖 ***Severní a Střední Amerika.*** *S podobným výjevem se můžeme setkat i na jiných kontinentech, které jsou tisíce kilometrů daleko od těchto míst. Například v Severní Americe, u původních obyvatel Aljašky (indiáni severo-athabaské ethno-lingvistické skupiny), je mýtus o bohyni Atsentmě. Vypraví o tom, že Atsentma otevřela oči v prázdném světě. Pak utkala plátno z květu vrbovky (u Slovanů rod rostlin z čeledi pupalkovité – ivan-čaj) natáhla ho a upevnila*

na vrcholech posvátných hor. Pak začala zpívat. A tak byl dán počátek Vesmíru. Zajímavé je, že květy Vrbovky (této docela běžné bylinky nejen na Aljašce) jsou postaveny podle ***čtyřnásobného plánu****. Dolní část květu je čtyřhranná a časem se transformuje do dlouhé* ***čtyřhranné krabičky****, která se po prasknutí rozdělí do 4 částí-křídel a vytváří velké množství semen, které díky dlouhým vláskům mají schopnost odlétat na poměrně velké vzdálenosti. Pokud známe takové podrobnosti, pak je jasné, proč právě tuto rostlinu používali při vysvětlování kosmologické koncepce (poznámka: u jiných národů světa byla asociace Vesmíru spojena s plochou čtyřhrannou cihlou, a hlas, první slovo či pronesený zvuk, asociovali s Prvotním Zvukem).*

V kosmické mytologii indiánů Střední Ameriky byla původem nejstarší bohyní-matka, stvořitelka světa, bohyně plodnosti a duchovní čistoty. (Mimochodem, u většiny kmenů, například v Jižní Americe, před invazí Evropanů, převažoval mateřský rod). S rostoucím počtem sociálních technologií a jejich zvyšující se složitosti se tato jediná bohyně stává pramatkou panteonu. Postupně vznikají bohyně měsíce, deště, kukuřice a tak dále. Zajímavým faktem je, že u některých z nich se dodnes zachovaly starobylé prvky a atributy bohyně-tvůrkyně světa: oděv s mřížkovým vzorem, kolovrátek, stejně jako některé znaky, včetně kruhu, rovnostranného kříže, znaku AllatRa a allat (poznámka: více informací o znacích naleznete v knize AllatRa).

Ženská božstva Aztéků:

1

2

3

4

5

1) Chalchiuhtlicue – bohyně sladké vody, jezer, moří a řek, matka Sentson Mimiškoa (matka hvězd na severní obloze); (2) Tonantzin („Naše matka“) – matka bohyně, ztělesnění země a měsíčního božstva; 3) Toci („Naše babička“), její atributy byly předměty potřebné pro spřádání a tkaní; 4, 5) bohyně plodnosti Tlasolteotl – jedno z nejstarších božstev Střední Ameriky, se přiřazuje k „bohyním s copánky“. Aztékové si pravděpodobně zapůjčili tento kult od Huastéků. Rysy bohyně – nosní vložka v podobě půlměsíce, čelenka z peří křepelky s kouskem vaty a dvěma vřeteny.

Objevené archeologické artefakty jasně ukazují na to, jak docházelo k postupnému nahrazování starých ženských bohyní mužskými bohy. Zřízení žrectví vedlo k zneuctění starých bohů a nivelaci jejich tvořivých funkcí, k záměně znaků. S vývojem politické moci se objevují nová božstva moci, vládců a dynastií, masivně se zavádí lidské oběti bohům, ničí se starověké duchovní základy a znalosti.

Literatura: Encyklopedický slovník, F. A. Brockhaus a I. A. Efron – SPb:. Brockhaus-Efron, 1890-1907; M. R. Fasmer, Etymologický slovník ruského jazyka. – M: Progress, 1964-1973; Celosvětová historie. Encyklopedie / red. A. Beljavský, L. Lazarevič, A. Mongait, I. Lurie a M. Poltavský – M., 1956-1965; Člověk a společnost: Kulturologie. Slovník-příručka / red. O. M. Štompel – Rostov na Donu: Fenix, 1996; Mýty národů světa ve 2 dílech. Red. S. A. Tokarev. M., 1988; Tresidder, Jack. The Complete Dictionary of Symbols. San Francisco: Chronicle Books, 2005; Teit, James A. Tahltan Tales. Journal of American Folklore. London: Forgotten Books, 1919; Monaghan Patricia. Encyclopedia of Goddesses and Heroines. New World Library, 2014; Cano, Jesús Arango. Mitología en América precolombina: México-aztecas, Bogota: Colombia-chibchas, Perú-incas, Plaza y Janes Editores Colombia,1989; Coulter C. R., Turner P. Encyclopedia of Ancient Deities. London: Routledge, 2013; المعجم التأثيل والتأصيل التاريخي للغة العربية. دمشق، منشورات السبت، 22 كانون أول 2012.

EZOOSMICKÁ BUŇKA

Ezoosmická buňka – základní minimální článek, v konstrukci ezoosmické mřížky v trojrozměrné dimenzi, má tvar krychle, jejíž stěny představují ezoosmickou membránu. Ve středu buněčné konstrukce se nachází jedna reálná, neměnná a stacionární částečka Po. Přes ezoosmickou buňku mohou procházet spirálovitě se pohybující fantomové částečky Po, ze kterých se skládají všechny elementární částice tvořící hmotný svět. V ezoosmické buňce dochází k důležitému procesu částečného přerozdělení energie a informací (odebrání určité části energie a snímání informací reálnou částečkou Po z procházející fan-

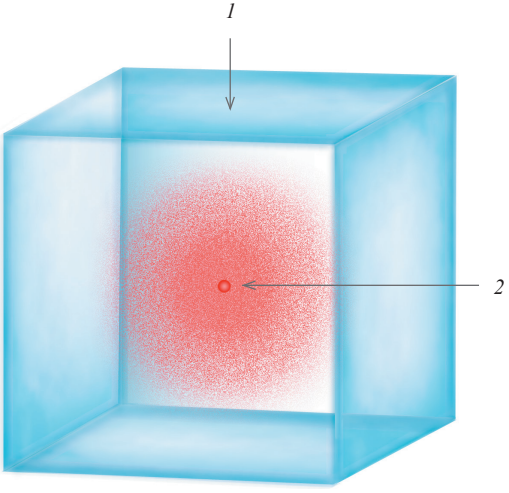

Obr. 5. Schéma ezoosmické buňky
1 – ezoosmická membrána (strany krychle); 2 – reálná částečka Po

tomové částečky Po) a také dochází k všemožným druhům srážek dvou fantomových částeček Po, probíhající pod vlivem reálné (stacionární) částečky Po. To vše určuje další vývoj, transformaci nebo zničení hmoty, kterou tvoří fantomové částečky Po.

Proces, při kterém dochází ke srážce dvou fantomových částeček Po v ezoosmické buňce, je neméně zajímavý. Například ve viditelném světě pozorujeme proces srážky dvou elementárních částic. A jak začíná tento proces na úrovni ezoosmické mřížky? Dochází ke srážce pravě prvních (hlavních) fantomových částeček Po, každé ze dvou elementárních částic. Srážka dvou hlavních částeček Po probíhá vždy pod kontrolou a vlivem reálné (stacionární) částečky Po. Tento proces je doprovázen výdejem značného množství energie, jejíž část je odebrána reálnou částečkou Po a přerozdělena na systém reálných částic Po (septonové pole). Je důležité vědět, že *všechny následné fantomové částečky Po, které tvoří danou elementární částici, vždy procházejí stejnou ezoosmickou membránou a buňkou, skrze kterou prošla jejich první hlavní fantomová částečka Po.*

Pokud víme, co se odehrává v neviditelném světě při srážce například dvou elementárních částic, je jasné, proč stejné reakce (při zachování stejných vnějších podmínek) ve skutečnosti nikdy neprobíhají přesně stejným způsobem a vždy mají drobné odchylky.

EZOOSMICKÁ MEMBRÁNA

EZOOSMICKÁ MEMBRÁNA – unikátní nehmotná struktura. Představuje „strany“ prostorové krychle ezoosmické buňky. Právě *přes ezoosmickou membránu (její střed) prochází hlavní proces, který dává život celému materiálnímu systému – proces EZOOSMÓZY. Je charakteristická takzvaným „paradoxem dimenzí“, což znamená, že v trojrozměrné dimenzi nemá ezoosmická membrána prakticky žádnou tloušťku, ale zároveň skutečně existuje a její vnitřní prostor je bezmezný.* Mezi sousedními ezoosmickými membránami, které se nachází na stejné přímce, *se vždy dodržuje absolutní vzdálenost.*

📖 *O nevysvětlitelném (z hlediska lidského materialistického vnímání) vnitřním prostoru ezoosmické membrány, která na jedné straně v trojrozměrnosti nemá tloušťku, ale zároveň její reálný prostor nemá hranice, se ve starověkých pojednáních hovořilo různými způsoby. Tento nekonečný, věčný prostor, ze kterého přichází tvořivá síla (energie; v knize AllatRa je použit starověký termín „síla Allat“) a prvotní plán (informace; v knize AllatRa je použit starověký termín „plán Prvotního Lotosu“) se označoval jako „duchovní svět“, „svět, kde se rodí bohové“, „prvotní svět“, „věčný“, „to, co bylo věčné před stvořením tohoto světa“. Přičemž* ***duchovní svět se v prvopočátcích označoval v množném čísle (například svět***

bohů), jako představa něčeho, co sjednocuje množné *(„jediné v množném“). Materiální systém – jako jednotný a alegorický, se přirovnával ke „kosmickému tělu“, „smrtelnému Já“ (Ego, z latinského slova Ego – Já). Teprve mnohem později, s rozvojem politických a náboženských institucí v lidské společnosti a stanovením patriarchátu, se duchovní svět začal označovat v jednotném čísle (svět Boha), a v množném čísle – svět hmoty. Tvořivý ženský božský princip označili jako zlo a agresivní mužský princip jako dobro. To znamená, že kněží a mocnáři úmyslně zaměnili znaky z „+“ na „-“ a všechno bylo přesně opačně, ve prospěch systému materiálního rozumu. Pro ilustraci uvádíme příklad.*

*Zmínky o účasti bohů se jménem „Po“ (nebo počáteční předpona Po- k jejich jménu) na stvoření světa byly společné u národů Havaje, Haiti, Velikonočních ostrovů, Nového Zélandu, a to navzdory značné geografické vzdálenosti mezi nimi. Například podle starověkých kosmologických představ domorodců různých ostrovů Polynésie (podoblast Oceánie, která se skládá z mnoha malých ostrůvků v centrální a jihozápadní části Tichého oceánu), v začátku kosmologického procesu byly „Core“ (**prázdnota**) a „Po“ (což se překládá jako „noc“, „tma“, tj. **neviditelno**). Připomíná se zde, že stvoření světa se zúčastnili bohové, jako jsou Če (Zvuk), Ao (Světlo), Kune (Vývoj) a další, včetně bohů v podobě kořene. V jiných Polynéských teokosmogoniích se jako prarodiče, se kterými byl spojen začátek kosmického procesu, uváděl pár – Atea (prostor) nebo Te-Tumu (zdroj).*

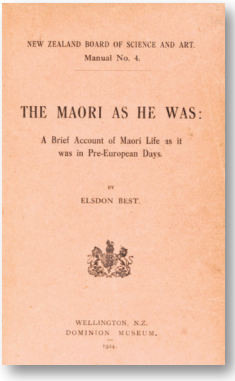
NEW ZEALAND BOARD OF SCIENCE AND ART.
Manual No. 4.

THE MAORI AS HE WAS:

A Brief Account of Maori Life as it was in Pre-European Days.

BY
ELSDON BEST.

WELLINGTON, N.Z.
DOMINION MUSEUM,
1924.

Elsdon Best „Maori, jakým on byl: stručný popis života maori v předevropském období“ (Elsdon Best, «The Maori As He Was: A Brief Account of Maori Life as it was in Pre-European Days»; 1924)

Mýty, pověsti a legendy Velikonočního ostrova, 1978

V nejstarší verzi mýtu o původu Vesmíru u Maorů – původních obyvatel Nového Zélandu – byl pár Rangi (Nebe) a Papa (Země). Legenda praví, že Rangimu a Papi se narodily děti (sedmdesát synů a dcer) – budoucí bohové Maorů. Po dlouhou dobu byly v temném a úzkém prostoru mezi těly rodičů, kteří se přitiskli k sobě. Nakonec se pět z nich pokusilo odstrčit Rangiho od Papi, ale jejich úsilí bylo marné. Až šestý (Tane) narovnal silná záda a opřel si ruce o Rangiho (Nebe) a odtlačil nohama Papi (Zemi). Nebe bylo odhozeno nahoru a upevněno na čtyřech pilířích (toko). Na Novém Zélandu měl tento příběh charakter vzpoury bohů-bratrů proti rodičům Rangimu a Papi s následným sporem mezi bratry. (Poznámka: v této kosmologické koncepci jsou asociativní obrazy prázdnoty, neviditelné částečky Po, a také jsou zde zmínky o vzniku 72 dimenzí (70 dětí a 2 rodičů), oddělení šes-

ti dimenzí, které tvoří hmotný svět od 66 dimenzí; šestá dimenze – řídící část systému hmotného světa, v němž probíhá formování kterékoli události ve viditelném světě).

V polynéské kosmologii je Země zároveň dávána jako protiklad Nebi, které ***se skládá z mnoha*** *vrstev a podzemnímu světu, který se asociuje s temnotou Po. Přičemž funkce horního a dolního světa jsou často smíšené. To je nejtypičtější rozdělení v mnoha kosmologických koncepcích různých národů světa, kde* ***Země asociativně představuje celý viditelný materiální svět, Nebe – neviditelný makro svět rozdělený dimenzemi (vrstvami) a podzemní svět – svět neviditelných procesů probíhajících na úrovni mikro světa (to, co se rozkládalo do nejmenšího stavu, stavu „duchů“).***

Nicméně, prastaré znalosti, které se dochovaly také v mýtech, jsou dnes výrazně pozměněny podle „trendu moderní doby“. Důkazem toho jsou konkrétní fakta:„Představa jediného Boha – stvořitele světa se u obyvatel Oceánie objevuje mnohem později – v souvislosti se vznikem tříd a pronikání křesťanství. Starověké mýty

Encyklopedie. Mýty národů světa, 1987

a legendy Polynésie se transformují a předělávají v souladu s novými pohledy.“

Literatura: Mýty, pověsti a legendy Velikonočního ostrova. Překlad z rapanujského a západoevropských jazyků I. K. Fedorova. „Věda“ M., 1978. – st. 12; Mýty národů světa ve 2 dílech. Hl. redaktor S. A. Tokarev. M., 1988. díl II, str. 319, 320; Te Rangi Hiroa (P. Bak), Námořníci východu slunce – M., 1959; Best, Elsdon. The Maori as he was: a brief account of Maori life as it was in pre-European days. Wellington Dominion Museum, 1924; Monberg, Torben. Ta'aroa in the Creation Myths. Journal of the Polynesian Society, 1956

Pokud pozorně prozkoumáme starořeckou literaturu (nejvíce popularizovanou a přístupnou pro veřejnost), která vypráví příběh o vzniku světa, můžeme najít další informace. Personifikaci prvotního stavu světa, před příchodem čehokoliv, až do vniku uspořádaného Vesmíru (kosmu), byl „chaos“. Původně slovo „chaos“ mělo odlišný význam od současného. Slovo „chaos“ vzniklo z řeckého «χάος» (od «χαίνω») – „odhalovat, rozevírat se, otevírat rty; chrlit“ (řecky „chainein“ – zet) a mělo význam ***rozevírání zející propasti, prvotní prázdnoty. Staří Řekové nazývali chaosem nezměrný nekonečný kosmický prostor, prvopočátek Vesmíru, prvotní zdroj všeho života na světě, ze kterého vzniklo všechno jsoucí, „to, bez čeho nemůže existovat nic jiného, ale ono bez toho existuje“.***

To je původní „předkosmický stav“, ze kterého vznikl a byl stvořen Bohem svět jako uspořádaný, harmonický kosmos. Přičemž se zachovaly zmínky, že proniknutí do „zející propasti“, ze které pochází

všechno jsoucí, bylo alegoricky spojeno s průchodem ***mlhy a tmy*** *(poznámka: analogie ezoosmické membrány). Kromě toho, stoici se zmiňovali, že na rozdíl od zejícího chaosu, chaos-látka není prázdná. Chaos-látka, podle stoiků, je velmi řídká látka, která se zhušťuje pod vlivem víru a vytváří Vesmír (poznámka: viz dále o fantomových částečkách Po a jejich spirálovitém pohybu).*

Původní informace o všech těchto jevech a procesech, na které se odkazují staří Řekové, můžeme najít v posvátných dílech starověkého Východu, které si starověcí Řekové vypůjčili a přepracovali podle vlastního chápání těchto procesů. O Velké Prázdnotě (moderní překladatelé to bohužel překládají jako „neuspořádaný chaos“) a o stvoření světa lze nalézt zmínky například ve starověké egyptské, japonské, čínské či polynéské mytologii. Stejnou informaci můžeme objevit ve skandinávských, amerických (období před Kolumbem) a dalších mytologiích světa.

V mnohých starověkých rukopisech je zachována zmínka o pojetí Nula (Null [nula]). Toto pojetí je přítomno již od starověku v mnoha jazycích světa. Například v sanskrtu – शून्य (śūnya; šunya), řecký – μηδεν (miden), také znamená „nic, nula“, latina – nullis, což znamená „nijaký“, v jazyku Yoruba, rozšířeném v západní Africe, zní nula jako òdo nebo òfo a znamená – „prázdnota, nicota“, a tak dále. An-

glické slovo „zero“, stejně jako francouzské „zéro“, španělské „cero“ a jim podobné názvy nuly v jiných jazycích etymologicky vycházejí z arabského kořene „sifr“ (صفر), znamenající „prázdnotu, nic, absence čehokoli.“ V arabském jazyce dodnes označují nulu stejným kořenem.

V sanskrtu jsou dvě slova pro označení nuly – šunya (शून्य) a bindu (बिंदु). Slovo šunya se dodnes používá v jazyce hindi a znamená nula. Zajímavé je, že samotná představa šunya je důležitou filozofickou kategorií indického myšlení nesoucí hluboký smysl prázdnoty, vakua. V buddhismu mahájány, zejména v „Pradžňápáramitě Sútra“ („Sútry o vyšší moudrosti“), slovo „šunya“ označuje stav pocitu prázdnoty, které slouží jako hlavní znamení přiblížení se stavu „osvobození“ nebo Nirvány. Šunya může také znamenat samotnou prázdnotu, svobodu.

Nula byla považována za základní příčinu změny- to, co tvoří látku, to, co můžeme získat v neustálé transformaci (poznámka: v procesu ezoosmózy). To bylo spojováno s prvotní prázdnotou nesoucí princip zrození všech věcí. Nula byla interpretována jako absolutní tajemství, nepochopitelný Absolut, „prvotní hýbající se“, součet všech možností, „nic“, stav nepřítomnosti všeho materiálního: velikost, efekty, hmotnost, objem, atd. Například v hinduismu nula znamená neprojevené, nekonečné, věčné, neexistující. Ve starověkém Východě se chápání „existence“ vztahovalo k dočasnosti bytí a krátkodobému přebývání v něm – v lidském těle a pochopení „skutečného živo-

ta“ – k duchovnímu světu, spojení s duší a navrácení se do duchovního světa. Ne náhodou je nula zobrazena jako prázdný kruh, jako poukázání na nepřítomnost smrti a absolutního života, který se nachází uvnitř kruhu. Nicméně, toto není jediné zobrazení nuly.

Například ve Střední Americe, u národů civilizace Májů, často zobrazovali nulu v podobě prázdné mušle (ačkoli je také známo 25 různých hieroglyfů označujících pojetí nuly, jedno, ze kterých dvě spirály připomínají písmeno 3). Májové nazývali nulu „tulakal“, a Aztékové „sintli“ (vše). V Asii je nejrozšířenějším obrazem nuly (až po kruhu) bod.

Například v arabských protopísemnostech můžete narazit na horní index sukkun (نوكس „klid, pohoda“), který připomíná malou nulu. V nábožensko- filozofické nauce starověké Indie – tantrismu (z sanskrtského „tantra“ – systém, pletení, příze, kolovrátek, plátno, text a tak dále), je znak bindu (doslovně „bod“, tento pojem se považuje za „skvrnu“, „zrno“, „zdroj“, „základ“). A v sufismu bos (arabský قطقن „nusk“) hraje důležitou roli v přenosu učení, jako ***„vnitřní znalosti“****.*

Literatura: *Etymologický slovník ruského jazyka/red. G. A. Krylov – SPb.: Viktorie plus, 2004; Filosofický encyklopedický slovník / hlavní redaktor L. F. Ilichev, P. N. Fedosejev, S. M. Kovalev, V. H. Panov – M: Sovětská encyklopedie, rok 1983; Filosofie: Encyklopedický slovník/ red. A. A. Ivina. – M.: Hardariki, 2004; Nová filosofická encyklopedie: ve 4 dílech/red. V. S. Stjepin – M.: Mysl, 2000–2001. Грамматологический словарь [Электронный ресурс]: www. rbardalzo. narod. ru/text_gram_slovar1. html; Παναγιώτης Ε . Γιαννακόπουλος. Λεξικό Ρημάτων της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας. Athens: Pelekanos Books, 2014; 1980, قبكتم غربي, دراسات في علم الكتابة العربية Maḥmūd ‘Abbās Ḥammūdah.*

SEPTONOVÉ POLE

Na úrovni ezoosmické mřížky jsou všechny reálné částice Po, nehledě na to, že každá existuje ve své ezoosmické buňce, spojeny do jediného společného septonového pole *(poznámka: viz doplňující informace o tomto poli v knize „AllatRa“, uváděné pod termínem „Živočišný rozum“).* Septonové pole sjednocuje všechny stacionární částice Po do jediného integrovaného systému („řídící část“ hmotného světa), který jako jediné „řídící centrum“ funguje pouze v rámci 6-ti (!) dimenzí *(poznámka: viz knize „AllatRa“:„Moc Živočišného rozumu je omezena pouze šesti dimenzemi...“).* V septonovém poli dochází k okamžitému informačnímu kontaktu mezi reálnými (stacionárními) částicemi Po. To znamená, že se informace v tomto poli přenáší z jedné částice Po do druhé okamžitě, a to bez ohledu na to, jak daleko jsou od sebe částice v ezoosmické mřížce vzdáleny. V tomto poli neexistuje čas.

Septonové pole je společné univerzální pole, díky kterému se uskutečňují všechny fundamentální interakce ve hmotném světě. Je základem každého jevu, procesu, objektu a jejich součástí. Vlastní septonové pole je charakteristické všem objektům makrokosmu a mikrokosmu. Je to společné pole, které je spojuje ve své podstatě, protože jak realná částečka Po, tak i fantomová částečka Po, jsou složené z prvků tohoto pole – septonů. Právě toto univerzální pole určuje chování komplexních systémů. Znalosti o septonovém poli jsou klíčové pro pochopení hmotného světa na všech úrovních jeho existence. Dávají odpovědi na

otázky, co je to čas, prostor, gravitace, elektromagnetismus, povaha elektrického proudu, co nutí částečky a objekty pohybovat se a bojovat o život, či vzájemně na sebe působit? Pokud známe princip fungování septonového pole, můžeme pochopit, jak probíhá proces předávání informací, jejich kódování a dekódování různými systémy a tak dále. Pokud disponujeme informacemi, jak funguje septonové pole různých objektů, včetně člověka, můžeme pochopit, jak probíhá proces vzniku myšlenek.

Unikátní strukturou septonového pole a jeho nejmenší složkou je septon (moderní název, který se používá v PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA). Slovo septon je odvozené z latinského slova „septem“, což znamená „sedm“. Název byl dán podle počtu prvků dané struktury. Kromě toho, na základě filozofického smyslového kontextu, pojetí septonu (jako součásti Živočišného rozumu) odráží ve své podstatě také latinské slovo „septum“ a řecké slovo „σήψις“ (sept). Latinské slovo „septum“ znamená „přepážka“, tedy tenká zeď, která odděluje kterýkoli prostor, prostor rozdělený na části, vnitřní dělící konstrukce, nosní přepážka. Jak bylo psáno v dávných dobách, jedním z hlavních úkolů Živočišného rozumu je rozdělení a rozdrobení celku na části („rozděl a panuj“). Řecké slovo „σήψις“ (sept) znamená „hnijící, zkažený“, tedy krátkodobý život, ničení, rozklad mrtvého, přeměna mrtvého pod vlivem podmínek (což hraje důležitou roli při oběhu látek). Septon nelze přiřadit ani k nejmenší nedělitelné „částice“ Po, neboť on je tím, co tuto částečku tvoří (reálnou a fantomní), ale nejeví se tak ve své podstatě. Struktura septonu se skládá z vtroušeniny síly Allatu a šesti „antipodů-odrazů“ – antiallatů, které ji obepínají, tedy celkem ze 7 elementů. Jako asociativní příklad,

vytvořený na základě obrazné řady trojrozměrného světa, můžeme uvést, že se jedná o zvláštní mikrostoj, mechanismus pro přepracování sil Allatu v antiallat, v důsledku kterého existuje celý hmotný svět.

Z knihy „AllatRa“: „...ještě jeden důležitý fakt týkající se stvoření Vesmíru, jež umožňuje pochopit, čím vlastně dnes Vesmír je. Směřování síly Allatu k jednotné uspořádané formě ...vedlo k pohybu Vesmíru „zevnitř ven“ a začalo ho roztáčet ve správné spirále, což vedlo k jeho rozpínání. Tak byla vyvolána tvořivá funkce. (Pohyb „zevnitř ven“ se u národů už od dob staršího paleolitu symbolicky zobrazoval ve tvaru správné svastiky („přímé“, „pravé“ svastiky), tedy v podobě kříže s ohnutými rameny do pravého úhlu směrem doleva. Symbolizuje pohyb ve směru hodinových ručiček doprava. Mimochodem v překladu ze sanskrtu je staré indické slovo „svastika“ vytvořeno z části „su“ – „spojené s blahobytem“, takže „su-asti“ znamená „je překrásné“, „blahobytné existování“.) Když se Vesmír otáčel ve směru správné spirály, dala síla Allatu současně vzniknout také protikladné síle. Ta začala roztáčet pohyb uvnitř Vesmíru v obracené spirále, která působila v opačném směru, než základní síly Allat – tedy „zvenku dovnitř“, což mělo za následek sjednocování hmoty v jednotný Rozum (Živočišný rozum). Tak byla vyvolána destruktivní funkce, jež je opačná, než síla Allatu. Pohyb „zvenku dovnitř“ se u dávných národů už symbolicky zobrazoval ve tvaru nesprávné, agresivní opačné svastiky, tedy v podobě kříže s ohnutými

rameny do pravého úhlu směrem doprava. Symbolizuje pohyb proti směru hodinových ručiček doleva. V mytologii je vznik protikladné síly zachycen jakožto zrod ohně z vody.)

...Takovým způsobem vznikly ve Vesmíru dvě protikladné síly: velká síla, která roztáčí Vesmír vně a malá síla, která jí klade odpor uvnitř samotného Vesmíru. Poté, co se obě síly projevily, ztratil Vesmír tvar koule a na základě jejich působení se zploštil, tedy sevřel se a stal se plošším. Tento moment je zachycen v kosmických legendách světových národů v podobě rozdělení světového vejce, jeho rozpůlení, kdy z jedné půlky vzniklo nebe, z druhé země a mezi ně byly umístěny hranice (prostor) a vody. V jiných případech se mluví o tom, že části, které po rozdělení vejce zbyly, vyrostly a přeměnily se na Vesmír. Další legendy mluví o rozdělení světa na dva živly, na dvě božstva s přímo opačnými funkcemi, o stvoření neviditelné dvojice.

Samotné spirály jsou v mýtech prezentovány například v podobě první dvojice bohů s opačnými funkcemi (podstata jednoho z nich je božská a druhého démonická), z nichž pak vznikli ostatní bohové. Jiné legendy je zobrazují jako napůl lidi – napůl hady (přičemž mají tvořivou funkci, jsou vodním božstvem a jejich těla mají charakteristickou zelenou barvu). Další je zachycují jako postavy, které na jedné straně ztělesňují pořádek, vody života, plodnost a světlo, a na straně druhé nepořádek, smrt, tmu a nepárovou bytost (podle afrických

mýtů – například šakal, kterému se zachtělo stát se pánem Vesmíru). Takto tedy v mytologii zobrazovali vznik Vesmíru. U dnešních lidí se už prostě vytratilo duchovní chápání této otázky a všechno se soustředí jen na úroveň materiálního vnímání starých pověstí.“ (více o silách Allatu v knize „AllatRa“)

V dávných dobách tuto strukturu, která tvoří základní jednotku septonového pole, asociativně přirovnávali k šesti „kouřícím zrcadlům“ (ničivým podstatám), které obklopu- jí zářící zdroj (svíci živého ohně, pravou podstatu). Tato zrcadla při svém otáčení deformují odražené světlo a nejeví se světlem ve své podstatě. V dávných legendách se pravá podstata (vtroušeniny síly Allatu) srovnávala s hořící svíčkou. Jakmile hořící svíčka zmizí, zmizí i všechno viditelné a změní se v nic. Svíčka znázorňuje nepřetržité hoření a zrcadla – nepřetržité odrážení. Tak vyjadřovali lidé v dávných dobách podstatu neustálého pohybu a činnosti této struktury – septonu. Existuje mnoho odrazů, které člověka lákají a nutí ho soustředit svoji pozornost na mrtvém. Ale skutečný zdroj lidského života je jeden. Neskrývá se ve vnějším světě nebo v těle člověka, ale v jeho duši. Zdůrazňovalo se, že tento mnohočetný zrcadlový odraz jediného je jako hrana mezi viditelným a neviditelným světem, opravdovou realitou a iluzí, která se jen schovává za realitu. Proto se v duchovních učeních psalo o tom, že jen ten, kdo není připoután k viditelnému, oblažuje svoji duši.

S využitím moderních asociativních srovnání můžeme šest „antipodů-odrazů“ – antiallatů označit jako mikroholografické objekty, které v tomto světě existují jen díky

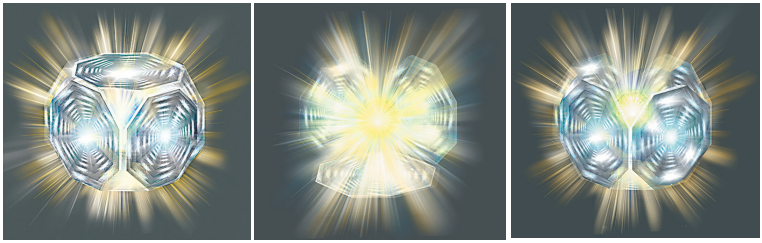

Struktura septonu: 6 antiallatů („antipodů-odrazů“, „kouřících zrcadel“) a vtroušenina síly Allat.

přítomnosti síly Allatu a jsou podstatou iluzorního světa – světa s množstvím pseudokopií. V dávných traktátech jsou zmínky o tom, že celý tento dočasný svět je iluze zrcadlových překřížení poutajících pozornost člověka svými lživými, avšak realisticky vypadajícími stíny, jejich hrou vzájemného sledování. Vše je odrazem něčeho, důsledkem i příčinou. Čemu dává člověk ve svém životě pozornost – zrcadlové hře mnohonásobných odrazů hmotného světa nebo skutečnému duchovnímu zdroji – součástí toho se ve svém výsledku stává.

Každá částečka Po (reálná a fantomová) je v podstatě koncentrovaný shluk septonů, kolem kterého je malé zředěné vlastní septonové pole. Takže částice Po, je jinými slovy vysoká koncentrace septonů v malé části prostoru – ezoosmické buňce. Pro pochopení tohoto procesu si obrazně můžeme představit částici Po jako atmosférický vír (tornádo), kde jsou septony molekuly vzduchu. Částečku Po, můžeme také asociativně přirovnat k sněhové kouli, která se skládá z mnoha sněhových vloček (septonů). Tento koncentrovaný shluk (částice Po) obsahuje max. 80% septonů, a v jeho vlastním septonovém poli, které obklopuje tento shluk – max. 20% septonů. Ve sku-

tečnosti můžeme fantomovou částečku Po (z nichž se skládají všechny elementární částice) asociativně přirovnat ke komfortnímu mechanismu, který je určen zejména pro skladování a přepravu vnitřního potenciálu (energie a informace) a reálnou částečku Po (která představuje jeden z klíčových elementů ezoosmické buňky) mající vyšší koncentraci septonů, můžeme přirovnat ke komfortnímu mechanismu, který je určený pro částečné přerozdělování vnitřního potenciálu fantomové částečky Po.

Obr. 6. Schematický příklad zobrazení částeček Po, které se skládají z koncentrovaného shluku septonů: 1 – reálná (stacionární) částečka Po; 2 – fantomová částečka Po.

Septonové pole je hlavní složkou celého hmotného Vesmíru. Toto pole je všude. Je základem všech, oficiální vědě dosud známých i ještě neznámých, polí a jejich interakcí, hmotných objektů, organických a anorganických látek, jejich sloučenin a tak dále. Vlastní septonové pole lze nalézt ve všech „živých“ i „neživých“ předmětech, ve všech jevech. Například septonové pole má i naše Země. Stejně jako u jiných objektů i ona projevuje zvýšenou aktivitu dříve, než dojde k určitému jevu. Ze záznamů vyplývá, že k rychlému nárůstu napětí septonového pole

V rané védské mytologii existoval termín „májá“ (v sanskrtu doslova – „iluze“), který se později používal v hinduismu i dalších náboženstvích Indie. Tento termín znamenal představu o něčem, co existuje samo o sobě, odděleně od Boha a má své vlastní zákony. Věřilo se, že pokud není vidět Bůh, nic nemůže být viděno ve své pravé podobě, protože v tomto případě je člověk pod vlivem májí. Hmotný svět – májá, která se skládá z množství iluzí, způsobí, že člověk vnímá a vidí vše zkresleně, vidí jen falešné formy, které jsou ve světě skutečné Reality (duchovním světě) úplně jiné. Májá skrývá Realitu. Iluze vzniká kvůli připoutání člověka k tužbám tohoto světa a jeho neochotě proniknout do skutečné Reality. Ve Védách termín májá označuje sílu, která vzniká v hmotném světě.

Literatura: Náboženství: Encyklopedie /red. A. A. Gricanov, G. V. Sinilo – Mn.: Dům knihy, 2007

dochází již 7 – 8 hodin před výskytem tornáda, a to jak v místech vzniku, tak i v oblasti jeho následného šíření. Podle nedávných výzkumů v oblasti seismologie a vulkanologie, provedených vědci z mezinárodního společenského hnutí ALLATRA, dochází v „ohniskových“ zónách ke zvýšení napětí septonového pole a ke změně jeho chování před zemětřesením či aktivací vulkánu. Takže je možné nejen studovat, ale také řídit tyto procesy a následně získávat přesné předpovědi přírodních jevů. *(Poznámka: viz podrobnosti ve zprávě „O problémech a důsledcích globálních změn klimatu na Zemi. Efektivní*

způsoby řešení těchto problémů“ – http://allatra.org/ru/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalno-go-izmenenija- klimata-na-zemle).

Dnes je hlavním tématem fyziků (jako i starověkých filozofů) zkoumání „předpokladu“ existence jediného pole, které je základem všech jevů a fundamentálních interakcí ve hmotném světě. Ale na rozdíl od starověkých vědců, kteří měli prastaré znalosti o tomto jediném poli, mnoho moderních vědců, zotročených systémem, bloudí ve tmě „materialismu“. Možná by měli progresivní vědci na celém světě zaujmout pozici Pozorovatele a povznést se nad existující problém, zamyslet se nad tím, proč je vlastně do takto úzkého rámce soustředěno tolik lidské energie a pozornosti, a proč se utrácí tolik sil a prostředků. Kde původně vznikla myšlenka-program a tak horlivá snaha za každou cenu *postavit hmotu do hlavní role v jakékoli* „Teorii Velkého Sjednocení“ a tím ve vědomí současných i budoucích generací upevnit nové „potvrzení“ materializmu? Pro koho je výhodné, aby se lidstvo ubíralo tímto směrem a soustřeďovalo tolik pozornosti *na prvenství materiální podstaty*, a posilovalo tak tento program v lidském vědomí? Proč byly v dávných dobách znalosti o Jediném poli, jako o jediném materiálním Rozumu, Univerzálním Rozumu, jediném poli Vědomí, „kosmickém myšlenkovém základu“, „Knížeti tohoto světa“ a tak dále, představeny jako protiklad duchovnímu světu? Proč se často zmiňovalo, že vědomí člověka (jeho vlastní septonové pole, ve kterém vznikají myšlenky) je součástí živočišné podstaty a jediného jednotného Živočišného rozumu Vesmíru? Proč byly hluboké vnitřní pocity považovány za unikátní lidské vnímání (procesu probíhajícího bez účasti septonového pole vědomí!), které spojovalo

Osobnost s duší (duchovní podstatou) a s duchovním světem, ovládající výjimečnou tvůrčí sílu a darující Osobnosti absolutní svobodu od moci Živočišného Rozumu?

Mnozí dnešní fyzici utrácí drahocenný čas svého života a vynakládají obrovské úsilí na vytvoření nových materialistických teorií, zápasí s neřešitelným dilema ve snaze vytvořit „Teorii všeho“, hledají rovnice Jednotného pole, která by sjednotila pouze *k dnešnímu dni známé čtyři* fundamentální interakce: gravitační, elektromagnetickou, slabou a silnou. Ale co je základem těchto polí a proč na nich můžeme praktikovat starověké pravidlo „změníš podmínky a všechno se změní?“ Výše jmenovaná známá silová pole, to není celý výčet v přírodě existujících interakcí. Stačí se jen podívat na seznam nevyřešených problémů moderní vědy v každém z fundamentálních směrů a pochopíme, jak málo lidé vědí o sobě, o světě a jeho struktuře. Nemusíme ani zacházet do složitých kosmických procesů, stačí jen pokusit se odpovědět na jednoduchou otázku – co je to lidská myšlenka? Jak vzniká a z čeho se skládá? Co je podstatou fenoménů spojených s ní? Z čeho se skládá pole vědomí a podvědomí? Jakou sílu skrývá pozornost člověka, a proč je spouštěcím mechanizmem všech činů? Jak ve skutečnosti probíhá proces přenosu informací v, pro lidské oko neviditelném, světě? Vždyť základem všech těchto procesů je čistá fyzika. PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA odpovídá nejen na tyto otázky, ale dává absolutní pochopení toho, kdo je člověk, a jaký je pravý smysl jeho existence.

Septonové pole (Živočišný rozum) je vysoce organizovaná sebeuvědomující rozumná struktura hmoty, která sama sebe vnímá jako „žijící v reálném světě“. V dávných

dobách ji nazývali všepronikající silou, která má počátek v hmotném světě, mluvili o ní jako o Vyšší inteligenci, o všezahrnující a dominující, v tomto hmotném světě, Bytosti (Živočišném rozumu) s funkcemi protikladnými duchovnímu světu. Také se zmiňovali o vědomí člověka jako o materiální části této rozumné struktury, která je protichůdná nehmotné části člověka – duchovní podstatě (duši).

📖 *Z dávných dob měli lidé povědomí o existenci síly (démonické bytosti), která byla rozumná a měla mnohem větší možnosti v materiálním světě, než člověk, ovšem před silami duchovního světa byla bezmocná. Tehdy lidé věděli, že příroda není mrtvý objekt. Spolu se znalostmi o hlavním smyslu lidské existence – o duchovním životě, o duši, její nezávislosti na těle a o znovuzrození duše, věděli také o uspořádání materiálního světa a o tom, že každý přírodní jev je produkován silou, která je vlastní veškeré hmotě (poznámka: septonovým polem). Některé její projevy nazývali „duchy“ (neviditelné síly světa), a věděli, že všechny objekty přírody kolem nás mají své nadpřirozené dvojníky (poznámka: jakýkoli objekt v hmotném světě má své vlastní septonové pole).*

📖 *Například národy Melanésie a Polynésie věděly o všudypřítomném duchu „mana“ – nadpřirozené síle (skryté nebo potenciální), kterou není možné vnímat na úrovni pocitů, přinášející člověku zlo, i když se na počátku jeví, jako dobro. Mana jako*

síla může být individuálně vlastní některým duchům, mrtvým, stejně jako lidem (většinou čarodějům, kněžím, vůdcům), zvířatům, předmětům. Pro Melanésany mana znamená tajemnou a aktivní sílu, kvalitativně odlišnou od fyzických sil a působící libovolně. Například věřili, že: vůdce klanu má manu; magické rituály bílých lidí (misionářů), kteří přišli na jejich zemi, mají více many než místní rituály; Britové dobyli maorský národ, protože jejich mana byl silnější; dokonce i latríny mají many jako „přijímací síly" přítomné v lidských tělech a jejich výmětech. Navíc tuto sílu spojovali se „stínem" duše (poznámka: sub-osobností), odsouzenou ke zmizení se smrtí jejího nositele, kdy ona přechází na jinou osobu nebo se stává totemem. Je zajímavé, že i v jiných částech světa zůstaly upomínky těchto znalostí. Existovaly i jiné národy, které věděly o této síle. Například u některých kmenů amerických Indiánů nazývali tuto sílu wakan (wakanda, u kmenu Siouxů nebo Dakotů), orenda (u Irokézů, kteří například věřili, že orenda se projevuje v bouři, že muže ve vzteku ovládá jeho orenda a tak dále), pokunt (u kmenu Šošonů), manitu (u Algonkinů), eki (u Pongvejů v Africe), megbe (u afrických Pygmejů – Bambuti) a tak dále. Všechny tyto pojmy mají stejný význam jako mana pro Melanésany.

📖 *Dodnes se v současném světě používá ve složených slovech slovní základ „- man", což na-*

značuje vtíravé nutkání k určitému jednání, jevu atd. V řečtině slovo „manía“ – znamená „šílenství, nadšení, vášeň“.

Ve slovanských jazycích slovo „mana“ znamenalo „pokušení, podvod, čarování, lákadlo, co uvádí v omyl a klame.“ Je příbuzné slovu „trápit“, „trápím se“, „utrápit“ (jedním z jeho významů je „muka, mučení, znakem ukázat; naznačit, podvést, fata morgána, jít oklikou), a také starověkému indickému slovu „māyā´“ – „proměna, magická síla, podvod, iluze“ („dur-māyúṣ“ – „používající zlá kouzla“). U Slovanů se z dávných dob dochovala mytologická postava Mara – zlého ducha, který škodí člověku. V sanskrtu „mâra“ doslovně znamená „zabíjející“, „zničující“. V buddhistické mytologii je Mara – duch, který zosobňuje zlo a vše, co vede živé bytosti ke smrti. To on vládne velkému počtu zlých duchů představujících negativní lidské emoce (touhu, nenávist, pochybnosti a tak dále). Jeho hlavní funkcí je vytváření překážek pro lidi na duchovní cestě, kteří hledají osvícení, odvést je pryč od jejich vnitřního duchovního života a nalákat je na zemské vnější iluzorní pokušení, vydávat lež za pravdu, negativní jako pozitivní. Jeho úkol – zničit jejich duchovní život. V mytologii buddhismu Mara – démon-pokušitel, který se pokoušel svést Gautama Buddhu různými pozemskými vidinami a tužbami. V čínské mytologii je postava Man – monstrózní had (drak), který byl považován za největšího hada, krále všech hadů.

🕮 Různé starověké národy měly představu, že všem věcem na světě byla dána síla, která těmto věcem nepatří. O takových přírodních jevech, jako jsou vítr, déšť, nebo o objektech jako řeky, stromy, kameny a tak dále se říkalo, že mají svého „vlastního ducha“. Mělo se za to, že všudypřítomná síla je v každém bodě Vesmíru, ale projevuje se pouze v mimořádných jevech, například v činnosti Slunce a Měsíce, při silném zemětřesení, v hurikánu, ve větru, v hromu, a také v bytostech a lidech posedlých touto silou (čarodějích atd.). Poslední jmenovaní manipulovali s manou pro získání materiálního bohatství (všimněte si – cíle, jiné než duchovní!), pro chvilkové touhy, jako například zotavení se z nemoci, dobré počasí, úspěch v boji o dosažení hojnosti a moci. Tato síla byla podstatou magických dějů. Mělo se za to, že takový člověk (čaroděj) může komunikovat s duchy přírody a mrtvými lidmi (přízraky) v procesu věštění, magie a čarodějnictví. Nicméně se ale vědělo, že žádný člověk nevládne této síle: manipuloval s ní pomocí duchů, kteří k této síle patřili, a kteří nakonec řídili jeho samotného jako otroka. Takový člověk, který podlehl těmto dočasným a iluzorním pokušením Živočišného rozumu, platil za tyto iluze a hry neúměrně velkou cenu – jeho životní silou a pravou svobodou. To bylo považováno za cestu odsouzeného k Smrti (poznámka: více v knize AllatRa).

🕮 Nicméně, všechny tyto znalosti o, pro člověka nepřátelském, materiálním světě a síle, kterou

tento dočasný svět disponoval, byly vedlejší. Hlavní bylo pojetí duchovního světa a spojení člověka s tímto vyšším světem. Tyto vedlejší znalosti byly jen jako doplnění k vysvětlení toho, co je smyslem lidského života, jaké jsou příčiny jeho dočasné existence a utrpení v tomto hmotném světě. Jinak řečeno, byly dány jako dodatek k celkovým duchovním znalostem, k podrobnému vysvětlení důležitosti a významu duchovní podstaty v člověku – duše. Od dávných dob lidé věděli, že duše existuje mimo tělo (v životě i po smrti těla), má schopnost převtělovat se a není výhradním vlastnictvím člověka, vystupuje pouze jako síla, která ho může vyvést za hranice hmotného světa, pro spojení s věčným a prvotním duchovním světem. Lidé věděli, že Osobnost (ne tělo, ale kým se člověk cítí uvnitř) může za jeden život, a to díky spojení s duší, odejít do duchovního světa, a tím získat absolutní svobodu od moci Živočišného rozumu materiálního světa. To je hlavním smyslem lidského života. Všechno ostatní, čeho člověk dosáhl v hmotném světě během svého života, je dočasné, iluzorní a smrtelné, a Osobnost po smrti těla ponese plnou odpovědnost za všechny své činy.

📖 *Ve skutečnosti slovem „mag“ (latinsky – „magi“, v řečtině –„magos“) starověcí Řekové nazývali žrece u Médů a Peršanů („magush, mugh“).*

Předpokládá se, že toto slovo pochází z praindoevropského kořene „mugh“ – „mít sílu, moc“. Od tohoto kořene bylo odvozeno hodně evropských slov znamenajících „můžu“, „mám možnost“. V dávných dobách o lidech, kteří byli obdařeni touto silou, říkali – „mající možnost“ (poznámka: více v knize „AllatRa“). Tuto sílu měli někteří lidé od narození a někteří ji nabývali speciálními technikami. V podstatě je to síla Allatu. Ale čím více jí člověk měl, tím více se aktivovalo jeho septonové pole. Síla je síla, vše záviselo na tom, co si člověk vybíral, kam směřoval svoji pozornost, jak říkali v dávných dobách – dával ji svému živému plamínku (duši, hlubokým vnitřním pocitům) nebo ji směřoval na vířící se kouř iluzorního světa (myšlenky, emoce od Živočišné podstaty). Jestliže větší část své pozornosti člověk soustředil na „septoniku“ (septonové pole), to znamená na touhy (myšlenky) hmotného života, dostával ve výsledku magii, což mělo katastrofální následky pro jeho Osobnost. Pokud člověk dával danou sílu svému duchovnímu vývoji, potom dosáhl hlavního cíle svého života – duchovní transformaci a vnitřní svobodu od hmotného světa, od dominantního vlivu septonového pole na něj.

📖 *Základem těchto změn a transformací člověka je čistá fyzika. Podle starověkých prapůvodních znalostí, síla pozornosti je obrovská životně důležitá*

síla, ve které je soustředěna tvůrčí síla Allatu. Díky síle pozornosti má Osobnost svobodu volby, a tím formuje v každém okamžiku svého života svůj posmrtný osud. Čemu věnuje člověk pozornost (vnitřní potenciál), to se stává jeho realitou. Jakékoli pokusy dávat pozornost hmotnému světu, jeho touhám a pokušením, následně formují realitu utrpení mající prodlouženou dobu trvání. Proto se v duchovních traktátech zdůrazňovalo, jak je pro člověka důležité, aby neustále soustřeďoval pozornost na duchovní vnitřní svět. Pouze v tomto případě dá člověk svůj cenný vnitřní potenciál na formování života po smrti, a neutrácí ho na formování smrti ještě během svého života (sub-osobnosti). Říkajíc jazykem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, pokud člověk utrácí ne více, než 10% síly své pozornosti na materiální život a 90% na dominanci duchovního života ve svém vnitřním světě, pak se uskutečňuje duchovní proměna člověka. V opačném případě, kdy 90% pozornosti je věnováno hmotnému životu, touhám a myšlenkám Živočišné podstaty a 10% se zaměřuje na duchovní život, člověk během svého života formuje svojí sub-osobnost. To není filozofie či náboženství, ale neměnné zákony fyziky.

📖 *Všechny tyto duchovní znalosti v té či oné formě existovaly v lidské společnosti od pradávna. Potvrzují to i etnografické studie různých národů. Zajímavé je, že*

u národů, které někteří vědci spotřebitelské společnosti nazývají „primitivní společenství“, jsou magické praktiky, na rozdíl od duchovního života, méně rozvinuté (věnuje se jim méně pozornosti), než u národů, u kterých byl vytvořen náboženský a politický systém. U posledně jmenovaných zaujímá magie vedoucí postavení, jako tajné znalosti kněží a mocnářů (vůdců). Nehledě na to, že magii je možné potkat všude. Dominantní vliv má právě ve „vyspělých společnostech“. Faktem zůstává, že magie a okultizmus jsou dodnes jádrem většiny nejrozvinutějších kněžských a politických systémů moderního světa a leží v základech jakékoli globální restrukturalizaci světa naplánované v zákulisí světové politiky. Stačí popřemýšlet nad tím, proč žreci, patřící do různých náboženských systémů, nutí milióny věřících, s využitím všemožných nástrojů, utrácet svůj vnitřní potenciál na „kouřící zrcadla“, prosit „vyšší moc“ o dočasné a iluzorní věci pro člověka, jakými jsou například řešení finančních problémů, zdraví, dobrou úrodu, vítězství ve válce, a tak dále. Co za tím stojí? Kdo ovládá žrecovo vědomí, aby nutil lidi žádat o zemská blaha? Vždyť jejich úkolem je kázat lidem o duši a duchovním bdění v tomto pomíjivém světě. Jaký je smysl většiny různých náboženských obřadů, a jak se vlastně liší od magických obřadů domorodců využívajících sílu mana?

📖 *Duchovní život může mít pouze jednu prosbu – duchovní spásu Osobnosti možnou jen díky*

duši. Tato prosba nepotřebuje vnější zprostředkovatele, všechno probíhá ve vnitřním světě člověka. V historii náboženství v různých dobách bylo dost lidí, kteří se duchovně probudili a pochopili klamy a lži systémů, všechno toto zrcadlové zkreslení prvopočáteční Pravdy. Tito lidé, bez ohledu na to, jakou pozici v náboženství zastávali, když si to uvědomili, odcházeli do ústraní, dále od systému moci, aby se věnovali skutečnému duchovnímu zdokonalování.

📖 *Ve starověké Indii se věřilo, že základem magie jsou nadpřirozené síly, které byly spojené se silou světové iluze (májá). Ve staré hinduistické tradici pojem májá znamenal světovou iluzi, „převracejícího“ transformujícího principu, který určuje existenci hmotného světa. Byla to celá nauka o „májá“, kterou spojovali se slovem „magie“ (sanskrtské slovo «maya» – čarodějnictví, podvod, mystifikace, iluzornost).*

Tato nauka se zakládala na Zákoně o Podobnosti (podobné rodí podobné), o možnosti ***vědomého*** *vlivu člověka na objekty okolního světa. Věřili, že s pomocí májá Bůh probouzí k imaginárnímu, iluzornímu životu (vnímanému jen* ***vědomím****) celý svět objektů, který člověk, nemající pravdivé znalosti prožívá jako „realitu“.*

📖 *V základech magie se nachází vždy touha po moci. O kněžském využití nadpřirozených sil, které jsou*

základem magie, slavný starověký filozof Proklos napsal: „Když starověcí žreci vzali v úvahu, že mezi věcmi v přírodě existují určité podobnosti a sympatie jedné věci ke druhé, stejně jako i mezi projevenými věcmi a okultními silami a zjistili, že všechny věci jsou obsaženy ve všem, vytvořili posvátnou nauku na základě této vzájemné sympatie a podobnosti… využívali pro okultní účely jak nebeské, tak i pozemské bytosti, s jejichž pomocí a prostřednictvím určitých podobností ***stahovali božské síly do tohoto nižšího příbytku.“***

📖 *Princip Živočišného rozumu „rozděluj a vládni“ se fraktálně opakoval v lidské konzumní společnosti. V průběhu historie lze jasně vysledovat období aktivního vlivu jediného septonového pole na lidskou společnost v různých dobách, přes jemu podřízené lidské vědomí. Během těchto období je očividný nárůst aktivity lidí (jeho průvodců) spojených s mocí (magií, okultismem) v lidské společnosti, kteří zkreslovali duchovní znalosti předchozích generací a vštěpovali mladým generacím stereotypy výhodné pro systém Živočišného rozumu, které jsou založeny na strachu, nenávisti a podlézavosti.*

📖 *Starobylá duchovní podobenství vyprávěla o tom, že duchovní znalosti činí lidi skutečně svobodnými, nezávislými na iluzích hmotného světa a odhalují vnitřní duchovní sílu. Nicméně, když*

se v lidské společnosti začaly utvářet náboženství, jako instituce kněžské moci, prapůvodní duchovní znalosti se začaly předělávat do podoby příhodné pro manipulaci s lidmi. Historie vývoje náboženství v různých dobách svědčí o tom, že každé náboženství, které získalo masovou popularitu díky zrnům duchovních znalostí, bylo následně rozděleno do různých směrů v důsledku neshody v otázkách ***nadřazenosti a moci*** *uvnitř náboženské komunity. Docházelo k rozštěpení moci mezi potomky žreckých rodů, které vedlo ke vzniku dogmatických rozlišností v náboženském směru. Rozdíly ve výkladu* ***podstaty moci*** *se později zformovaly v různé doktríny svrchované moci s cílem utvrdit „svoji" pravdivost ve výkladu duchovních znalostí. To ukazuje na stereotypnost materiálního myšlení řízeného septonovým polem.*

Porovnáme-li náboženské a vládní politické instituce z různých dob a u různých národů, vidíme stejné šablony projevující se v boji o moc a vliv, vlastní každému systému složitější organizace hmoty. Dnes můžeme pozorovat sílu působení jednotného septonového pole stacionárních částeček Po v celém svém rozsahu, a také jeho vliv na jednotlivá vědomí lidí, jako částí tohoto pole. Je to mnohonásobná roztříštěnost lidské společnosti na malé dílky podle určitých kritérií: od národnosti, náboženství, společenského postavení, až po všechny druhy vládních institucí, hierarchií, a tak dále. „Rozděl a panuj" – je odkazem toho, co se děje ve vědomí

lidí a kdo s nimi doopravdy manipuluje a pro jaké účely. Základy Prapůvodní Fyziky ALLATRA dávají možnost pochopit, že vědomí, s jeho množstvím myšlenek, je jen septonové pole Živočišné podstaty, které snadno člověkem manipuluje a využívá jeho potenciál pro svou existenci. Nicméně, díky duchovnímu vývoji, se otevírá úplně jiné vnímání člověka, nezávislé na septonovém poli a to mu dává možnost zbavit se jeho dominantního vlivu a spojit se se skutečným zdrojem síly – duší. Jak bylo psáno ve starobylých učeních, ztracením prapůvodních znalostí v průběhu času ztratili lidé klíč ke svému nevyčerpatelnému duchovnímu zdroji a začali sloužit zrcadlům, zlákáni jejich iluzorní hrou.

Literatura: Filosofický encyklopedický slovník / hlavní redaktor L. F. Ilichev, P. N. Fedosejev, S.M. Kovalev, V. H. Panov – M: Sovětská encyklopedie, rok 1983 Mýty národů světa. Encyklopedie // hl. redaktor S. A. Tokarev – M: Sovětská encyklopedie, 1987; Mircea Eliade. Studie srovnatelné religionistiky – M: Ladomir, 1999; Náboženství: Encyklopedie / red. a kol. A. A. Gricanov, G. V. Sinilo – Mn.: Dům knihy, 2007; Učební slovník – minimum o religionistice/hl. redaktor I. N. Jablokov – M: Gardariki, 2000; Ateistický slovník M. P. Novikov – M: Politizdat, 1986;. Základy duchovní kultury (encyklopedický slovník učitele)/V. S. Bezrukova – Jekatěrinburg, 2000; Člověk a společnost: Kulturologie. Slovník- příručka/ O. M. Štompel – Rostov na Donu: Fenix, 1996; I. T. Kasavin, Encyklopedie epistemologie a filozofie vědy. – M: Canon+, 2009; Velký lexikon současného ukrajinského jazyka / hl. redaktor V. T. Busel – K; Irpin: Perun, 2009; Skeat, Walter William. A Concise Etymological Dictionary of the English Language. NY: Cosimo, 2005; Williams, Monier. A Sanskrit-English Dictionary. Clarendon Press, 1872; Burnett, Tylor Edward. Primitive Culture: Researches into the Development of Mythology, Philosophy, Religion, Art, and Custom. Volume I. London: John Murray, 1871; Pokorny, Julius. Indogermanisches etymologisches Wörterbuch. 2 Bde. Francke: Bern-München, 1959; Mauss Marcel. Sociologie et anthropologie, recueil de textes, préface de Claude Lévi--Strauss, Presses universitaires de France, 1950.

REÁLNÁ (STACIONÁRNÍ) ČÁSTEČKA PO

Reálná (stacionární) částečka Po je fundamentální „nedělitelná částečka“ (přesněji nemateriální, mající strukturu pole), která se nachází v centru prostorové krychle ezoosmické buňky. Reálná částečka Po, představuje vysokou koncentraci septonů v nejmenším možném prostoru – centru ezoosmické buňky. Je nazývána „reálnou“ nebo „stacionární“ díky jedinečnosti své pozice, svých funkcí a vlastností (na rozdíl od FANTOMOVÝCH ČÁSTEČEK PO, z nichž se skládají všechny elementární částice Vesmíru). Reálná částečka Po *je jediná fundamentální, základní „částečka“ hmotného světa,* která se nepřetržitě a neměnně nachází ve stacionárním (relativně nehybném) stavu ve své ezoosmické buňce. V každé ezoosmické buňce se nachází jedna reálná částečka Po. Neexistuje ani jedna ezoosmická buňka bez této částečky. Každá reálná částečka Po má v rámci své ezoosmické buňky „vedoucí“ úlohu v „korekci“ pohybu a částečného přerozdělení vnitřního potenciálu fantomových částeček Po procházejících touto ezoosmickou buňkou. Reálná částečka Po snímá informaci a odebírá 10% vnitřního potenciálu procházející fantomové částečky Po. Přičemž, reálná částečka Po, získává veškerou informaci o elementární částici a jejím pohybu z první (hlavní) fantomové částečky Po, která prochází touto buňkou a je součástí dané elementární částice.

„Reálnou“ je tato částice pojmenována proto, že je jedinou stacionární „částečkou“ *(ve smyslu nemateriální polní struktury) stabilně existující v hmotném světě,* ve srovnání se všemi dočasnými objekty a jevy, které se skládají z fantomových částeček Po. Je „informačním přerozdělovačem“ a „pohlcovačem“ energie (síly Allatu, díky které existuje veškerý hmotný svět). ***Důležité je, že nikdy, za žádných okolností a podmínek, nemůže dojít ke srážce reálné částečky Po s fantomovou částečkou Po.***

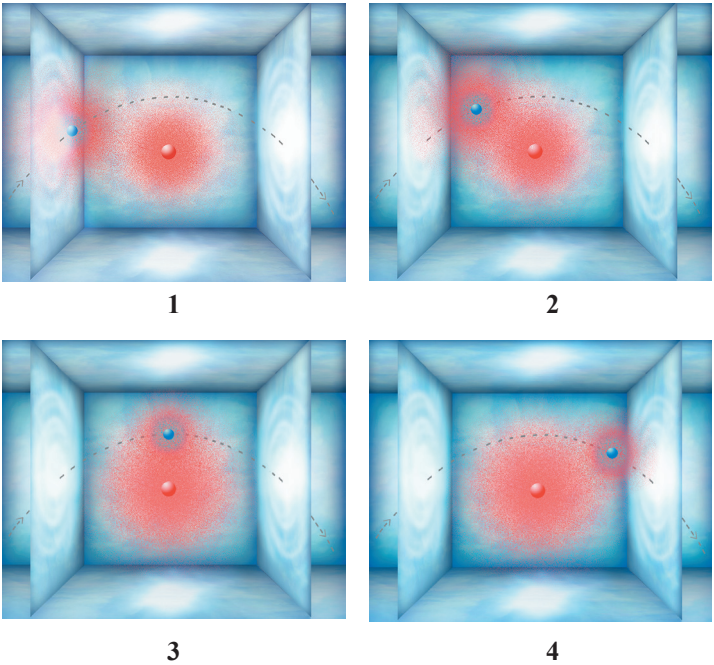

Obr. 7. Schéma procházení fantomové částečky Po přes ezoosmickou buňku a proces odebrání části vnitřního potenciálu reálnou částečkou Po.

I když v ezoosmické buňce dochází ke kolizi dvou fantomových částeček Po, reálná částečka Po jen pohlcuje energii,

která se uvolňuje při srážce dvou částic a přerozděluje jejich informace, ale sama zůstává relativně nehybná v centru ezoosmické buňky. ***Nic na tomto světě, žádná destruktivní síla, nemůže rozkolísat a narušit uspořádaní reálných (stacionárních) částeček Po, které se nacházejí v ezoosmické mřížce v přesně zadané pozici.***

Jednoduchý příklad. Destruktivní síla termojaderné exploze, založená na využití energie jaderné syntézy (například syntézy atomového jádra helia a dvou jader atomů deuteria), při které se uvolňuje kolosální množství energie. Jestliže ve viditelném světě trojrozměrné dimenze v důsledku této syntézy pozorujeme explozi obrovské síly, v mikrosvětě kvantové fyziky, na úrovni prvotních procesů v ezoosmické mřížce, a to zejména v každé ezoosmické buňce, dochází pouze ke kolizi dvou fantomových částeček Po, k rychlejšímu přerozdělování jejich vnitřního potenciálu, tzn. přenosu většího množství energie a informací do reálné částečky Po a k dalšímu *přerozdělení této energie a informací na systém* reálných částeček Po v ezoosmické mřížce.

Takový proces můžeme asociativně přirovnat k tomu, když na obrazovce počítače vidíme velmi realisticky vypadající explozi a její ničivou sílu. Nicméně, na úrovni pixelů matrice monitoru bude současně probíhat plánovaný a naprogramovaný přenos informace o obrázku a přerozdělení energie, díky které bude obrázek na obrazovce pro pozorovatele viditelný *(poznámka: podrobnější příklad s pixely v knize „AllatRa“, strana 207)*. Na tomto asociativním příkladu názorně vidíme rozdíl mezi viditelnými a neviditelnými procesy, které tvoří podstatu stejného jevu.

Takže na úrovni mikrosvěta – reálných částeček Po a fantomových částeček Po v ezoosmické mřížce, dochází

jen k přenosu energie a informací, a na úrovni objektů makrosvěta, které se skládají z fantomových částeček Po – dochází jak k viditelným, tak i k neviditelným změnám.

Když známe funkci fantomových a stacionárních částeček Po a jejich fungování, můžeme pochopit, odkud přichází energie, kam mizí a jak se přerozděluje v hmotném světě. Reálná (stacionární) částečka Po se řídí určitými zákonitostmi:

• reálná částečka Po je stabilní, nikdy nikam nemizí, dokud existuje hmotný svět;

• počet reálných částeček Po ve Vesmíru je vždy konstantní, neboť reálné částečky Po jsou nedílnou součástí ezoosmické mřížky;

• reálná částečka Po nemůže být rozštěpena nebo zničena žádnou silou hmotného světa.

📖 *Jednoduchý příklad s kulečníkovou koulí. Co sleduje člověk při kulečníku? Jeho pozornost je soustředěna na kouli, jak se pohybuje, jak díky tření o sukno kulečníkového stolu zpomaluje, až se zastaví. Ale odkud se bere energie, která způsobí tento pohyb a kam zmizí, když se koule zastaví? Vše, co může hráč „sledovat“, jsou následující etapy: vznik myšlenky – převod impulzu na sval ruky – přenos energie na tágo – přenos energie z tága na kouli – pohyb koule – její zpomalení a zastavení díky třecí síle a ukončení přenášeného impulzu. Je-li hráč také vyznavač klasické fyziky, příjme v úvahu zákon zachování mechanické energie, zákon zachování*

hybnosti, molekulové interakce, vliv gravitačních sil a tak dále. Avšak, co se opravdu děje z pohledu kvantové fyziky? Co v neviditelném světě způsobuje vznik myšlenky a jak se, po skončení impulzu a zastavení hybnosti objektu viditelného světa (koule), energie a informace v kvantovém světě pohlcují a přerozdělují? Na tyto otázky odpovídá PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA, která dává podrobné znalosti o ezoosmické mřížce, o septonovém poli a o fungování reálných a fantomových částeček Po.

📖 *V jednom z největších starověkých čínských filozofických traktátu „Gu-an-ci“, který se skládá z textů různých autorů (IV.-III. století př. n. l.), slovní spojení pro definici prostoru a času „zhou he“ („čas a [prostorový] soulad“) zdůrazňovalo substanciální vyplněnost a uspořádanost Vesmíru. Zajímavé je, že čínský znak „ he“ (spojení) znamená „šest spojení“ („liu he“) – formule vzájemné zkoordinovanosti transformací („hua“), světových substancí v prostoru („čtyři světové strany, nahoru a dolů“). Pojem „zhou he“ je zde definován* ***jako jakási „síť“ zachycující Nebe a Zemi, které také tvoří „síť“ pro „temnotu věcí“.***

Literatura: I. S. Lisevič, Literární čínská myšlenka na přelomu starověku a středověku. – M: Nauka, 1979; A. I. Kobzev, Učení Wang Yangming a klasická čínská filozofie. – M: Nauka GRVL, 1983; V. E. Eremejev, O starém čínském časoprostorovém modelu světa // 20 – á NK OGK. 1. část – M., 1989; Čínská filozofie. Encyklopedický slovník. Hl.redaktor M. L. Titarenko – M., 2009

FANTOMOVÉ ČÁSTEČKY PO

Fantomová částečka Po je shluk septonů, kolem něhož se nachází malé rozředěné septonové pole. Fantomová částečka Po, má vnitřní potenciál (je jeho nosičem), který se obnovuje v procesu ezoosmózy. Podle vnitřního potenciálu má fantomová částečka Po svoji souměrnost. Nejmenší fantomovou částečkou Po je unikátní *silová fantomová částečka Po – Allat (poznámka: viz podrobnosti dále ve zprávě.).* Fantomová částečka Po, je uspořádaná struktura, která se neustále spirálovitě pohybuje. Může existovat pouze ve spojení s ostatními fantomovými částečkami Po, což utváří konglomeráty, které jsou primárními projevy hmoty. Díky svým unikátním vlastnostem je fantomem (přízrakem) pro hmotný svět. Vzhledem k tomu, že se veškerá hmota skládá z fantomových částeček, zadává jí to charakteristiky iluzorní konstrukce a formy bytí, která je závislá na procesu ezoosmózy (naplnění vnitřního potenciálu). Fantomové částečky Po, jsou nehmotný útvar. Avšak pokud jsou spojeny (postupně seřazeny) podle informačního programu v určitém množství, pořadí a na určitou vzdálenost od sebe, tvoří základ struktury veškeré hmoty, zadávají její různorodost a vlastnosti díky svému vnitřnímu potenciálu (energii a informaci). Fantomové částečky Po – to je to, z čeho se ve své podstatě skládají elementární částice (foton, elektron, neutrino atd.) a také částice zprostředkovávající interakce. Je to primární projev hmoty v tomto světě.

Co je energie vnitřního stavu objektů mikrosvěta? ***Je to sumárnost vnitřních potenciálů (energie a informace) fantomových částeček Po, z nichž se objekt mik-***

rosvěta skládá. Takže energie vnitřního stavu elementární částice je součet vnitřních potenciálů částeček Po, ze kterých se skládá. Je to energie vnitřního stavu elementárních částic, která se rovná součtu vnitřních potenciálů částeček Po a jeho součástí.

📖 V této fázi vědeckého a technologického vývoje má moderní věda určité možnosti a vybavení ke studiu mikro-objektů a jejich vzájemného působení na subatomární úrovni. Ale tyto technické možnosti jsou omezené (umožňují pozorování pouze v rámci 3 - rozměrné dimenze) a zdaleka nedostačují. Obrazně řečeno, je to podobné tomu, jako když se pozorovatel, ve vzdálenosti několika kilometrů od zdroje, snaží prozkoumat rozptýlenou světelnou stopu v mlze a posuzuje ji podle viditelných příznaků o její celistvosti (nedělitelnosti). Tento předpoklad však neodpovídá skutečnosti, neboť po přiblížení k tomuto světelnému objektu (v mikrokosmu se musí brát v úvahu obrovské vzdálenosti mezi částmi mikro-objektu), uvidí pozorovatel několik světelných objektů namísto rozptýlené světelné stopy. Ale když se přiblíží k objektu ještě více, v nejlepším případě uvidí, že je to například světlo od lamp na elektrických sloupech postupně uspořádaných ve vzdálenosti několika metrů od sebe. S ohledem na procesy probíhající v mikrokosmu – je to maximum toho, co pozorovatel trojrozměrného světa může vidět, jelikož je součástí samotného systému hmotného světa. Otázka, z čeho se skládá kaž-

dá lampička a odkud se vzala elektřina (asociativní srovnání s fantomovými částečkami Po, utvářejícími mikro-objekt), zůstává pro něj nevyřešená.

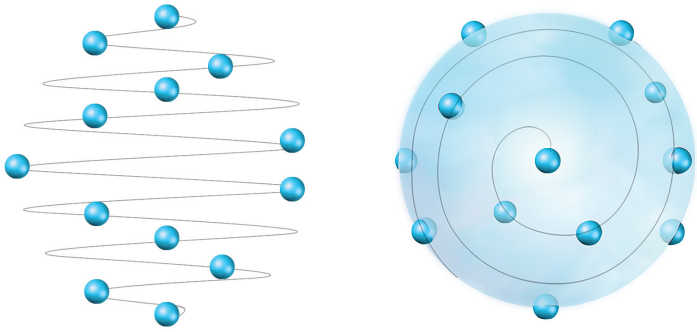

Electron. Boční pohled *Electron. Pohled shora*

Obr. 8. Prostorové uspořádání 13 fantomových částeček Po, které tvoří elektron. Dodatečná linie ukazuje trajektorii pohybu fantomové částečky Po v prostoru.

Fantomová částečka Po (řec. phantasma – přízrak) nebo „iluzorní“ částečka Po, je tak pojmenovaná na základě její *hlavní vlastnosti – schopnosti okamžitě zmizet „v nikam“ a zase se objevit v ezoosmické mřížce, s novým informačním programem.* V dávných traktátech jí metaforicky srovnávali s kouřem, který se nakrátko objeví a pak okamžitě zmizí.

„Život nemůže být dočasný,
dočasnou je pouze existence“.
Rigden Djappo

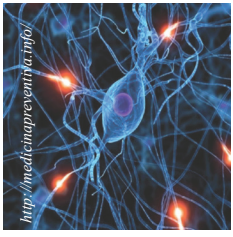

Mozkové buňky

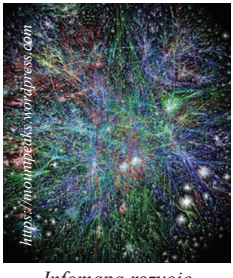

Infomapa rozvoje Internetové sítě

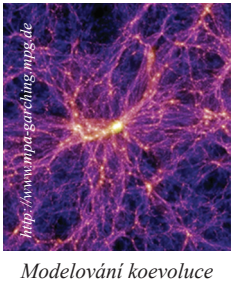

Modelování koevoluce kvasarů, galaxií a jejich rozmístění ve velkém měřítku

Oriónův pás

Proto byly v dávných traktátech zmínky o tom, že celý lidský život, hmota a Vesmír jsou iluzorní.

Fantomová částečka Po, ve spojení s ostatními fantomovými částečkami Po, se neustále pohybuje po jejich společné *spirálovité dráze* od okamžiku svého vzniku, až do okamžiku zmizení v ezoosmické membráně. **Fantomová částečka Po má důležitou vlastnost – pronikat přes ezoosmickou membránu a podílet se na procesu ezoosmózy.** Díky této vlastnosti má pohyb veškeré hmoty diskrétní povahu (z lat. *discretus* – rozdělený, přetržitý).

Fantomová částečka Po existuje pouze ve spojení s jinými fantomovými částečkami Po a společně vytváří hmotu na různých úrovních své organizace. Fantomová částečka Po neexistuje odděleně. Pokud ze struktury elementární částice vypadne aspoň jedna fantomová částečka Po, dochází buď ke zničení nebo transformaci dané elementární částice.

Například, jestliže z fotonu, který se skládá ze 3 fantomových

částeček Po *(poznámka: více o fotonu dále ve zprávě)*, odstraníme jednu částečku Po, pak dojde k následujícímu procesu: tato fantomová částečka Po okamžitě zmizí v ezoosmické membráně a následně v ezoosmické membráně zmizí i zbývající dvě fantomové částečky Po. V důsledku čehož daný foton přestane existovat.

Fantomová částečka Po má určité charakteristiky:

❖ Fantomová částečka Po, má vnitřní potenciál (je jeho nosičem), který se obnovuje v procesu ezoosmózy.

❖ Fantomová částečka Po, má svoji souměrnost v souladu se svým vnitřním potenciálem. Nejmenší fantomová částečka Po je unikátní silová částečka Po – Allat.

❖ Při zničení mikro-objektu (nebo jeho transformaci) může fantomová částečka Po, která je jeho částí, nenávratně zmizet v ezoosmické membráně. A při tvorbě mikro-objektu se v procesu ezoosmózy objevuje v ezoosmické membráně.

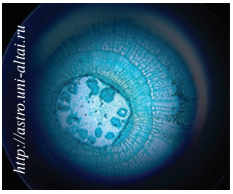

Seříznutí (řez) kmene stromu (64x) foto pod mikroskopem

Lidské oko

Oko Sahary (struktura Říšat) – geologický útvar o průměru 40 km na západ od Mauritánie

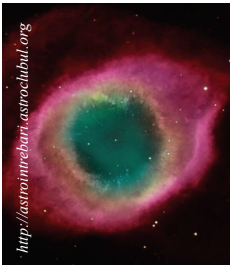

Planetární mlhovina Helix

❖ Fantomová částečka Po, je nestabilní, je schopná zmizet z hmotného světa a zase se objevit s obnoveným vnitřním potenciálem (energií a informačním programem).

❖ Fantomová částečka Po existuje pouze ve spojení s dalšími fantomovými částečkami Po.

❖ Všechny elementární částice jsou složeny z určitého počtu fantomových částeček Po.

❖ Počet fantomových částeček Po ve Vesmíru je nestálý, ale mnohem menší, než počet reálných (stacionárních) částeček Po.

🕮 *V posvátných pověstech, legendách, mýtech a náboženských učeních různých národů světa se dochovaly četné zmínky o* ***iluzornosti tohoto světa.***

Uveďme několik příkladů. U Indiánů Severní Ameriky byl kouř symbolem pomíjivosti života, prostředkem ke komunikaci s bohy. Sloup dýmu, stoupající z otvoru týpí nebo jurty, symbolizoval osu světa, spasitelnou stezku z prostoru a času k věčnosti a nekonečnosti.

Literatura: *Tresidder Jack. Slovník symbolů. – M:. FAIR-PRESS, 2001.*

A nyní vy, kteří říkáte: „Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat“ – vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Je to pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Radě-

ji byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to nebo ono.“ Vy se však vychloubáte a chvástáte. Každá taková chlouba je zlá. Kdo ví, co je činit dobré, a nečiní, má hřích.

Literatura: *Bible. Nový Zákon. List Jakubův. 4. Kapitola, verše 13 – 17*

„Není vzniku pro nejsoucno a jsoucno nezaniká, hranici obou však vidí ti, kdo nazírají pravou skutečnost.“

Literatura: *Bhagavadgíta. Zpěv 2, verš 16.*

📖 *V islámské tradici je celý hmotný svět, obklopující člověka až do jeho smrti, označen slovem „Dunya“. Od momentu smrti se tento svět pro každého končí a člověk přechází do jiného světa (akhira). Dunya je konečná a akhira je věčná. Proto každý člověk, žijící v tomto světě, by měl přemýšlet o tom a snažit se získat přízeň Alláha, a to jak v tomto, tak i v dalším světě. V Koránu Alláh mluví o zdánlivých radostech tohoto světa, kterými chtějí ovládat nevěřící.*

Literatura: *Islámský encyklopedický slovník. A. Ali-zade, – M.: Ansar 2007.*

📖 *Podle představ Osetinců (jeden z kavkazských národů) – existuje svět skutečný, pravý a neměnný –**„aetsaeg tung“** (v překladu z osetského jazyka – „skutečný svět“), kam odchází duše zesnulého a pozemský svět, **„maeng tung“***

(v překladu z osetského – „iluzorní svět“), svět fiktivní, iluzorní a falešný. Budoucnost byla viděna jako přechod k jinému bytí, do světa skutečné reality. Pozemská existence měla menší hodnotu než život na druhé straně bytí. Přítomnost byla jen přízračný okamžik, ale pochopit to bylo možné pouze z pozice bezmezné věčnosti. V osetské náboženské kultuře se dodnes zachovaly znalosti o rozdílu mezi světem přízračným (maeng tung) a světem skutečným a nezměnitelným (aetsaeg tung). Pojem duše se, jako jeden z prvních, objevil již v nejdávnějších představách o existenci člověka. Na euroasijském kontinentě, v době raných civilizací, byla idea nesmrtelnosti lidské duše a přechod ducha do jiného světa zakomponována do kosmologického schématu struktury Vesmíru, a hrála v něm významnou roli.

Literatura: Z. U. Corajev, Představa o nesmrtelnosti duše v osetské náboženské kultuře. // III. Všeruské Millerovské čtení (materiály vědecké konference 4. – 5. října 2012): Sbírka článků; Sev.- Oset. Institut hum. a soc. výzkumů V. I. Abaeva. Vladikavkaz: IPO SOIGSI, 2012. – str. 420

🕮 V buddhistickém učení existovalo mnoho zajímavých koncepcí známých i jiným národům světa, které dnes mají bohužel podobu pouze ideologické a náboženské předělávky dřívějších znalostí. Například učení o nestálosti a proměnlivosti bylo charakteristickým jak pro Upanišady (starověké indické traktáty náboženského a filozofického charakteru),

tak i pro raný buddhismus. V učení o univerzální nestálosti „anitya“ (slovo se překládá jako „nestálé, pomíjivé, křehké, přechodné“; sanskrtské अनित्य, anitya; čínské 無常, u -chan, japonské 無常, mudzje) se uvádí, že všechno na světě je v neustálém pohybu a nic není neměnné, včetně hvězd, planet, a tak dále. Anitya je základním principem vzájemně propojených jevů. V lidském životě se projevuje jako růst a stárnutí, jako řada znovuzrození, jako utrpení apod. Vzhledem k tomu, že jsou všechny fenomény ve světě pomíjivé, připoutanost k nim je marná a vede k utrpení. Skutečným zakončením anitya je nirvána – jediná realita, která se nemění, kde není stárnutí a smrt. Pochopení, že všechno v životě je nestálé, podléhá změnám, rozpadá se a mizí, je první stupeň osvícení. Hluboké pochopení pomíjivosti všech pozorovaných objektů a tím vychovávání v sobě nepřipoutanosti, je krokem na Cestě k osvobození (její první etapa – sotápanna, „ten, jenž vstoupil do proudu“).

Modifikací učení „anitya“ je buddhistické ontologické učení o elementech a okamžitosti bytí – Kšanikavada (v sanskrtu क्षणिकवाद, teorie okamžitosti“). „Kšana“ znamená okamžik (obrazně je srovnávána s časovým úsekem, během kterého se dá lusknout prsty). Kšana je doba trvání jednoho zablesknutí dharmy (elementu bytí, toho, z čeho se skládá všechno jsoucí). Podle tohoto učení se vyšší realita skládá z bodových momentů – dharm. Dharmy („mající

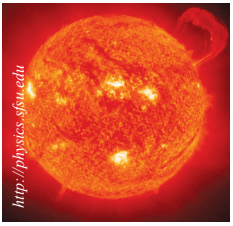

Slunce

Dešťová kapka na křídle motýla

Povrch Jupiteru

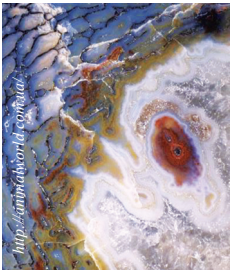

Dinosauří kost

*příznaky“; ze sanskrtského kořene **dhri**, což znamená „držet, udržovat“) – jsou noumenální, mnohočetné, dynamické, atomární (nerozložitelné) přenašeče-substráty elementů, z nichž se skládá tok existence. Každá Dharma nese pouze jeden určitý příznak.*

📖 Dharmy jsou ve Východní filozofii částice v mžiku se projevující z neznámého zdroje, které momentálně vzplanou a pohasnou, tvoří neustále se měnící tok a podléhají individuálním vnitřním zákonům své podstaty. V každý moment dharmy vzniknou a zaniknou, čímž vytváří nový „vzor“ (znak), novou kombinaci podmíněnou zákonem vzájemně závislého proniknutí (pratītya-samutpāda – koordinace [elementů-dharm]; zákon kauzality, vzájemně závislého vzniku elementů, kdy jeden element je vždy za druhým a také před

ním, přičemž bez podstatného vzájemného ovlivnění) a karmou. Dharmy jsou v neustálém pohybu, v toku tvorby a zániku. Každý element existuje jeden moment (kšana), stává se jakoby bodem v časoprostoru. Hmotný svět je nepřetržitý proud dharm, které jsou jednoduché, nedělitelné.

📖 *Vnímání tohoto světa člověkem je jako střídání snímků na pohybující se filmové pásce, které probíhá tak rychle, že se vytváří iluze stabilní a trvalé „reality“ – obrazu okolního světa a lidí, kteří v něm žijí. Tak rychlá a okamžitá změna snímků a přechod do nového obrazu je mimo lidské vnímání. Ve skutečnosti neexistuje ani materie, ani substance, jen potok následných dharm (jednotlivých elementů). Přičemž, tento potok není chaotický, ničím nepodmíněný proces: každý element se objeví v souladu se zákonem o závislém vznikání. Uvádělo se, že to, co je vnímáno jednotlivcem jako „Já“ - je jen iluze navozená skandhami (spojení dharm podle psychofyzické činnosti), což zase znamená utrpení a neštěstí, které zažívají takovéto „Já“*

Literatura: *N. L. Žukovska, V. I. Kornev, Buddhismus jako kulturní a historický fenomén. Slovník – M.: Republika, 1996; N. A. Kanaeva, Kšanikavada // Buddhismus jako kulturní a historický fenomén. Slovník. – M.: republika, 1996; V. G. Lysenko, A. A. Terentyev, V. K. Šochin, Raná buddhistická filosofie. Filozofie džinismusu – M.: Východní literatura, 1994; Filozofie. Encyklopedický slovník // hl. redaktor A. A. Ivin. – M: Gardariki, 2004. Filosofická encyklopedie. 5 dílů. // hl. redaktor F. V. Konstantinov. – M: Sovětská encyklopedie, 1960-1970.*

HLAVNÍ ROZDÍLY MEZI REÁLNÝMI A FANTOMOVÝMI ČÁSTEČKAMI PO

Proč mají fantomové a reálné částečky Po stejný název – „částečky Po“? Název „částice Po“ (*„částice“, skládající se z Po*) je převzato z dávných dob jako označení *nejmenší veličiny projevené díky silám Allatu prostřednictvím septonového pole hmotného světa.* Fantomová částečka Po a reálná částečka Po, mají absolutně odlišné vlastnosti a funkce, společným je pro ně jen septon, z něhož se skládá veškerý materiální svět. Jejich společný název „Po“ nejen ukazuje na nejmenší veličinu („částečku“) hmotného světa, ale také prokazuje úctu prapůvodním znalostem (jedna z prvních pradávných legend praví, že celý svět je vytvořen ze *zrníček* Po).

Fantomové částečky Po a reálné částečky Po *se mezi sebou kardinálně liší ve funkcích a vlastnostech*. Reálné (stacionární) částečky Po formují základ neviditelného světa materie – jednotné, společné septonové pole, což má zásadní vliv na viditelný svět (včetně trojrozměrné dimenze) a celkově kontrolují a řídí svět materie. Fantomové částečky Po formují základ viditelného světa hmoty a díky svému zkoncentrovanému shluku septonů přenášejí *vnitřní potenciál, tj. energii a informaci.*

V dávných dobách se rozdíl mezi částicemi vysvětloval na asociativním příkladu ryby (obrazné srovnání s reálnou částečkou Po) a ptáka (přirovnání k fantomové částečce Po).

Prostředí ryb je voda. Ryba není vidět ani v malém jezírku, ale ona tam je. Jezero je omezené břehy, takže ryba žije jen v jeho prostoru (srovnání s ezoosmickou buňkou). Prostředí ptáků je vzduch a nebe. Na rozdíl od ryb, které neopouštějí své jezero, pták může létat k různým jezerům (obrazné srovnání se stálým pohybem fantomové částečky Po).

📖 Jak už bylo zmíněno, v dávných dobách byly procesy neviditelného světa vysvětlovány na viditelných a pro člověka pochopitelných jevech a předmětech. Stvoření světa z neviditelných nejmenších částic bylo vysvětleno na příkladu semínka (tvořícího v něm ducha) jako zárodku života nebo na příkladu nejmenších zrn obilí, dobře známého místním obyvatelům. Stručně uvedeme několik příkladů, které ukazují na to, že takové znalosti existovaly mezi národy žijícími na různých kontinentech. Asie: semeno v hinduismu znamená božský duch (Átman), který se nachází v centru bytí a semeno-zrnko symbolizuje semeno života, mnohé v malém. Afrika: podle jedné verze kosmogonického mýtu afrického kmene Dogonů vznikl svět ze slova „Amma“ (Prvotního Zvuku), který dal počátek nekonečně malému – kize uzi (také známý jako zrnu Po nebo zrnu fonio – jedno z nejdávnějších pěstovaných obilí Afriky). Amerika: u amerických indiánů představuje klas kukuřice všechny lidi, všechny věci ve Vesmíru a tak dále.

Literatura: *Mýty národů světa. Encyklopedie //hl. redaktor S. A. Tokarev – M.: Sovětská encyklopedie, 1987. 1. díl; Tressider Jack. Slovník symbolů. – M.: FAIR-PRESS, 2001.*

Hlavní rozdíly mezi reálnými a fantomovými částečkami Po

REÁLNÁ ČASTEČKA PO	FANTOMOVÁ ČASTEČKA PO
• Formuje neviditelný materiální svět	❖ Formují viditelný svět materií
• Každá částečka Po se nachází odděleně ve své ezoosmické buňce. S jinými reálnými částečkami Po je spojená jen prostřednictvím jejich společného septonového pole	❖ Sama o sobě, fantomová částečka Po, nemůže existovat, oddělená ihned mizí v ezoosmické membráně. Existuje jen ve spojení s jinými částečkami Po, což formuje elementární částici složenou ze třech i více fantomových částeček Po.
• Je nepohyblivá (stacionární), nachází se stále ve své ezoosmické buňce	❖ Jsou pohyblivé. Neustále se pohybují po spirálovité dráze
• Provádí částečné odebrání energie a snímají informace z fantomových částeček Po procházejících ezoosmickou buňkou, následně přerozdělují získaný potenciál na systém reálných částic Po – septonové pole	❖ Pohybují se v ezoosmických buňkách, pronikají skrze ezoosmickou membránu, účastní se procesu ezoosmózy. Mohou se momentálně objevit a stejně momentálně zmizet v různých částech ezoosmické mřížky
• Počet reálných částeček Po je stálý a neměnný	❖ Počet fantomových částeček Po se mění, ale je mnohem menší, než počet reálných částeček Po

EZOOSMÓZA

Ezoosmóza je fundamentální proces, díky němuž existuje materiální svět.

EZOOSMÓZA – vnitřní energetický impulz nesoucí v sobě potenciál, tzn. sílu a informační program pro jakýkoliv projev ve fyzickém světě, včetně informací o zrození života. Vše v materiálním světě existuje jen díky vnitřnímu potenciálu. Jeho množství a včasné doplnění určují kvalitu a délku existence daného objektu, jevu, atd., ve viditelném i neviditelném materiálním světě.

Pokud pochopíme proces ezoosmózy, můžeme nalézt odpovědi na mnoho otázek fyziky, včetně kvantové fyziky. Například je dnes známo, že hlavní charakteristikou atomu je jeho *vnitřní energie.* Atom je kvantový systém (podléhá zákonům kvantové mechaniky). Jeho celková vnitřní energie je kvantována, to znamená, že nabývá diskrétní (nespojitou) řadu hodnot, které odpovídají stacionárním (stabilním, neměnným v čase) *stavům* atomu. Ale proč se energie atomu mění *pouze skokově*, cestou kvantového přechodu atomu z jednoho stacionárního stavu do druhého? Proč v kvantové mechanice moment *impulzu a energie pohybu* částice v omezené oblasti prostoru může nabývat jen řady určitých *diskrétních hodnot*? Co je základem těchto procesů? Moderní věda vysvětluje kvantování energie atomu vlnovým charakterem elektronu. Ale z čeho se skládá samotný elektron a jak probí-

há jeho přechod z částice do vlny a naopak? Co určuje *kvantový stav* atomů chemických prvků? Znalosti základů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA dávají odpověď na tyto a mnohé další otázky fyziky.

📖 ***Úryvky z Bible:***

*„...aby se pro bohatství boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil **vnitřní člověk**...“*
Bible, List Efezským. Kapitola 03:16.

*„A proto neklesáme na mysli: i když navenek hyneme, **vnitřně** se den ze dne obnovujeme. Toto krátké a lehké soužení působí přenesmírnou váhu věčné slávy nám, kteří nehledíme k viditelnému, nýbrž k neviditelnému. Viditelné je dočasné, neviditelné však věčné“.*
Bible. Druhý list Korintským, kapitola 4:16-18

ETYMOLOGIE SLOVA EZOOSMÓZA. Slovo „ezoosmóza“ je složeno ze dvou slov: „ezo“ a „osmos“. Řecké slovo „EZO“ (řec. „ἔσω“) je odvozené z předložky „eis“ (řecké „εἰς“) a má několik významů. V každodenním životě znamená „ezo“ „v , uvnitř, zevnitř, v rámci“. Ovšem v duchovních pojednáních se dané slovo používá ve výrazu „**vnitřní člověk**“ (ὁ ἔσω ἄνθρωπος), tj. ve významu „duše“, „vnitřní já“.

Literatura: *Γεώργιος Μπαμπινιώτης. Ετυμο- λογικό λεξικό της νέας Ελληνικής γλώσσας. Αθήνα: Κέντρο Λεξικολογίας, 2009; A. Greek -English Lexicon Of The New Testament, Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti, Tr., Rev. And Enl. By Joseph Henry Thayer, New York American Book Co, 1889.*

Neméně zajímavá je předložka „is“ (řecky „εἰς“ – „k, v “), z níž pochází slovo „ezo“. Tato předložka se použí-

vá k označení vstupu, směru, ohraničení: „v , na, k , pro, mezi“. Používá se ve smyslu dosažení (proniknutí) vchodu, vstupu do určitého období. V obrazných rčeních se tato předložka používá, mluvíli se o tom, že jedna věc přechází do druhé, anebo se rozděluje na části; když se několik osob nebo věcí schází, spojují se v jedno, atd.

Literatura: *A Greek-English Lexicon Of The New Testament, Being Grimm's Wilke's Clavis Novi Testamenti, Tr., Rev. And Enl. By Joseph Henry Thayer, New York American Book Co, 1889; A Greek–English Lexicon, Henry George Liddell, Robert Scott, Henry Stuart Jones, and Roderick McKenzie, United Kingdom, Oxford University Press, 1819.*

Zajímavé je, že „εἰς“ spojené se starořeckým slovem „εἷς“, které označuje číslo „jedna“ a je kognátem (podobný, má stejný kořen) praindoevropskému základu sḗm a sanskrtskému सकृत् (sa-kṛ́t), které mají významy jako „jediný; jiný; rozdělovat na části; prostupovat“.

Literatura: *Cognate class 623; Indo-European Lexical Cognacy Database (LexDB version 0 .9 http://ielex.mpi.nl/cognate/623/ – mezinárodní databáze kohnátů; Slovník sanskrtsko-anglického jazyka: Etymologically and Philologically Arranged with Special Reference to Cognate Indo-European languages, Monier Monier-Williams, revised by E . Leumann, C . Cappeller, et al. 1899, Clarendon Press, Oxford.*

Řecké slovo „OSMOS“ znamená „impulz, tlak“. Je odvozeno od starořeckého kořene „othein“ – „tlačit“, příbuzné sanskrtskému slovu „vadhati“, což znamená „tlačí“, „dá úder“ a avestskému vadhaya – „odtlačit, odstrkovat“.

Literatura: *Webster's Third New Internati-onal Dictionary of the English Language, Unabridged. Springfield, MA: Merriam-Web-ster, 1993*

📖 ***„Základní funkcí první dimenze je primární vnitřní energetický impulz“.***

Kniha „AllatRa“, str. 180

PROCES EZOOSMÓZY

Podíváme se na důležitý proces v mikrosvětě, který probíhá v ezoosmické buňce, přesněji v její ezoosmické membráně. Připomeňme si, že ve středu ezoosmické buňky je reálná (stacionární) částečka Po. A každá strana prostorové buňky ve tvaru krychle se skládá z unikátní nemateriální struktury – ezoosmické membrány. V trojrozměrném prostoru nemá tloušťku a není v ní čas. Její vnitřní prostor je spojený s nehmotným světem a je bezmezný. *(Poznámka: v dávných dobách se nemateriální svět nazýval duchovní svět, v starořeckých pověstech obrazně popisovali, že bohové žijí v éteru).* Fantomová částečka Po, může procházet ezoosmickou buňkou. Přičemž současně v jeden moment, přes ezoosmickou buňku, *prochází zpravidla jedna (1) fantomová částečka Po.* V jiných případech mohou bočními hranami prostorové krychle ezoosmické buňky současně projít *nejvýše dvě (2) fantomové částečky Po*. V takovýchto případech je největší pravděpodobnost srážky fantomových částeček Po v ezoosmické buňce. Takový proces srážky částic v ezoosmické buňce probíhá pod přímým vlivem septonového pole reálných (stacionárních) částeček Po.

FANTOMOVÁ ČÁSTEČKA PO MÁ DŮLEŽITOU VLASTNOST – JE SCHOPNA PRONIKNOUT DO EZOOSMICKÉ MEMBRÁNY A ÚČASTNIT SE **PROCESU EZOOSMÓZY.** TO ZNAMENÁ, ŽE JE SCHOPNA OKAMŽITĚ ZMIZET Z MATERIÁLNÍHO SVĚTA V MEMBRÁNĚ EZOOSMICKÉ BUŇKY,

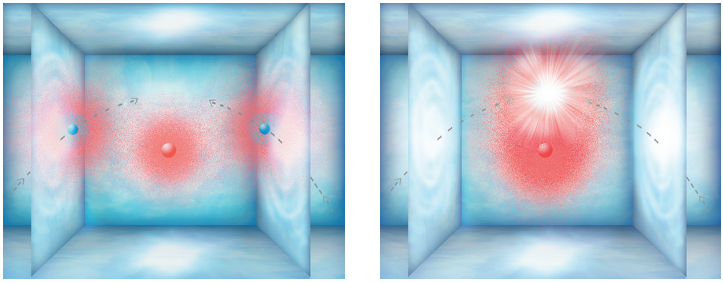

Obr. 9 . Schéma srážky dvou fantomových částeček Po v ezoosmické buňce

MOMENTÁLNĚ SE PROJEVIT A TO V JAKÉMKOLIV MÍSTĚ EZOOSMICKÉ MŘÍŽKY (VYJÍT Z EZOOSMICKÉ MEMBRÁNY JINÉ EZOOSMICKÉ BUŇKY), ALE JIŽ S **OBNOVENÝM VNITŘNÍM POTENCIÁLEM (ENERGIÍ A USPOŘÁDANOU INFORMACÍ).**

Proces ezoosmózy v trojrozměrném prostoru se uskutečňuje *pouze přes geometrický střed jedné ze šesti membrán ezoosmické buňky.* Spirálovitá struktura (elementární částice) se začíná hlavní fantomovou částečkou Po „zašroubovávat“ do geometrického středu ezoosmické membrány. Díky procesu ezoosmózy se fantomová částečka Po objevuje v jiné ezoosmické buňce s obnovenou zásobou energie, podle starého, částečně obnoveného nebo zcela nového programu, který byl do ní vložen v době přebývání uvnitř membrány. Zbylé fantomové částečky Po, které jsou součástí dané elementární částice, následují hlavní fantomovou částečku po stejné spirálovité dráze a prochází stejnými ezoosmickými buňkami a stejnými ezoosmickými membránami. Tak se formují vírová vybuzení při spirálovitém pohybu těchto struktur přes ezoosmický prostor.

🕮 Je zajímavé sledovat etymologii slova informace ve starověku. „Informatio“ – latinské slovo, které znamená představování, vysvětlení, výklad, pojem, ideu, koncepci. Odvozené od „informo“, což znamená „obkreslovat, zadat tvar“. Latinské slovo „informo“ se skládá z předpony „in“, což ukazuje na význam „uvnitř, vnitřní, zevnitř“, a kořene „form“. Předpokládá se, že indoevropský kořen slova „forma“ je „mer-bh“ nebo „mer-gwh“ -„jiskřit, zářit, lesknout se“. Tento kořen ukazuje na projev něčeho v zorném poli. Tento kořen latinského slova „forma“ je blízký řeckému slovu „morphe“ (μορφ), což znamená „vnější formu, vnější aspekt, tvar, obrysy, strukturu“.

Literatura: *A. V. Semenov, Etymologický slovník ruského jazyka. Moskva. Junives, 2003; An elementary Latin dictionary Lewis, Charlton Thomas, New York, Harper & brothers 1891; https://archive.org/details/elementarylatind01lewi; The Linguistic Moment: From Wordsworth to Stevens, Joseph Hillis Miller, Princeton Legacy Library, 1987; Bréal, Michel, and Bailly, Anatole. Dictionnaire étymologique latin. Paris: Hachette, 1918 https://archive.org/details/ dictionnairetym00bailgoog Miller, Joseph Hillis. The Linguistic Moment: From Wordsworth to Stevens. New Jersey: Princeton University Press, 1987.*

Co pro hmotný svět znamená obnovený *vnitřní potenciál fantomové částečky Po*, který se pokaždé obnovuje a „koriguje“ v procesu ezoosmózy? Obecně to lze nazvat: evolucí (vytvoření, transformace, destrukce, obnovování), zdroje, rezervy a možností. Tuto zásobu unikátní energie, kterou dodává fantomová částečka Po z nemateriálního světa, v dávných dobách nazývali Allat *(poznámka: podrobnosti o síle Allatu v knize AllatRa)*. Je to síla, díky které existuje celý hmotný svět. Septonové pole reálných částeček Po „zachycuje“ koncentraci této síly v různých místech ezoos-

mické mřížky a využívá ji pro existenci svého systému (systému Živočišného rozumu). Podle starověkých duchovních znalostí pravě síla Allatu vše uspořádává ve viditelném a neviditelném světě, přivádí vše do pohybu a transformuje podle určitého plánu (informace) nemateriálního světa *(poznámka: v dávných dobách to nazývali plánem Prvotního Lotosu, záměrem a Boží vůlí, vůlí duchovního světa)*. Uspořádaná informace určuje vlastnosti, parametry, program realizace (a tak dále) objektů a jevů hmotného světa. Měli bychom rozlišovat mezi obecným pojmem moderního slova „informace“ a smyslem, vloženém do slova „informace“ v popsaných fyzikálních procesech mikrosvěta.

PŘENOS A ROZDĚLENÍ ENERGIE A INFORMACÍ

Jak se uskutečňuje přenos a rozdělení energie a snímání informace uvnitř ezoosmické buňky? Vysvětlíme tento proces na příkladu odebrání části vnitřního potenciálu z *hlavní fantomové částečky Po,* která je na začátku spojky fantomové částečky Po (obrazně řečeno, jako lokomotiva a vagóny) formujících elementární částici (obrazně řečeno, vlak). Proč jí dáváme tolik pozornosti? Protože právě z první (hlavní) fantomové částečky Po snímá reálná částečka Po informace o celém mikro-objektu (o všech spojeních fantomových částeček Po, ze kterých se elementární částice skládá). A za druhé, v případě, že reálná částečka Po, v důsledku účinku síly vlastního septonového pole, mění trajektorii pohybu hlavní fantomové částečky Po, mění tím následně trajektorie pohybu ostatních fantomových částeček Po v této spojce. Při procházení stejnou ezoosmickou buňkou jako jejich hlavní fantomová částečka Po, ztrácí část energie, kterou z nich odebere reálná částečka Po, díky svému vlastnímu septonovému poli.

Jak probíhá proces odebrání energie reálnou částečkou Po? Jakmile fantomová částečka Po v ezoosmické membráně obnovila svůj vnitřní potenciál a vstoupila do nové ezoosmické buňky, dochází k vybuzení vlastního septonového pole reálné (stacionární) částečky Po, která se nachází v dané buňce. Reálná částečka Po začne vykonávat funkce podobné, obrazně řečeno,

celníkům, výběrčím daní (energií) nebo kontrolorům (snímaní informací). Přírodní síla vlastního septonového pole reálné částečky Po způsobuje to, že fantomové částečky Po, při pohybu v ezoosmické buňce, obchází reálnou částečku Po (což zapříčiňuje spirálovitý pohyb fantomových částeček Po a spolu s tím i všech objektů a jevů materiálního světa).*(Poznámka: viz dále ve zprávě o spirálovitém pohybu)*. V podstatě, když se vlastní pole fantomové částečky Po střetne s vlastním septonovým polem reálné částečky Po, dochází k procesu odebraní energie (zpravidla 10%) a snímání informace reálnou částečkou Po. Následně reálná částečka Po převádí tento odebraný potenciál z fantomové částečky Po na systém – jednotného společného septonového pole reálných částeček Po (Živočišný rozum).

Takovým způsobem systém reálných částeček Po (celkové septonové pole) kontroluje vše, co se děje v hmotném světě, přerozděluje, transformuje a spotřebovává energii potřebnou ke své existenci. A co víc, v závislosti na určitých podmínkách může systém (celkové septonové pole) přes každou reálnou částečku Po přímo nebo nepřímo ovlivňovat procesy uvnitř ezoosmické buňky, modifikovat je, transformovat tyto procesy, přesměrovávat je atd., zesilovat nebo oslabovat činnost fantomových částeček Po. Od tohoto „korigování“, prováděného reálnou částečkou Po, záleží, kam, jakým směrem a pro aktivaci jakých programů bude použit vnitřní potenciál fantomové částečky Po. Následně to celkově ovlivní životní činnost mikro – objektu, který se skládá z daných fantomových částeček Po.

Tak pod přísným „dozorem systému“ v procesu spojování fantomových částeček Po (tvořících různé elementární částice) se směr pohybu této spojky fantomových částeček Po, a také jejich vnitřní potenciál, může variabilně měnit. Například, podle počáteční informace vložené při ezoosmickém procesu, jednou z variant směru pohybu hlavní fantomové částečky Po byl směr k protilehlé membráně ezoosmické buňky. Ale pod cíleným vlivem a po korigování reálnou částečkou Po, změnila hlavní fantomová částečka Po svůj směr a vešla, například, do přilehlé membrány dané ezoosmické buňky. Připomeneme, že prvotní informace, která se vkládá do vnitřního potenciálu fantomové částečky Po v procesu ezoosmózy, má od začátku „omezenou variabilitu“ možných projevů v hmotném světě, která zahrnuje různé přípustné varianty působení systému (Živočišného rozumu) – septonového pole, jenž je základem všech interakcí a procesů materiálního světa.

„Když se díváme z pozice Pozorovatele Materiální podstaty nebo Duchovní podstaty, tak už ovlivňujeme samotnou situaci a její možné završení, předběžné rozhodnutí ve světě, který je pro nás neviditelný, jelikož činíme volbu. Každá situace je zvláštní odpovědí nejen, na tvou přítomnost na daném místě tady a teď, ale i na to, jakým se právě ty v tento moment pozoruješ.

z knihy „AllatRa“

VOLNÁ ENERGIE

Spolu se všemi výše uvedenými znalostmi o procesech probíhajících na úrovni ezoosmické mřížky jsou v PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA i informace o tom, jak získat volnou energii, jak porozumět fungování a zákonitostem neviditelného světa. Termín „volná energie“ v PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA neznamená totéž, co znamenají ve fyzice a fyzikální chemii termíny – „Helmholtzova volná energie“, či „Gibbsovy volné energie“. Termín „VOLNÁ ENERGIE“ v PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA znamená derivovanou univerzální působící sílu, která se projevuje při podráždění vlastního septonového pole reálné částečky Po v ezoosmické buňce. Je to, fakticky, generování volné energie na základě vybuzení septonového pole reálných (stacionárních) částeček Po v ezoosmické mřížce. Chápání podstaty této energie není v rozporu se základním chápáním energie v moderní fyzice, což znamená schopnost hmotných systémů vykonávat práci při změně svého *stavu*; energie, jako jediné společné veličiny kvalitativně různých forem pohybu materie, jež je zachovávána při jejich vzájemných přeměnách. Tady se spíše odhaluje základní princip. Znalosti o této univerzální síle dávají odpovědi na mnoho aktuálních otázek moderní fyziky, včetně odpovědi na otázku, jak lze zdarma získat elektrickou energii v neomezeném množství, bez přírodních zdrojů v jakémkoli prostorovém bodě ezoosmické mřížky.

ASOCIATIVNÍ PŘÍKLADY PROCESU EZOOSMÓZY,

PŘENOS A ROZDĚLENÍ ENERGIE A INFORMACÍ

Veškerý pohyb v mikrokosmu, proces ezoosmózy a transformace probíhající na úrovni ezoosmické mřížky (vliv reálných částeček Po na fantomové částečky Po), můžeme obrazně vysvětlit na asociativních příkladech srozumitelných pro většinu lidí moderní civilizace. Představte si, že jste pozorovatel a nacházíte se na vesmírné stanici, která provádí pozorování nad určitým dopravním uzlem železniční sítě na Zemi. Nejprve vidíte bod. Po přiblížení objektu pomocí optických přístrojů se bod mění v množství čárek. A při dalším zvětšení již vidíte mnoho různých vlaků, z nichž každý je na svých železničních kolejích, se svým počtem vagónů a tak dále.

Strukturu elementární částice zkusíme asociativně přirovnat k vlaku s připojenými vagóny. Počet vagonů je počet fantomových částeček Po formující danou elementární částici. Pro pozorovatele shora jsou všechny vlaky stejné – s univerzálními krytými vagóny. Nicméně, obsah vagónů každého vlaku může být různý: lidé, zvířata, štěrk, uhlí, nafta, kyselina, a tak dále. Je to asociativně podobné různým spojkám fantomových částeček Po, které jsou naplněné vnitřním potenciálem, utváří „živou“ a „neživou“ materii, přírodní jevy. Například mohou být elektronem nebo jinou elementární částicí, z níž se skládá objekt mikrosvěta, který může být součástí struktury člověka, zvířete, trávy, vody, planety Země, vzdálené hvězdy, a tak dále.

Vnitřní potenciál (energie a informace) každé částečky Po – v našem asociativním srovnání je vnitřní obsah každého vagónu skrytý před pozorovatelem. Prázdné vagóny tady neexistují! Zvenčí jsou vagóny různých vlaků stejné, ale každý převáží svůj náklad.

Železniční tratě, lokomotivy a strojvůdce — obrazně přirovnáme k různorodé *informaci*, která v celku určuje rozmanitost hmoty, směr jejího pohybu, přeměny, běh událostí a tak dále. Reálná částečka Po v ezoosmické buňce je vlakový dispečer a zároveň i celník na svém úseku (dispečerském kruhu), kde vlastní septonové pole reálné částečky Po je celní zónou. Tento kontrolor nejen že sám řídí pohyb vlaků a provádí dispečerskou kontrolu ve svém obvodě (ezoosmické buňce), ale také vybírá z každého vlaku, který projíždí jeho úsekem, svého druhu „poplatek“ (mýto, jako výběrčí daní) za přepravu nákladu. Takže reálná částečka Po odejme 10% vnitřního potenciálu z každé fantomové částečky Po procházející touto ezoosmickou buňkou.

Dispečer „snímá“ z lokomotivy (první hlavní fantomové částečky Po) veškerou informaci o procházejícím vlaku: délka vlaku, obsah jeho vagónů, trasu, atd. Všechny procházející vlaky jedou daným úsekem (ezoosmickou buňkou) bez zastavení, přičemž objíždí kontrolní, dispečerskou stanici, tak říkajíc „situační centrum“ (reálnou částečky Po). Takže, na nejbližší možné vzdálenosti platí poplatek „na dálku“ při průjezdu celní zónou (septonového pole reálné částice Po). Přičemž dispečer může snížit nebo zvýšit rychlost vlaků na jeho úseku, odejmout menší či větší část nákladů (10% nebo více % vnitřního potenciálu v závislosti na situaci), a tak dále. A ve zvláštních

případech, kdy má vlak „diplomatický vagón“ (silovou (allatovskou) fantomovou částečku Po) — dispečer nesmí zasáhnout při průchodu takového zvláštního vagónu, který má status nedotknutelnosti.

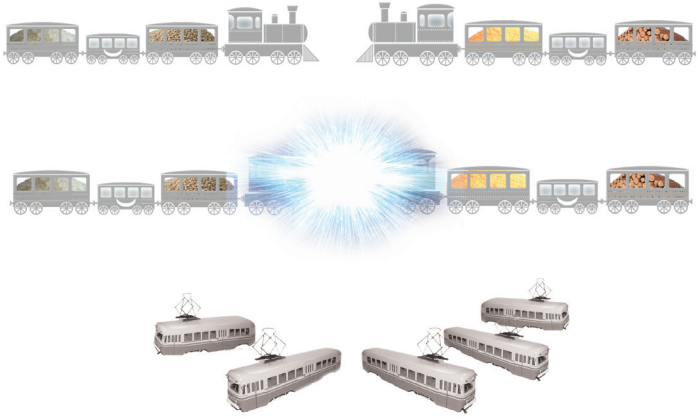

Obr. 11. Asociativní příklad změny vnitřního potenciálu během průchodu ezoosmickou membránou.

Každý dispečer (po dohodě s celým systémem ostatních dispečerů) může na svém úseku kontrolovat a regulovat pohyb vlaků, včetně změny směru celého vlaku. Dispečer okamžitě předává obdrženou informaci a dělí se o část odebraného „nákladu“ s ostatními dispečery systému. Pokud vezmeme v úvahu, že se informace a energie mezi reálnými částečkami Po okamžitě předává v jejich společném septonovém poli, můžeme pochopit, jak systém reálných částeček Po (systém Živočišného rozumu) kontroluje hmotný svět, ovlivňuje ho, mění charakteristiky hmoty, přesměrovává vektor působení síly a tak dále.

Pohyb vlaků na této železniční síti není zcela obvyklý pro pozorovatele na vesmírné stanici. Každý vlak, na hranicích mezi dispečerskými úseky, prochází jakýmsi neviditelným tunelem nulové tloušťky, něčím jako jemnou mlhou (ezoosmickou membránou). Přičemž, pro pozorovatele z vesmírné stanice, se bude jevit pohyb vlaků na Zemi (při přecházení hranic dispečerských úseků) jako nepřetržitý. Ve skutečnosti, každý vagón vlaku při přejezdu této „dělicí čáry“ mezi úseky, *zmizí z jednoho úseku a pak se znovu objeví v jiném úseku* (v jiné ezoosmické buňce). Někdy se vlak pro pozorovatele může pohybovat zcela nepředvídatelně, podobně jako při efektu okamžité „teleportace“- zmizí z jednoho úseku na jeho hranici a okamžitě se objeví v jiném úseku, který se nachází tisíce kilometrů daleko. Přičemž, řídit vlak už může jiný strojvedoucí s jiným plánem trasy, vlak může být natankován novým palivem, může přejít na novou kolej, jet jiným směrem (nová informace) a s novým nákladem a tak dále.

Kromě toho, jestli na stejný dispečerský úsek ve stejnou dobu vjedou dva vlaky a dojde k jejich střetu (srážka dvou fantomových částic Po v ezoosmické buňce pod vlivem vlastního septonového pole reálné částečky Po), pak některé části těchto vlaků mohou navždy zmizet na hranici daného úseku (v ezoosmické membráně) a jiné části mohou vyjet na jiném místě v úplně jiné podobě (jiná kombinace fantomových částeček Po) a pohybovat se novými směry, s novým nákladem (změněným vnitřním potenciálem), atd. (V mikrosvětě vše závisí na informacích a energiích získaných při ezoosmickém impulzu, tj. v procesu ezoosmózy). Například místo dvou vlaků, které přepravovaly ve svých vagónech, jeden – obilí a druhý – naftu, se po jejich střetu a přechodu hranice (ezoosmické membrány) v jiných úsecích objeví

například pět vlaků s malým počtem vagónů, z nichž každý bude pokračovat po nových kolejích a poveze nový náklad, například jeden – lidi, druhý – uhlí, třetí – kyseliny a tak dále. Tento proces připadá pozorovateli jako okamžitý. Takže, v této železniční síti uvidí pozorovatel zcela odlišné případy, které se mu budou na první pohled jevit jako chaotické a nesrozumitelné, ale ve skutečnosti bude vše probíhat podle přesně stanoveného programu, ve kterém má místo „omezená multivariabilita“.

V mikrosvětě existuje úžasný jev: stejná elementární částice, sestávající z řady fantomových částeček Po, se podílí na různých procesech, ale *její vnitřní potenciál se může měnit* v závislosti na procesu, kterého se částice zrovna účastní v tomto daném okamžiku. Otázka: „Kde a jak se tento fenomén odehrává na úrovni ezoosmické mřížky?“ Vrátíme se k našemu asociativnímu příkladu s vlakem a vagóny. V momentě zmizení vlaků, na hranici úseků, dochází k velmi důležité transformaci. Představte si teď, že jste pozorovatel, který se nachází vedle železničního přejezdu na hranici dvou úseků. K přejezdu se nízkou rychlostí přibližuje vlak s krytými vagóny, naloženými například obilím. Na samotném přejezdu vlak projíždí jakoby jemnou mlhou nebo krátkým tunelem, a vyjíždí z něho úplně jinou rychlostí, řídí ho jiný strojvůdce a vagóny nejsou naložené obilím, ale lidmi. Co se stalo?

Pokud by měl pozorovatel možnost podívat se dovnitř tohoto tunelu (ezoosmické membrány), uviděl by, pro jeho známý svět, neobvyklý proces. V našem asociativním příkladu by se samotný vagón zastavil v bezčasovém prostoru a všechen jeho náklad by byl buď doplněn nebo zcela

změněn (změny vnitřního potenciálu: energií a informací). To znamená, že vlak zůstává stejný (např. tentýž elektron), ale jeho obsah je pozměněn (vnitřní potenciál fantomových částeček Po). Jinými slovy, v tomto pozemském asociativním příkladu, by pozorovatel uviděl kvalitativně odlišný (nekonečný) svět, ve kterém je vagón, zastavený v čase, obsluhován jako na stanici třídění, vykládání a nakládání nákladů, kde se vyloží starý náklad a naloží nový, vymění se strojvedoucí, doplní se palivo, připraví se přepravní doklady (nová nebo zkorigovaná informace), atd. To znamená, že při přechodu hranice (ezoosmické membrány) se uskuteční dekompletace starého nákladního vlaku a následná kompletace nové vlakové soupravy s výběrem vagónů a jejich obsahu, dojde k vybavení vlaku, ke shromáždění celkové informace o průjezdu vagonů, o nákladu, dojde ke změně informace v souvislosti s novými podmínky, k přípravě podkladů pro operativní plánování, k přesměrování, doplnění paliva a tak dále.

Změna vnitřního potenciálu fantomových částeček Po je unikátní jev, který přidává kvantovému systému elementárních částic (sestávající z fantomových částeček Po) novou kvalitu, *mění jeho vnitřní stav*, nastavuje zcela nový program chování, průběh událostí, a tak dále. Podívejme se například na zjednodušené schéma „života“ elektronu, který se skládá z 13 fantomových částeček Po *(poznámka: viz podrobnosti dále ve zprávě)*. Zpočátku se daný elektron nacházel například v atomu dusíku, který byl součástí minerálního hnojiva půdy. Poté se dusík dostal přes kořenový systém například do pšeničného klíčku a stal se komponentem této rostliny, součástí proteinu, přesněji lepku (glutenu). Klíček pšenice vyros-

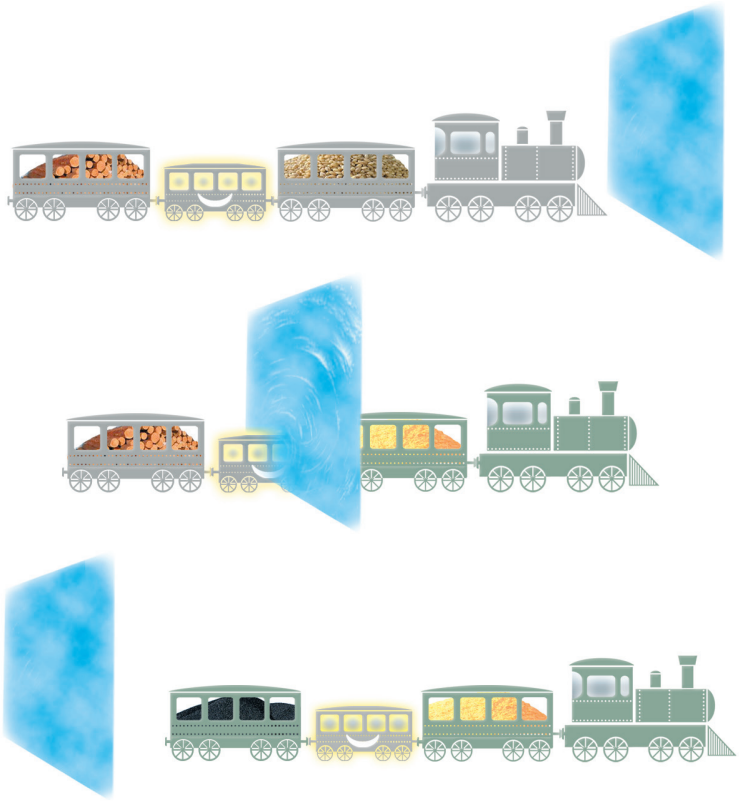

Obr. 11. Asociativní příklad změny vnitřního potenciálu během průchodu ezoosmickou membránou.

tl a má klas. Přišel čas, lidé sklidili úrodu, posbírali zrní, rozemleli je na mouku, udělali těsto a upekli chléb. To znamená, že dusík, nacházející se v lepku, je součástí chemického složení mouky, potom těsta a následně se stal součástí chleba. Člověk sní chléb, aby doplnil zásoby energie pro zachování života organizmu, který se vyvíjí podle svého určitého informativního programu. Dusík, který byl komponentem proteinu lepku a poté součástí

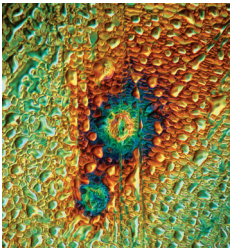

Citrát vápenatý

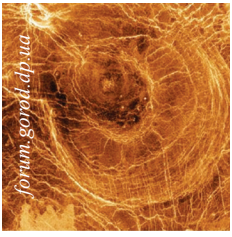

Povrch Venuše

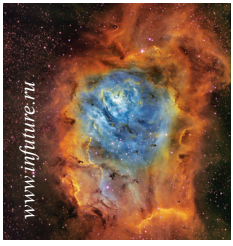

Mlhovina Laguna

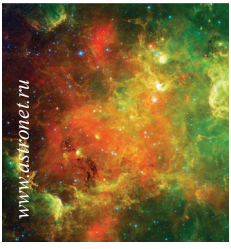

Mlhovina Severní Amerika

chleba, se nyní jako živina dostal do lidského těla, to znamená, že se nachází v úplně jiném chemickém prostředí, kde pod vlivem různých biochemických reakcí došlo k transformaci sloučeniny, do jejíhož složení předtím patřil. Připusťme, že protein, ke kterému náležel daný atom dusíku, nebyl přijat organizmem. Byl z organizmu odstraněn při vylučování, dostal se zpět do země, kde následně vstoupil do jiných chemických reakcí, pod vlivem jiných sil.

Po celou dobu zůstal elektron dusíku elektronem a skládal se z těch samých 13 fantomových částeček Po: v zemi, v obilí, jako součást mouky, těsta, chleba, proteinu, v lidském těle, a poté, co se opět dostal do půdy. Jediná věc, která se v elektronu měnila – byl *vnitřní potenciál* jeho fantomových částeček Po (energie a nový informační program). To jasně vysvětluje, proč je jedna a tatáž elementární částice přítomna v různých materiálních objektech, které vykonávají různé funkce za různých podmínek existence. V našem omezeném chápání života se všechny elementární čás-

tice jeví stejné. Ve skutečnosti je jejich vnitřní potenciál zcela odlišný. Tytéž elektrony, které tvoří různé mikro--objekty, jsou dle složení stejné, ale mají různé potenciály. Některé jsou součástí alkalických sloučenin, jiné – kyselin, jedny se podílí na tvorbě materiálních objektů, zatímco jiné – na jejich zničení.

V dávných dobách měli lidé pravdu, když říkali, že hmotný svět je přízračný a iluzorní, protože všechno v něm je jen přerozdělování energií a informací. Měli pravdu, když tvrdili, že smysl lidského života nespočívá v tělesné existenci, která je konečná, ale v duchovní transformaci, kde podstatu všeho určuje lidská *volba*.

„Od nereálného veď mě do reality! Ze tmy vyveď mě ke světlu! Od smrti přiveď mě k nesmrtelnosti!“

Brihadaranyaka Upanishad (1, 3:28)

V hinduistické mytologii kosmická hra boha, prostřednictvím které tvoří svět a vytváří v něm iluzi „reality“, jako představení nebo tanec, se nazývala „Lila“ (v sanskrtu लीला, līlā, līlā – hra). Lila je iluzorní vidina, předstírání, napodobování. Celý svět, všechny jeho obrazy a jevy, celý „přeludný“ Vesmír, to jsou jen projevy této letmé hry rychle se měnících forem. Toto představení s rychle probíhajícím dějem, připoutává pozornost lidí, ale je to jen iluze

přetrvávající kvůli nevědomosti. Skutečná realita se skrývá v člověku samotném. Ale uvidět ji, dáno jen tomu, kdo je schopen vnímat tuto skutečnou realitu (duchovní svět) schovanou za měnícími se iluzemi (maya), které skrývají za zdánlivou rozmanitost dočasného hmotného světa svoji pravou podstatu. V indických kosmologických mýtech se pojednává o bohu kosmické hry – energicky tančícímu Šivovi (jeden ze tří hlavních hinduistických bohů: Brahma, Vishnu, Šiva) ničícímu a tvořícímu všechno jsoucí. V posvátném tanci (tandava), za pomoci magické síly (maya), vytváří Šiva zdání všech bytostí a věcí ve světě, je zdrojem cyklu „stvoření – zachování – zničení“. V sanskrtu „maya“ (sanskrtský माण्डव māyā) – znamená iluzornost. A slovo „tandava“(sankr. ताण्डव tāṇḍava) je odvozeno z tamilského „tandu“ – skákat, ***přerušovaně skákat,*** *tančit. Skákat znamená* ***rychle se pohybovat v různých směrech v prostoru*** *a odrážet se od povrchu (poznámka: diskrétní pohyb fantomových částic Po). Symbol tance je v mytologii považován za pohyb kosmické energie, rytmů Vesmíru, transformace prostoru a času a napodobování božské hry tvoření. Dnes je v indické kultuře jedním z nejpopulárnějších ikonografických obrazů Šivy, socha tančícího Šivy v kruhu ohně (Natarádži). Má zvednutou levou nohu, druhou nohou šlape na trpaslíka (Apasmara) symbolizujícího nevědomost, tudíž nižší lidské „já“, do kterého je člověk tak silně vtahován, že zapomíná na svoji vyšší duchovní podstatu a osud.*

„Všechno, co se děje, má své místo v čase díky vzájemnému prolínání sil Přírody, ale člověk ponořený do klamu svého egoizmu si myslí, že tím vykonavatel je on sám. Avšak ti, kteří znají souvislosti sil Přírody s jejich projevením, vidí, jak jedny síly Přírody působí na jiné síly Přírody, vyhnou se osudu jejich otroka.“ Bhagavadgíta (3:27,28,29)

Literatura: *Velký lexicon ruských sloves/comp. L. Babenko, I. Volchkov a kol. – M.: AST Press Kniha, 2009; Nová encyklopedie filozofii. 2. vydání, dopl. A opr. V. S. Stepin – M: Mysl, 2010;. Upanishads ve třech knihách. 1. kniha Brihadaranyaka Upanishad / př. ze sanskrtu, koment., A. J. Syrkina, 2. vyd., dopl. – M: Východní literatura, Ruská akademie věd, 2000;. Tresidder, Jack. The Com plete Dictionary of Symbols. San Francisco: Chronicle Books.2005*

STRUKTURA ELEMENTÁRNÍCH ČÁSTIC

Jeden ze slavných fyziků současnosti, po seznámení s PRAPŮVODNÍ FYZIKOU ALLATRA, řekl: „Tyto znalosti vyvedou moderní fyziku z letargického snu. Je to radikální přehodnocení ustálených koncepcí a představ. Celá složitost fyziky se promění v geniální jednoduchost, když si uvědomíme, že jsme předtím pozorovali kombinaci duplicitních stínů a nikoliv podstatu reálného procesu.“ Jak se říká, pravda je vždy jednoduchá.

Příroda je bohatá na rozmanitost částic, ze kterých se skládá. Znalosti PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA umožňují nahlédnout za oponu tajemství struktury hmoty a tím odhalit počáteční fázi vzniku jejich prvotních interakcí a procesů. Z dávných dob se dochovala tabulka, kde je označen početní stav fantomových částeček Po pro každou částici, ze kterých se skládají nejčastější a nejdůležitější přírodní procesy spojené s interakcí hmoty a její strukturou. Tabulka obsahuje popis částic v současné době známých (které byly v dávných dobách uváděny pod různými názvy a symboly) i částic současné vědě dosud neznámých. Například částice, kterou moderní věda nazývá „proton“, se skládá z 12 Po (z dvanácti fantomových částeček Po), „elektron“ se skládá z 13 Po (z třinácti fantomových částeček Po) a „neutron“ z 33 Po (z třiceti tří fantomových částeček Po). Tabulka také obsahuje jedinečné částice, které mají složitou vnitřní strukturu, oficiální vědě

dosud neznámé a skládající se, například z 25 Po, 39 Po, 47 Po, 60 Po a také 72 Po. Znalosti početní skladby fantomových částeček Po, které tvoří tu či onu elementární částici, otevírají lidské civilizaci ohromné možnosti. Například umožňují s absolutní přesností vypočítat jakoukoli reakci za jakýchkoli podmínek působení, stanovit vzorec pro výpočet složení kterékoli látky živého či neživého objektu, a tak dále.

Vzhledem k tomu, že tato zpráva byla předložena účastníkům Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA k prvotnímu seznámení s fundamentálními osnovami PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, uvedeme pro pochopení srozumitelné příklady. Zejména se seznámíme s informací, která dosud není oficiální vědě známa – o unikátní fantomové částečce Po, která je základem jakékoli silové částice tvořící jádro silové interakce – *allatovské fantomové částečce Po*.

A jako příklad také uvedeme stručný popis struktury několika již objevených a nejzáhadnějších elementárních částic (fotonu, ne-

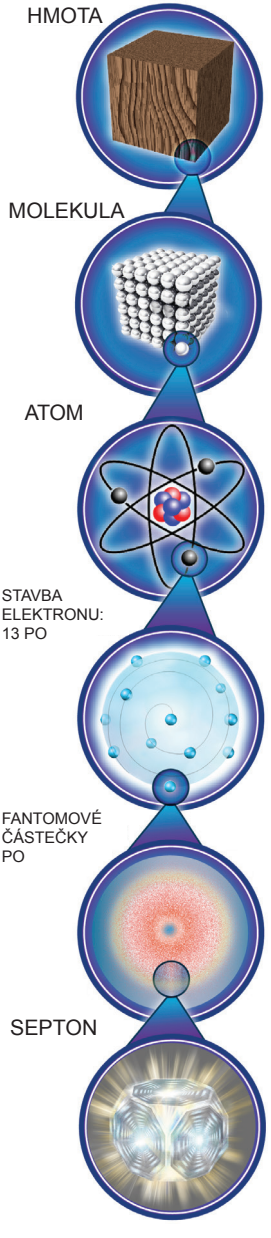

utrina, elektronu), které mají ve svém složení allatovskou fantomovou částečku Po. Uvedeme jednoduché příklady výpočtu počtu fantomových částeček Po v jádrech atomů a ověříme vzorce jaderných reakcí. Pokud budeme znát výpočetní schéma, úspěšně je může provést dokonce i školák. Samozřejmě, existují i jiné složitější výpočty energetického výtěžku jaderných reakcí s vydáním nebo absorpcí energie a tak dále. Ale ty jsou zajímavé jen pro úzký okruh specialistů. Když pochopíme prvotní základy, nebude, pro žádného dobrého odborníka, těžké samostatně proniknout do tohoto procesu a pochopit mnohem více, než je veřejně uvedeno.

📖 *Dnes existuje názor, že v dávných dobách žili „lovci a sběrači“, kteří měli údajně primitivní představy o hmotném světě a jeho uspořádání. Přehlíží se „nepohodlná“ fakta, která nezapadají do „teorie pro otroky systému“, o existenci minulých civilizací, které svými znalostmi daleko převyšovaly moderní lidstvo. Tato* ***hypotéza*** *je pevně zakotvena ve vědomí většiny lidí jako samozřejmost, aby nevznikaly zbytečné otázky, aby lidé nepřemýšleli o smyslu své existence, o vlastní duchovní transformaci a transformaci celé civilizace. Neboť odpovědi na tyto otázky dají v konečném důsledku pochopení toho, v jaké společnosti „primitivního šablonového myšlení“ na úrovni potřeb systému živočišného principu, žijí současné generace. Jinak řečeno, ohrozilo by to stávající systém konzumní společnosti. Ale vzhledem k tomu, že moderní civilizace stojí i tak na pokraji propasti, není*

právě teď ta správná doba, kdy by lidé měli vyjít za rámec šablon a vyvinout společné úsilí na záchranu sebe i celé civilizace?

Artefaktů, které svědčí o tom, že v dávných dobách existovaly více technologicky vyspělé lidské civilizace, než je ta dnešní, je více než dost. Každým rokem se tato kolekce pro systém „nepohodlných" faktů doplňuje o nové objevy a poznatky z celého světa. Dnes máme například ***nezvratný fyzický důkaz toho, že před 140 milióny léty existovala vyspělá civilizace, jejíž úroveň technologického rozvoje několikrát převyšovala moderní civilizaci.*** *Ovšem, změní nějak tato fakta osud současného systému konzumní společnosti? Ne, neboť všechno skončí u triviální spotřebitelské zvědavosti na straně „nižších" a touhy „vyšších" vytvořit nový nástroj moci pro zastrašování a manipulaci s „nižšími". A všimněte si zároveň, že se nikdo nezbaví svých osobních utrpení vytvořených a znásobených systémem. Ale vše se změní, pokud se lidé sami začnou duchovně probouzet a svojí každodenní činností budou měnit nejen sebe, ale i okolní svět ve směru duchovního a mravního vývoje společnosti. Vždyť proto jsou dány všechny znalosti a příležitosti!*

Pozůstatky vědeckého dědictví raných vyspělých civilizací lze vysledovat z nejznámějších stránek nedávné minulosti – starověkých civilizací Egypta, Sumeru a Indie, z nichž, jak předpokládá oficiální historie, „se začal vývoj současné lidské civilizace". Stačí si prostudovat otázku, jaká čísla a výpočty používali, jaké měli tabulky, zařízení a technologie. To

vše předpokládá ovládání takových disciplín, jakými jsou algebra, geometrie, astronomie, fyzika či chemie. Samotní Řekové, o jejichž práce se opírá současná věda, otevřeně ve svých dílech zmiňovali, že mnohé znalosti získali díky cestám na Východ, zejména do Egypta. V této zemi se od starověku považovala výpočetní věda za dokonalé a důkladné studium všech věcí, které dává pochopení jejich podstaty a odhaluje poznání jejich tajemství.

ALLAT

Je nejmenší a svojí podstatou nejunikátnější fantomová částečka Po. Pokud je součástí elementární částice, hraje důležitou roli jako *silová částečka a univerzální spojovací článek* mezi fantomovými částečkami Po, jejichž vnitřní potenciály jsou neslučitelné, a tedy nemohou být umístěny vedle sebe ve struktuře dané elementární částice. Tato částečka může být pouze ve spojení s dalšími fantomovými částečkami Po. (Jak již bylo zmíněno, oddělené fantomové částečky Po neexistují. V případě rozpadu elementární částice, oddělená samotná fantomová částečka Po, nenávratně zmizí v ezoosmické membráně). Díky své univerzálnosti a výjimečnosti byla tato fantomová částečka Po, pojmenována jako *allatovská fantomová částečka Po*, nebo zkráceně – allat.

Jde o unikátní *silovou* fantomovou částečku Po. Je jedinou z fantomových částeček Po, ze které reálná (stacionární) částečka Po, nemůže odebrat energii a informaci. Když prochází allatovská fantomová částečka Po ezoosmickou buňkou, má, obrazně řečeno, status nedotknutelnosti (asociativní příklad s diplomatickým vagónem). Díky přítomnosti allatovské fantomové částečky Po mají elementární částice, jako je například foton (3 Po), neutrino (5 Po) nebo elektron (13 Po), své unikátní vlastnosti. **Má-li elementární částice ve své struktuře allatovskou fantomovou částečku Po, znamená to, že se daná elementární částice podílí na silových procesech a interakcích, vykazuje specifické vlastnosti a zvláštní**

funkce. Ale protože cílem této zprávy není úplný popis charakteristik allatovské fantomnové částečky Po a jejího vlivu na další částečky Po v různých interakcích, do nichž je zapojená elementární částice, která se z těchto fantomových částeček Po skládá, omezíme se zde jen na obecné vysvětlení těchto procesů.

Pojem „Allat“ je velmi starý. Dříve se znak Allatu ve tvaru půlměsíce s růžky otočenými nahoru používal, aby se poukázalo na přítomnost nejvyšší božské síly v tom či onom jevu, objektu, atd. Stejným způsobem označovali společnou jednotku – předchůdce času. „Allat se projevuje jako nespočetný a mnohostranný. Ve vědeckém pojetí je Allat celistvá jednotka času, která má veliký význam pro veškerou materii. A pokud vezmeme aktuální označení pozemského času, Allat činí 12 minut, nebo přesněji 11 minut 56,74 vteřin. Když vědci objeví tuto nejvýznamnější fundamentální částečku, abych tak řekl, základní stavební kámen Vesmíru, bude to nejen velká revoluce ve vědě, ale i ohromný evoluční skok. Pak vědci pochopí, co se skrývá za tajemstvím času, a dokážou odhalit skutečný proces tvoření matérie ve Vesmíru. A pokud lidé poznají podstatu Allatu, otevřou se jim obrovské možnosti (Poznámka: podrobnosti o jedinečnosti síly Allatu a starověké zmínky o něm najdete v knihách Anastasie Novych)

Vzhledem k univerzální síle Allatu, kterou nazývali v dávných dobách „síla vycházející z duchovního světa“, a také díky své unikátní funkci spojovat neslučitelné, jsme

označili allatovskou fantomovou částičku Po, staroslovanským písmenem „A “ ([a]; název tohoto písmena „Ѧ “ ([a]; ve staroslovanském jazyku je „Az“, znamenal také *jedničku*, což bylo spojeno s použitím písmen v cyrilici pro označení čísel. Existoval staroslovanský výraz „Az jesm“ (Já jsem)). Toto označení bylo dáno ze dvou důvodů. Za prvé, aby se na pozadí známých veličin a termínů z fyziky (pro které se používají písmenka latinské a řecké abecedy) ukázala jedinečnost a výjimečnost allatovské fantomové částičky Po a jejich specifických vlastností. A za druhé, z historických důvodů, vzhledem k tomu, že v čase ztracené základní znalosti PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, jako *azy* – prvotní základy vědy, byly v dnešním moderním světě obnoveny na slovanských teritoriích.

Elementární částice, sestávající z *jedné* nebo *dvou* fantomových částeček Po, v přírodě *neexistují*. Svět elementárních částic, které tvoří veškerou hmotu, začíná ze spojení 3 a více fantomových částeček Po. Tyto znalosti se odráží v řadě starých kulturních tradic národů světa. Například 1 a 2 nebyly brány jako číslice, ale za první číslo v řadě bylo považováno číslo 3.

🕮 *„Symbolický význam jedničky odrážel starobylé poznání allatovské fantomové částečky Po. V nejstarších dochovaných textech narazíme na číslo „jedna“ jen velmi zřídka. Jednička znamenala ne první předmět v řadě, ale spíš dokonalou celistvost duchovního světa (nejvyššího boha, díky němuž vznikl i tento svět). Byla chápána jako začátek, prapříčina, prvotní pohyb, nedělitelné, základ života“.*

Symbolický význam číslice „dvě“ byl spojen s dávnými znalostmi o fantomových a reálných částečkách Po tvořících základ interakcí v ezoosmické mřížce. Číslo 2 tlumočili jako základ binárních protikladů, s jejichž pomocí popisovali svět, rozdělení jednoty, zkreslené odražení jednoty (na příkladu svíčky, která se odráží ve dvou protilehlých zrcadlech), přičemž bylo zmíněno, že nic neexistuje mimo Jednotu. Číslo dvě bylo interpretováno jako rozlišenost, závislost, vábení iluzí, vytvoření páru protikladů. Ve védské tradici je zajímavý poměr mezi 1 a 2 , kde dva, na jedné straně, slouží jako symbol protikladů, rozdělení a spojení, a na straně druhé – jako symbol shodnosti nebo homologie protikladných článků. Starověký řecký fllozof Platón se zmínil, že číslo dvě je číslo nemající význam, neboť předpokládá spojitost, kterou uvádí třetí faktor.

V tradicích mnohých národů světa je za první číslo považováno číslo 3 . Bylo na začátku číselné řady a bylo chápáno jako dokonalé číslo, dynamická celistvost, akumulované působení, univerzálnost síly, pluralita, tvořivost, hromadění, pohyb vpřed, vnější projev, počátek všech věcí a tak dále. Bylo základní konstantou mýtopoetického makrokosmu a sociální organizace (tři vyšší hodnoty, tři nejvyšší božstva, třikrát opakování nějakého děje během obřadů, a tak dále). O spojení tří fantomových částeček Po budeme dále pojednávat ve zprávě.

Literatura: *Mýty národů světa. Ve 2 dílech. hl. red. S. A. Tokarev. M., 1988; Encyklopedie symbolů / comp. V. M. Rošal. – Moskva: AST; SPb:. Sova, 2005.*

FOTON

O odrazu a lomu světla se vědělo odedávna. Podstatu těchto jevů a jejich skutečnou povahu oficiální věda dosud nezná, všechno se zakládá na teorii pravděpodobnosti.

V moderní fyzice je foton popisován jako kvantum elektromagnetického pole. V současných vědeckých teoriích se předpokládá, že je to elementární částice, nositel elektromagnetické interakce. Ve skutečnosti je termín „foton“ v současném pojetí pojímán jenom jako pozorovaný proces – nejmenší „porce“, „svazky“ světla tvořící vlnu elektromagnetického záření, včetně viditelného světla, radiových vln, rentgenových záření, laserových impulzů, a tak dále.

Pojem „foton“ (z řeckého slova ‘φωτός’ (fotos) – „světlo“) byl zaveden v roce 1926 americkým chemikem Gilbertem Newtonem Lewisem. Mimochodem, tento učenec považoval fotony za „nezničitelné a ty, které se nedají vytvořit“ (připomíná to zavedení pojmu atomu chemikem Johnem Daltonem, jehož uvažování bylo založeno na starobylých znalostech o nedělitelných částicích).

Dnes je foton ve fyzice označován řeckým písmenem gama — γ, v souvislosti s objevem gama záření roku 1900, které se skládá z vysoce energetických fotonů. Učinil ho francouzský fyzik Paul Villard, při pozorování vyzařování rádia v silném magnetickém poli. Anglický fyzik Ernest Rutherford, který jako první pojmenoval dva typy záření

z uranu jako alfa a beta záření, prohlásil, že nový typ záření, který objevil Villard, má vysokou pronikavost. Pojmenoval ho gamapaprsky.

Objevení fotonu výrazně stimulovalo rozvoj teoretické a experimentální fyziky, včetně fyzikální chemie (fotochemie), kvantové mechaniky, atd. Lidé začali více chápat a používat takové fyzikální jevy, jako je elektrický proud nebo tok fotonů. Ale poznání těchto jevů je zdaleka nedostačující, neboť oficiální věda zatím neví, z čeho se elektron či foton skládá (i když znalosti o pravé povaze mikrosvěta byly již v dávných dobách).

📖 *Ve svém vědeckém článku, v roce 1926, Lewis Gilbert píše: „Vyjadřuji hypotézu, že jde o nový typ atomu, neidentifikovatelný objekt, nevznikající a nezničitelný, který je nositelem energie záření a poté, co jej atom absorbuje, stává se jeho hlavní složkou do té doby, než se objeví znovu s novou zásobou energie… Dovolím si navrhnout pro tento hypoteticky nový atom, který, i když není světlo, hraje důležitou roli ve všech procesech záření, název „foton“. Zajímavým faktem je, že Gilbert Lewis si myslel, že foton je „**nositelem** energie záření/radiace“, ale nikoli samotnou energií (nyní fyzikové považují foton za nositele elektromagnetické síly). Od té doby se slovo „foton“ začalo veřejně používat.*

Literatura: *Lewis, Gilbert N. The conservation of photons Nature 118, 1926. P. 874–875; Lewis, Gilbert N. The nature of light. Proceedings of the National Academy of Science 12, 1926. P. 22-29; Roychoudhuri, Chandra, Kracklauer, A. F., Creath, Kathy. The Nature of Light: What is a Photon? CRC Press, 2008.*

Povaha fotonu zůstává pro vědce záhadou. Nicméně, i na základě těchto výsledků pozorování a provedených experimentů, byly učiněny objevy, které jsou široce používány dnešním lidstvem. Například různá technická zařízení, jejichž princip fungování souvisí s použitím fotonů – počítačová tomografie, kvantový generátor (maser), laser atd. Laser si našel široké uplatnění v průmyslu, medicíně, životě, počínaje vysoce přesnými přístroji pro fyzikální měření – seismografy, gravimetry, laserovými skalpely v mikrochirurgii, a konče technologickými procesy svařování, řezání kovů, laserovými tiskárnami a tak dále. Fotony se také používají ve spektrální analýze (studiem spektra elektromagnetického záření atomů se zabývá atomová spektroskopie). Díky výzkumu fotonů vědci zjistili, že atomy každého chemického prvku mají přesně určenou rezonanční frekvenci, při níž vyzařují nebo absorbují světlo (fotony). Jako každý člověk má individuální otisky prstů, tak i každý chemický prvek má své vlastní jedinečné emisní a absorpční spektrum. A to vše je jen začátek studia této jedinečné částice, jakou je foton, aktivně zapojené do různých silových procesů a interakcí v přírodě.

📖 *Celá teoretická fyzika elementárních částic je založena na teorii pravděpodobnosti. Nicméně analýza objektivních základů teorie pravděpodobnosti byla brána v úvahu jen v době vzniku kvantové mechaniky. Nyní se již o povaze pravděpodobnosti fyziky diskutuje méně. Na jedné straně uznávají, že je součástí základů procesů mikrosvě-*

ta, ale na straně druhé – se v průběhu vědeckých studií o ní zmiňují jen velmi málo, jakoby hrála druhořadou roli. To platí zejména pro fyziku elementárních částic, kde jsou při popisu vlastností a vnitřních stavů elementárních částic představy o pravděpodobnosti z větší části ignorovány. Americký vědec Richard Feynman, jeden ze zakladatelů kvantové elektrodynamiky, řekl: „Nezáleží na tom, jak moc bychom se snažili vymyslet rozumnou teorii vysvětlující, jak se foton „rozhoduje“, zda projde sklem nebo se odrazí zpět. Předvídat, jak se bude daný foton pohybovat, je nemožné. K různým výsledkům vede tato podmínka: stejné fotony se pohybují ve stejném směru do jednoho kusu skla. Nemůžeme předpovědět, zda se foton dostane do bodu A nebo B . Jediné, co můžeme předvídat je, že ze 100 fotonů se průměrně 4 odrazí od povrchu. Neznamená to tedy, že fyziku, jako exaktní vědu, dohnali k tomu, aby teď vypočítávala pravděpodobnost události, namísto přesného předvídání toho, co se stane? Ano. Tak to je.“ Mimochodem, zmíněný „problém“ fotonů je pro oficiální vědu stále nevyřešenou otázkou. Ale pro vědce ALLATRA SCIENCE je to již dávno vyřešené.

Literatura: Filosofické problémy fyziky elementárních částic (o třicet let později). Hl. red. Y. B. Molčanov. M., 1994; R. Feynman, KED – Neobyčejná teorie světla a látky. M., 1988

Ale co ve skutečnosti představují foton a elektron, a z čeho se skládají tyto struktury? Díky které své součásti zůstává foton stabilní a podílí se na silových interak-

cích? Proč tato, v moderní fyzice tak zvaná „elementární částice s nulovou hmotností“, nemá žádný elektrický náboj? Proč je foton jednou z nejmenších a nejrozšířenějších elementárních částic ve Vesmíru? Nyní na tyto otázky nemůže oficiální věda dát odpověď, neboť foton, navzdory nahromaděnému bohatému experimentálnímu materiálu, stále zůstává tajemnou částicí. Napravit tuto situaci je velmi snadné. Se znalostmi základů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA může odpovědi na tyto otázky nalézt i školák.

VE SKUTEČNOSTI SE FOTON, pokud jej prozkoumáme z hlediska původní elementární částice, skládá z fantomových částeček Po. Foton může existovat ve dvou stavech: FOTON-3 (γ_3) a FOTON-4 (γ_4). Většina fotonů se skládá ze 3 fantomových částeček Po (foton-3). Ovšem každý z těchto fotonů může být, za určitých podmínek, přeměněn na foton, který se bude skládat ze 4 fantomových částeček Po (foton-4) a obráceně. Foton-4 se zase může přeměnit na foton-3. Na základě svého stavu může foton vykonávat funkci silové částice (foton-3) nebo „informační“ částice (foton-4), tj. být nositelem informace o elementární částici, se kterou interaguje. Je pozoruhodné, že spirálovitý pohyb fantomových částeček Po fotonu po ezoosmické mřížce je rychlejší, než pohyb fantomových částeček Po mnoha jiných elementárních částic. Díky tomuto zrychlenému

Název	**Označení**	**Počet fantomových částeček Po**
foton-3	γ_3	3
foton-4	γ_4	4

„zvíření“ fotonové struktury je rychlost pohybu fotonu, ve srovnání s rychlostí mnoha jiných elementárních částic, vyšší. Foton-3 a foton-4 se obvykle pohybují v jednom energetickém proudu, přičemž fotonů-3 je vždy mnohonásobně větší počet, než fotonů-4. Například, ze slunce přichází proud fotonů, z nichž většinu tvoří – silové fotony (foton-3) vykonávající energetické a silové interakce, ale jsou mezi nimi i informační fotony (foton-4) nesoucí informaci o slunci. Proudy fotonů-3 teplo nenesou, vytvářejí ho při rozpadu elementárních částic, se kterými se srážejí. Čím větší je tok fotonů-3 směřujících kolmo k objektu, tím více tepla vytváří. Prostřednictvím informačních fotonů (fotonů-4) člověk vidí očima světlo, které proudí ze slunce a slunce samotné, a díky silovým fotonům (fotonům-3) z něj cítí teplo. Takže, fotony-3 utváří energetický proud (a také různé silové interakce v hmotném světě), a fotony-4 nesou informaci v tomto toku energií (tj. účastní se procesů umožňujících člověku vidět okolní svět).

FOTON-3 *se skládá ze tří fantomových částeček Po nebo přesněji, ze dvou fantomových částeček Po spojených jednou allatovskou fantomovou částečkou Po.* To, že se v jeho struktuře nachází tato allatovská fantomová částečka Po, z něj dělá unikátní, stabilní a aktivní částici, která vstupuje do různých silových interakcí. Mimochodem, *allatovská fantomová částečka Po se nikdy nebude nacházet na místě první hlavní fantomové částečky Po v žádné elementární částici, v jejímž složení se nachází.* Bude vždy umístěná uvnitř elementární částice mezi fantomovými částečkami Po, jako silová základna dané částice.

Foton-3 může být přeměněn na foton-4 a foton-4 zase přejít do stavu fotonu-3. Jak se odehrává tento proces? Foton (jak foton-3, tak i foton-4) má jedinečnou strukturu, která je odlišná ode všech ostatních elementárních částic. Zejména má neobvyklou první (hlavní) fantomovou částečku Po. Pokud v ezoosmické buňce vzniknou určité podmínky, za kterých do ní současně vstupují z různých stran *dvě hlavní* fantomové částečky Po (z nichž jedna patří fotonu a druhá – další elementární částici), tak v momentě jejich maximálního přiblížení probíhá následující proces.

Hlavní fantomová částečka Po fotonu, díky své vyšší rychlosti a vzhledem k rychlosti pohybu hlavní fantomové částečky Po jiné elementární částice, se rychle otáčí. Tímto způsobem umožňuje jdoucí za ní silové částečce fotonu (allatovské fantomové částečce Po) zachytit a odejmout u pohybující se naproti elementární částice její hlavní fantomovou částečku Po, nositele veškeré informaci o této elementární částici.

Následně foton-3 připojuje přivlastněnou hlavní fantomovou částečku Po (jiné elementární částice) ke své struktuře. V důsledku toho se foton-3 přemění na foton-4 skládající se ze čtyř fantomových částeček Po. Elementární částice, z níž byla odebrána hlavní fantomová částečka Po, se rozpadá, čímž se uvolňuje energie. K tomuto procesu, kdy foton zachytává informace, dochází pouze v případě, kdy přes ezoosmickou buňku prochází hlavní fantomová částečka Po elementární částice, a ne její zbylé fantomové částečky Po patřící do struktury této elementární částice.

Pokud foton-3 zachytí hlavní fantomovou částečku Po z elementární částice, mění se z „uchvatitele“ na „transportéra“, tj. nositele informace (foton-4). Vrátíme-li se k asociativnímu příkladu s vlakem a vagóny, je to stejné, jako když vlak se třemi vagóny, pohybující se v plné rychlosti, uchvátí lokomotivu protijedoucího vlaku. Tímto způsobem se z něho stává vlak s dvěmi lokomotivami, jedním diplomatickým a jedním jednoduchým vagónem. Bude jím tak dlouho, dokud nevzniknou podmínky, které umožní zbavit se přivlastněné lokomotivy. Zbývající vagóny druhého vlaku, zbaveného lokomotivy, se vrací do depa (ezoosmická membrána) a rozpouští se v něm.

FOTON-4 *se skládá ze čtyř fantomových částeček Po*: z unikátní hlavní fantomové částečky Po, „cizí“ hlavní fantomové částečky Po (informační částečky), allatovské fantomové částečky Po a koncové fantomové částečky Po. Právě přítomnost „cizí“ hlavní fantomové částečky Po, ve struktuře fotonu-4 , jej dělá *informačně plným*, tj. nositelem informace o této („cizí“) elementární částici. Obecně platí, že pokud je takových fotonů mnoho – obsahují informace o konkrétním předmětu, objektu, jevu, a tak dále. Foton existuje v tomto stavu (foton-4) do té doby, než opět vzniknou podobné podmínky v ezoosmické buňce, ve kterých se daný foton osvobodí od „cizí“ hlavní fantomové částečky Po, tj., dochází k procesu „odhození informace“. Přičemž se hlavní fantomová částečka Po fotonu znovu otáčí, a díky allatovské fantomové částečce Po dochází k odhození „cizí“ hlavní fantomové částečky Po do vlastního septonového pole protijdoucí hlavní fantomové částečky Po elementární částice. Samotný foton, transformovaný do stavu fotonu-3, opouští

ezoosmickou buňku. Osvobozená hlavní fantomová částečka Po předává informaci vlastnímu septonovému poli reálné částečky Po a také hlavní fantomové částečce Po procházející elementární částici (a tím obohacuje jejich vnitřní potenciál novou informací) a následně nenávratně mizí v ezoosmické membráně.

Po odhození (předání) informační „cizí“ hlavní fantomové částečky Po se foton-4 opět přemění na foton-3, tzn., přejde do svého původního stavu, ve kterém má velkou variabilitu funkcí. Například se foton-3 může účastnit různých interakcí, být součástí elementárních částic a tak dále. Může zmizet (díky ezoosmické membráně) v jednom místě a objevit se na jiném, tj. prakticky okamžitě se přesunout v ezoosmické mřížce na obrovské („kosmické“) vzdálenosti. Samozřejmě, je to jen částečná informace o fotonu určená pro prvotní seznámení. Mimo to, existuje celá řada unikátních informací, získaných v průběhu studií zákonitostí a paradoxů chování fotonu v různých prostředích, zejména o jeho vlnových vlastnostech, interakcích s jinými elementárními částicemi, o algoritmech řízení chování fotonu, a mnohé další.

Po shrnutí výše uvedených informací můžeme říci, že hlavní funkcí fotonu-3 je energetická interakce, spojená především s procesy rozpadu hmoty a uvolňování energie, a fotonu-4 – informační interakce spojená s přenosem informací. Pokud známe funkce a vlastnosti fotonu, principy jeho interakcí s ostatními elementárními částicemi a zejména se septonovým polem, můžeme pochopit mnohé procesy makro a mikrosvěta, jichž se foton přímo účastní. Tyto znalosti dávají odpovědi na mnoho otázek. Napří-

klad, jak člověk ve skutečnosti vnímá zrakovou informaci? Co je to stín, teplo nebo chlad, z pohledu probíhajících procesů na úrovni ezoosmické mřížky? Jaké jsou prvotní příčiny rozpadu hmoty, která je po delší dobu vystavena slunečnímu záření? Jaká jsou specifika interakcí fotonu s gravitačním a elektromagnetickým polem? A mnohé další. Znalosti o povaze fotonu pomáhají pochopit prvotní příčiny různých dějů probíhajících díky jeho účasti, a také provádět přesnější výpočty fotonových interakcí, bez použití drahých přístrojů a techniky.

📖 *V jednom z hlavních filozofických pojednání taoismu s názvem Lie-c' (I.- III. století př. n. l.) jsou následující řádky o absolutnu, o tom, jak svět dostal jméno z nejmenovaného absolutního celku.*

„Na počátku byla Veliká Prostota,
potom se objevil Veliký Začátek,
za ním následovala Veliká Podstata,
po které vznikla Veliká Realita.
Veliká Prostota ještě nebyla dechem.
Veliký Začátek byl začátkem dechu,
Veliká Podstata byla začátkem všech tvarů,
Velká Realita – počátkem všech věcí.

Dech, tvar a věc ještě nebyly rozděleny, tomu se říká Chaos. Zřete a neuvidíte, naslouchejte a neuslyšíte. Tomu se říká – „Prostota". Prostota nemá žádnou formu, žádné hranice. Poté, co prošla proměnou, se stala Jediným, a z Jediného – Sedmi.

Sedm se přeměnilo na Devět. Na tom proměny končí a všechno znovu přechází k Jedinému. Toto Jediné je počátek proměn všech forem. Čisté a lehké se zvedlo nahoru a vytvořilo Nebe, špinavé a těžké spadlo dolů a vytvořilo Zemi. Dech, jenž prostupuje oběma, zplodil člověka. Tak Nebe a Země v sobě umístily semeno všeho živého a všechno existující nabylo života".

Staré čínské pojednání „Tao te ťing" (kapitola 42) obsahuje následující řádky: „Tao plodí jedno, jedno plodí dvě, dvě plodí tři, tři plodí všechny věci. Každá věc na sobě nosí jin a v sobě má jang."

Literatura: *Čuang-c'. Lie-c'. Překlad V. V. Maljavina, Filozofické dědictví. Ve 3 dílech – M: Mysl, 1995; Tao te ťing: Kniha o Cestě/compl. a překlad V. V. Maljavina – M: Feoria, 2010; Werner, T. C. Edward, Myths and Legends of China. George G. Harrap & Co. Ltd. London Bombay Sydney, 1922.*

NEUTRINO

V moderní fyzice se tato elementární částice nazývá neutrino (italské slovo „neutrino“, zmenšenina „neutrone“ – neutron). Oficiálně byla hypotetická existence této částice předložena Wolfgangem Pauli v roce 1930. Tento vědec, ve snaze vysvětlit zdánlivé porušení zákonů zachování energie a momentu hybnosti v procesech beta-rozpadu atomových jader, jako „poslední možnost“ pro vysvětlení tohoto procesu, předložil hypotézu o existenci jakési slabě interagující částice. Vynikající italský fyzik Enrico Fermi (1901-1954) na základě této idey, vyvinul teorii beta-rozpadu, podle které kromě elektronu v beta-rozpadu, vzniká i vědě neznámá elementární částice. Pojmenoval tuto částici – neutrino. Experimentálně byla existence neutrina potvrzena až v roce 1956.

Neutrino nazývají „přízračnou částicí“. K dnešnímu dni toho oficiální věda moc neví o této jedinečné částici a také nemá představu, co ve skutečnosti představuje. Vědci se domnívají, že je neutrino velmi obtížné detekovat, proto se snaží vytvářet vhodné podmínky, speciální zařízení, drahé materiály, atd. Je známo, že neutrino vzniká a zaniká v důsledku rozpadu částic, vykazujících slabou jadernou interakci. Neutrino velice slabě interaguje s hmotou a má vysokou pronikavost. Předpokládá se, že tyto částice vznikají při transformaci atomových jader a rozpadu elementárních částic v nitru Země, v atmosféře, uvnitř Slunce či jiných hvězd, a tak dále. V laboratorních podmínkách jsou zdrojem neutrina jaderné

reaktory a urychlovače částic. Vědci předpokládají, že silný tok neutrin prostupuje celý Vesmír. Okolo sta trilionů těchto částic prochází člověkem každou sekundu. Dnes je neutrino považováno za perspektivní nástroj pro studium kosmických objektů (včetně Země a Slunce) jako možnost pro získání přesné a včasné informace, a to úspěšně potvrdili vědci ALLATRA SCIENCE.

VE SKUTEČNOSTI JE NEUTRINO, stejně jako foton, jednou z nejmenších a nejrozšířenějších elementárních částic ve Vesmíru. Neutrino se skládá z 5 fantomových částeček Po, přičemž dvě fantomové částečky Po jsou spojeny přes allatovskou fantomovou částečku Po s dvěma dalšími fantomovými částečkami Po.

Je třeba věnovat pozornost následujícímu faktu, vztahujícímu se k silové částečce – allatovské fantomové částečce Po. Jako součást fotonu-3 spojuje po jedné fantomové částečce Po, díky čemuž tato elementární částice vykazuje silnější interakci v hmotném světě. Jako součást neutrina, allatovská fantomová částečka Po spojuje po dvou fantomové částečky Po, díky čemuž daná elementární částice projevuje slabší interakce v hmotném světě.

Charakteristickým rysem neutrina je všepronikající efekt v důsledku jeho velmi slabé interakce s hmotou. Jeho hlavní funkcí je přenos „vnitřní informace“ o objektech. Ale na rozdíl od fotonu neničí elementární částice, ze kterých se daný objekt skládá. Neutrino, při procházení určitým objektem, jen snímá informaci z hlavních fantomových částeček Po elementárních částic, ze kterých se daný objekt skládá (podobně snímá informaci reálná

částečka Po). Tímto způsobem se proud neutrin stává nositelem informací *o vnitřní struktuře a stavu* objektů a jevů, na rozdíl od proudu fotonů, které nesou hlavně informace *o vnějším stavu* objektů nebo jevů. Neutrino nese informaci o vnitřní struktuře a stavu materie, ze které se uvolňuje (tzn., odděluje se ze struktury složitých elementárních částic) a také nese částečně informaci o materii, kterou prochází. V posledně jmenovaném případě dochází u neutrin k výměně informací s hlavními fantomovými částečkami Po elementárních částic, které jsou součástí objektu.

Neutrino může existovat v několika stavech, ale na rozdíl od fotonů se u něj nemění počet fantomových částeček Po (vždy zůstane stejný – 5 fantomových částeček Po). Neutrino může přecházet z jednoho stavu do druhého v závislosti na tom, zda se nachází ve struktuře složité elementární částice nebo existuje odděleně. Pokud existuje odděleně, může se též nacházet v různých stavech, podle toho, zda je v daný moment nositelem informace o jiných objektech nebo nenese žádnou informaci. Pokud jsou neutrina v daném okamžiku nositelem informací, mohou být detekovány a zafixovány v trojrozměrné dimenzi.

Neutrina jsou zvláštní elementární částice. Díky své všepronikající schopnosti prochází proudy neutrin Zemí, Sluncem, kosmickým prostorem a jinými objekty Vesmíru a jsou nositeli unikátní informace o stavu těchto objektů.Poslední studie v oblasti fyziky elementárních částic, neutrinové geofyziky a astrofyziky provedené skupinou vědců Mezinárodního společen-

ského hnutí ALLATRA, otevírají veliké možnosti pro základní a aplikované výzkumy. Během studie vědci přišli na to, jaký obrovský vliv mají kosmické faktory na aktivaci vnitřní dynamiky Země… Díky znalostem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA je možné nejen důkladně studovat chování neutrin, vycházejících z nitra Země a vlastního septonového pole Země, vypočítat určité vzájemné vztahy, ale také vyvíjet nové metody pro prognózování sopečné erupce, díky podrobnějšímu studiu moderních magmatických formací geodynamických podmínek. Navíc se také objevila možnost přímo ovlivňovat tyto procesy prostřednictvím klimatického a vulkanického geoinženýrství. Dnes, díky PRAPŮVODNÍ FYZICE ALLATRA, můžeme s jistotou říci, že řídit přírodní jevy, je zcela reálné.

(Poznámka: viz podrobnosti ve zprávě „O problémech a důsledcích globální změny klimatu na Zemi. Účinné způsoby řešení daných problémů“ – http://allatra.org/ru/reports/o-problemah-i-posledstvijah-globalnogo-i-zmenenija-klimata-na-zemle).

ELEKTRON

Bez ohledu na to, že byl elektron ve fyzice první objevenou elementární částicí (anglický fyzik Josef Thomson v roce 1897), podstata elektronu zůstává dodnes pro vědce záhadou. Teorie elektronu je nedostačující, neboť má v sobě mnoho logických rozporů a otázek, na které oficiální věda nezná odpovědi.

Název dané elementární částice navrhl v roce 1891 irský fyzik George Stoney (1826-1911), jako „fundamentální jednotku měření elektřiny“. Název „elektron“ pochází z řeckého slova „elektron“, které znamená „jantar“. (Jak víme, jantar je – zkamenělá fosilní pryskyřice. Třením v jantaru vzniká elektrický náboj, proto přitahuje lehká malá tělesa. Tato vlastnost byla známa různým národům od pradávna. Například podle dochovaných informací znali ve starověkém Řecku vlastnosti jantaru již v roce 600 př. n. l.). Vědci se dohodli, že budou považovat elektrický náboj elektronu za záporný na základě mnohem dřívějšího rozhodnutí nazývat náboj elektrizovaného jantaru záporným.

Elektron je součástí atomu a jeden z hlavních strukturních elementů hmoty. Elektrony tvoří elektronové obaly atomů veškerých nyní známých chemických prvků. Jsou zapojeny do téměř všech elektrických jevů, které jsou dnešním vědcům známy. Ale co je vlastně elektřina, to oficiální věda nemůže stále vysvětlit. Omezuje se pouze na obecná tvrzení, například, že to je „souhrn jevů podmíněných existencí, pohybem a

interakcí nabitých těles nebo částic-nositelů elektrických nábojů“. Je známo, že elektřina není nepřetržitým tokem, ale přenáší se *po částech – diskrétně*.

Téměř všechny základní informace o elektronech, které věda nyní využívá, se objevily na přelomu XIX. a XX. století, včetně představy o vlnové povaze elektronu (stačí si vybavit práci Nikoly Tesly a jeho studii o generování a bezdrátovém přenosu energie na dálku). Nicméně, podle *oficiální historie fyziky*, byla tato hypotéza předložena v roce 1924 francouzským fyzikem-teoretikem, jedním ze zakladatelů kvantové mechaniky, Louisem de Brogliem (1892-1987), který pocházel z Francie, ze známého šlechtického rodu. Ovšem experimentálně tuto hypotézu potvrdili v roce 1927 američtí vědci, Clinton Davisson (1881-1958) a Lester Germer (1896 -1971), při objevu elektronové difrakce. Slovo „difrakce“ je odvozeno z latinského slova „diffractus“, což znamená „zlomený, rozlomený, vlnolam“. Difrakce – jev šíření vln, například světelný paprsek při průchodu úzkým otvorem nebo při dopadu na okraj překážky. Představy o vlnové povaze elektronu posloužily jako základ vlnové mechanice rakouského teoretického fyzika, jednoho ze zakladatelů kvantové mechaniky, Erwina Schrödingera (1887-1961) v roce 1926. Od té doby, oficiální věda moc velký pokrok ve studiu povahy elektronu neudělala.

VE SKUTEČNOSTI SE ELEKTRON skládá z 13 fantomových částeček Po a má unikátní strukturu. Detailní informace o elektronu se zde neuvádí úmyslně, neboť jsou dávány široké veřejnosti a mohly by se stát nebezpečnými v rukou lidí, jejichž cílem je vytvářet nové zbraně. Uvede-

me jen, že elektron má neobvyklé vlastnosti. To, co je nyní známo jako elektřina – je ve skutečnosti zvláštní stav septonového pole, jehož procesů se elektron ve většině případů účastní spolu s jeho dalšími „komponenty“.

Název	Označení	Počet fantomových částeček Po
Elektron	e^{0}_{-1}	13

📖 *Zajímavá fakta, svědčící o unikátních vlastnostech elektronu, jsou popsána v knize „AllatRa“:*

Anastasia: *A jak může Pozorovatel provést změny svým pozorováním?*

Rigden: *Aby bylo možné odpověď na tuto otázku pochopit, dovol, abychom udělali exkursi do oblasti kvantové fyziky. Čím více vědci zkoumají otázky, které věda klade, tím více dochází k závěru, že všechno na světě je velmi těsně vzájemně propojeno a nic neexistuje odděleně. Tytéž elementární částice existují ve svém vzájemném propojení. Podle teorie kvantové fyziky, pokud je vyprovokován v jednom okamžiku vznik dvou částic, tak se nebudou nacházet pouze ve stavu „superpozice“, tedy současně na mnoha místech, ale také změna stavu jedné částice povede k okamžité změně stavu druhé částice, ať už se od sebe budou nacházet jakkoli daleko, dokonce i pokud bude tato vzdálenost převyšovat hranice působnosti všech přírodních sil, které jsou dnes člověku známy.*

Anastasia: *A v čem tkví tajemství takového okamžitého propojení?*

Rigden: *To hned vysvětlím. Podívejme se například na elektron. Je tvořen informačními cihlami (nebo jak je nazývali v dávných časech – „zrna Po“), které zadávají jeho hlavní charakteristiky včetně toho, že určují jeho vnitřní potenciál. Podle současných představ se elektron pohybuje okolo atomového jádra jakoby po „spirálovité orbitě“ (orbitalu). Přesněji řečeno, už nyní si tento pohyb představují ne v podobě materiálního bodu se zadanou trajektorií, ale v podobě elektronového oblaku (pomyslné zobrazení elektronu, který „je rozmazán“ po celém atomu), v němž jsou oblasti s vyšší a nižší koncentrací elektrického náboje. Elektronový oblak jako takový nemá zřetelné hranice. Pod pojmem orbita (orbital) se rozumí část prostoru, oblast okolo atomového jádra, kde se s největší pravděpodobností vyskytuje elektron v atomu (atomový orbital) nebo v molekule (molekulový orbital). Rozdíl mezi vnitřním potenciálem a vnějším nábojem právě takové orbitaly vytváří. Kvalita vnitřní energie (potenciálu) charakterizuje materiální objekt. Řečeno jazykem současné vědy to znamená, že takové elektronové obaly (orbitaly) atomů, v závislosti na počtu a umístění elektronů, určují elektrické, optické, magnetické a chemické vlastnosti atomů a molekul, a také většinu vlastností tvrdých těles. Jak si pamatujeme z hodin chemie, tvary elektronových oblaků mohou být různé.*

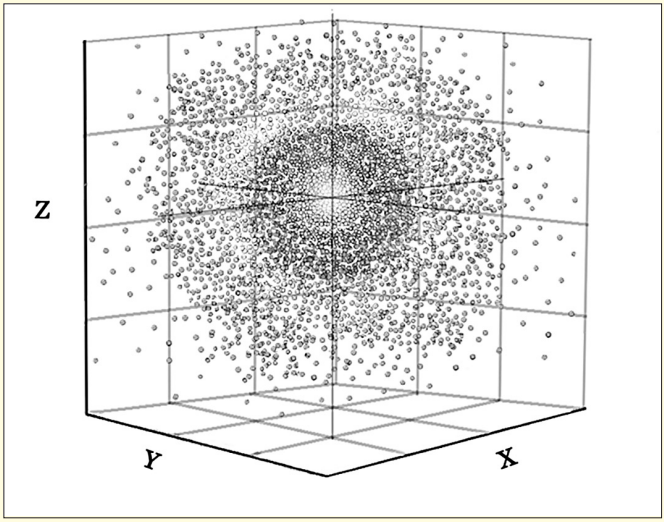

Obrázek č. 2. ***Elektronový oblak atomu vodíku****: část trojrozměrného prostoru okolo atomového jádra, kde se s největší pravděpodobností nachází elektron.*

Takže elektron, jak víme, může v materiálním světě existovat ve dvou stavech současně: ***ve stavu částice a stavu vlny****. Podle téže kvantové fyziky se může současně projevovat na různých místech. Když elektron odejde nebo přesněji zmizí ze své atomové orbity, okamžitě se přemisťuje, tedy na tomto místě mizí, ale na jiné orbitě se objevuje.*

Ale nejzajímavější na této otázce je to, o čem vědci zatím nevědí. Podívejme se například na elektron atomu vodíku, tedy prvku, který je obsažen ve vodě, v živých organizmech, v přírodních nerostech, a který

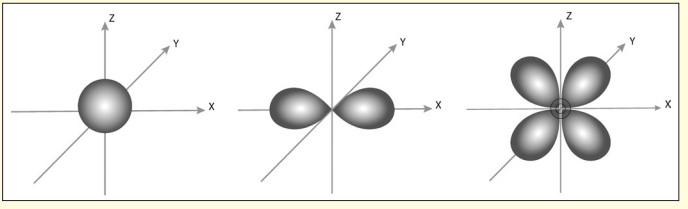

Obrázek č. 3. ***Různé tvary elektronového oblaku*** *(„geometrie“ kvantové chemie)*
1) s -orbital – elektronový oblak ve tvaru koule (znak kruhu);
2) p -orbital – tvar činky nebo dvojité hrušky (znak nekonečna);
3) d -orbital – tvar květu se čtyřmi okvětními lístky (znak kosého kříže)

představuje jeden z nejrozšířenějších prvků v kosmu. Elektronový oblak, rozprostírající se okolo atomového jádra vodíku, má tvar koule. To je fakt, který může věda na dnešní úrovni zaznamenat. Ale vědci zatím nevědí, že ***elektron je sám od sebe zatočený do spirály. Přičemž tato spirála (jedna a ta samá) může být zatočena jak doleva tak i doprava v závislosti na tom, jak je v ní rozmístěn náboj. Takže právě díky takovému spirálovitému tvaru a změně místa koncentrace náboje, přechází tento elektron snadno ze stavu částice do stavu vlny a naopak.***

Uvedu názorný příklad. Představ si, že máš v rukou pomeranč. Za pomoci nože z něj pečlivě loupeš kůru vcelku, postupuješ kolem dokola, jakoby ve spirále, pohybuješ se od jednoho konce k druhému, řekněme třeba od vrcholku v bodu A do vrcholku v bodu B . Pokud sejmeš takovou kůru z pomeranče, tak v obvyklé složené podobě bude tvořit tvar koule, bude připomínat obrys pomeranče. Ale pokud ji roz-

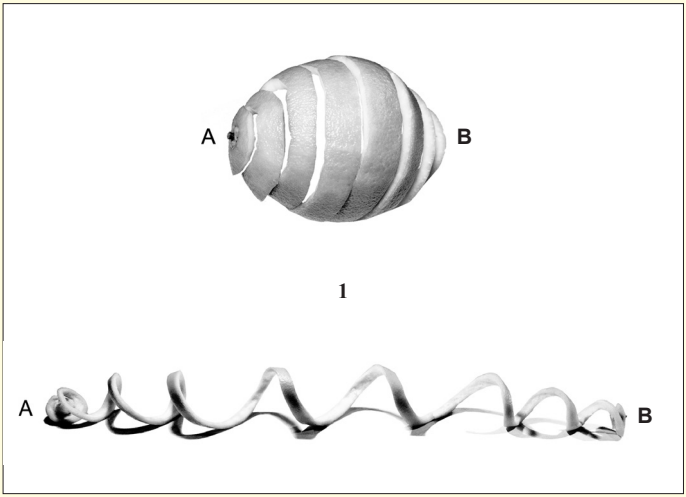

Obrázek č. 4. Názorný příklad přeměny elektronu z částice na vlnu: 1) stav částice; 2) stav vlny

táhneme, bude se podobat zvlněnému provazu. Takže oranžová strana pomerančové kůry bude v našem názorném příkladu představovat spirálu elektronu, kdy se na jejím povrchu v oblasti bodu A bude nacházet vnější náboj a v oblasti bodu B zevnitř (na bíle straně kůry) bude vnitřní náboj. Jakákoli vnější změna v bodu A (na oranžové straně kůry) povede ke stejné okamžité vnitřní změně, ovšem opačné síly působení v bodu, který se nachází na bílé straně kůry pod vrcholkem B. Jakmile klesá vnější náboj elektronu, tak se spirála pod vlivem vnitřního potenciálu roztahuje a elektron přechází do stavu vlny. Když se znovu objevuje vnější náboj, který vzniká v důsledku vzájemného působení vlny s hmotou,

spirála se stočí, a elektron opět přechází do stavu částice. Ve stavu částice má elektron vnější záporný náboj a levostrannou spirálu, ale ve stavu vlny má pravostrannou spirálu a vnější kladný náboj. A celá tato přeměna probíhá díky ezoosmóze.

Pozorovatel z pozice trojrozměrné dimenze může, při vytvoření určitých mechanických podmínek, vidět elektron jako částici. Ovšem Pozorovatel z pozice vyšších dimenzí, který bude vidět náš materiální svět v podobě energií, může pozorovat jiný obraz struktury toho samého elektronu. Uvidí zejména to, že informační cihly, které tento elektron tvoří, budou projevovat výlučně vlastnosti energetické vlny (roztažené spirály). Přičemž tato vlna bude v prostoru nekonečná. Jednoduše řečeno, poloha samotného elektronu v celkovém systému reality je taková, že se bude nacházet všude v materiálním světě.

Anastasia: *Můžeme říci, že bude existovat nezávisle na tom, zda ho vidíme jako Pozorovatelé trojrozměrného světa nebo ne?*

Rigden: *Ano. Aby to bylo možné pochopit, podívejme se ještě na jeden příklad – se zrcadlem. Dejme tomu, že několik základních informačních cihel tvoří strukturu, která představuje lokální bod, nějaký blíže neurčený objekt. Ten umístíme doprostřed místnosti, ve které jsou pod určitým úhlem rozmístěna zrcadla takovým způsobem, že se objekt odráží v každém*

z nich. Takže objekt se nachází uprostřed místnosti, odráží se v každém zrcadle, navíc my ho vidíme, takže informace o něm je v našem vědomí. Stručně řečeno je informace o tomto objektu na několika místech současně. Pokud odstraníme jedno ze zrcadel, tak v tom místě nebudeme daný objekt pozorovat. Ale když zrcadlo vrátíme, znovu se objeví. V principu to znamená, že informace o něm nezmizela. Prostě za určitých podmínek projevení informace objekt opět vidíme, ale když se podmínky změní, nevidíme ho. Nicméně objektivně daný objekt na tom místě z pohledu informace stále existuje. Odraz může mít nepřetržitý sled, což znamená, že tento objekt je v každém bodě dané místnosti (a mimochodem nejen místnosti, ale i v prostoru mimo rámec místnosti) nezávisle na tom, jestli ho vidíme nebo ne.

Podle kvantové fyziky to, zda se elektron nachází ve stavu částice, závisí na samotném aktu měření nebo pozorování. Jinak řečeno, neměřený a nepozorovaný elektron se chová ne jako částice, ale jako vlna. V tomto případě pro něj existuje celé pole pravděpodobností, protože se nachází tady a teď na velkém množství míst najednou, tedy ve stavu superpozice. Přitom bez ohledu na to, že elektron zaujímá větší množství pozic, bude to jeden a ten samý elektron a jedna a ta samá vlna. Superpozice je možnost nacházet se v jeden okamžik ve všech možných alternativních stavech, dokud není učiněna volba, dokud Pozorovatel neučinil měření (výpočet daného objektu).

Jakmile Pozorovatel soustředí pozornost na chování elektronu, tak se elektron okamžitě přemění v částici, tedy přemění se z vlny v materiální objekt, jehož polohu je možné lokalizovat. Jedním slovem, po měření, tak říkajíc po volbě Pozorovatele, se bude jeden objekt nacházet pouze na jednom místě.

Anastasia: *Ó, to je zajímavá informace! Jak se ukazuje, závěry kvantové fyziky jsou cenné pro ty, kdo se věnují zdokonalování sebe sama. To v určitém směru vysvětluje důvody toho, proč se člověku nedaří meditace. Vždyť co napomáhá tak říkajíc „zhmotnění" procesu meditace, tedy přechodu ze stavu vlny do stavu hmoty, v němž energie znovu získává vlastnosti hmoty? Právě pozorování a kontrola ze strany Materiální podstaty. Jinými slovy se meditace nedaří tehdy, když se spouští myšlenkové procesy, jež jsou vlastní obvyklému, každodennímu stavu vědomí. Přitom mozek se celou dobu snaží cosi identifikovat a lokalizovat objekt pozorování. Taková situace se rozvíjí tehdy, když se Osobnost během meditace nedostatečně ponořuje do změněného stavu vědomí, nebo ztrácí kontrolu nad tímto stavem. To umožňuje Materiální podstatě vměšovat se do procesu pozorování, to má za důsledek zrod asociativních obrazů a Pravda se ztrácí. Vlna přechází ve hmotu. Ale jakmile „odpojíš mozek" s jeho myšlenkovými procesy a plnohodnotně se zapojíš do meditace, tak díky projevení tvých hlubokých vnitřních pocitů dojde k rozšíření vědomí a hmota, pozorovaná Duchovní podstatou, se pře-*

mění ve vlnu. Spojíš se s opravdovou realitou světa, utvoříš s ní jediný celek a zároveň budeš cítit všechny jeho rozmanitosti, doslova jakoby tě bylo mnoho a ty jsi byl všude. Potom teprve probíhá opravdová meditace jako proces poznání Pravdy.

Rigden: *Zcela správně. Svět Materiální podstaty je svět, kde vládne hmota a její zákony. Svět Boha je svět dokonalých energií. Když se nacházíš v meditaci, ve změněném stavu vědomí, stáváš se částí procesu, částí božského projevení se na tomto místě. Jakmile se v tobě uvede do chodu Pozorovatel Materiální podstaty, zdá se ti, že se stává faktem tvá kontrola nad hmotou. Ve skutečnosti je to tak, že kontrolu nad tebou má hmota neboli (Materiální Rozum). Výsledkem je pouze to, že se stáváš více projeveným materiálním objektem, v podstatě se měníš v korpuskulární objekt celkové hmoty (korpuskule z latinského corpusculum – „tělísko“, „nejmenší částečka hmoty“) a podrobuješ se jejím zákonům. Pokud se přepínáš do stavu vlny, stáváš se částí božského projevení se v tomto světě, tedy Pozorovatelem Duchovní podstaty. Proto se také říká: čeho je v tobě víc, tím se také staneš. Ve stavu meditace mizí obvyklé vnímání. Zejména u člověka, který má zkušenosti s meditacemi, pokud se podíváme na jeho stav během duchovní praktiky „Lotosový květ“, tak se jeho vědomí opravdu výrazně rozšiřuje, vychází za hranice obvyklého světa. Člověk cítí, že se současně nachází všude. Můžeme říci, že superpozice v kvantové fyzice, získání stavu vlny, je to samé, jako*

když v meditaci získáš stav přístupu do vyšších dimenzí, kde už hmota není. Superpozice ve stavu meditace je tehdy, když „vidíš“, ve smyslu že cítíš hlubokými city, celý svět a jeho různorodé projevy. Ale jakmile se Pozorovatel koncentruje na nějaký objekt, jeho vědomí se redukuje a omezuje se na objekt pozorování. To znamená, že když činíš volbu a soustředíš se na konkrétní detaily, vlna se mění ve hmotu. Vždyť když se soustředíš na detaily, mizí celkové vnímání a zůstávají jenom detaily. Myšlenky vycházející z Materiální podstaty jsou zvláštní nástroj, síla k materializaci objektů, ale pocity vycházející z Duchovní podstaty, to je síla k rozšíření vědomí, cesta k vyšším dimenzím.

Anastasia: *Ano, nakolik je složitý tento svět a jak zřejmé v něm mohou být jednoduché věci.*

Rigden: *Takže, co se týče kvantové fyziky… Na jedné straně toto povědomí o Pozorovateli rozšířilo hranice vědění vědců, na druhé straně je to zavedlo do slepé uličky. Vždyť pozice Superpozorovatele dokazuje, že existuje nějaká ohromná síla, která je schopná působit zvnějšku na Vesmír, na všechny jeho objekty a všechny procesy, které v něm probíhají.*

Anastasia: *Fakticky je to ještě jedna cesta, jak vědecky dokázat existenci Boha?*

Rigden: *Ano, člověk má Duši jako částečku božské síly. Čím více mění svůj vnitřní svět, čím více*

jeho Osobnost splývá s Duší, otevírá se před Bohem, tím se stává duchovně silnějším a získává možnost ovlivňovat materiální svět z vyšších rozměrů. A čím víc takových lidí je, tím významnější a rozměrnější je tento vliv. Superpozorovatel je Bůh, který může ovlivňovat všechno. A Člověk jako Pozorovatel Duchovní podstaty, to je Pozorovatel, který může zasahovat do procesů světa a na mikroúrovni je měnit. Lidem jsou samozřejmě dostupné určité manipulace s hmotou i z pozice Pozorovatele Materiální podstaty. Ale opravdovou sílu ovlivňovat získává pouze tehdy, když se zapojí jeho Pozorovatel Duchovní podstaty.“

KONTROLA ZNÁMÝCH VZORCŮ A REAKCÍ

Díky znalostem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA je dnes možné snadným a dostupným způsobem ověřit různé reakce a vzorce, aniž bychom se museli uchýlit k nákladným experimentům. V zásadě se stejným způsobem takové výpočty prováděly v dávných dobách. S těmito informacemi můžeme provést jakékoli vzorové výpočty například téhož jaderného štěpení nebo fúze, přijít na nesrovnalosti a najít správné řešení. Uvedeme srozumitelný příklad takového výpočtu na základě informace o počtu fantomových částeček Po v dnešní době známých elementárních částic.

Pro začátek si uvedeme krátký přehled základů moderní jaderné fyziky. V průběhu rozvoje moderní vědy bylo získáno velké množství nepřímých důkazů o složitosti struktury atomového jádra, na základě kterých se objevilo chápání obecných strukturních prvků všech známých atomů. Jádro atomu se ukázalo být dostatečně spolehlivě chráněno elektronovým obalem atomu, vůči vnějším vlivům. Bylo zjištěno, že tlak tisíců atmosfér v malém rozsahu deformuje pouze vnější část elektronového obalu. Zahřátí na několik tisíc stupňů Celsia vede pouze k částečné ionizaci atomu. Částečná ionizace se vyskytuje v elektrickém výboji při napětí v řádu desítek či stovek tisíc voltů. Viditelné záření má vliv pouze na

vnější elektrony. Tvrdé rentgenové záření, které ovlivňuje i vnitřní elektronové orbity, je zpravidla nedostatečné k tomu, aby mohlo ovlivnit jádro.

(Literatura: *G. A. Zisman, O. M. Todes, Kurs obecné fyziky (3. svazek „Optika"). Fyzika atomů a molekul. Fyzika jádra atomu a mikročástic (4. vydání). M.: Nauka, 1970).*

Aby bylo možno poznat strukturu jádra, tak říkajíc „nahlédnout" dovnitř atomu, bylo nutné použít efektivní metody účinného působení. Řešením bylo bombardovat jádra takovými částicemi, které byly na jedné straně dostatečně malé, aby pronikly do jádra, a na straně druhé měly dostatek energie pro jeho štěpení. Objev radioaktivity a získání produktů radioaktivního rozpadu pomohli objevit částice nazvané alfa částicemi. Podle oficiální historie fyziky byla první umělá jaderná reakce (umělá transmutace jader) provedena v roce 1919 britským fyzikem Ernestem Rutherfordem při bombardování jádra dusíku alfa částicemi (kladně nabité částice, které jsou tvořeny dvěma protony a dvěma neutrony, tj. jádrem atomu helia – 4). V důsledku této srážky částic probíhala následující jaderná reakce:

$$N_7^{14} + He_2^4 \rightarrow O_8^{17} + p_1^1$$

Na příkladu této dané reakce se podrobně podíváme na to, jak vypočítat množství fantomových částeček Po v jádrech atomů. Díky výpočtu množství fantomových částeček Po je možné přesně ověřit jakoukoli jadernou reakci a celkově vypočítat výsledky jakýchkoli jaderných transformací.

Jaderná reakce je proces, při kterém atomová jádra podstupují transformaci v důsledku jejich interakce s elementárními částicemi a jádry jiných atomů (v daném případě se atomem rozumí nejmenší část chemického prvku). Je doprovázeno korpuskulárním a elektromagnetickým zářením. Součet nábojů a hmotnostních čísel mateřského jádra a s ním interagující částice, je rovný součtu nábojů a hmotnostních čísel nově vytvořeného jádra a částic vznikajících při reakci. V přírodě jaderné reakce vznikají za specifických podmínek. Například podle moderních koncepcí se mohou termojaderné reakce přirozeně vyskytovat v nitru hvězd a uskutečňovat při teplotě několik milionů stupňů. Na Zemi probíhají jaderné reakce často v atmosféře a litosféře v důsledku kosmického záření a činnosti jaderných aktivních částic v horních obalech Země (termosféra a exosféra).

Moderní jaderné reakce, uměle vytvořené člověkem, se provádí za použití speciálního vybavení. Například pomocí některých technických zařízení (např. urychlovače částic) se uskutečňuje tzv. „bombardování“ jader atomů jednoho prvku jádry jiných prvků nebo rychlými elementárními částicemi. Tímto způsobem lze identifikovat změny v jádrech a detekovat při tom vznikající elementární částice. Jaderné přeměny se zapisují do speciálních vzorců, kde se uvádí, jádra jakých atomů vstoupily do daných reakcí a také nově vzniklá jádra.

Literatura: *Y. M. Širokov, N. P. Judin, Jaderná fyzika (2. vyd.), M.: Nauka, 1980; K. B. Zaborenko. Metoda radioaktivních indikátorů chemie: učebnice pro chem. spec. univerzit – M: Vyšší škola, 1964; Mlađenović, Milorad. The History of Early Nuclear Physics (1896-1931). World Scientific, 1992.*

SLOŽENÍ JÁDRA ATOMU. VÝPOČTY PROTONŮ A NEUTRONŮ

Podle moderní koncepce se atom skládá z jádra a elektronů kolem něj. Atomové jádro se skládá z menších elementárních částic – určitého počtu **protonů a neutronů** (obecně přijatý název – nukleony), které jsou navzájem svázány jadernými silami.

Počet protonů v jádru určuje strukturu elektronového obalu atomu. A elektronový obal určuje fyzikální a chemické vlastnosti látky. Protonové číslo odpovídá pořadovému číslu atomu v periodické soustavě chemických prvků D. I. Mendělejeva. Máme také nábojové číslo, atomové číslo, atomový počet. Například počet protonů v atomu helia – 2 . V periodické tabulce má pořadové číslo 2 a chemickou značku He_2. Symbol pro označení počtu protonů je latinské písmeno Z. Při zápisu reakcí se počet protonů zapisuje vlevo dolů vedle symbolu: $_2He$.

Počet neutronů odpovídá určitému izotopu toho nebo jiného prvku. Izotopy jsou prvky, které mají stejné atomové číslo (stejný počet protonů a elektronů), ale od-

lišná hmotnostní čísla. **Hmotnostní číslo** označuje celkový počet neutronů a protonů v jádře atomu (označuje se latinským písmenem A). Při zápisu vzorců je hmotnostní číslo uvedeno zleva v horní části u symbolu prvku He^{4}_{2} / ${}^{4}_{2}He$ (izotop helia – helium-4).

Takže, abychom zjistili počet neutronů v určitém izotopu, odečteme počet protonů od hmotnostního čísla. Například vidíme, že atom hélia-4 He^{4}_{2} obsahuje 4 elementární částice, protože hmotnostní číslo izotopu je 4 . Také v zápisu vidíme, že He^{4}_{2} atom má dva protony. Odečtením 2 (počtu protonů) od 4 (hmotnostní číslo) získáme 2 – počet neutronů v jádře helia-4 .

VÝPOČET FANTOMOVÝCH ČÁSTEČEK PO V JÁDRU ATOMŮ

Jako příklad (ne náhodný) uvádíme Helium-4 (He^{4}_{2}), jehož jádro se skládá ze dvou protonů a dvou neutronů. Vzhledem k tomu, že jádro hélia-4, nazývané alfa částicí (**α – částice**), má vysokou účinnost při jaderných reakcích, používá se často pro experimenty v tomto směru. Je třeba poznamenat, že se v zápisu jaderných reakcí často používá místo značky He^{4}_{2} , symbol α .

Pravě za účasti alfa částic byla v oficiální historii fyziky provedena E. Rutherfordem první reakce jaderné transmutace. Během reakce α – částice (He^{4}_{2}) „bombardovaly“ jádro izotopu dusíku (N^{14}_{7}), což vedlo ke vzniku izotopu kyslíku (O^{17}_{8}) a jednoho protonu (p^{1}_{1}). Tato jaderná reakce je následující:

$$N_7^{14} + He_2^4 \rightarrow \quad O_8^{17} + \; p_1^1$$

Provedeme výpočet množství fantomových částeček Po před a po této transmutaci.

PRO VÝPOČET FANTOMOVÝCH ČÁSTEČEK JE TŘEBA:

Krok 1 : Vypočítat počet neutronů a protonů v každém jádru:
- počet protonů je v dolní části značky;
- počet neutronů dostaneme odečtením počtu protonů (dolní číslice u značky) od hmotnostního čísla (horní číslo u značky).

Krok 2 : Spočítat počet fantomových částeček Po v atomovém jádru:
- vynásobit počet protonů počtem fantomových částeček Po, obsažených v jednom protonu;
- vynásobit počet neutronů počtem fantomových částeček Po, obsažených v jednom neutronu.

Krok 3 : Sečíst počet fantomových částeček Po:
- sečíst výsledný počet fantomových částeček Po v protonech s výsledným počtem fantomových částeček Po v neutronech v jádrech před reakcí;
- sečíst výsledný počet fantomových částeček Po v protonech s výsledným počtem fantomových částeček Po v neutronech v jádrech po reakci;
- porovnat počet fantomových částeček Po před reakcí s počtem fantomových částeček Po po reakci.

PŘÍKLAD PODROBNÉHO VÝPOČTU POČTU FANTOMOVÝCH ČÁSTEČEK PO V ATOMOVÝCH JÁDRECH

(Jaderná reakce za účasti α – částice (He) provedená E. Rutherfordem v roce 1919)

$$N_7^{14} + He_2^4 \rightarrow O_8^{17} + p_1^1$$

PŘED REAKCÍ $(N_7^{14} + He_2^4)$

N_7^{14}
Počet protonů: 7
Počet neutronů: 14 – 7 = 7
Počet fantomových částeček Po:
v 1 protonu – 12 Po,
v 7 protonech (12 x 7) = 84,
v 1 neutronu – 33 Po,
takže v 7 neutronech (33 x 7) = 231;
Celkový počet fantomových částeček Po v jádře:
84 + 231 =**315**

He_2^4
Počet protonů – 2
Počet neutronů 4 – 2 = 2
Počet fantomových částeček Po:
v 1 protonu – 12,
takže ve dvou protonech: (12 x 2) = 24
v 1 neutronu – 33,
ve 2 neutronech (33 x 2) = 66

Celkový počet fantomových částeček Po v jádře:
24 + 66 = **90**

Takže celkový počet fantomových částeček Po před reakcí je:

$N^{14}_{7} + He^{4}_{2}$
315 + 90 = 405

PO REAKCI ($O^{17}_{8} + p^{1}_{1}$):

$\boldsymbol{O}^{17}_{8}$
Počet protonů: 8
Počet neutronů: 17 – 8 = 9
Počet fantomovýh částeček Po:
v 1 protonu – 12 Po,
v 8 protonech: (12 x 8) = 96,
v 1 neutronu – 33 Po,
v 9 neutronech: (9 x 33) = 297
Celkový počet fantomových částeček Po v jádře:
96 + 297 = **393**

$\boldsymbol{p}^{1}_{1}$
Počet protonů: 1
Počet neutronů: 1 – 1 = 0
Počet fantomových částeček Po:
v 1 protonu – 12 Po
Neutrony nejsou.
Celkový počet fantomových částeček Po v jádře: **12**

Takže celkový počet fantomových částeček Po po reakci je:

$$(O^{17}_{8} + p^{17}_{8}):$$
$$\mathbf{393 + 12 = 405}$$

Porovnáme počet fantomových částeček Po před a po reakci:

Před reakcí		Po reakci
405	=	405

Počet fantomových částeček Po před a po reakci je stejný.

PŘÍKLAD ZJEDNODUŠENÉHO VÝPOČTU POČTU FANTOMOVÝCH ČÁSTEČEK PO V JADERNÉ REAKCI

Zde i v následných příkladech jsou uvedeny výpočty fantomových částeček Po ve zkrácené formě, kde se zobrazuje celkový počet fantomových částeček Po v každém jádru, a také jejich součet před a po reakci.

Známá jaderná reakce je reakce α – částic s izotopem berylia, ve které byl poprvé detekován neutron, který se projevil jako samostatná částice v důsledku jaderné transformace. Tato reakce byla provedena v roce 1932 anglickým fyzikem Jamesem Chadwickem. Zápis reakce:

$$Be^{9}_{4} + He^{4}_{2} \rightarrow C^{12}_{6} + n^{1}_{0}$$

213 + 90 → 270 + 33 – počet fantomových částeček Po v každém z jader,

303 = 303 – celkový součet fantomových částeček Po před a po reakci.

Počet fantomových částeček Po před a po reakci je stejný.

FORMY ZÁPISU JADERNÝCH REAKCÍ

Zápis jaderné reakce může být různý, v závislosti na použitých symbolech. Například často se používají následující zápisy:

H^{1}_{1} (Protium; proton) – p

H^{2}_{1} (Deuterium; dayton, deuteron) – d (D)

H^{3}_{1} (Tritium; triton) – t (T)

He^{4}_{2} (Helium-4, α – částice) – α

Rovněž stojí za zmínku, že při zápisu jaderné reakce může být zcela vynecháno atomové číslo prvku, a uvedeno jenom hmotnostní číslo, které udává izotop. Například výše uvedený vzorec může být zapsán takto:

$$N^{14} + \alpha \rightarrow O^{17} + p$$

Kromě toho se v jaderné chemii používá tento zkrácený zápis jaderné reakce: A (a, b) B, kde A – počáteční jádro; B – výsledné jádro; α – částice, která vstoupila do interakce s jádrem; b – částice, která vzniká při interakci (vyprodukována z jádra).

Výše uvedený zápis v tomto případě by byl:

$$N^{14}(\alpha\, p)\, O^{17}$$

Dále se podíváme na řadu různých typů jaderných reakcí a provedeme výpočet fantomových částeček Po. Druhý sloupec tabulky ukazuje celý zápis reakce a počítání počtu fantomových částeček Po. Ve třetím sloupci – příklad reakce ve formě, v jaké je uvedena v literatuře.

Tyto literární zdroje uvádíme pod tabulkou s uvedením stránky, kde je daný vzorec reakce zapsán.

ZÁPIS REAKCÍ, KTERÉ JSOU ZÁKLADEM KONTROLOVANÉ TERMOJADERNÉ SYNTÉZY

Reakce:	$H_1^2 + H_1^2 \rightarrow He_2^3 + n_0^1$	d + d → ^{3}He + n
Kontrola:	45 + 45 → 57 + 33 **90 = 90**	

Reakce:	$H_1^2 + H_1^2 \rightarrow H_1^3 + p_1^1$	d + d → t + p
Kontrola:	45 + 45 → 78 + 12 **90 = 90**	

Reakce:	$H_1^2 + H_1^3 \rightarrow He_2^4 + n_0^1$	d + t → ^{4}He + n
Kontrola:	45 + 78 → 90 + 33 **123 = 123**	

Literatura: *A. M. Prochorov, Fyzikální encyklopedie v 5 svazcích. 5. svazek – M.: Sovětská encyklopedie, 1988, str. 104.*

ZÁPIS REAKCÍ PROTONŮ – PROTONOVÉHO CYKLU (PP – CYKLUS)

Proton – protonový cyklus – cyklus termonukleárních reakcí, vyskytujících se uvnitř hvězd, při kterém se vodík mění v helium. Podle představ moderní jaderné fyziky je „pp-cyklus“ hlavním zdrojem energie Slunce.

Reakce:	$H_1^2 + p_1^1 \rightarrow He_2^3 + \gamma$	$H^1 + H^2 \rightarrow He^3 + \gamma$
Kontrola:	45 + 12 → 57 + 3 **57 ≠ 60**	
Správně:	$H_1^2 + p_1^1 \rightarrow He_2^3$ **57 = 57**	

Reakce:	$He_2^3 + He_2^4 \rightarrow Be_4^7 + \gamma$	$H^3 + H^4 \rightarrow Be^7 + \gamma$
Kontrola:	57 + 90 → 147 + 3 **147 ≠ 150**	
Správně:	$He_2^3 + He_2^4 \rightarrow Be_4^7$ **147 = 147**	

Reakce:	$Li_3^7 + p_1^1 \rightarrow He_2^4 + He_2^4$	$H^1 + Li^7 \rightarrow 2He^4$
Kontrola:	168 + 12 → 90 + 90 **180 = 180**	

Literatura: *K. A. Putilov, V. A. Fabrikant, Kurz fyziky. Ve 3 svazcích. 3. svazek – M.: FYZMATGIZ, 1963, str. 626.*

ZÁPIS REAKCÍ UHLÍKOVÉHO CYKLU (CN – CYKLUS)

Uhlíkový cyklus – posloupnost termojaderných reakcí probíhajících uvnitř hvězd, v jejichž důsledku se vodík přeměňuje na helium. Jako katalyzátory se reakcí tohoto typu účastní uhlík, dusík, kyslík a fluor. Má se za to, že uhlíkový cyklus je zdrojem energie obrovských hvězd v raných stádiích jejich existence.

Reakce:	$C_6^{12} + p_1^1 \rightarrow N_7^{13} + \gamma$	$_6C^{12} + {}_1H^1 \rightarrow {}_7N^{13} + \gamma$
Kontrola:	270 + 12 → 282 + 3 **282 ≠ 285**	
Správně:	$C_6^{12} + p_1^1 \rightarrow N_7^{13}$ **282 = 282**	

Reakce:	$C_6^{13} + p_1^1 \rightarrow N_7^{14} + \gamma$	$_6C^{13} + {}_1H^1 \rightarrow {}_7N^{14} + \gamma$
Kontrola:	303 + 12 → 315 + 3 **315 ≠ 318**	
Správně:	$C_6^{13} + p_1^1 \rightarrow N_7^{14}$ **315 = 315**	

Reakce:	$N_7^{14} + p_1^1 \rightarrow O_8^{15} + \gamma$	$_7C^{14} + {}_1H^1 \rightarrow {}_8O^{15} + \gamma$
Kontrola:	315 + 12 → 327 + 3 **327 ≠ 330**	
Správně:	$N_7^{14} + p_1^1 \rightarrow O_8^{15}$ **327 = 327**	

Literatura: *Fyzika Vesmíru / hl. redaktor R. A. Sjunjaev. 2. vydání, revidované a doplněné. – M: Sovětská encyklopedie, 1986; I. V. Saveljev, Kurz obecné fyziky. T. Z. Optika, atomová fyzika, fyzika atomového jádra, – M: Nauka, hl. redaktor fyz. mat. lit., 1970. str. 474.*

VZORCE FOTONUKLEÁRNÍCH REAKCÍ

Fotonukleárními reakcemi jsou nazývány procesy interakce vysoce energetických fotonů s jádrem, které jsou doprovázeny vyzařováním jednoho nebo více gama kvant, neutronů, protonů, atd.

Reakce:	$\gamma + H^{2}_{1} \rightarrow n^{1}_{0} + p^{1}_{1}$	$\gamma + {}^{2}H \rightarrow {}^{1}H + n$
Kontrola:	3 + 45 → 33 + 12 **48 ≠ 45**	
Správně:	$\gamma + H^{2}_{1} \rightarrow n^{1}_{0} + p^{1}_{1} + \gamma$ **48 = 48**	

Reakce:	$\gamma + Be^{9}_{4} \rightarrow 2He^{4}_{2} + n^{1}_{0}$	${}^{9}Be\ (\gamma\ ,\ n\ )\ 2\alpha$
Kontrola:	3 + 213 → 180 + 33 **216 ≠ 213**	
Správně:	$\gamma + Be^{9}_{4} \rightarrow 2He^{4}_{2} + n^{1}_{0} + \gamma$ **216 = 216**	

Literatura: *A. S. Davydov, Teorie atomového jádra – M.: Státní nakladatelství fyzikální a matematické literatury, 1958; Byrne, James. Neutrons, Nuclei and Matter: An Exploration of the Physics of Slow Neutrons. Dover Publications, 2011. P. 17; Lieser, Karl Heinrich. Nuclear and Radiochemistry: Fundamentals and Applications. John Wiley & Sons, 2008. P. 130.*

ZÁPISY JADERNÝCH REAKCÍ ZA ÚČASTI NEUTRONŮ

Reakce:	$Li^{6}_{3} + n^{1}_{0} \rightarrow He^{4}_{2} + H^{3}_{1}$	$^{6}Li + n = {}^{4}He + {}^{3}H$
Kontrola:	135 + 33 → 90 + 78 **168 = 168**	

Reakce:	$Al^{27}_{13} + n^{1}_{0} \rightarrow Mg^{27}_{12} + p^{1}_{1}$	$^{27}Al + n = {}^{27}Mg + {}^{1}H$ $^{27}Al\ (n, p)\ ^{27}Mg$
Kontrola:	618+33 → 639 +12 **651 = 651**	

Reakce:	$Zr^{90}_{40} + n^{1}_{0} \rightarrow Zr^{89}_{40} + 2n^{1}_{0}$	$^{90}Zr\ (n, 2n)\ ^{89}Zr$
Kontrola:	2130 + 33 → 2097 + 66 **2163 = 2163**	

Literatura: *Esposito, Salvatore. Neutron Physics for Nuclear Reactors: Unpublished Writings. World Scientific, 2010. P . 167, 169; Camilleri, Aidan N. Radiation Physics Research Progress. Nova Publishers, 2008. P. 413.*

REAKCE ZA ÚČASTI α – ČÁSTIC

Reakce:	$F_9^{19} + He_2^4 \rightarrow Ne_{10}^{22} + p_1^1$	${}^{19}_{9}F + {}^{4}_{2}He \rightarrow {}^{22}_{10}Ne + {}^{1}_{1}H$
Kontrola:	438 + 90 → 516 + 12 **528 = 528**	

Reakce:	$C_6^{12} + He_2^4 \rightarrow O_8^{15} + n_0^1$	${}^{12}_{6}C + {}^{4}_{2}He \rightarrow {}^{15}_{8}O + {}^{1}_{0}n$
Kontrola:	270 + 90 → 327 + 33 **360 = 360**	

Reakce:	$U_{92}^{238} + He_2^4 \rightarrow Pu_{94}^{241} + n_0^1$	${}^{238}_{92}U + {}^{4}_{2}He \rightarrow {}^{241}_{94}Pu + {}^{1}_{0}n$
Kontrola:	5922 + 90 → 5979 + 33 **6012 = 6012**	

Reakce:	$Pu_{94}^{239} + He_2^4 \rightarrow Cm_{96}^{242} + n_0^1$	${}^{239}_{94}Pu + {}^{4}_{2}He \rightarrow$ $\rightarrow {}^{242}_{96}Cm + {}^{1}_{0}n$
Kontrola:	5913 + 90 → 5970 + 33 **6003 = 6003**	

Reakce:	$Be_4^9 + He_2^4 \rightarrow C_6^{12} + n_0^1$	${}^{9}_{4}Be + {}^{4}_{2}He \rightarrow {}^{12}_{6}C + {}^{1}_{0}n$
Kontrola:	213 + 90 → 270 + 33 **303 = 303**	

Literatura: *Sharma B. K. Nuclear and Radiation Chemistry. Krishna Prakashan Media, 2001. P. 106.*

ZÁVĚR

Znalosti PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA pomáhají nejen pochopit svět v samotném počátku jeho projevování a principy jeho existence, ale co je nejdůležitější, uvědomit si relativní a iluzorní povahu všech procesů, dočasnost a nepodstatnost bytí, globálnost a významnost duchovního světa pro člověka. Hmota nemá vnitřní smysl, ale jen vnější projev, proto lidé vůbec nepřemýšlí o vnitřní struktuře věcí a prostě je berou takové, jaké jsou. Vše, co člověk vidí ve světě kolem sebe, počínaje, jemu od narození, cizím tělem – obalem a konče světlem dávno vyhaslých hvězd – je jen výsledkem dočasného vzájemného působení fantomových částeček Po, částeček-přízraků tohoto světa, které se na chvíli objeví jako pára, a potom zmizí. Vše, co člověka trápí v tomto světě, od dotěrných myšlenek, agresivních emocí, až po stereotypní touhy egoisty-spotřebitele – je výsledkem lidské volby ve prospěch septonového pole – hmotného rozumného systému, který šablonově zotročuje lidstvo. Ovšem pokud člověk zvolí svoji duchovní podstatu, stává se nesmrtelným. V tomto není žádné náboženství, jsou to jen znalosti fyziky, jejich prapůvodních základů.

Modernímu člověku chybí komplexní pohled na svět, pohled z hlediska Duchovního pozorovatele, z pozice Osobnosti s obrovským duchovním potenciálem – silou Allatu (duší). Systém (septonové pole) člověka orientuje na momentální problémy, zužuje jeho vědomí do

bodu, kdy je soustředěn jen na svoji dočasnou existenci. Systém lidi rozděluje, nutí je se trápit, žít minulostí nebo budoucností, koncentrovat sílu své pozornosti po celý den na cokoli, jen ne na svoji duchovní podstatu, neboť v ní člověk nachází skutečnou svobodu a vymaňuje se z okovů hmotného světa. Hmotný svět je ve své podstatě prázdný, proto dosáhne-li v něm člověk jakýchkoli výšin – moci, majetku, manipulace mas nebo svých bližních – vše se nakonec změní v nesmyslnou prázdnotu, budou to jen zbytečně vyplýtvané síly na septonové pole Živočišného rozumu. Přemítáním o budoucnosti, či rozjímáním v minulosti, se zítřek nezrodí. Zítřek je jen střídání dne a noci, stárnutí těla navzdory vnitřním pocitům člověka, který ještě ani nezačal žít.

Septonové pole pouze stimuluje a provokuje, ovšem všechno vykonávají samotní lidé na základě jejich vlastní volby. Chceme-li změnit svět k lepšímu, stačí začít u sebe a ignorovat systém. Měli bychom se spojit s ostatními lidmi na základě Prapůvodních Znalostí. Nenechat se manipulovat systémem, který všechno komplikuje a mít odvahu změnit situaci radikálně. Pro začátek stačí nepodporovat zlo, nepřispívat k posílení spotřebitelského systému a v každém dni, všemi možnými způsoby, upevňovat duchovní a morální hodnoty.

(Poznámka: viz podrobnosti v knize AllatRa, posledních 50 stránek). Změňte podmínky a všechno se změní!

PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA dává pochopit základní informace, díky kterým je možné posunout vědu na vysokou úroveň a značně usnadnit život lidské civilizaci přesměrováním na duchovní a mravní vývoj.

Nyní dospěla světová společnost do situace, kdy všechno stojí na hraně. Lidé se většinou bojí změnit systém, ne snad proto, že by neviděli jeho zhoubnost, ale proto, že nevidí jiné řešení, spravedlivé světové uspořádání, oporu pro svou duchovní realizaci. Ovšem paradox spočívá v tom, že jejich hlavní opora není v neustálé aktivaci vlastního septonového pole (myšlenky o nikdy se nekončícím trápení), ale v síle, která může řídit septonové pole. Tato síla je duchovní podstata člověka. Neboť jakékoliv změny v tomto světě závisí na síle vnitřního potenciálu a místě jeho použití!

ZPRÁVA O PROBLÉMECH A DŮSLEDCÍCH GLOBÁLNÍCH ZMĚN KLIMATU NA ZEMI. ÚČINNÉ ZPŮSOBY ŘEŠENÍ DANÝCH PROBLÉMŮ

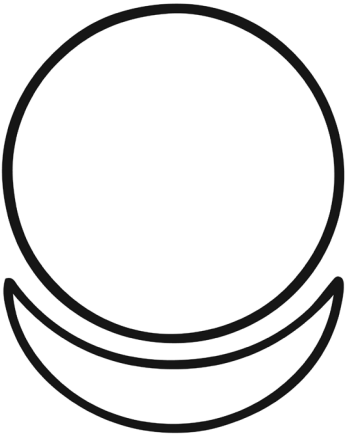

Zprávu „O problémech a důsledcích globálních změn klimatu na zemi. Účinné způsoby řešení daných problémů“, přednesla Organizátorka Koordinačního centra mezinárodního společenského hnutí ALLATRA (se sídlem v Kyjevě, Ukrajina) Kristýna Kovalevská na neveřejném zasedání oddělení strategického plánování a bezpečnosti MSH ALLATRA.

Zpráva je publikována ve zkrácené podobě a předložena k seznámení účastníkům mezinárodního společenského hnutí ALLATRA.

Jedním z nejdůležitějších mezinárodních problémů XXI. století je změna planetárního klimatu. Obavy vyvolává obzvláště rychlý nárůst dynamiky katastrof, které lze pozorovat v posledních desetiletích. K dnešnímu dni existuje vysoké riziko nepochopení a podceňování všech faktorů a rozsahu vlivu různých kosmických a geologických procesů na globální změny podnebí na Zemi. Ještě nedávno, na konci XX. století, někteří učenci předložili různé hypotézy a teorie o postupné změně klimatu. Ale v praxi to proběhlo trochu jinak. Pozorné sledování růstu počtu přírodních katastrof, extrémních výkyvů počasí po celém světě, a také statistických dat kosmických a geofyzikálních parametrů v posledních několika letech, ukázalo alarmující tendence k jejich výraznému nárůstu za krátkou dobu. Tyto údaje naznačují, že hypotézy vědců o postupné změně klimatu na Zemi za posledních 100 let jsou nesprávné, protože ve skutečnosti je tento proces mnohem dynamičtější.

Chybou bylo, že mnoho vědců z minulých let nepřidávalo náležitý význam zvyšujícímu se zrychlení rozpínání Vesmíru, a také vlivu kosmických faktorů a astronomických procesů na globální klimatický systém planety. To vše samozřejmě ovlivňuje Slunce a další planety sluneční soustavy, včetně takového giganta, jakým je Jupiter, a to ani nemluvě o naší planetě.

Globální změny klimatu na Zemi jsou ve své podstatě způsobeny astronomickými vlivy a jejich cykličností.

Tato cykličnost je nevyhnutelná. Geologická historie naší planety ukazuje, že Země „zažila“ podobných globálních změn klimatu více.

Vezmeme-li v úvahu nejnovější vědecké poznatky (včetně poznatků z oblasti fyziky, astrofyziky, kosmologie, helioseismologie, astroseismologie, klimatologie planet), rozsah vlivů kosmických faktorů je značný.

K dnešnímu dni lidstvo tyto procesy nemůže ovlivnit, proto nesmíme podceňovat jejich následky, možná rizika a obtíže v souvislosti s nadcházejícími událostmi ve světě. Na tyto události se lidstvo musí připravit.

Vědci v minulosti dělali vlastní závěry na základě výzkumu a pozorování, ve kterém používali omezené technické prostředky a zdroje poplatné té či jiné konkrétní době. Dnes je spektrum možností vědy mnohem širší. Nedávný výzkum v oblasti fyziky elementárních částic, v neutrinové astrofyzice, rozpracovaný skupinou vědců Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA, otevírá širší možnosti pro hluboké perspektivní, fundamentální a praktické výzkumy…

Ve skutečnosti lidstvu již nezbývá jen 100 let, ale dokonce ani 50 let!

S ohledem na blížící se události, čas, který nám ještě zbývá, je maximálně několik desetiletí. V posledních dvou desetiletích jsou pozorovány alarmující změny geofyzikálních parametrů planety, vznik různých anomálií, zvýšená frekvence a rozsah extrémních jevů, skokový nárůst intenzity přírodních kataklyzmat v atmosféře, v litosféře a hydrosféře Země. To vše svědčí o uvolnění extrémně vysoké úrovně dodatečné exogenní (vnější) a endogenní

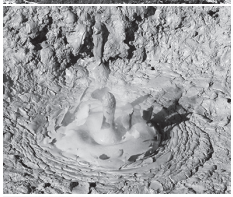

(vnitřní) energie. Jak je známo, v roce 2011 tento proces vstoupil do nové aktivní fáze, o čemž svědčí významné, stále se opakující prudké uvolňování seismické energie, v poslední době naměřené zejména při častých zemětřeseních, stejně jako zvýšení počtu silných ničivých tajfunů, hurikánů, změn bouřkové aktivity a další anomální přírodní jevy…

Dnes už je dostatečné množství obecně známých a světové veřejnosti málo známých faktů, které ukazují na různé změny na planetě, probíhající v relativně krátkém časovém úseku: zrychlení pohybu tektonických desek, růst tempa aktivních procesů, zostření problémů globálního charakteru, včetně seismické, vulkanické a sluneční aktivity, změn v magnetickém poli Země, rychlosti driftu magnetických pólů Země vychýlením zemské osy, změny albeda planety a parametrů její oběžné dráhy. Kromě toho pozorujeme zvýšení teploty zemského povrchu, tání ledovců, zmenšení plochy a hmotnosti ledového příkrovu na souši a v polárních mořích, stoupající hladiny moří a oce-

ánů, změny v tocích řek, výskyt závažných povětrnostních jevů (sucho, záplavy, tajfuny) atd. Jinými slovy jsou zaznamenány četné případy změn, které se vyskytují v litosféře, hydrosféře a atmosféře Země.

Globální změny klimatu již ovlivňují zdraví, životní podmínky a zabezpečení životaschopnosti lidí na všech kontinentech Země. Zvýšená dynamika růstu světových přírodních katastrof naznačuje, že už v příštích desetiletích tyto změny povedou ke katastrofálním následkům v celosvětovém měřítku pro celou civilizaci a k, v dějinách lidstva bezprecedentním, obětem a destrukcím. Společnost se nevyhnutelně blíží k vrcholu této fáze… Lidstvo v současné době vstoupilo do éry globálních klimatických změn a klimatologické problémy již nelze považovat za čistě vědecké. Jedná se o komplexní problém, zahrnující sociální, hospodářské a ekologické aspekty…

…Dokonce i veřejnosti dostupné informace o klimatických změnách ukazují na rozvoj pro lidstvo mimořádně nepříznivé situace. Zejména ve zprávě Mezivládní skupiny odborníků pro změnu klimatu (IPCC) ze dne 31. března 2014 se uvádí, že na všech kontinentech a v oceánských oblastech jsou již pozorovány změny, způsobené vysokou úrovní globálního oteplování a světová společnost je na rizika, spojená se změnou klimatu, špatně připravena. Ve zprávě se konstatuje, že již pozorované dopady klimatických změn narušily ekosystémy souší a oceánů, některé zdroje k zajištění existence člověka, zásobování vodou, zemědělství a lidské zdraví. To znamená, že lidé, komunity a ekosystémy jsou ohroženy na celém světě, ale s různou mírou zranitelnosti v různých

místech. Důsledky změn většího měřítka mohou být neočekávané, velmi vážné a nevratné…

Změny podnebí nabývají stále více ohrožující charakter. Časové rozsahy klimatických změn na planetě samozřejmě převyšují průměrnou dobu „politického působení“ těch, kteří rozhodují o bezpečnosti a osudu celých národů. Současná světová politika konzumní společnosti stále více ztrácí lidskou tvář, odhaluje svoji pravou podstatu. Stačí se podívat na to, jaké byly do dnešního dne podniknuty kroky k zajištění bezpečnosti lidí v různých zemích, kdo, předstíraje zájem o lidi, ve skutečnosti zajišťuje bezpečnost pro sebe…

Politika některých mezinárodních organizací vyspělých zemí a někteří, jimi sponzorovaní vědci, podporují teorii, že jednou z hlavních příčin globální změny klimatu na Zemi je antropogenní vliv na životní prostředí, způsobený skleníkovými plyny v atmosféře. Na tomto základě byly rozpracovány různé mezinárod-

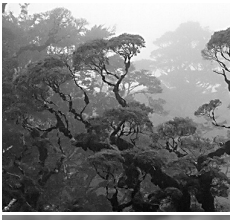

ní dokumenty, jako například Kjótský protokol (příloha k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu). Zkušenosti však ukázaly neefektivnost těchto dokumentů…

Takový důvod jako „antropogenní vliv“ bezpochyby existuje, ale má výlučně politický a obchodní charakter. Vládami slíbené plnění těchto závazků pro vylepšení klimatické situace bylo v praxi přeměněno na komerční projekty, obchodování s kvótami, a vedlo jen k obohacení jednotlivců zúčastněných stran. Je politováníhodné, že se tyto mezinárodní dokumenty staly jen argumentem pro obchodní války a faktorem vyvíjení tlaku na hospodářskou politiku té či jiné země. Místo provádění skutečných změn ke zlepšení klimatické situace na planetě, spíše chránily obchodní zájmy určitých osob. Bohužel, opět zapracoval čistě lidský faktor – dominance rozhodnutí, diktovaných zdaleka ne nejlepšími pohnutkami jednotlivců.

V naší spotřebitelské společnosti se obecně popularizují takové klimatické hypotézy, ze kterých ve skutečnosti mají výhodu pouze země, jenž tyto teorie iniciují, podporují a propagují. Některé země mají politický zájem, jiné – ekonomický. Ale obecně panuje utopický pohled na důležité otázky, týkající se globální změny podnebí. Ve skutečnosti se jedná o působení strategického soupeření, skrytý boj o moc a světový vliv, což zvyšuje riziko konfrontace mezi světovými mocnostmi. Jak je známo z teorie systémů, kterýkoli nápad, přinášející vysoké výnosy, je používán ve stále složitějších podmínkách tak dlouho, dokud se nestane příčinou velké katastrofy...

Není pochyb o tom, že lidská činnost má negativní dopad na životní prostředí planety. Tento vliv je ale minimální v porovnání s tím, co způsobuje komplex přírodních faktorů, který v blízké budoucnosti bude jen narůstat, a na co nepřestávají upozorňovat poctiví vědci z celého světa. Z důvodu výše uvedených není k dnešnímu dni antropogenní vliv příčinou rozsáhlých planetárních katastrof. Globální změny podnebí na Zemi způsobují procesy na lidstvu nezávislé a pro přežití celé civilizace v blízké budoucnosti vyžadují reálnou konsolidaci úsilí všech lidí na planetě. Nad tím by se měl zamyslet každý obyvatel naší planety.

K rozsáhlým přírodním katastrofám, které se na naší planetě cyklicky opakují v průběhu historie Země a lidské civilizace, docházelo i dříve. Ale jaké poučení nám tyto vědecké poznatky o minulých globálních tragédiích dávají? Přírodní katastrofy nemají „státní hranice“, tyto uměle vytvořené konvence byly vynalezeny pro rozdělení lidí a panování nad nimi. Důsledky globálních planetárních pohrom dopadají daleko za hranice území zasaženého státu, a tak či onak, se týkají všech lidí na Zemi. Náhlé zvýšení seismic-

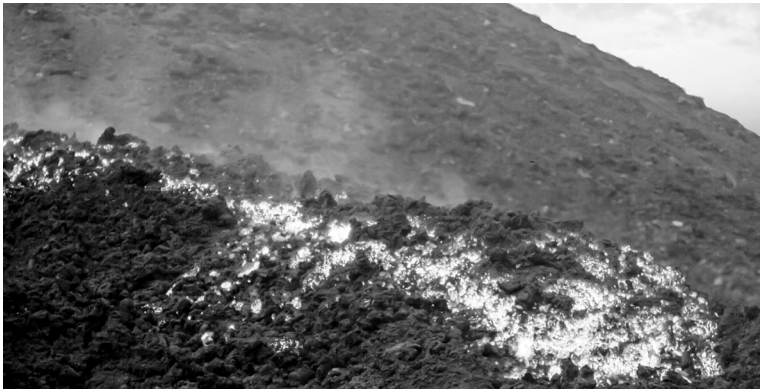

ké a vulkanické aktivity vede k okamžitým katastrofickým následkům v určitých regionech. Celé státy mizí z povrchu zemského, lidé umírají, mnozí přicházejí o domov a živobytí, propuká hlad a rozsáhlé epidemie…

Historie nás učí, že nedostatečné sjednocení lidské společnosti na duchovních a morálních základech a také nedostatek spolupráce lidí na celé planetě, na kontinentě nebo v určitých oblastech při likvidaci a předcházení globálním katastrofám, vede ke smrti větší části lidí, zasažených katastrofou. A přeživší umírají v důsledku nevyléčitelných nemocí, epidemií, vyvražďování ve válkách a v boji o živobytí. Potíže se obvykle objevují náhle, což způsobuje chaos a paniku. Pouze předchozí včasná příprava a sjednocení světových národů, před blížícím se přírodním nebezpečím, dává lidstvu velkou šanci na přežití a společné překonání obtíží, spojených s globální změnou podnebí planety.

Současná úroveň vědecko-technického pokroku některým rozvinutým zemím dovoluje s pomocí satelitů sledovat situaci na Zemi. Mají vytvořené komplexní programy

a komunikační systémy, přes které se provádí sledování a předpovídání procesů, probíhajících na celé planetě nebo v nějaké její části, a také fixovaní změn fyzikálních parametrů. Nicméně, moderní věda o klimatu, založená na zastaralých informacích o fyzikálních procesech v mikro a makrosvětě, není k dnešnímu dni schopná s dostatečným předstihem předpovídat extrémní přírodní jevy.

11. 03. 2011 bylo v Japonsku, za celou dobu seismických pozorování, nejsilnější „Velké východní zemětřesení“ o síle 9,0 stupňů. Epicentrum seismické aktivity se nacházelo 130 km od města Sendai, takže úřady měly málo času, aby varovaly a nějakým způsobem ochránily obyvatelstvo

Fotografe japonského města Natori: před (vlevo) a po (vpravo) zemětřesení o síle 8,9 stupňů Richterovy škály, které zasáhlo poloostrov Ošika 11. března 2011. Snímky představila korporace GeoEye.

před blížícím se tsunami. Zabránit katastrofě nebylo možné. O přesném čase a místě se japonští odborníci a vláda dozvěděli jen 11 minut před začátkem tragédie…

Vše, co se veřejně předkládá světovému společenství, jsou jen možné podmínky pro vznik toho nebo jiného přírodního jevu. To znamená, že ve skutečnosti je to takové věštění z „kávové sedliny“ přírody, místo přesných výpočtů důsledků fyzikálních procesů, které vyvolávají určité změny.

Jak moderní vědci prognózují výskyt určitých přírodních jevů? V meteorologii jsou jednou z hlavních podmínek pro výskyt tornáda neobvykle velké kupovité dešťové mraky. Formují se při kontaktu studeného vzduchu s přehřátým povrchem země. Družice zachycuje velké shluky mraků a podle těchto snímků vědci dělají předpovědi o možnosti vzniku souvisejících přírodních jevů. Ve skutečnosti, vědci vizuálně pozorují a vyvozují závěry na základě již proběhlých procesů a fyzikálních jevů v neviditelném světě, proto jsou závěry vědců spíše předpoklady, než přesné znalosti příčin vzniků samotných fyzikálních jevů neviditelného světa.

K dnešnímu dni rozvoj teoretické a aplikované PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA *(http://allatra-science.org/cs/category/physics-reports)*, která zásadně formuje nové chápání fyzikálních procesů a jevů živé i neživé přírody, dává lidstvu šanci na evoluční pokrok v různých oblastech vědy (vše začíná fyzikou). To se týká i oblasti detailních studií geofyziky. Na základě obecných zákonů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA je možné provádět výpočty, které v blízké budoucnosti umožní nejen

vypočítat průběh fyzikálních procesů a jevů, ale také přesně předvídat chování přírody. To znamená možnost předem přijmout opatření pro úplnou nebo alespoň částečnou prevenci dopadů přírodních katastrof, nebo alespoň včasnou evakuaci obyvatelstva…

Ale tady ostře vyvstává otázka, k jakým účelům lidstvo použije tyto moderní vědecké poznatky? Jaký je současný stav moderní světové společnosti, propadlé do bažiny naprosto spotřebitelského myšlení?

Dnešní světová společnost je uměle rozdělena hranicemi, ideologií, politickými stranami, sociálními třídami, náboženstvím atd. V dnešním světě se nenápadně propaguje způsob chování, který bychom mohli popsat výrazem: člověk člověku vlkem. Světová průmyslová finanční elita, která vlastní většinu světového kapitá-

lu, provádí pod různými záminkami realizace projektů s protilidskými cíli. Tito lidé se domnívají, že by pouze jejich úzký kruh měl vlastnit nejnovější vědecko-technické objevy, a obyvatelé planety musí žít ve strachu, chudobě a pokoře. Manipulace vědomím lidí a umělé vštěpování spotřebitelského postoje k životu ničí duchovní a morální hodnoty, vzbuzuje v lidech pýchu, sobectví, strach a nenávist. Ta se společnosti nabízí pod různými záminkami, jako je neustálé hledání „vnějšího nebo vnitřního nepřítele“, přičemž se tak ve skutečnosti děje s jediným účelem – rozdělit a rozdrobit společnost na snadno manipulovatelné drobné klastry.

Po celém světě je uměle vyvoláváno napětí a nátlak, jehož cílem je způsobit zvýšenou úmrtnost obyvatel zeměkoule. Pod různými záminkami jsou realizovány programy na umělé snížení počtu světové populace, včetně záměrně vyvolávaných ekonomických, finančních a po-

travinových krizí. Rozdmýchává se demografická psychóza. Prostřednictvím médií se po celém světě šíří naprosto nepravdivé informace o tom, že populační růst je hlavní příčinou chudoby ve světě a hrozí ekologická katastrofa, že vzhledem k „přelidnění planety“ nám v blízké budoucnosti hrozí nedostatek potravin a pitné vody.

Ve skutečnosti na Zemi může žít až 25 miliard lidí, což potvrzují výpočty předních světových vědců. Navíc moderní technologie, vypracované na základě nových objevů PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, umožňují vyrábět energii z nevyčerpatelného zdroje zcela zdarma a následně všem lidem na světě poskytnout potraviny, pitnou vodu a nezbytné podmínky pro život.

Proto ve skutečnosti problém s „přelidněním planety“ neexistuje. Jediný reálný důvod proč světová elita (světoví bankéři a oligarchové, v jejichž rukou je zkoncentrována většina světového kapitálu) usiluje o snižování počtu obyvatel planety pod různými záminkami – je jejich touha po moci a kontrole nad celým světem. A při zvýšení počtu obyvatel se kontrolování z jejich strany stává složitějším, objevuje se v něm hodně svobodomyslnosti. Systém totální nadvlády začne selhávat. Svobodně smýšlející společenství, ve kterém dominují skutečné duchovní a morální priority v životě lidí, je velkou hrozbou pro takový systém…

Ale v dnešní konzumní společnosti se místo toho, aby se pomáhaly řešit problémy světové populace, realizují programy na její umělé snížení. Utajená řešení, hrst-

ky průmyslové finanční světové elity, se aktivně uvádí do praxe samým mnohomiliardovým obyvatelstvem zeměkoule. Jak je známo, lidé žijící ve strachu se dají snáze ovládat. Zejména v konspiračních teoriích a analytických materiálech se ve světové politice objevuje takový pojem, jako „zlatá miliarda“ („nový světový řád“), který předpokládá umělé snížení světové populace na jednu miliardu. Mohli bychom ji považovat za pouhou teorii, kdyby se v posledních desetiletích neodehrávaly události potvrzující ideje této „teorie“…

...Kromě toho, vzhledem k hrozící planetární klimatické katastrofě, jsou k dnešnímu dni v „zákulisí“ uváděna jiná čísla. Aktuálně se mluví jen o 144.000 lidech, „majících právo na existenci ve světě“, z nichž 4 tisíce – je světová elita, 40 tisíc – personál a bezpečnostní ochrana elity, a 100 tisíc – otroci, zajišťující maximální zabezpečení živobytí světové elity. Pro tyto účely jsou postaveny bunkry, tajná podzemní města se zásobou jídla k přežití v době globálních přírod-

ních katastrof. Tato města mohou pojmout celkem 144 tisíc lidí… Ve skutečnosti jsou tyto bunkry pouhou iluzí bezpečnosti na tomto světě, protože každý člověk může zemřít, a to v kterýkoli okamžik.

Slyšeli jste někdy o tom, že by přední hlavy státu zemřely v důsledku přírodních katastrof nebo navštívily oblast se zvýšeným rizikem vzniku extrémních přírodních jevů, nebezpečných pro jejich životy? Zpravidla nikdo z vládců v přírodních katastrofách neumírá, ale hromadně umírají tzv. „obyčejní lidé“, jako jsme my. Když nastává situace, která ohrožuje život vládců (například v důsledku přírodní katastrofy), oni první prchají ze své země, aby zachránili sebe a svou rodinu, a pak ještě na následcích tragédie vydělávají politické dividendy. Není tajemstvím, že v dnešním konzumním světě platí nepsané pravidlo: skrýt pravdivé informace před veřejností, záměrně zamlčovat rizika pro lidské zdraví, nevážit si života druhých lidi…

Lidé jsou odkázáni sami na sebe i během katastrof. Mnozí z nich zemřeli jen proto, že o hrozbě nebyli

včas informováni, a stále více a více lidí přichází o své domovy, obživu, a v jednu chvíli se stávají klimatickými uprchlíky. A pokud jde o konzumní společnosti s rozvinutým egocentrismem, situace uprchlíků je horší, než u posledního otroka. Pomoc zpravidla přichází opožděně, když již mnoho lidí zemře. Tato podpora v mnoha ohledech závisí na politice, nikoli na skutečné pomoci jiných národů, které se zítra mohou ocitnout ve stejné situaci. Ale ještě horší je, že sami lidé, kteří se ocitli v tísni, panice a zoufalství, projevují, pro konzumní společnost obvyklou, lhostejnost za životy druhých, myslí jen na sebe.

Stačí připomenout zkušenosti z Číny, kdy v provincii Chaj-nan chybná předpověď o zemětřesení vyvolala paniku a rabování. Toto, spolu s následky způsobenými nouzovou evakuací, zabilo více lidí, než by, dle odborníků, mohlo zemřít při zemětřesení.

Ve světové společnosti je naléhavá potřeba změnit spotřebitelské postoje k životu a obnovit tvořivý směr vývoje. V dnešní době ztrácíme duchovní a morální základy, pro které vlastně existuje lidská civilizace…

Co počítá stát v první řadě při vyhodnocení ztrát způsobených přírodními katastrofami, k nimž došlo na jeho území? Počet obětí, který je obvykle nižší než ve skutečnosti, a ekonomické ztráty, které se naopak umělé navyšují. Jak je možné stavět lidský život na úroveň materiálních věcí a statistických čísel!? Vždyť lidským obětem by se dalo zabránit nebo alespoň významně minimalizovat rizika ztrát. Kdo z nás chce, abychom se my nebo naše děti stali jen číslem ve statistice? Nikdo.

Statistické údaje o některých zemích a škodách způsobených přírodními katastrofami

Země	Datum události	Poškození ekonomiky	Oficiální počet obětí	Neoficiální počet obětí
SUMATRA (zemětřesení o síle 9,1 – 9,3)	26. 12. 2004	34 mld. dolarů	227 898*	350 000**
HAITI (zemětřesení o síle 7,0)	12. 1. 2010	7 .804 mld. dolarů	222 500***	316 000****
JAPONSKO (zemětřesení o síle 9,0)	11. 3. 2011	kolem 309 mld. dolarů*****	15 889 zemřelých 2598 pohřešovaných******	23 377********

*	–	*http://earthquake.usgs.gov/earthquakes/world/most_destructive.php*
**	–	*http://www.sristi.org/dmis/book/print/14*
***	–	*http://www.lessonsfromhaiti.org/download/Report_Center/PDNA_English_original.pdf*
****	–	*http://earthquake.usgs.gov/earthquakes/world/most_destructive.php*
*****	–	*http://earthquake.usgs.gov/earthquakes/eqinthenews/2011/usc0001xgp/#summary*
******	–	*http://www.npa.go.jp/archive/keibi/biki/higaijokyo_e.pdf*
******	–	*http://earthquake-report.com/2011/08/04/japan-tsunami-following-up-the-aftermath-part-16-june/*

Proč se to děje? Důvodem je skutečnost, že se dnes civilizace nehodnotí podle růstu duchovní a morální úrovně obyvatel, nýbrž podle tempa růstu ekonomických ukazatelů a spotřebitelské úrovně. Proto se každý stát stará především o ekonomické ztráty. Pak tady vyvstává otázka, co je to vlastně stát? Kdo jsou lidé, kteří „zastupují stát“? Je to jen malá skupina, která kontro-

luje život lidí na těchto, či jiných teritoriích. Jsou to lidé jako všichni ostatní s jediným rozdílem, že zaujali nadřazené postavení ve společnosti. Lidstvo bezmyšlenkovitě přijalo právě tato pravidla hry společenského systému. Sami lidé vlastně uskutečňují programy tohoto systému, i když mají reálnou možnost vše změnit…

Dnešní problém číslo jedna – spotřebitelský přístup lidí k životu, neúcta k životům druhých, starost jen o sebe. Toto se fraktálně opakuje v celé lidské společnosti… Na jedné straně každý stát sám rozhoduje, zda má poskytnout pomoc zemi zasažené přírodní katastrofou a v jakém objemu. Na druhou stranu postižená země, na základě svých sil, technických a ekonomických možností, samostatně podniká kroky zaměřené na pomoc obyvatelům nebo na překonání následků katastrofy...

Není žádným tajemstvím, že v dnešním světě se pomoc zemím poskytuje selektivně. Mezinárodní mechanizmus poskytování humanitární pomoci postiženým zemím je zastaralý a z velké části zpolitizovaný. Odehrává se podle stejné šablony: zvýšení sociálního, morálního a psychologického napětí: katastrofa (včas nepředpověděli) – panika (oběti, ztráty) – šíření strachu po celém světě (prostřednictvím masové propagandy médií). Takže, pohroma vyvolává paniku mezi nepři-

pravenými obyvateli a díky světovým médiím se tento strach šíří po světě. V podstatě, jak v jedinci konzumní společnosti, tak i ve skupině, vládnoucí této konzumní společnosti, převládá princip egoistického myšlení. Včasná změna vektoru myšlení ve společnosti směrem k duchovním, morálním a tvořivým prioritám, by zabránila mnohým nebezpečím, ohrožujícím dnešní lidstvo…

Ve světě již desítky milionů lidí kvůli přírodním katastrofám nuceně opustilo své domovy. Toto číslo každý rok stále roste a v blízké budoucnosti se zvýší na miliardy! Život, na obrovských zdevastovaných, zaplavených a infikovaných (v důsledku člověkem způsobených katastrof) územích, nebude možný. Mezitím většina lidí stále bezstarostně věří a očekává podporu od těch, kteří při sebemenším ohrožení utečou jako první. Lidé by se měli zamyslet, když vidí, že se mocnáři a politici světové elity v relativně klidných časech starají jen o své vlastní blaho a bezpečí svých rodin. Co nastane v blízké budoucnosti – v době globálních katastrof? Předpokládat, že se problém přežití lidstva – vás, vašich dětí a vnoučat osobně nedotkne, je velice neohleduplné. Je to stejné, jako odkázat sebe, své děti a vnoučata do záhuby…

Zemětřesení, ke kterému došlo 12. 1. 2010 na ostrově Haiti v Karibském moři poblíž pobřeží Střední Ameriky, v republice Haiti, jeho lidu způsobilo katastrofální škody. Vyžádalo

si více než 222.000 životů. Na Haiti bylo zemětřesení takové síly naposledy v roce 1751. Nejhorší je, že mnoho lidí nezemřelo v důsledku katastrofy, ale v boji o kus chleba a doušek vody, při rabování a také z nedostatku vzájemné lidské pomoci. Zemětřesení přeživší Haiťané masově umírali v ulicích bez pitné vody, potravin, léků a lékařské pomoci.

Reportéři a novináři nazvali situaci „apokalyptickou“, ani ne tak z důvodu velkého počtu obětí a katastrofálního zničení infrastruktury, ale v důsledku závažného psychického stavu lidí žijících v postižených oblastech. Ve městě vypuklo nemilosrdné rabování. Na začátku ukládali mrtvoly na hromady na chodnících, ale když jich bylo příliš mnoho – těla odstraňovali buldozery. Místní obyvatele zachvátil pocit zoufalství a hněvu. Vzhledem k vysoké teplotě a hromadám hnijících mrtvol rostlo nebezpečí vypuknutí epidemie… Lidé stáli mnohakilometrové fronty na po-

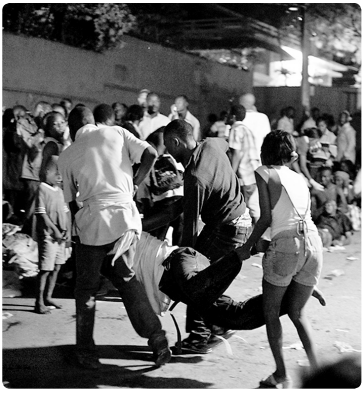

traviny, kde vládla atmosféra agrese. Někteří obyvatelé napadali obchody s potravinami, okrádali jeden druhého o jídlo, mnozí umírali v ulicích hladem a dehydratací. Přeživší obyvatelé Port-au-Prince oznámili, že nedostali reálnou pomoc od vlastního a ani od jiných států, i když informace o poslané humanitární pomoci vysílala rádia téměř ve všech zemích světa.

Při zatmění se Měsíc zdá být tak velký, že zakrývá obrovské Slunce. Tak, jako Měsíc, který zatemní Slunce, se zdá být velké a důležité i to, že se politici snaží skrýt realitu nevyhnutelně blížících se globálních katastrof tím, že připoutávají pozornost lidí na cokoliv malého, uměle vytvořeného režiséry a scenáristy zákulisí světové politiky, kteří rozdmýchávají a podporují neshody mezi lidmi, vytvářejí konflikty, potravinové a ekonomické krize, nestabilní podmínky pro existenci lidí, pro něž problémy jejich vlastních zemí (Měsíce, který dočasně

zatemní Slunce), se zdají být větší a důležitější, než problémy celé Země a celého lidského druhu (Slunce).

Místo usilování o konsolidaci národů světa jsou rozpoutávány hádky mezi lidmi uvnitř země, podněcují se války, nenávist k jiným národům, vyvolávají se politické bouře a ekonomické tajfuny. V důsledku toho jsou mnozí lidé ve světové společnosti pod neustálým tlakem, ať už je to v souvislosti s finanční krizí, nebo vojenským konfliktem…

…Pro manipulaci masami politici uměle vytváří takové podmínky a situace, ve kterých lidé nemyslí na nic jiného, než na přežití a bojují o kus chleba. Dokonce i u těch, kteří mají nějaké finanční úspory nebo něco vlastní, se pod záminkou údajné hospodářské krize uměle vyvolává destabilizace,

Pozornost veřejnosti je dnes připoutána k ozbrojeným konfliktům, které jsou zúčastněnými stranami pod různými záminkami pečlivě organizované a sponzorované. Ozbrojená konfrontace v Jemenu, na základě nábožensky motivovaných konfliktů, způsobila politické napětí a nestabilitu. Ozbrojená konfrontace v Somálsku. Ozbrojené střety v jižním Súdánu vedly k tomu, že se více než 7 milionů lidí ocitlo na pokraji hladomoru. Konflikty v Libanonu, Sýrii, Palestině, Iráku, Íránu, Izraeli, v Pásmu Gazy, Nigérii, Kamerunu, Libyi, Alžírsku, Mali a mnoha dalších zemích… Výsledky ozbrojených převratů a revolucí jsou všude stejné, odehrávají se podle stejného scénáře: smrt, ničení infrastruktury, ekonomický pokles, rostoucí počet uprchlíků, ukvapené osvobození území místními obyvateli, kde se odehrává předplacené a předem objednané divadlo vojenských střetů.

čímž jim vznikají ztráty. Vědomí člověka se zužuje do úzkého bodu, aby se zaměřil jen na dnešní den, strachoval se o své úspory, staral se výhradně o sobecké zájmy. Vždyť pokud tito lidé přijdou o své úspory, dotkne se to bolestivě jejich pýchy a jejich podmíněné postavení ve společnosti klesne. Systém drží lidi v iluzi podmíněnosti a využívá jejich životní sílu a čas na to, aby živil a úspěšně realizoval své programy. A to vše jen proto, aby si lidé nevšímali toho hlavního, včetně těch událostí, které se blíží. Ale co by se stalo, kdyby se lidé osvobodili od iluzí, které jim jsou vnucovány a začali chápat pravý smysl svého života, sjednotili se v míru a přátelství mimo systém, mimo vůli světových politiků a mocnářů?

Mezinárodní společenské hnutí ALLATRA sjednocuje lidi z různých zemí, ale ve všech těchto zemích jsou téměř identické politické útvary a uměle vnucené spotřebitelské vztahy. Lidé po celém světě mají v podstatě stejná přání a touhy: všichni zdravě myslící lidé chtějí žít klidně, důstojně, ve štěstí a míru. Nicméně, algoritmus všech událostí se odehrává podle stejného scénáře. Stejné rozdělení, sociální diferenciace a stratifikace (separace a nerovnost) společnosti. Politická a náboženská nestabilita, uměle zmanipulovaná konfrontace, vtažení podřízeného elektorátu do konfliktu, rozdělení společnosti na znepřátelené tábory. Změně vlády v libovolné zemi vždy předchází posílení nacionální nesnášenlivosti, podle stejného scénáře. Hlad a strach, rozdělení na bohaté a chudé, skryté činy politiků ve vztahu ke svým vlastním lidem. Ale když se to všechno děje podle totožného scénáře, znamená to, že za touto světovou divadelní činohrou stojí jedna a tatáž skupina scénáristů a režisérů, kteří manipulují vědomím mas, aniž by si toho lidé všimli, neboť zúženě vidí pouze svůj „vlastní Měsíc“.

Rozdělení, hádky, hranice – to je konečný výsledek vývoje konzumní společnosti. Vše se odehrává podle programů systému, jež jsou všude stejné, ať ve vztazích mezi zeměmi, mezi národy, či lidmi žijícími ve stejné ulici, jakož i mezi členy rodiny. Ale tyto dělící a destruktivní programy se dají snadno změnit na tvůrčí a sjednocující v případě, že to budou lidé sami chtít a začnou se sjednocovat bez ohledu na systém.

Samotný systém současné konzumní společnosti je postaven tak, že programuje národy k rozdělení, počínaje státy a konče rodinnými vztahy. Podporuje sobeckost, lhostejnost k jiným, „cizím“ lidem, učí nevážit si lidského života. A takový je stav společnosti v době, kdy se blíží globální přírodní katastrofy! Jestliže se již nyní systém světové politiky snaží rozeštvat lidi proti sobě ve prospěch obchodních zájmů a vlastních ambicí, podněcuje v lidech etnickou, náboženskou a rasovou nesnášenlivost, propaguje v médiích vraždy, sváry, války a ničení, nepřátelství mezi sebou, tak co čeká lidstvo zítra?

Vždyt´ každý, i když se nachází na kterémkoliv místě na Zemi, nemá žádnou jistotu a zítra se může stát obětí přírodních katastrof, klimatickým nebo jiným uprchlíkem. Každý může během okamžiku zůstat bez práce

a živobytí. Jen lidskost a dobrota pomůže lidem sjednotit se a přežít toto období. Přitom každý z nás již dnes může projevit laskavost a dobrotu vůči ostatním. Koneckonců, kde žijí dva, najde se místo pro další dva, kde jich je pět, najde se místo pro dalších pět. Je-li člověk schopen poskytnout místo ve svém domě pro „cizí“ rodinu a její děti, podělit se o jídlo, oblečení a přístřeší s lidmi v nouzi, stát se příkladem nejvyšších projevů lidskosti a humanity pro jiné, konat dobro, je reálna šance, že zítřek není pro lidstvo ztracen…

V současné době je spousta objevů a vynálezů, které v mnohém mohou změnit život společnosti k lepšímu. Ale mezi světovými politiky a mocnáři pro tyto vědecké vynálezy, které mohou výrazně zkvalitnit život všech lidí, existuje nevyřčené tabu. Světová společnost o tom neví, neboť se všechny významné objevy zabavují již při zápisu do patentového úřadu a někdy i dlouho před tím, hned po objevu. Vše se děje tajně, ve prospěch obchodních zájmů hrstky lidí. Světoví politici a mocnáři takový globální průlomový vědecký a technologický pokrok nemohou dovolit, protože by to pro ně znamenalo řadu problémů.

Jak již bylo v této zprávě výše uvedeno, dnes je známo, že naše planeta Země je schopná uživit populaci v počtu 25 miliard lidí. Nedávné objevy v oblasti nové

fyziky (PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA) potvrzují reálnou možnost zajistit pro toto množství lidí dostatek jídla, pitné vody a všechny ostatní životní podmínky. Již dnes je možné zbavit lidstvo mnoha nebezpečných nemocí a prodloužit tak lidský život za věkovou hranici. To není žádná fantastika, nýbrž velmi reálný a prokázaný vědecký fakt…

V souvislosti s rozvojem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA se otevírají takové perspektivy, které by mohly zásadně změnit život celého lidstva. Zaprvé, tyto znalosti dovolují zcela zdarma získat takzvané „volné energie“ v neomezeném množství, které nejsou závislé na produkci fosilních paliv, jako je ropa, zemní plyn, uhlí a tak dále. Zadruhé, znalosti PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, a to již bylo prokázáno, umožňují získat jakýkoli druh organických a anorganických sloučenin, jakož i reprodukovat dle typu matrice živé a neživé objekty v hotové podobě. Vždyť fyzika je základem chemie, protože se všechno skládá z elementárních částic. Přesněji řečeno, všechno v tomto světě je tvořeno z toho, z čeho se skládají elementární částice a manipulace s nimi umožní vytvořit cokoliv a v požadovaném množství. V současné době jsou, díky znalostem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, k dispozici již první experimentální důkazy…

To znamená, že se veškeré potraviny mohou vytvářet ve vysoké kvalitě a již připravené k použití. Dá se vylepšovat cokoliv. V konečném důsledku, nepotřebujeme ani strom, ani podmínky nutné pro jeho růst, abychom dostali hotové jablko s nezbytnou sadou chemických prvků. Není

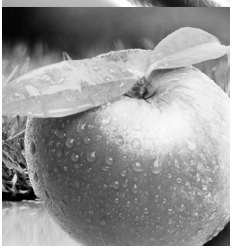

třeba pěstovat pšenici a stavět celý výrobní cyklus pro získání hotového výrobku ve formě horkého, čerstvě pečeného chleba. Nepotřebujeme krávu, abychom získali absolutně kvalitní čerstvé mléko. Nebo kuře, pro konečný produkt – vejce. Není třeba zabíjet zvířata z důvodů přípravy nějakého masového pokrmu. Koneckonců, mléko, vejce, maso – to je jen soubor elementárních částic. Vše je možné vytvářet již hotové k použití, pokud znáte zákony umožňující pracovat s tím, z čeho se skládají elementární částice. A to se, díky znalostem PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, stává dnes již realitou. To znamená, že vývoj těchto evolučních technologií, založených na nových znalostech, umožní celé populaci na Zemi svobodně a bezplatně užívat vše, co je potřebné k zajištění běžného života – dobrý zdravotní stav, energie, potraviny a vše ostatní. Samozřejmě, vše musí být pro všechny obyvatele planety zdarma…

Můžeme tyto moderní objevy využít v sériové výrobě již nyní? Lze nové vědecké technologie a informace tohoto evolučního průlomu ve fyzice elementárních částic zpřístupnit všem národům světa? V současných podmínkách konzumní společnosti – to možné není. A důvodů pro to je mnoho. Zaprvé, mezinárodní média jsou pod kontrolou „světové elity“, která rozhoduje, co masy potřebují

vědět a co ne. Zadruhé, všichni už pochopili, že ropa, zemní plyn, uhlí a vyráběná elektřina – je světový obchod, sloužící především soukromým zájmům. To je moc, která určuje politické a ekonomické podmínky systému, vytváří umělou závislost států a národů. A proto je pro ně jakékoliv zavádění alternativních zdrojů energie, dovolující osvobodit světové národy od otroctví a závislosti na stávajícím systému konzumní společnosti, nepřijatelné. Zatřetí, progresivní vědci, kterým opravdu záleží na zlepšení životů lidí, nejednou narazili na odpor, který světové „vědecké autority“ (jejichž názory mocnáři a politici kupují jako kusové zboží a prodávají po celém světě) vyvíjely ve snaze zabránit zveřejnění jejich objevů a navíc objevitele všelijak zesměšňovaly a kritizovaly…

Stačí připomenout smutné příběhy těch vědců, kteří se veřejně snažili prokázat fakt, že alternativní zdroje energie existují a je možné získávat energii poměrně jednoduchým způsobem. Takzvané „vědecké autority“ světa se za každou cenu snažily zdiskreditovat jejich práci před málo informovanou veřejností… Není žádným tajemstvím, že ve světě „elitní vědy“ se takové objevy veřejně odsuzují a vysmívají se jim (pokud informace unikly do médií)

nebo se úplně zatajují. Tak funguje systém, který se chrání před pokusy o jeho zničení. Ale vzhledem k planetární změně klimatu se situace mění, protože celé kontinenty budou brzy čelit katastrofálním následkům přírodních katastrof a alternativní zdroje energie budou zásadní a nezbytné pro přežití….

Tyto převratné znalosti samozřejmě mohou být lidstvu k dispozici, pokud ve světě dojde ke sjednocení a konsolidaci většiny lidí do tvořivé společnosti, nezávislé na systému. Nyní před lidstvem stojí volba: dovolit současnému systému s sebou manipulovat a nadále podporovat realizaci teorie „zlaté miliardy“ nebo za pomoci nových znalostí PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA přispět k vybudování „zlatého tisíciletí“ pro minimálně 25 miliard lidí. Zbývá relativně málo času na přemyšlení, protože už nyní lidstvu utíká drahocenný čas a relativně stabilní doba, kdy se může spojit úsilí všech, ve snaze zabránit nejhorším následkům budoucích přírodních katastrof. Spolupráce národů světa na základě cti, svě-

domí a skutečných lidských hodnot bude velmi rozhodující a nepochybně ovlivní budoucí události a perspektivy existence celé lidské civilizace.

Pokud se lidé z různých zemí začnou konsolidovat při společném řešení různých problémů a samostatně se sjednocovat, a to bez ohledu na národnost, náboženství, sociální nebo jiné postavení, mimo politický a mocenský systém, určený k rozdělení lidí, potom je vybudování nové světové společnosti, založené na všelidských duchovních a morálních základech, skutečně možné.

Jsme všichni lidé a máme společné místo k bydlení – Zemi, máme jednu národnost – lidstvo, a jednu cennost – život, jehož prostřednictvím se můžeme důstojně realizovat ve smyslu své existence ve vyšším duchovním a morálním aspektu.

Nyní jen slepý nevidí hrozbu blížících se událostí! Pokud něco neuděláme dnes, zítra bude příliš pozdě. Co odkážeme našim dětem a vnoučatům: smrt a boj o doušek vody nebo život s vnitřní duchovní svobodou? Právo na život nebo právo na smrt? Je nejvyšší čas se navrátit k dobru a lidskosti, dokud se ještě loď civilizace spolu s jejími dnešními kormidelníky nerozbila o skály politického sobectví a mocenské krutosti. Nastal ten pravý čas na změnu vztahů ve společnosti a každý by měl začít u sebe. O tom se vlastně říká v koncepci ALLATRA...

Přes významné pokroky v moderní fyzice dosud chybí dostatečně hluboké pochopení procesů, které probíhají na Zemi v jejich hlubinách, na Slunci a v kosmické sféře. Pro lepší pochopení jsou potřebné zásadně nové přístupy k této vědě a revize některých základních teorií. Prohlášení, že je dnes moderní teoretická fyzika v krizi, není neopodstatněné. Po dobu zhruba 100 let nebyly pozorovány vážné evoluční průlomy, jako například na konci XIX. a počátku XX. století, kdy byly objeveny elementární částice – elektrony, protony, neutrony, fotony, neutrino, a tak dále. Vědecké výzkumy a výpočty do dnešního dne z tohoto základu vycházejí. Od roku 1950 se hlavním nástrojem pro studium elementárních částic ve fyzice staly urychlovače a předmětem studia – nové elementární částice, které vznikají při srážkách se substancí urychlených protonů a elektronů. Ale i přes velké množství objevených částic vědci nedali odpovědi na fundamentální otázky fyziky: jaké jsou prvotní základy hmoty, jak vznikla a kam mizí? Vědecké studie se stále točí kolem urychlovače částic, zvýšení frekvence, výkonu a různých způsobů srážky elementárních částic v naději na „*statistickou pravděpo-*

dobnost“ nějakého praktického zázraku, ve tmě jejich teorií plných pochybností. To svědčí o nedostatku znalostí, na základě kterých by mohli pracovat s přesnými informacemi i ohledně složitějších klimatických jevů a nemuseli by o tom jen přemítat a spekulovat.

Ale jak ukazuje praxe (a poslední práce skupiny vědců mezinárodního společenského hnutí ALLATRA to potvrzují), toto není problém vědy jako takové, ale společnosti a spotřebitelských vztahů, jejichž kořeny leží v egoistických a sobeckých postojích, v touze ovládat. Bohužel se většina dnešních světových vědců myšlenkou evolučního průlomu ve fyzice, který pomůže lidstvu postavit se na cestu vývoje duchovní a tvořivé společnosti, neřídí. Dané specialisty více zajímá, jak se dostat k dobře placeným systémovým projektům, kde dostanou nejen peníze, ale i tituly, ceny, pozice a ostatní systémem nastavené atributy, které rozdělují lidi podle jakéhokoli příznaku. S tímto přístupem se jejich vědecké výzkumy zaměří spíše na vynálezy nových typů zbraní a nových způsobů zotročování, manipulace, ničení lidstva a veškerého života na planetě.V dnešním světě je velmi důležitá konsolidace a sjednocení na bázi společné ideové činnosti tak, aby poctiví a zdravě myslící vědci z celého světa nesloužili ambicím a pochopili ničivost současného systému konzumní společnosti. Tím se zvýší nejen efektivita příprav lidstva na přírodní kataklyzmata, ale také to pomůže vyklíčit prvním výhonkům květů tvořivé společnosti a sjednocení lidí na duchovních a mravních základech, mimo politiku a náboženství. V současné době, díky vědcům mezinárodního společenského hnutí ALLATRA, existuje reálný

vědecký základ, dovolující spojit mnoho talentovaných lidí, pro které jsou hlavními kritérii Lidskost a Svědomí. Poslední výzkumy vědců mezinárodního společenského hnutí ALLATRA, prováděné od roku 1996, udělaly evoluční průlom v oblasti nové teoretické a aplikované fyziky. Je to právě prapůvodní fyzika, která poskytuje odpovědi na základní otázky: z čeho se skládá prvotní matérie, jak se transformuje a kam mizí. Odpovědi na tyto otázky otevírají novou éru vědy a proto je tato fyzika nazvaná PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA.

…Dnes jsou v řadách mezinárodního společenského hnutí ALLATRA poctiví a talentovaní vědci, sociálně odpovědní lidé, kteří se zabývají nejen problémy v oblasti fundamentální fyziky, ale také problémy ekologického bezpečí, koordinací a prováděním fundamentálních a praktických výzkumů v různých vědních oborech: geologii, hydrologii, klimatologii, včetně fyziky atmosféry, geofyziky, biogeochemii, hydrometeorologii a oceánografii. V zorném poli jejich vědeckých zájmů je také klimatické geoinženýrství, přesněji vývoj jeho nového směru

a metod, zcela bezpečných pro ekosystém a lidský život, zakládajících se na fundamentálně novém chápání fyziky – PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA.

...Nový vývoj v oblasti klimatického geoinženýrství otevírá široké možnosti a perspektivy pro další vědeckou činnost v tomto směru. Umožňuje monitorování klimatu, pomocí detailní analýzy určit průběh vývoje událostí v důsledku klimatických změn, identifikovat kompenzační mechanismy přírody a spustit potřebné lokální nebo celkové procesy, zaměřené na změnu určitých klimatických podmínek. Poslední výzkumy našich vědců v této oblasti již nyní umožňují přesně určit „ohnisko“ nebo „problémové oblasti“ na planetě, které v blízké budoucnosti vyvolají nevratné změny. Všechny tyto poznatky jistě pomohou podívat se jinak na možnosti lidstva při nynějších změnách v přírodě a zvýšit efektivitu příprav na globální přírodní katastrofy.

V současné době byla v tomto směru provedena řada úspěšných, prakticky potvrzených vědeckých experimentů.

Počáteční stádium praktické aplikace tohoto směru již vykazuje stabilní výsledky….

Mapa globálního seismického ohrožení pro rok 2014

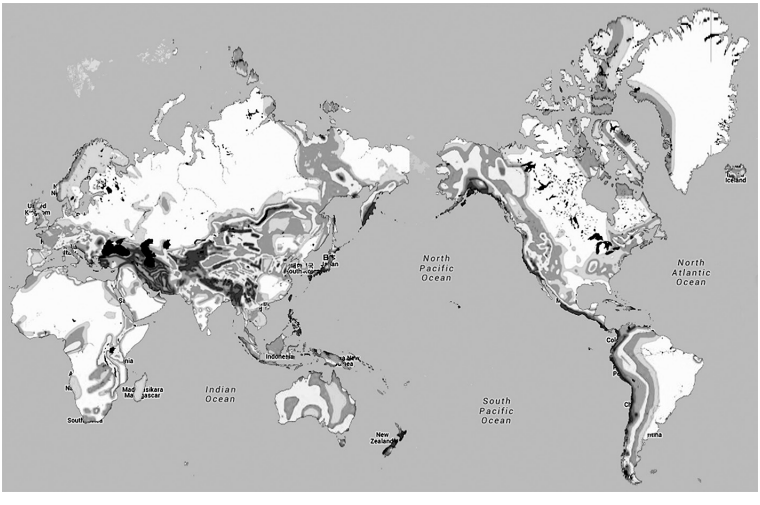

…Například dne 11. března 2011 bylo v severovýchodním Japonsku jedno z nejsilnějších zemětřesení o síle 9,0 stupňů, což způsobilo silné tsunami. Epicentrum se nacházelo ve vzdálenosti 130 km od pobřeží pod mořským dnem v hloubce 24 km. Bylo to nejsilnější zemětřesení za celou dobu seismických pozorování v japonském souostroví, které se řadí mezi deset největších zemětřesení světa. Pro lidi v Japonsku to mělo katastrofální následky, včetně těžké havárie v japonské jaderné elektrárně „Fukušima – 1“ (Fukushima Daiichi). Podle vědců k takovému silnému zemětřesení v oblasti největšího ostrova japonského souostroví – Honšú, dochází jednou za 600 let. Satelitní údaje zaznamenaly, že v důsledku tohoto zemětřesení se východní pobřeží ostrova Honšú posunulo

o 2,5 m na východ. A poloostrov Ošika, který se nachází v severovýchodní části ostrova Honšú, se posunul o 5,3 m jihovýchodním směrem a klesl o 1,2 m.

Tato událost mezi světovou vědeckou společností vyvolala velké znepokojení. Vždyť výška vln a plocha území, které se ocitlo pod vodou, překonaly všechny předběžné výpočty japonských vědců. Katastrofa takového rozsahu ukázala, nakolik byla pro případ takových pohrom dokonce, tak technologicky vyspělá země jako je Japonsko (jeden z lídrů v oblasti fundamentálních vědeckých výzkumů), nepřipravená, a také, jak se problémy, způsobené katastrofami v jedné zemi, stávají problémy celého lidstva…

Co se stalo? Došlo k pohybu Tichooceánské litosférické desky v subdukčních zónách. Tímto začala nová fáze seismické aktivity, spojená se zrychlením pohybu této litosférické desky. Posuny geomagnetických pólů, které se nachází ve východní Sibiři a Tichém oceánu a které jsou ovlivněny kosmickými faktory uvedenými výše, vedly k rozsáhlým magnetickým variacím na území japonského souostroví. Vědci při analýze následků katastrofy zjistili, že před seismickou aktivitou došlo k anomáliím magnetického pole Země. Další předpovědi vědců celého světa jsou stavěny s ohledem na skutečnost, že v sousedních, „zatím klidných“ ohniskových oblastech, bude tektonické napětí narůstat a dosáhne kritické úrovně. Proto byla vytvořena prognóza, která říká, že v období do roku 2015 by mělo Japonsko očekávat řadu katastrofálních zemětřesení o síle více než 8,0 stupňů a následné tsunami. Celé lidstvo by se mělo připravit na vážné důsledky nadcházejících pohrom na souostroví s ohledem na to, kolik jaderných elektráren je na území této země umístěno.

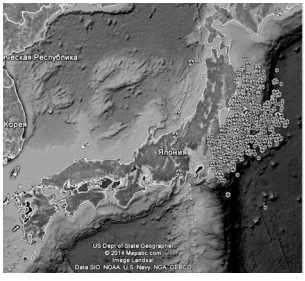

V souvislosti s tím výzkumná skupina mezinárodního společenského hnutí ALLATRA, zabývající se novým směrem klimatického geoinženýrství, prozkoumala možnosti zamezení nežádoucího vývoje událostí, a to jak pro tuto zemi, tak i pro celé lidstvo. Díky této výzkumné vědecké skupině dnes můžeme hovořit o následujícím: …netypické snížení radioaktivního záření po havárii ja-

Seismická aktivita s magnitudem ≥ 4,5 Japonského a Malajského souostroví v říjnu a listopadu 2014

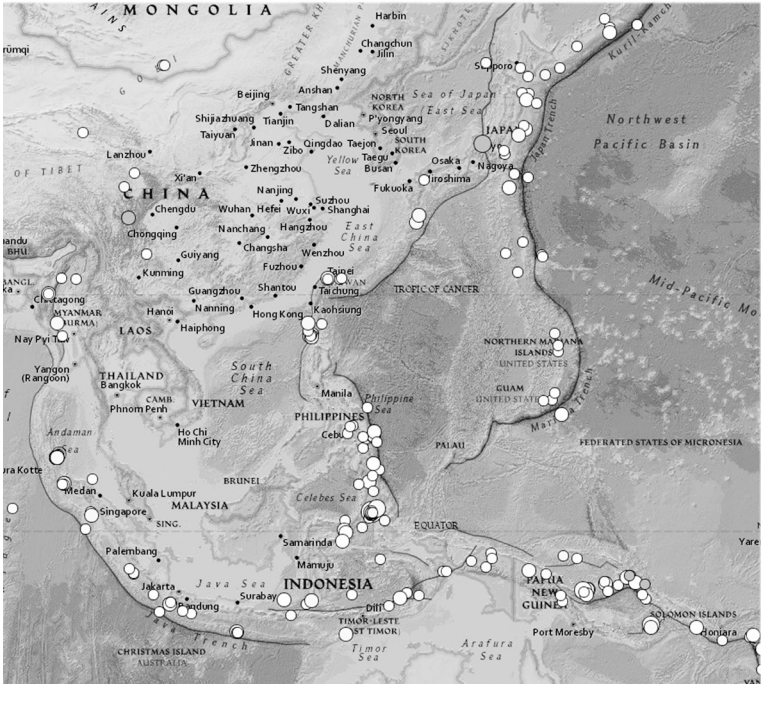

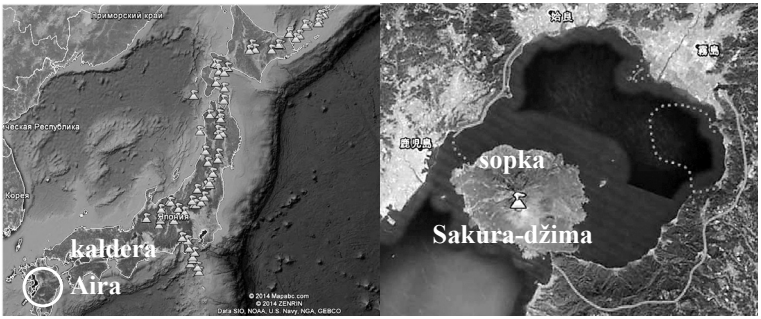

derné elektrárny „Fukušima – 1“...dosažení relativní stability v tomto regionu v důsledku aktivace kompenzačního mechanismu, který snižuje velké napětí vycházející z hlubin Země pomocí rozdělení tohoto napětí do mnoha malých zemětřesení...

Zvýšení seismické aktivity ale není jediný problém tohoto regionu. V japonském souostroví je soustředěno okolo 7% všech sopek na planetě, včetně supervulkánu – obrovské sopečné kaldery Aira, která dnes, vzhledem k její sopečné činnosti, představuje vážné nebezpečí…

…Začátkem roku 2013 se skupina vědců mezinárodního společenského hnutí ALLATRA začala úzce zabývat i vulkanologií. To bylo spojeno se studiem chování neutrina a septonového pole Země a také s vývojem nových metod prognózování sopečných výbuchů a studiem současných magmatických formací geodynamických jevů. Naši vědci, pracující v oblasti neutrinové geofyziky a neutrinové astrofyziky, na základě pozorování chování neutrina, vycházejícího z hlubin Země, vypočítali určité vzájemné působení…

Bylo zjištěno, že v období od ledna 2010 do října 2014 se celkové vyzařované neutrino a napětí septonového pole Země snížilo o 12%. Zároveň bylo pozorováno zvýšené vyzařování neutrina a zvětšení septonového pole v „ohniskových“ oblastech planety. Tato skutečnost je velmi znepokojující, protože poukazuje na to, že procesy probíhající v útrobách země mají nezvratný charakter…

Samozřejmě, jsou to zatím první kroky při studiu chování neutrin a septonových polí v oblasti vulkanologie. I když v oblasti seismologie, na základě prováděného vědeckého výzkumu, již byly vyvinuty přístupy k získání konstruktivních výsledků a byly nalezeny nutné a dostačující podmínky pro optimální využití adaptačních mechanismů, v oblasti vulkanologie jsou výzkumy vlivu adaptačních mechanizmů na planetární vulkanické a následovně meteorologické procesy stále ve stádiu experimentálních studií. Je však jasné, že tento mladý, dynamicky se vyvíjející vědní obor, který umožňuje prozkoumat zdroje energie, mechanismy a rizika sopečné činnosti, je perspektivní a vyžaduje další podrobnější studium. Nový směr vědy pomůže získat objektivní a přesné informace na dálku, bezpečně a dlouho před začátkem událostí! A to ho kvalitativně odlišuje od moderní vědy „včerejšího dne“…

…Navíc první povzbudivé výsledky dlouhodobého sledování (od ledna 2013) kaldery Aira ukázaly na důležitost uplatňování experimentálních adaptačních mechanismů, nehledě na to, že je úroveň stabilizačního stavu ještě velmi diskrétní. Nepřetržité změny jednotlivých hodnot, určitých působících faktorů v rámci odchylky od optimálních hodnot, jsou způsobeny formováním labilních adaptací…

Pozorování prováděná od ledna 2013 ukazují, že dané adaptační mechanismy úspěšně blokují nežádoucí a vedlejší jevy, které jsou schopny vytvořit podmínky pro vznik rizika extrémně nebezpečných událostí…

Seismická, septonová a neutrinová aktivita v oblasti kaldery Aira (Japonsko), období 2010-2014

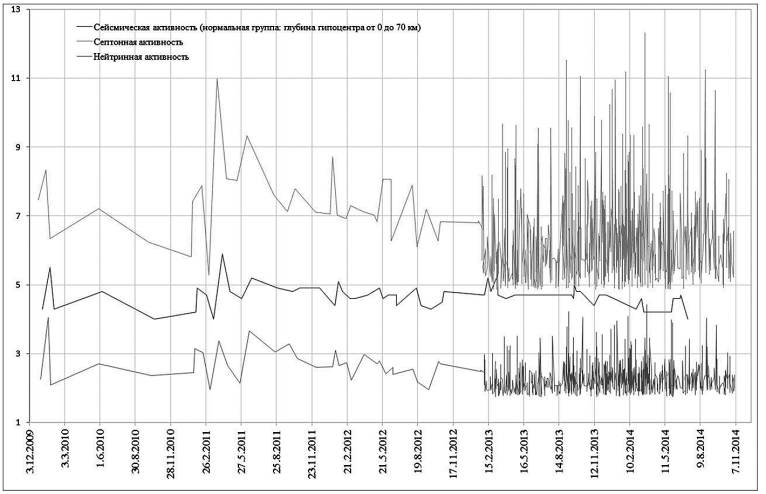

Graf č. 11
1. *Seismická aktivita (normální skupina: hloubka hypocentra od 0 do 70 km)*
2. *Septonová aktivita*
3. *Neutrinová aktivita*

…Studie odhalily významnou úlohu kosmických faktorů na aktivaci vnitřní dynamiky Země, o čemž svědčí takové ukazatele, jako je neutrinové záření a napětí septonového pole Země… Adaptační mechanismy umožňují nastavit fázovou změnu a dynamiku procesů spojených s tvorbou specifických podmínek pro tektonické jevy, které probíhají v Zemi, a také určit jejich determinanty… Definované adaptační mechanismy jsou založeny na principech

zpětné vazby – v reakci na vnější nebo vnitřní změny vyvolávají ezoosmický impulz, který stimuluje tvorbu podmínek pro odpovídající reakce a protipohyby (tzn. aktivní odpor rovnající se aktivační síle na ezoosmické úrovni). Taková diskrétní stimulace trvá tak dlouho, dokud nedojde k vytvoření rovnováhy mezi endogenními a exogenními silami, které způsobují provokující problémy mezi tektonikou a magmatickými procesy, které vyvolávají zemětřesení a sopečné erupce. Tímto způsobem dané adaptační mechanismy stabilizují, tuto relativně bezpečnou úroveň, udržují a dávají určitou stabilitu na pozadí neustále se měnících podmínek daného prostředí, o čemž svědčí přiložené grafy.

V rámci současných výzkumů byla zjištěna jedna velmi alarmující skutečnost. Grafy nám umožňují vypozorovat těsnou rovnoběžnost procesů mezi neutrinovým zářením a napětím septonového pole Země, které probíhají v nejstarších kalderách – kaldeře Aira (prefektura Kagošima, ostrov Kjúšú, Japonsko) a v Yellowstonské kaldeře (Wyoming, USA), a to nehledě na to, že je rozděluje Tichooceánská deska.

Bylo vypozorováno, že procesy probíhající v jejich útrobách spolu určitým způsobem souvisejí a často jsou vzájemně ovlivněny. Vědci zjistili, že je, po aktivaci adaptačních mechanismů v kaldeře Aira, neutrinové záření a napětí septonového pole zaznamenané jak v oblasti kaldery Aira (Japonsko), tak i v Yellowstonské kaldeře (USA) prakticky totožné. Graf znázorňuje křivku zobrazující jejich trvalý růst i přes umělé potlačování adaptačními mechanismy seismické aktivity v kaldeře Aira. Všechna tato a mnohá další fakta ukazují na aku-

Seismická, septonová a neutrinová aktivita v oblasti Yellowstonské kaldery (USA), období 2010-2014

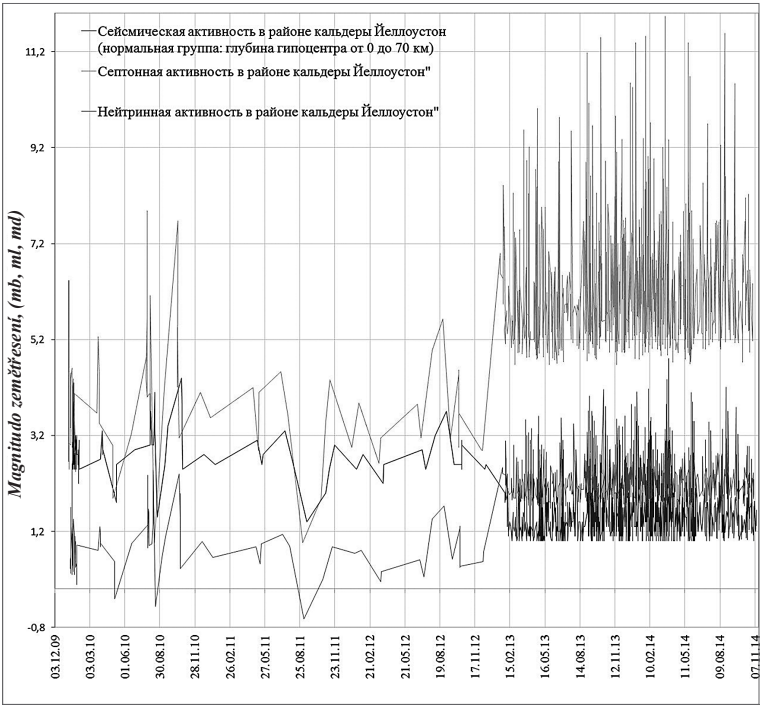

Graf č. 14
1. *Seismická aktivita v oblasti Yellowstonské kaldery (normální skupina: hloubka hypocentra od 0 do 70 km)*
2. *Septonová aktivita v oblasti Yellowstonské kaldery*
3. *Neutrinová aktivita v oblasti Yellowstonské kaldery*

mulaci velkého množství energie v nitru Země, což může vyvolat ničivou planetární katastrofu. Podle výpočtů našich odborníků se to stane v příštích desetiletích. Pokud explodují oba super vulkány (kaldera Aira a kaldera Yellowstone), které se nacházejí v různých částech světa, najednou, může hrozit úplné zničení lidstva…

Neutrinová aktivita v oblasti kaldery Aira (Japonsko) a Yellowstonské kaldery (USA), období 2010-2014

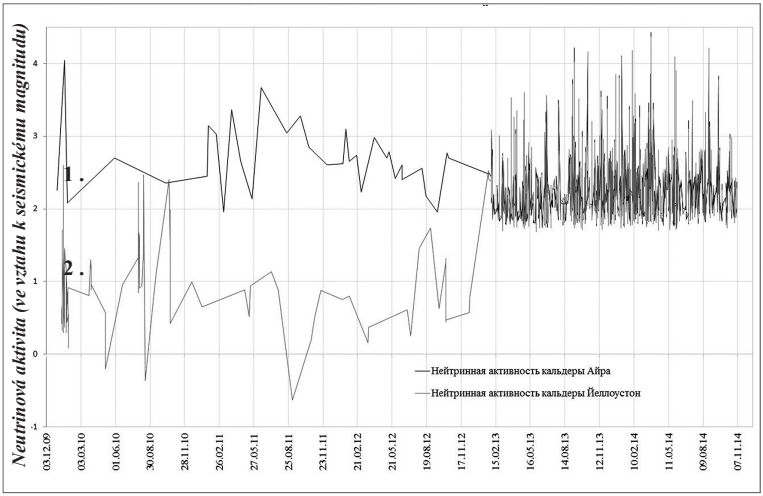

Graf č. 15

1. *Neutrinová aktivita kaldery Aira*
2. *Neutrinová aktivita Yellowstonské kaldery*

…V kaldeře Aira (Japonsko) se dynamika seismické aktivity, po aktivaci adaptačních mechanismů, výrazně snížila. Seismická aktivita v Yellowstonské kaldeře (USA), která se rozvíjí přirozenou cestou, výrazně vzrostla… Je jisté, že další studie vlivu adaptačních mechanismů, které jsou prováděny na základě PRARŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA a odhalují tajemství zdrojů hlubinné energie Země spojením vulkanismu a tektoniky, se v podmínkách současné situace stávají významnou prioritou…

S rozvojem PRARŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA lze s jistotou říci, že řízení přírodních procesů je zcela reálné. Samozřejmě, že všechny tyto inovace a umělé stimula-

Septonová aktivita v oblasti kaldery Aira (Japonsko) a Yellowstonské kaldery (USA), období 2010-2014

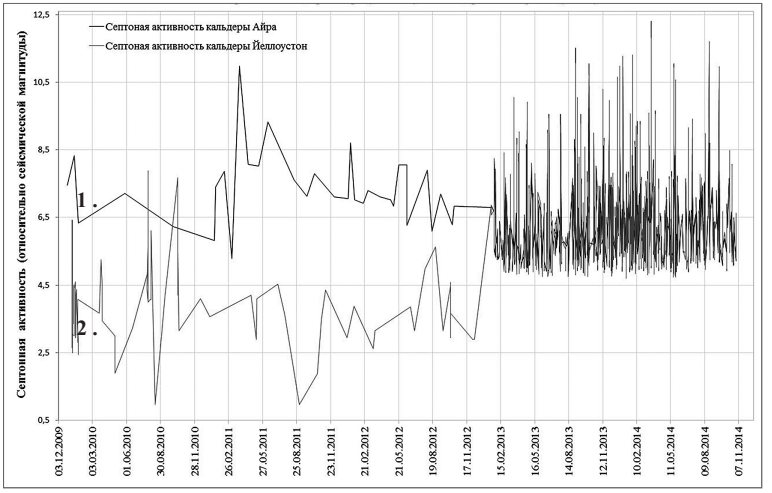

Graf č. 16

1. *Septonová aktivita kaldery Aira*
2. *Septonová aktivita Yellowstonské kaldery*

ce adaptačních mechanismů mají ještě dočasný charakter. Bohužel se globálním přírodním katastrofám, vzhledem k následkům procesů probíhajících v litosféře, hydrosféře a atmosféře, v blízké budoucnosti nelze vyhnout. Například pozorování atypického chování neutrina a septonového pole, prováděná při výzkumech v oblasti vulkanologie a seismologie, už nyní umožňují vyvodit následující závěry.

Pravděpodobnost, že v průběhu dalších 10 let může, v důsledku velkých erupcí a zemětřesení, dojít ke zničení japonského souostroví, je 70%. A pravděpodobnost, že se tak stane během příštích 18 let, je 99%. Vzhledem k vysoké seizmické a vulkanické

Porovnání seismické aktivity v oblasti kaldery Aira (Japonsko) a Yellowstonské kaldery (USA), období 2010-2014

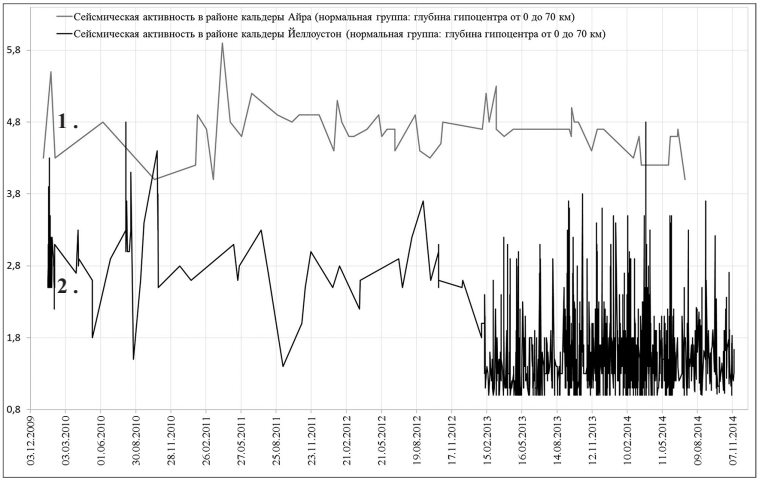

Graf č. 18

1. *Seismická aktivita v oblasti kaldery Aira (normální skupina: hloubka hypocentra od 0 do 70 km)*

2. *Seismická aktivita v oblasti Yellowstonské kaldery (normální skupina: hloubka hypocentra od 0 do 70 km)*

aktivitě v regionu a také v důsledku vlivu kosmických faktorů v daném regionu by mohla globální katastrofa vypuknout každým okamžikem. To vyvolává velké obavy u lidí, kteří v těchto oblastech žijí a dává jasnou představu o důležitosti konsolidace celé světové společnosti pro záchranu životů více než 127 milionů lidí a jejich včasné přemístění na kontinent, do bezpečnějších regionů.

Naši vědci, studující vulkanologii z hlediska nové fyziky – PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, dnes

v oblasti vulkanického inženýrství provádějí pouze první kroky. Toto mladé odvětví vědy se nachází v procesu svého formování. V zájmu urychlení procesu intenzivního rozvoje tohoto směru je třeba zapojit velké množství odborníků z různých vědních oborů. Ale nejde jen o tisíce odborníků. Mělo by se jednat především o profesionály – poctivé, inteligentní lidi, osvobozené od šablon uložených systémem spotřebitelské společnosti, kteří jsou schopni ve svém volném čase pracovat v tomto oboru ne pro peníze nebo kvůli vytvoření nového typu zbraně, ale v zájmu vyšších humánních cílů a v zájmu zachování života budoucím generacím…

…Zaobíraje se novým směrem geoinženýrství, vědci přišli na některé nesrovnalosti mezi údaji, které jsou veřejně prezentovány společnosti a reálnými daty…

Vznikající kontinentální tektonický zlom v Severoamerické litosférické desce

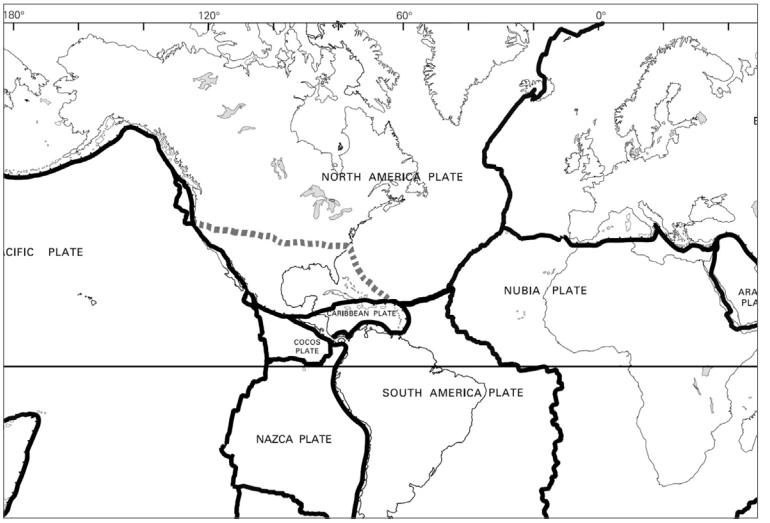

Mapa seismického rizika pro Severní Ameriku na období 2012-2014

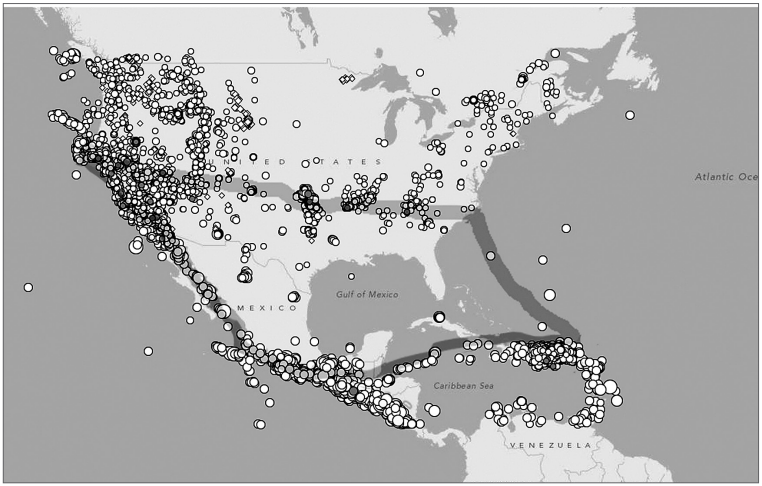

Celkový počet zemětřesení v Severní Americe s magnitudem ≥ 3 , období 1970-2013

http://earthquake.usgs.gov/research/induced/

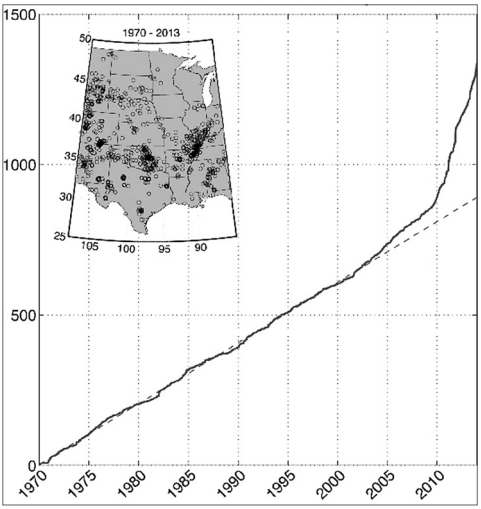

Seismická aktivita v oblasti Oklahoma (USA), období 2010 – 2014

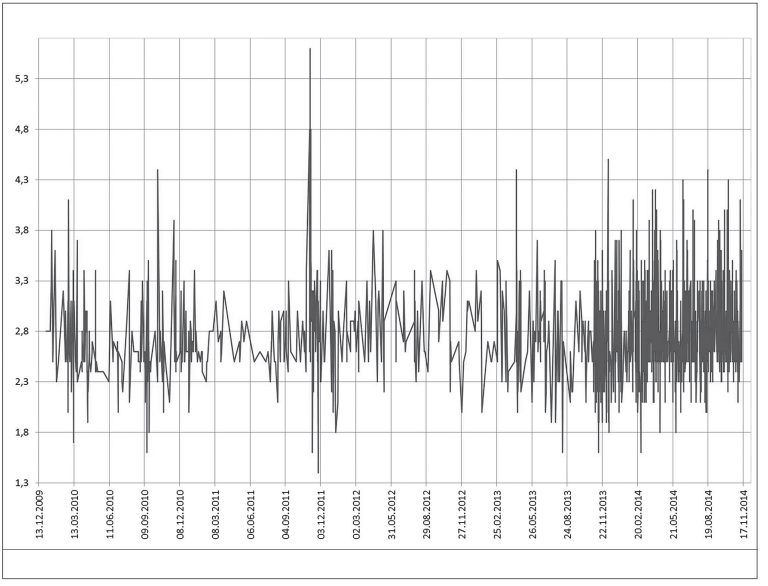

Seismická aktivita v oblasti Oklahoma (USA), období 2010 – 2014

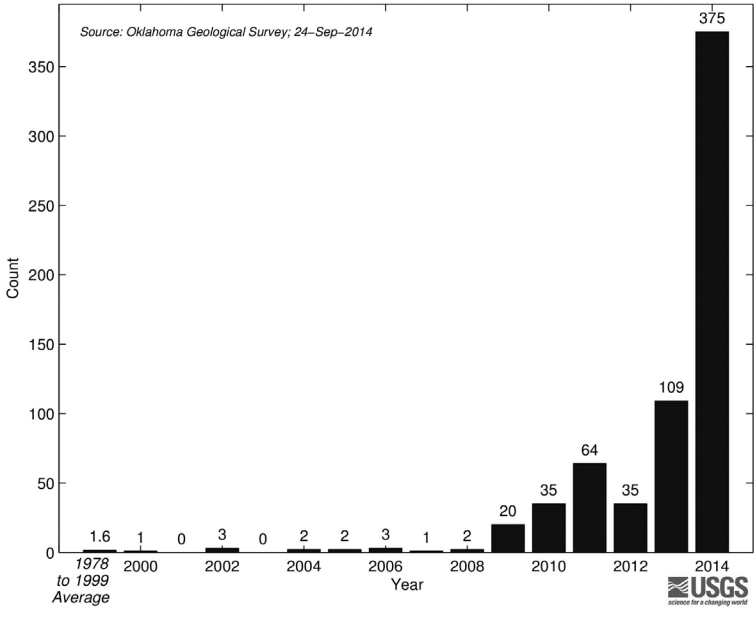

Stejný problém se týká i moderních tektonických map. Zejména Severoamerická litosférická deska není tak celistvá, jak se někteří domnívali. Poslední údaje ukazují, že v kontinentální kůře dochází k intenzivnímu formování praskliny přerůstající ve zlom, který prakticky rozděluje území současného amerického státu na dvě poloviny. Vzhledem k tomu se bude napětí v této oblasti podél linie zlomu podle všech výpočtů zvyšovat každým dnem…

…A blízkost k této linii zlomu Yellowstonské Kaldery (Wyoming, USA), Kaldery Long Valley (Kalifornie, USA) a Valles Kaldery (Nové Mexiko, USA)

je zvlášť alarmující. Znepokojující je (v posledních letech) zejména aktivace největšího supervulkánu na severoamerickém kontinentu – Yellowstonské Kaldery, jejíž rozměry jsou podle odborníků odhadovány na 55 x 72 km. Jak již bylo uvedeno v této zprávě, činnost supervulkánu v poslední době značně zesílila a zvýšilo se množství otřesů. Na začátku dubna roku 2014 bylo v Yellowstonském národním parku zemětřesení, které až donedávna experti klasifikovali jako nejsilnější v této lokalitě za posledních 30 let. Tato informace se jako jedna z mála stala dostupnou mezinárodní veřejnosti (od roku 2004 americká vláda zpřísnila návštěvy Yellowstonského národního parku a některých jeho oblastí a informace o procesech probíhajících v něm byly pro veřejnost nepřístupné). Místní obyvatelé si všimli neobvyklého chování zvířat a tak informace pronikla na internet. Například bizoni a jeleni spěšně opustili park (prchali odtud). Mimochodem, mnoho zvířat cítí prudký vzestup napětí septonového pole Země a proto se snaží uprchnout z oblasti blížící se katastrofy…

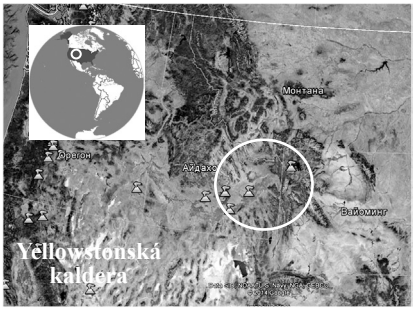

…Skupina vědců mezinárodního společenského hnutí „ALLATRA“ objevila další neobvyklý jev spojený se změnou napětí septonového pole Země.

Byl identifikován dříve neznámý fakt, který předchází živelným přírodním jevům – 7 – 8 hodin před vznikem tornáda se v místech jeho působení prudce zvyšuje napětí septonového pole.

Ještě je příliš brzy na nějaké závěry, protože tento jev byl objeven teprve nedávno a vyžaduje další podrobnější studie…

…Od roku 2002 začali vědci v Yellowstonském národním parku pozorovat následující jevy: vznik nových gejzírů, deformace zemského povrchu, zvýšení teploty půdy k bodu varu, vznik nových prasklin a trhlin, uvolňování sopečných plynů obsažených v magmatu a také mnoho dalších nebezpečných příznaků, které doprovází probuzení supervulkánu. Znepokojující je, že tato čísla jsou několikanásobně vyšší, než byla zaznamenána v předchozích letech. Tato fakta ukazují na to, že se magma Yellowstonského supervulkánu blíží několikanásobně zvýšenou rychlostí k povrchu. Vědecký tým mezinárodního společenského hnutí ALLATRA v dubnu 2014 zaznamenal nejen prudké zvýšení výkyvu neutrina v této oblasti, ale i nárůst napětí septonového pole, což ukazovalo na to, že supervulkán byl na pokraji výbuchu. Ale ještě více alarmující je skutečnost, že se po relativní stabilizaci začíná tempo aktivity opět zvyšovat a to znamená, že vulkanické procesy v současné době intenzivně nabírají na síle...

...Podle nejskromnějších předpovědí mnoha vědců může výbuch Yellowstonské Kaldery vést

k náhlé změně klimatu na celé planetě. Ale nejhorší na tom je, že je schopen okamžitě zničit život téměř na celém kontinentu. Vědci simulovali situaci a dospěli k závěru, že v prvních minutách po erupci bude zničen veškerý život v okruhu 1200 km, včetně oblastí přiléhajících k sopce, které budou pod vlivem pyroklastických toků, skládajících se z rozžhaveného plynu a popela. Rozšíří se rychlostí blízké rychlosti zvuku a na své cestě zničí vše. Druhá zóna, která se vztahuje na celé území Spojených států a Kanady, bude pokryta popelem, což povede ke smrti lidí, nacházejících se na daných územích, následkem udušení a padajících budov. A to zdaleka nejsou všechny smrtící a ničivé účinky…

...Tato dozrávající katastrofická situace na severoamerickém kontinentu se v současné době zhoršuje i díky narůstající ekonomické krizi ve společnosti…

Již není tajemstvím, že v blízké budoucnosti „náhle“ přestane existovat světová měna a její hodnota bude nižší než papír, na kterém je vytištěna. I přes veškerou snahu tuto informaci skrýt, se přece jen dostala na veřejnost. Stane se to jako vždy náhle, nečekaně (známý rukopis světových scénáristů) a stovky milionů lidí, a to nejen v této vyspělé zemi, ale i v dalších zemích světa, se za jednu noc stanou žebráky.

Dá se pochopit, jak těžké to pro ně, v dnešní konzumní společnosti, bude…

…Kolaps světové měny bude mít obrovský dopad a ve světě způsobí velkou hospodářskou krizi. Nejvíc to zasáhne populaci těch zemí, které na ni nejsou připraveny.

Vzhledem k nevyhnutelné globální přírodní katastrofě v příštích desetiletích můžeme očekávat stovky milionů klimatických uprchlíků ze Severní Ameriky.

A to je vážný problém pro celý svět. Pro lidi žijící po staletí v míru, kteří nejsou přizpůsobeni k životu v extrémních podmínkách, bude realita tvrdá…

…Dokonce i dnes jsou lidé nuceni opustit své domovy a hledat útočiště v jiných zemích kvůli problémům, které souvisejí s přírodními katastrofami, změnou klimatu, válkami, ozbrojenými konflikty a hospodářskými krizemi. Jsou považováni za nejzranitelnější kategorii obyvatel postižených chudobou, v důsledku zvyšování světových cen a dalších faktorů.

Podle Mezinárodní federace Červeného kříže a Červeného půlměsíce se v roce 2013 stalo více než 300 přírodních katastrof, které postihly více než 100 milionů lidí.

Stačí se podívat na život uprchlíků a environmentálních migrantů z různých zemí, abychom pochopili, co tyto lidi čeká (a vlastně každého, kdo se shodou okolností stane uprchlíkem) v současné konzumní společnosti, kde převažují sobecké cíle. Problémy, kterým obvykle uprchlíci čelí, nepramení pouze z nedostatku bydlení, jídla, léků,

ošacení, získání pracovních příležitostí a starosti o rodinu, ale i z velmi obtížné životní situace na novém místě, kdy jsou postaveni před problémy sociální adaptace, incidenty s místními obyvateli kvůli nedostatku lidskosti ve vztazích mezi lidmi. Zůstávají otázky: Proč se ve světové spotřebitelské společnosti neustále vytvářejí umělé podmínky pro nestabilitu? Proč počet nelegálních uprchlíků dramaticky roste a je několikrát větší, než počet azylantů? Pro koho je taková situace výhodná?

Problémy uprchlíků při hledání bydlení a zaměstnání. *Například po ozbrojeném konfliktu v Sýrii, kvůli přílivu uprchlíků do sousedního Libanonu, jeho populace vzrostla o čtvrtinu. To mělo hospodářský a sociální dopad v oblasti bydlení a zaměstnání. Místní vláda většinou využívá syrské migranty na fyzicky náročnou práci.*

Problémy uprchlíků při stěhování do jiných zemí. *Často se v různých částech světa opakuje stejný typ tragických „náhodných“ událostí v souvislosti se smrtí migrantů během nezákonných námořních cest do jiných zemí. Například podle zprávy Vrchního komisaře OSN pro uprchlíky je pozorován nárůst počtu obětí mezi migranty, kteří se rozhodli hledat útočiště v jiných zemích. K mnoha takovým případům došlo ve Středozemním moři u lidí, kteří se uchýlili k pomoci ze strany pašeráků z Libye při hledání bydlení a zaměstnání v Evropě. Podle oficiálních zdrojů se v roce 2014 utopilo 500 migrantů. A počet mrtvých, v důsledku nelegálních přechodů z Afriky na Arabský*

poloostrov přes Adenský záliv, již překročil celkové množství obětí v předchozích třech letech.

Těžké životní podmínky uprchlíků.
V táborech mezi lidmi, kteří chtějí získat status uprchlíka, často vznikají různé incidenty, vyvolané tvrdými podmínkami a konflikty s místními obyvateli. Jde například o tragické události v australských táborech, ve kterých žijí lidé z celého světa ve snaze získat status uprchlíka. Na ostrovech v Tichém oceánu, které přiléhají k Austrálii, přežívá velký počet uprchlíků z celého světa v nepříznivých klimatických podmínkách a při extrémně nízkém materiálním zabezpečení místních obyvatel. Tito lidé se chtěli nelegálně dostat do Austrálie přes moře. Bohužel, australská vláda v posledních letech zpřísnila azylovou politiku. Začala tyto lidi posílat do táborů na ostrovy daleko od pevniny a brání jejich přemístění na kontinent. Samozřejmě, že taková politika vyvolává protesty lidí, kteří se do této situace dostali a nemají prostředky na návrat do své vlasti.

Problém nepokojů a vyprovokovaných incidentů.
Tento problém v té či oné podobě existuje všude, kde jsou uprchlíci. Například 25.srpna 2014 v Istanbulu (Turecko) došlo k nepokojům a střetům mezi místními obyvateli a syrskými uprchlíky. Podobné případy se v minulosti vyskytly v příhraničních oblastech se Sýrií – provincie Gaziantep a Hatay. To jsou typické příklady pro všechny země světa, ve kterých jsou uprchlíci nuceni žít.

V moderním světě na jedné straně existují různé mezinárodní dokuenty o lidských právech. Například Všeobecná deklarace lidských práv. Existují i další dokumenty OSN, které stanoví práva a povinnosti některých mezinárodních organizací a zemí týkajících se uprchlíků (Úmluva o právním postavení uprchlíků, 1951), mezinárodní úmluvy, jako je newyorkský protokol (1967) a tak dále. Mluví se v nich o právech uprchlíků, jako je právo na život, svobodu, osobní bezpečnost, rovnost před zákonem, svobodu pohybu a výběru místa bydlení, právo na studium, práci a s tím související povinnosti států. Na papíře je vše krásně napsané, bohužel skutečnost je jiná… Pokud by se to všechno opravdu dodržovalo a státy by aktivně tyto humánní principy prosazovaly, problém uprchlíků ve světě by dnes nebyl tak velký…

…Doufat v pomoc nějakého státu, v podmínkách konzumní společnosti, je velmi naivní, protože vládci států se budou v první řadě starat ne o lidi, ale o svůj vlastní prospěch. Ponechat takové množství uprchlíků jejich osudu je velmi nebezpečné pro všechny. Přivede je to k agresi a válce za kus chleba a doušek vody. Tento problém se musí vyřešit dnes. Musíme si uvědomit, že kořeny problémů pramení ze sobeckých postojů spotřebitelského systému, které se fraktálně projevují jak u jednotlivce, tak u společnosti jako celku. Problém je v lidech a je nutné v první řadě změnit myšlení individua a v druhé řadě myšlení celého mezinárodního společenství – od spotřebitelských hodnot k duchovním a morálním hodnotám. Společnost, v níž dominuje spotřebitelské myšlení, je odsouzená k zániku.

Jednoduchý příklad, který odráží realitu dneška. Podíváme-li se na reakci lidí (kteří žijí v různých zemích a jsou no-

siteli lepších lidských vlastností), kteří se stali hostiteli pro uprchlíky nebo migranty, přinucené okolnostmi opustit domovy ve své vlasti, můžeme spatřit stejné vzorce konzumní společnosti, které vyvolávají v lidech nenávist jeden k druhému, konflikt a rozdělení. Chování těchto lidí v takových situacích je fakticky standardní a odráží zvyk žít ve spotřebitelské společnosti. Liší se jen v drobných nuancích, spojených s tradicemi jednotlivých národů. Zpočátku lidé svým příbuzným nabízejí pomoc v tísni na základě nejlepších pohnutek. Ale postupem času se situace v oblasti katastrofy nestabilizuje a lidé potřebují nakrmit, ošatit a tak dále. Je nutné se přizpůsobit a rozdělit se o prostor, na což naše ego není zvyklé. Uprchlíci na novém místě často nemohou celé měsíce najít zaměstnání. Za těchto podmínek v procesu soužití vznikají konfliktní situace, nespokojenost, počínaje každodenními problémy a konče vyjádřením politických nesouhlasů, které se hodně probírají v médiích. Vždyť takovou náladu vytváří systém uměle tím, že programuje lidi, prostřednictvím světových médií, na rozdělení, války a sváry z jakéhokoliv důvodu (kvůli podnikání, půdě, jídlu atd.), místo mírového soužití a vzájemné pomoci v bídě a neštěstí.

V důsledku hromadění negativity (nepohodlí), spojené se změnami v životních podmínkách a při porušování zóny osobního prostoru, se spouští egoistické šablony a začínají nesváry a hádky. Proč? Protože celý systém, od mikro až po makro úrovně, je postaven na rozdělení lidí. Ve společnosti chybí porozumění a lidskost. Spotřebitelský systém podporuje sobecké postoje: „vše se točí kolem mě“, „to je tvůj problém, proč kvůli tomu musím trpět já“ a tak dále. To znamená, že lidé místo vzájemného respektu, porozumění situaci a uvědomění si toho, že globální problémy nelze vyřešit v krátkém časovém

úseku, začínají navzájem cítit agresi a nenávist. A bez duchovních a morálních postojů, bez upřímné lidskosti, tolerance, trpělivosti a vzájemné pomoci, bude velmi obtížné takové situace překonat.

Příbuzenské a rodinné vztahy se, na úrovni států a světového společenství jako celku, fraktálně opakují.

Vzhledem k hrozící globální katastrofě lidé velmi nutně musí změnit svůj postoj k sobě a ke společnosti, tady a teď. Vždyť nevíme, kým budeme zítra – uprchlíkem nebo hostitelem a jaké budou naše šance na přežití.

Při současné globální změně klimatu nejsou ani relativně stabilní regiony před projevy extrémních anomálií přírody v bezpečí. Jinými slovy, na všemožná rostoucí rizika není nikdo pojištěn a zítra může být klimatickým uprchlíkem kdokoli z nás.

Pokud budou všichni lidé na Zemi aktivně usilovat o vytvoření takových životních podmínek, které budou prospěšné pro všechny, budou tímto chránit nejenom ostatní, ale také sebe a svou budoucnost …

V této souvislosti je nutné urychleně změnit hodnoty společnosti od formátu spotřebitele k duchovnímu a mravnímu formátu, kde by dobro, lidskost, svědomí, vzájemné přátelství, dominance duchovních a morálních základů ve vztazích mezi lidmi, byly na prvním místě, bez ohledu na jejich státní příslušnost, náboženské vyznání, sociální postavení a jiné umělé konvenční rozdělení světové společ-

nosti. Pokud budou všichni lidé usilovat o vytvoření pohodlného života pro všechny, potom zachrání sebe a svoji budoucnost…

Všechny výše uvedené údaje ukazují, že předvídat změny v určitém regionu Země nebo sledovat vývoj klimatického systému planety, je dnes mnohem jednodušší, než připravit lidi na mírnou koexistenci v podmínkách blízké budoucnosti. S ohledem na rychle rostoucí globální změny klimatu můžeme již dnes otevřeně prohlásit, že plány „světové elity“ na vybudování nového světového řádu, se při všech jejich snahách, i tak nestihnou realizovat. Nástroje pro manipulaci brzy přestanou být funkčními. Následně se velmi rychle rozpadnou systémy jejich podvodů a lží, které lidi spojovaly jen na papíře a za pomoci virtuálních čísel jim slibovaly lepší budoucnost…

…V podmínkách globálních kataklyzmat lidé zůstanou se svými problémy sami. Proto by se už dnes měli připravovat na hodinu „H“. Nyní je pro lidi ještě obtížné pochopit, že stát se skládá z nich samotných, a ne z těch, kterým lidé delegovali svoji moc, a kteří v případě nebezpečí budou v prvé řadě zachraňovat své životy. Koneckonců, na tom, jak se lidi zachovají dnes, jak dokážou sjednotit svá úsilí, závisí, zda pro ně bude nějaký zítřek, tedy zda budou schopni zachránit životy svých dětí a vnoučat, prodloužit existenci lidstva…

Jsou potřebná naléhavá mimořádná opatření, která spojí úsilí všech národů, protože samostatně se nikdo nedokáže vypořádat s globálními výzvami v nadcházejících letech, ať už je to člověk, rodina, firma, město nebo stát.

Pro tento účel bylo vytvořeno mezinárodní společenské hnutí ALLATRA – světové hnutí stojící mimo politiku a náboženství, které k dnešnímu dni čítá již stovky tisíc lidí ve více než 200 zemích po celém světě. Celá jeho činnost je zaměřena na přátelství a sjednocení lidí z různých zemí, prostřednictvím společných projektů, vzájemné pomoci a konsolidace úsilí při řešení problémů.

Mělo by být vyloučeno vše, co lidi rozděluje a podporováno to, co je spojuje a dělá ve všech ohledech lidštější. Pouze ti, kterým schází lidskost a zdravý rozum, se mohou postavit proti všenárodnímu sjednocení a přátelství mezi národy.

Hluboké poznání, že kořenem všech problémů světové společnosti je duchovní a morální krize, vedlo k vytvoření jednoho z globálních sjednocujících projektů všenárodního hnutí – Globální partnerské dohody ALLATRA (http://allatra-partner.org). Tato všenárodní společenská iniciativa konsoliduje společensky aktivní, inovativní a poctivé ředitele, vedoucí podniků a různých organizací ve všech oblastech práce, kteří se angažují v mezinárodní společenské iniciativě a jsou zaměřeni na překonání duchovní a mravní krize světové společnosti. Tito lidé již dnes ve svých obchodních praktikách dobrovolně převzali odpovědnost za uplatňování duchovních a morálních 7 osnov ALLATRA – základu pro praktickou realizaci modelu duchovní a tvořivé společnosti, cestou vytvoření kvalitativně nových vztahů mezi lidmi ve všech pracovních sférách života.

Je důležité informovat veřejnost o problémech naší blízké budoucnosti. Všichni sociálně aktivní lidé by se již dnes měli podílet na integraci a konsolidaci světové společnosti, ignorovat všechny egoistické, sociální, politické, náboženské a jiné překážky, kterými systém uměle rozděluje lidi. Pokud spojíme své úsilí, nikoliv jen na papíře, ale ve skutečnosti, můžeme většinu obyvatel planety stihnout připravit na globální klimatické a ekonomické otřesy a změny, které se blíží. Každý z nás v tomto ohledu může udělat spoustu užitečného! Spojením s ostatními lidmi zdesetinásobí své síly a možnosti.

Dnes je ve světě mnoho inteligentních a poctivých lidí, žijících podle Svědomí, kteří se angažují v celosvětových iniciativách. Je mnoho talentovaných manažerů a ředitelů podniků, schopných sjednotit a spojit lidi na duchovních a morálních základech. Tito odvážní lidé se neschovávají za iluze systému, odolávají mu v míru svých sil a možností a své pracovníky pravdivě informují o dnešní realitě.

Všichni lidé dobré vůle jsou schopni se na změně současné situace aktivně podílet – změně ideologie světové společnosti ze spotřebitelského myšlení na duchovní a tvůrčí, na uplatňování priorit vzájemného přátelství, duchovních a morálních vztahů mezi lidmi, a to ne na papíře, ale ve skutečnosti.

Lidé se potřebují zbavit konvenčních omezení a spojit své úsilí tady a teď. Příroda se nedívá na tituly a sociální postavení, když vypouští svůj, tisíci lety nahromaděný, hněv. Jen skutečná spolupráce a přátelství mezi lidmi, založená na lidskosti, může dát lidstvu šanci na přežití…

…Spojením vědeckého potenciálu celé světové společnosti je možné urychlit strategicky významné vědecké studie pro přežití lidstva. Vědy – PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA, která otevírá mnohostranné vědecké perspektivy: vítězství nad jakoukoli nemocí, možnost získání potřebné energie ze vzduchu, potravin a vody jednoduše, spojením elementárních částic. A v krátkodobém horizontu – vytvoření jakýchkoli živých či neživých objektů (což již dnes potvrzuje řada úspěšných pokusů v této oblasti). Tím se radikálně změní přístup každého člověka k samotnému smyslu života a přivede jej k pochopení jeho nejefektivnějšího využití pro svoji duchovní a morální transformaci.

To umožní člověku věnovat více času duchovnímu sebezdokonalování (pravému smyslu života). Nové znalosti zajistí živobytí pro každého a vysvobodí člověka z pozice doživotního otroka systému, který ho nutí dávat veškerou svoji sílu a čas na zajištění životních podmínek. Dnes je velmi důležité, aby každý jedinec přispěl k maximálnímu urychlení informovanosti, k upozornění veřejnosti na celém světě a k následné integraci společnosti, což umožní zasáhnout dříve, ještě před začátkem přírodních katastrof, a tím předejít nevratným následkům.

Tato vlna celosvětové konsolidace roste s každým dnem na základě rozsáhlých společenských aktivit lidí z různých zemí, na základě globální mezinárodní iniciativy – Globální Partnerské dohody ALLATRA…

Toto všechno již dnes uplatňují inovativní a inteligentní lidé, kteří si uvědomili, že jejich přežití a přežití jejich rodin závisí na tom, jak jsou nyní schopni spojit se v míru a společně čelit všem výzvám blízké budoucnosti.

Tito lidé jsou z různých zemí, různých profesí, různých sociálních vrstev, různých národností a ras, různých náboženství a ateistických názorů. Ale všichni sdílejí společnou ideologii života, která má duchovní a morální základy, chápou důležitost svých rozhodnutí a činů tady a teď, v zájmu svých dětí a jejich budoucnosti, v zájmu zachování lidského života na Zemi.

První osnova ALLATRA zní: „Nejvyšší hodnotou v tomto světě je lidský život. Život každého člověka je třeba chránit jako svůj vlastní. I když je život člověka rychle plynoucí a pomíjivý, každému dává šanci znásobit svoji hlavní hodnotu – vnitřní duchovní bohatství. Je to jediná věc, která otevírá cestu Osobnosti ke skutečné duchovní nesmrtelnosti.“

E -mail: center@allatra.org
www.allatra.org

OBSAH

Zpráva
PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA 3

Úvod.....4

Historie 14

O zprávě 18

Zpráva PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA 20

Historie otázky.....20

Atomy 20
O éteru.....36
Elementární částice 59

PRAPŮVODNÍ FYZIKA ALLATRA 64

Lidské vnímání 64
O nehmotné podstatě.....72
Definice PRAPŮVODNÍ FYZIKY ALLATRA 73
Ezoosmická buňka 100
Ezoosmická membrána 102
Septonové pole.....110
Reálná (stacionární) částečká Po 132
Fantomové částečky Po.....137
Hlavní rozdíly mezi reálnými
a fantomovými částečkami Po 148
Ezoosmóza 151
Proces ezoosmózy.....154
Přenos a rozdělení
energie a informací.....158
Volná energie.....161

Asociativní příklady procesu ezoosmózy.
Přenos a rozdělení energie a informací 162

Struktura elementárních částic 173

Allat 178
Foton 182
Neutrino 193
Elektron 197

Kontrola známých vzorců a reakcí 210

Složení jádra atomu.
Výpočty protonů a neutronů 213
Formy zápisu jaderných reakcí 219
Zápis reakcí, které jsou základem
kontrolované termojaderné syntézy 220
Zápis reakcí protonů – protonového cyklu (pp – cyklus) 221
Zápis reakcí uhlíkového cyklu (cn – cyklus) 222
Za účasti neutronůkleárních reakcí 223
Zápisy jaderných reakcí za účasti neutronů 224
Reakce za účasti α – částic 225

Závěr 226

Zpráva o problémech a důsledcích globálních změn klimatu na zemi. Účinné způsoby řešení daných problémů 229

ALLATRA
INTERNATIONAL PUBLIC MOVEMENT

ALLATRA, je globální, světové všenárodní hnutí, které sdružuje stovky tisíc účastníků ve více než 200 zemích po celém světě. Jeho prvořadým úkolem je vytváření příznivých podmínek na planetě pro formování duchovně bohaté, mírové, tvořivé, kulturní a mravní světové společnosti.

Naše motto: Konáme dobro!

Cíle a úkoly Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA:

Naší prioritou je jednota a přátelství mezi všemi národy na základě kulturních, morálních a duchovních hodnot, které sjednocují lidi po celém světě. Podporujeme přirozenou svobodu a lidská práva, formování kvalitativně nových vztahů mezi národy na základě dobra a nezištné pomoci. Podporujeme kreativní spolupráci lidí na celém světě, bez ohledu na místo jejich původu, sociální, etnickou, politickou nebo náboženskou příslušnost.

Nejsme financováni žádnou politickou organizací nebo vládní strukturou. Stojíme mimo politiku a náboženství. Veškerý sponzoring a charitativní podpora je zajišťována samotnými lidmi, lidmi Dobré vůle, pro něž Svědomí a Duše nejsou jen slova, ale jejich životní krédo. Veškeré finanční prostředky jsou použity na konkrétní projekty a pomoc lidem a ne na strukturu a PR hnutí, jak se to obvykle provádí v organizacích konzumní společnosti. Mezinárodní hnutí ALLATRA je postaveno výhradně na dobrovolném základě a jeho doménou jsou LIDÉ NEZIŠTNÍ, POCTIVÍ A NELHOSTEJNÍ.

Naším Generálním ředitelem je Svědomí!

+420 774 689 512, + 420 737 124 037
+380 (44) 238 89 80 •+380 (44) 238 89 81
www.allatra.org •E-mail: center@allatra.org •Skype: allatra-center
www.allatra.eu• info@allatra.eu

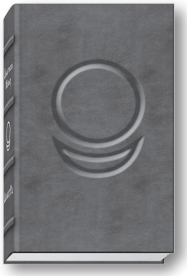

AllatRa

Anastasia Novych

Kniha, na kterou se čekalo tisíciletí!

Stará proroctví na různých kontinentech, v různých dobách a v různých náboženských systémech vypovídala o tom, že v dnešní době, v době globální změny epoch, se objeví kniha, která změní svět. Bude silná v každém svém slovu a znaku. Díky informacím, které přinese, lidé ztratí pochybnosti a strach a uvidí pravdu. Starověké Znalosti budou obnoveny z popela, a síla, kterou nese, naplní každého, kdo s ní přijde do kontaktu.

Kniha AllatRa obsahuje unikátní vědecké poznatky, které moderní věda objeví až v budoucnosti. Nicméně, tyto znalosti jsou schopné už teď obrátit představy lidí o světě a o sobě samých. Tato senzační kniha odhaluje umělost vnějšího světa i informace, které vytvářejí hmotu. **Je to astrofyzika budoucnosti!**

Víceúrovňová struktura vesmíru, tajemství černé díry, exkluzivní podrobnosti o elektronu a tajemství jeho okamžitého přechodu ze stavu částice do vlnové podoby; obsahuje jedinečné prvotní znalosti o vícerozměrné konstrukci člověka v neviditelném světě, o spojení člověka s jinými dimenzemi a o výjimečných schopnostech mimo třetí dimenzi. Odpovídá na otázky, k čemu člověk potřebuje výkonný mozek a víceúrovňové vědomí, co je to změněný stav vědomí a jak probíhá postupné ponoření se do něj.

Kniha poskytuje starobylé praktiky pro duchovní sebezdokonalování a spojení se svou Duší, radí, jak rozvinout šestý smysl a kontakt s neviditelným světem. Popisuje povahu nadpřirozených schopností (jasnozřivosti, jasnoslyšení, čtení myšlenek, předvídavosti) a dvojakost jejich projevů i proč je tak důležitá práce na sobě a pochopení procesů neviditelného světa.

Kniha AllatRa dává **univerzální klíč k dešifrování starověkých symbolů, které v sobě uchovávají Znalosti starodávných civilizací a jsou zafixovány v petroglyfech z dob paleolitu.** Je bohatě ilustrovaná kresbami archeologických artefaktů z různých starověkých civilizací (protoindické kultury, tripolské kultury, různých kultur staré Evropy, Balkánu, Blízkého Východu, Uralu, kultur Afriky, Asie a Severní a Jižní Ameriky), což dokazuje přítomnost stejného duchovního poznání v různých dobách u různých lidí, kteří žili na různých kontinentech. **Odhaluje tajemství tisíciletí, příběhy o znacích a symbolech, jež v masách aktivují agresi nebo pocit naděje pro budoucnost. Příklady jejich využití kněžími nalezneme jak v historii vojenských expanzí na vlajkách a štítech, tak v současné době v náboženských institucích.** Dává možnost hlouběji pochopit, jak se buduje pevný vztah muže a ženy, manželství, jaký je význam rodiny, co je to sexuální energie a jak ji ovládat, co je to opravdová Láska i co je důležité při výchově dětí. Kniha AllatRa nabízí bezprecedentní model lidské společnosti, která dokáže fungovat bez politického a kněžského systému. **Je to životní encyklopedie prapůvodních Znalostí o světě, společnosti a člověku, fundament pro duchovní probuzení a radikální transformaci Člověka i celého Lidstva.**

Od předem mrtvého k věčně Živému

Vědomí a Osobnost

Toto je živý rozhovor s Igorem Michajlovičem Danilovem. Toto je živá kniha. Toto je počátek globálních událostí, které se budou neodvratně vyvíjet dál. Toto je důsledek toho, co se stalo 21.12.2012.

Toto je další krok po knize AllatRa.

Odhalení systému. Znalosti ztracené v staletích. Nástroje, díky kterým dokáží mnozí lidé získat skutečnou Svobodu od zotročení systémem působícím skrytě přes vědomí. Jedinečné zkušenosti a setkání s Duchovním světem. Živý rozhovor pro ty, kteří se chtějí stát součástí Věčnosti.

Zde jsou dány nástroje nejen k odolávání Zlu v sobě, ale i pro předání sem do tohoto světa toho, co už tu tak dávno nebylo – více Boží Lásky, upřímné skutečné Svobody, která jako svěží voda smývá špínu a lež vědomí a která uhasí duchovní žízeň Osobnosti.

Tento živý rozhovor je KLÍČ pro Osobnost a CESTA přeměny člověka z předem mrtvého k věčně Živému.

Toto je PRAVDA odhalující systém MĚNÍCÍ TĚ NAVŽDY!

TÉMATA ŽIVÉHO ROZHOVORU:

- praktické zkušenosti poznávání sebe sama
- co je Osobnost jako Duch
- čím se liší autogenní trénink, meditace a duchovní praktika
- s čím se setkávali Proroci
- člověk byl stvořen dvakrát
- jak to bylo: „Člověk je stvořen k obrazu a podle podoby…“
- Co je to prvotní hřích? Ty nejsi hříšný!
- vědomí jako nástroj systému
- do 8. dne se člověk ničím neodlišuje od zvířete
- jak funguje systém, co lidé nevidí
- jak systém hovoří s lidmi
- úskoky a záměny systému při praktice klid a síla
- jak se dotknout duchovního světa, zkušenosti a praxe
- fyzika nadpřirozeného
- jednota – nový formát společnosti a člověka
- magie vědomí, celá pravda o magii
- předpovědi se naplňují – konec a začátek

www.allatra.tv/cs

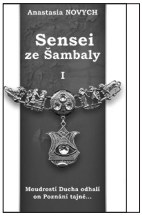

SENSEI ZE ŠAMBALY. 1. DÍL

byla sepsána podle zápisků bývalé maturantky, která ve svém deníku zachycuje události z let 1990 - 1991. Nespoutaná energie vnitřního hledání ji přivede k setkání se zvláštním, velmi vzdělaným mužem, mistrem východních bojových umění a velmi tajemnou osobou - Senseiem. Jeho neobvyklý pohled na svět, který proniká až do samotné hloubky duše, fascinující fi lozofi e a znalosti o světě a o člověku, dynamické bojové umění a moudrost v každodenních situacích, alternativní medicína, starobylé duchovní praktiky (včetně účinné techniky k ovládnutí negativních myšlenek), projevy fenomenálních lidských schopností. Nejdůležitější je ale to, že najde odpovědi na své hlavní vnitřní otázky a na základě své vlastní zkušenosti pozná, že je lidem darována shora nejmocnější tvořivá síla - síla víry a lásky.

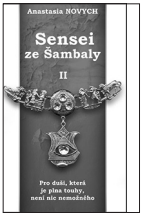

SENSEI ZE ŠAMBALY. 2. DÍL

Zábavná dobrodružství mladých lidí, uchvacující fi lozofi e Senseie a jeho neobyčejné ukázky. Moudrá legenda o Bódhisattvovi, nevšední pohled na podstatu člověka, ohromující vyprávění Senseie o prvním slovanském lékaři z 11. století, světci Kyjevské Rusi -Agapitu Pečerském Lékaři Nezištném. To a mnoho jiného se dozví čtenář, před nímž se odhalí úplně jiný pohled na svět, historii a věčné otázky lidstva.

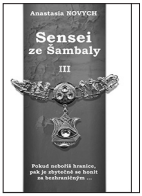

SENSEI ZE ŠAMBALY. 3. DÍL

Zcela výjimečná kniha, která se poněkud liší od předchozích stylů, ale zároveň je pokračováním 1. a 2. dílů Senseie ze Šambaly. Právě touto svou nevšedností je pro mnohé čtenáře ještě atraktivnější! Během prázdninového pobytu ve stanovém táboře se objeví velmi tajemný a bohatý návštěvník Ahriman. Jeho fi lozofi e a životní postoje jsou naprosto odlišné od Senseiova myšlení. Obraz Ahrimana je ztělesněním přání, tužeb a hodnot, které převládají v současné společnosti.

Zpočátku, když budete číst knihu, asi neporozumíte tomu, proč se odhaluji natolik utajené podrobnosti „obrácené“ strany života, které zná jen velmi bohatá část lidstva. Když ale knihu dočtete, uvědomíte si, jak hluboký obsah vložila autorka do tohoto díla.

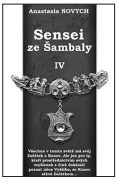

SENSEI ZE ŠAMBALY. 4. DÍL

Tato kniha je pokračováním předchozích dílů knih, kde Sensei odhaluje svým přátelům hluboké znalosti světových dějin zahrnující období od starověkého Egypta až po současnost. Tato kniha odhaluje mnoho tajemství. Ale to není nic ve srovnání s tím, co v sobě SKRÝVÁ.

EZOOSMÓZA

Se skrytou realitou se člověk setkává dennodenně. Poznání jejich tajemství pomáhá člověku nejen získat zkušenosti, jak v tomto světě existovat, ale udělat další krok k tomu, jak více poznat sebe samého… Mnohé tak zvané lidské nemoci, nenadálé depresivní stavy, pokusy o sebevraždu, nešťastné případy či vraždy jsou často důsledkem projevu činnosti skrytých sil. Kdysi byli odvážlivci, kteří se jim postavili a chránili lidi na té straně reality. Nyní je miska vah Dobra a Zla v rukou samotného člověka. O všem rozhoduje jeho ezoosmóza.

PŘEDPOVĚDI BUDOUCNOSTI A PRAVDA O MINULOSTI A SOUČASNOSTI

Nedávné události ve světě – světová ekonomická krize a geopolitické změny – nutí každého člověka, aby se zamyslel nad příčinami jejich vzniku. Pokud si poskládáme z jednotlivých kousků celou mozaiku dění, pak můžeme dospět k závěru, že za všemi těmito problémy, prudkými změnami, které zasáhly život téměř každého z nás, se skrývají síly, konkrétní osoby, ovládající převážnou část světového bohatství, jejichž jména nejsou veřejně prezentována...

OSTEOCHONDRÓZA PRO PROFESIONÁLNÍHO PACIENTA

Kniha je skutečný objev pro ty, které již dlouho trápí problémy páteře, a pro ty, kdo se s tímto setkali poprvé. Dozvíme se, jak funguje páteř a co máme dělat, abychom ji udrželi zdravou po dlouhou dobu. Jednoduchým a živým jazykem jsou v knize vysvětleny základní pojmy z anatomie páteře, jednotlivé fáze vývoje nemoci, nejnovější výzkumy a metody léčení v oblasti regenerace poškozené meziobratlové ploténky metodou vertebrorevitologie - odstranění vyhřeznutí meziobratlové ploténky bez nutnosti operace.

KŘIŽOVATKA

Dodnes není lidem ani zdaleka odhalena celá pravdivá historie posledních peripetií slovanských národů. Na křižovatce tisíciletí se začínají dít podivuhodné události, které vplétají do jednoho klubka jak osudy obyčejných lidí, tak úředníků, kteří zaujímají vysoké politické funkce. Málokdo se dovtípí, že se v centru této neviditelné spleti osudů pod rouškou obyčejného člověka skrývá legendární Osobnost, jejíž činy a myšlenky mění nejen vnitřní svět lidí, kteří se s ní setkali, ale také průběh dějin obecně.

PTÁCI A KÁMEN

Lidé jsou doslova jako ptáci a kameny. Některým stačí jen náznak, jen jediné slůvko, které je zlehka postrčí do duchovních výšin. A svou probuzenou podstatou se povznesou do poznání nekonečného vesmíru. Ale jiní jsou… Kámen je kámen.

Účastníci pořadu: Igor Michajlovič Danilov, Igor Vladimirovič Naumec, Anna Dubrovska, Andrej Kovtunov.

Nevyhnutelnost nadcházejících vážných klimatických změn, jejichž globálnost a rozsah můžeme dnes pozorovat po celé planetě, každého staví před osobní volbu. Již v blízké budoucnosti se to dotkne každého.

Neznámá historie minulosti, jejíž znalost dává pochopení zítřka (cyklus se opakuje). Mezinárodní iniciativy společenského hnutí «ALLATRA». Projekt «JEDINÉ ZRNO» – to je ta společná činnost, která nadále sjednocuje mnoho lidí na planetě bez ohledu na národnost a náboženství.

Informovanost o hrozících katastrofických přírodních procesech, které se v blízké budoucnosti stanou realitou pro některé země a kontinenty.

Co jsi dnes udělal pro to, abys ty, tvá rodina a přátelé měli šanci v zítřejším dni přežít?

allatra.tv/cs

1. vydání, 2018
Sazbu zhotovilo Nakladatelství IBIS s. r. o.
Vytiskla Tiskárna Tisk SPRINT s.r.o.
Vestecká 541, 252 42 Jesenice-Vestec

České vydání © IBIS, 2018
Obálka © nakladatelství Lotos
Nakladatelství IBIS s.r.o.,
info@ibisbooks.cz
www.ibisbooks.cz

TVOŘIVÁ SPOLEČNOST — to je mezinárodní projekt, který na dobrovolnické bázi sjednocuje lidi z více než 180 zemí. **Cílem projektu je v co nejkratší době zákonnou a mírovou cestou přejít na nový tvořivý formát společnosti na celém světě, ve které život člověka bude nejvyšší hodnotou.**

PODPORUJEME

TVOŘIVÁ SPOLEČNOST

creativesociety.com

ALLATRA

MEZINÁRODNÍ SPOLEČENSKÉ HNUTÍ

Mezinárodní společenské hnutí ALLATRA – sjednocení iniciativních, poctivých a přátelských lidí z více než 140 zemí světa, kteří se snaží využít své nejlepší vlastnosti ve prospěch společnosti.

MSH ALLATRA – formát vzájemných vztahů mimo politiku a mimo náboženství mezi lidmi různých sociálních statusů, profesí, národností.

Díky iniciativě a nezištnému konání aktivních účastníků **Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA** se po celém světě realizují různé tvořivé projekty a dobré skutky, zaměřené na vytváření podmínek pro otevření tvůrčího potenciálu lidí, pro zrození všelidských duchovních a morálních hodnot v celém světovém společenství.

JEDINÉ ZRNO

GLOBÁLNÍ PARTNERSKÁ DOHODA ALLATRA

NE NÁSILÍ V RODINĚ A SPOLEČNOSTI

ALLATRA TV

Děkujeme všem dobrovolníkům Mezinárodního společenského hnutí ALLATRA, kteří se ve svém volném čase aktivně účastní projektů. Jsme rádi novému přátelství, novým nápadům a iniciativám! Připojte se!

Kontakty: ● allatra.org ● info@allatra.org

Kniha AllatRa

Je to živá encyklopedie prapůvodních duchovních znalostí o světě, společnosti a člověku. Nejenže s každým hovoří o jeho osobních věcech, ale zároveň dává odpovědi na nejniternější a utajované otázky, které člověk drží v sobě a neodváží se o nich říci ani nejbližším lidem. Kniha AllatRa přenáší člověka do uchvacujícího stavu všestranného poznávání Pravdy a uspokojuje touhu po hledání smyslu života naplněním z životodárného Pramene.

Je základem prapůvodních Znalostí potřebných pro duchovní probuzení a kardinální transformaci jak člověka, tak i celého lidstva.

- Duše — to nejcennější v člověku
- Co spojuje všechna náboženství?
- Sekce věda
- Pracovní znaky
- Význam duchovního rozvoje člověka
- Posvátné symboly ikon
- Smysl lidského života
- Uspořádání vesmíru
- Vícerozměrná konstrukce člověka
- Co je to systém živočišného rozumu?
- Starobylé duchovní praktiky a meditace
- Co se skrývá za super schopnostmi?
- Atypické chování dítěte
- Dialog s Bohem
- Společnost a člověk
- Posvátný Grál
- Co se děje po fyzické smrti?
- Starobylá podobenství

Kniha je bezplatně dostupná na stránkách: allatra.tv/cs

Od předem mrtvého k věčně Živému
VĚDOMÍ A OSOBNOST

Toto je živý rozhovor s Igorem Michajlovičem Danilovem. Toto je živá kniha. Toto je počátek globálních událostí, které se budou neodvratně vyvíjet dál. Toto je důsledek toho, co se stalo 21.12.2012.

Toto je další krok po knize AllatRa.

Odhalení systému. Znalosti ztracené v staletích. Nástroje, díky kterým dokáží mnozí lidé získat skutečnou Svobodu od zotročení systémem působícím skrytě přes vědomí. Jedinečné zkušenosti a setkání s Duchovním světem. Živý rozhovor pro ty, kteří se chtějí stát součástí Věčnosti.

Zde jsou dány nástroje nejen k odolávání Zlu v sobě, ale i pro předání sem do tohoto světa toho, co už tu tak dávno nebylo – více Boží Lásky, upřímné skutečné Svobody, která jako svěží voda smývá špínu a lež vědomí a která uhasí duchovní žízeň Osobnosti.

Tento živý rozhovor je KLÍČ pro Osobnost a CESTA přeměny člověka z předem mrtvého k věčně Živému.
Toto je PRAVDA odhalující systém MĚNÍCÍ TĚ NAVŽDY!

TÉMATA ŽIVÉHO ROZHOVORU:

- praktické zkušenosti poznávání sebe sama
- co je Osobnost jako Duch
- čím se liší autogenní trénink, meditace a duchovní praktika
- s čím se setkávali Proroci
- člověk byl stvořen dvakrát
- jak to bylo: „Člověk je stvořen k obrazu a podle podoby…“
- Co je to prvotní hřích? Ty nejsi hříšný!
- vědomí jako nástroj systému
- do 8. dne se člověk ničím neodlišuje od zvířete jak funguje systém, co lidé nevidí
- jak systém hovoří s lidmi
- úskoky a záměny systému při praktice klid a síla
- jak se dotknout duchovního světa, zkušenosti a praxe
- fyzika nadpřirozeného
- jednota – nový formát společnosti a člověka
- magie vědomí, celá pravda o magii
- předpovědi se naplňují – konec a začátek

www.allatra.tv/cs

SENSEI ZE ŠAMBALY. 1. DÍL

byla sepsána podle zápisků bývalé maturantky, která ve svém deníku zachycuje události z let 1990 - 1991. Nespoutaná energie vnitřního hledání ji přivede k setkání se zvláštním, velmi vzdělaným mužem, mistrem východních bojových umění a velmi tajemnou osobou - Senseiem. Jeho neobvyklý pohled na svět, který proniká až do samotné hloubky duše, fascinující fi lozofi e a znalosti o světě a o člověku, dynamické bojové umění a moudrost v každodenních situacích, alternativní medicína, starobylé duchovní praktiky (včetně účinné techniky k ovládnutí negativních myšlenek), projevy fenomenálních lidských schopností. Nejdůležitější je ale to, že najde odpovědi na své hlavní vnitřní otázky a na základě své vlastní zkušenosti pozná, že je lidem darována shora nejmocnější tvořivá síla - síla víry a lásky.

SENSEI ZE ŠAMBALY. 2. DÍL

Zábavná dobrodružství mladých lidí, uchvacující fi lozofi e Senseie a jeho neobyčejné ukázky. Moudrá legenda o Bódhisattvovi, nevšední pohled na podstatu člověka, ohromující vyprávění Senseie o prvním slovanském lékaři z 11. století, světci Kyjevské Rusi -Agapitu Pečerském Lékaři Nezištném. To a mnoho jiného se dozví čtenář, před nímž se odhalí úplně jiný pohled na svět, historii a věčné otázky lidstva.

SENSEI ZE ŠAMBALY. 3. DÍL

Zcela výjimečná kniha, která se poněkud liší od předchozích stylů, ale zároveň je pokračováním 1. a 2. dílů Senseie ze Šambaly. Právě touto svou nevšedností je pro mnohé čtenáře ještě atraktivnější! Během prázdninového pobytu ve stanovém táboře se objeví velmi tajemný a bohatý návštěvník Ahriman. Jeho fi lozofi e a životní postoje jsou naprosto odlišné od Senseiova myšlení. Obraz Ahrimana je ztělesněním přání, tužeb a hodnot, které převládají v současné společnosti.

Zpočátku, když budete číst knihu, asi neporozumíte tomu, proč se odhaluji natolik utajené podrobnosti „obrácené“ strany života, které zná jen velmi bohatá část lidstva. Když ale knihu dočtete, uvědomíte si, jak hluboký obsah vložila autorka do tohoto díla.

SENSEI ZE ŠAMBALY. 4. DÍL

Tato kniha je pokračováním předchozích dílů knih, kde Sensei odhaluje svým přátelům hluboké znalosti světových dějin zahrnující období od starověkého Egypta až po současnost. Tato kniha odhaluje mnoho tajemství. Ale to není nic ve srovnání s tím, co v sobě SKRÝVÁ.

EZOOSMÓZA

Se skrytou realitou se člověk setkává dennodenně. Poznání jejich tajemství pomáhá člověku nejen získat zkušenosti, jak v tomto světě existovat, ale udělat další krok k tomu, jak více poznat sebe samého… Mnohé tak zvané lidské nemoci, nenadálé depresivní stavy, pokusy o sebevraždu, nešťastné případy či vraždy jsou často důsledkem projevu činnosti skrytých sil. Kdysi byli odvážlivci, kteří se jim postavili a chránili lidi na té straně reality. Nyní je miska vah Dobra a Zla v rukou samotného člověka. O všem rozhoduje jeho ezoosmóza.

PŘEDPOVĚDI BUDOUCNOSTI A PRAVDA O MINULOSTI A SOUČASNOSTI

Nedávné události ve světě – světová ekonomická krize a geopolitické změny – nutí každého člověka, aby se zamyslel nad příčinami jejich vzniku. Pokud si poskládáme z jednotlivých kousků celou mozaiku dění, pak můžeme dospět k závěru, že za všemi těmito problémy, prudkými změnami, které zasáhly život téměř každého z nás, se skrývají síly, konkrétní osoby, ovládající převážnou část světového bohatství, jejichž jména nejsou veřejně prezentována...

OSTEOCHONDRÓZA PRO PROFESIONÁLNÍHO PACIENTA

Kniha je skutečný objev pro ty, které již dlouho trápí problémy páteře, a pro ty, kdo se s tímto setkali poprvé. Dozvíme se, jak funguje páteř a co máme dělat, abychom ji udrželi zdravou po dlouhou dobu. Jednoduchým a živým jazykem jsou v knize vysvětleny základní pojmy z anatomie páteře, jednotlivé fáze vývoje nemoci, nejnovější výzkumy a metody léčení v oblasti regenerace poškozené meziobratlové ploténky metodou vertebrorevitologie - odstranění vyhřeznutí meziobratlové ploténky bez nutnosti operace.

KŘIŽOVATKA

Dodnes není lidem ani zdaleka odhalena celá pravdivá historie posledních peripetií slovanských národů. Na křižovatce tisíciletí se začínají dít podivuhodné události, které vplétají do jednoho klubka jak osudy obyčejných lidí, tak úředníků, kteří zaujímají vysoké politické funkce. Málokdo se dovtípí, že se v centru této neviditelné spleti osudů pod rouškou obyčejného člověka skrývá legendární Osobnost, jejíž činy a myšlenky mění nejen vnitřní svět lidí, kteří se s ní setkali, ale také průběh dějin obecně.

PTÁCI A KÁMEN

Lidé jsou doslova jako ptáci a kameny. Některým stačí jen náznak, jen jediné slůvko, které je zlehka postrčí do duchovních výšin. A svou probuzenou podstatou se povznesou do poznání nekonečného vesmíru. Ale jiní jsou… Kámen je kámen.

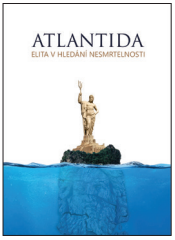

ATLANTIDA.
ELITA V HLEDÁNÍ NESMRTELNOSTI

PRAVDA o původu elity v moderní lidské společnosti, o jejím hledání nesmrtelnosti. Elita – to jsou služebníci Ela. Historie předpotopní vysoce rozvinuté civilizace – Atlantidy, zmiňované ve světovém literárním dědictví Sumeru, Babylonie, Hellady a také v mýtech různých národů světa. Vysoce rozvinuté technologie, boj o moc, klimatické zbraně, jaderná válka dávné minulosti, megality, unikátní technologie prodloužení života za hranici druhu, nesmrtelnost v těle pro vyvolené. Fakta a důkazy. Jak se ideologie potomků Atlanťanů odrazila na moderním světonázoru lidstva? **NÁHLÉ A RYCHLÉ ZMĚNY KLIMATU. Poslední předěl. Nyní záleží na volbě každého z nás!**

1. vydání, 2018
Sazbu zhotovilo Nakladatelství IBIS s. r. o.
Vytiskla Tiskárna Tisk SPRINT s.r.o.
Vestecká 541, 252 50 Vestec

České vydání © IBIS, 2018
Obálka © nakladatelství Lotos
Nakladatelství IBIS s.r.o.,
info@ibisbooks.cz
www.ibisbooks.cz